Den Europæiske Unions
Tidende

C 86

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

6. marts 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 6. til 9. juni 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 225 af 13.7.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 7. juni 2016

2018/C 086/01 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkohærens (2015/2317(INI)) . . . 2

2018/C 086/02 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om den nye alliance for fødevaresikkerhed og ernæring (2015/2277(INI)) . . . 10

2018/C 086/03 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om evaluering af de internationale regnskabsstandarder (IAS) og aktiviteter inden for International Financial Reporting Standards Foundation (IFRS Foundation), Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og Public Interest Oversight Board (PIOB) (2016/2006(INI)) . . . 24

2018/C 086/04 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om fredsstøttende operationer — EU's samarbejde med FN og Den Afrikanske Union (2015/2275(INI)) . . . 33

2018/C 086/05 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om illoyal handelspraksis i fødevarekæden (2015/2065(INI)) . . . 40

2018/C 086/06 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU (2015/2225(INI)) . . . 51

DA

2018/C 086/07 Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om styrkelse af innovation og økonomisk udvikling i fremtidens europæiske landbrugsdrift (2015/2227(INI)) 62

Onsdag den 8. juni 2016

2018/C 086/08 Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side (05431/2015 — C8-0061/2015 — 2013/0441(NLE) — 2015/2234(INI)) 72

2018/C 086/09 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om opfølgning på Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2015 om det amerikanske senats rapport om CIA's brug af tortur (2016/2573(RSP)) . . 77

2018/C 086/10 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om kapacitet i verdensrummet til sikkerhed og forsvar i Europa (2015/2276(INI)) 84

2018/C 086/11 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udviklingen på rumfartsmarkedet (2016/2731(RSP)) 95

2018/C 086/12 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om situationen i Venezuela (2016/2699(RSP)) 101

2018/C 086/13 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om hormonforstyrrende stoffer: status efter Den Europæiske Unions Rets dom af 16. december 2015 (2016/2747(RSP)) 105

2018/C 086/14 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af transformationsbegivenhederne Bt11, MIR162, MIR604 og GA21, og om ophævelse af afgørelse 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU og 2011/894/EU (D044931/01 — 2016/2682(RSP)) 108

2018/C 086/15 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om markedsføring af en genetisk modificeret nellike (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4) (D044927/02 — 2016/2683(RSP)) 111

Torsdag den 9. juni 2016

2018/C 086/16 Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om Cambodja (2016/2753(RSP)) 114

2018/C 086/17 Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om Tadsjikistan: Situationen for samvittighedsfanger (2016/2754(RSP)) 118

2018/C 086/18 Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om Vietnam (2016/2755(RSP)) 122

2018/C 086/19 Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning (2016/2610(RSP)) 126

2018/C 086/20 Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om den europæiske jernbaneindustris konkurrenceevne (2015/2887(RSP)) 140

III *Forberedende retsakter*

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 7. juni 2016

2018/C 086/21 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning, med undtagelse af de af dens bestemmelser, som henhører under tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (14384/2015 — C8-0118/2016 — 2015/0101(NLE)) 147

2018/C 086/22 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af revision 3 af overenskomsten under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (»Overenskomst af 1958 som revideret«) (13954/2015 — C8-0112/2016 — 2015/0249(NLE)) 148

2018/C 086/23 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af tillægsprotokollen til handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12594/2014 — C8-0180/2015 — 2014/0234(NLE)) 149

2018/C 086/24 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde for så vidt angår kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem internationale par, som omfatter både formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber (08112/2016 — C8-0184/2016 — 2016/0061(NLE)) 150

2018/C 086/25 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning for så vidt angår dens bestemmelser om forpligtelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager og definitionen af strafbare handlinger (14387/2015 — C8-0119/2016 — 2015/0100(NLE)) 151

2018/C 086/26 P8_TA(2016)0243

Markeder for finansielle instrumenter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (COM(2016)0056 — C8-0026/2016 — 2016/0033(COD))

P8_TC1-COD(2016)0033

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/… om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter 152

2018/C 086/27 P8_TA(2016)0244

Markeder for finansielle instrumenter, markedsmisbrug og værdipapirafvikling ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler, for så vidt angår visse frister (COM(2016)0057 — C8–0027/2016 — 2016/0034(COD))

P8_TC1-COD(2016)0034

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/… om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler 153

2018/C 086/28 Europa-Parlamentets afgørelse af 7. juni 2016 om den foreslåede udnævnelse af Rimantas Šadžius til medlem af Revisionsretten (C8-0126/2016 — 2016/0805(NLE)) 154

Onsdag den 8. juni 2016

2018/C 086/29 Europa-Parlamentets afgørelse af 8. juni 2016 om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse, dets sagsområder, sammensætning og funktionsperiode (2016/2726(RSO)) 155

2018/C 086/30 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Palau om visumfritagelse for kortvarige ophold (12080/2015 — C8-0400/2015 — 2015/0193(NLE)) 159

2018/C 086/31 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Tonga om visumfritagelse for kortvarige ophold (12089/2015 — C8-0374/2015 — 2015/0196(NLE)) 160

2018/C 086/32 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Colombia om visumfritagelse for kortvarige ophold (12095/2015 — C8-0390/2015 — 2015/0201(NLE)) 161

2018/C 086/33 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af en aftale i form af en erklæring om udvidelse af handelen med informationsteknologiprodukter (ITA) (06925/2016 — C8-0141/2016 — 2016/0067(NLE)) . . 162

2018/C 086/34 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om at underkaste det nye psykoaktive stof 1-phenyl-2-(1-pyrrolidin-1-yl) pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerophenon, α-PVP) kontrolforanstaltninger (15386/2015 — C8-0115/2016 — 2015/0309(CNS)) . . 163

2018/C 086/35 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Rådets afgørelse om medlemsstaternes ratifikation og tiltrædelse i Den Europæiske Unions interesse af protokollen af 2010 til den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer med undtagelse af de aspekter, der vedrører civilretligt samarbejde (13806/2015 — C8-0410/2015 — 2015/0135(NLE)) 164

2018/C 086/36 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om medlemsstaternes ratifikation og tiltrædelse i Den Europæiske Unions interesse af protokollen af 2010 til den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer for så vidt angår de aspekter, der vedrører civilretligt samarbejde (14112/2015 — C8-0409/2015 — 2015/0136(NLE)) 168

2018/C 086/37 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af protokollen til rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13085/2014 — C8-0009/2015 — 2014/0224(NLE)) 172

2018/C 086/38 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side (05431/2015 — C8-0061/2015 — 2013/0441(NLE)) 173

2018/C 086/39 P8_TA(2016)0264

Makrofinansiel bistand til Tunesien ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om yderligere makrofinansiel bistand til Tunesien (COM(2016)0067 — C8–0032/2016 — 2016/0039(COD))

P8_TC1-COD(2016)0039

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse (EU) 2016/… om yderligere makrofinansiel bistand til Tunesien 174

2018/C 086/40 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Rådets direktiv om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte påvirker det indre markeds funktionsmåde (COM(2016)0026 — C8-0031/2016 — 2016/0011(CNS)) 176

Torsdag den 9. juni 2016

2018/C 086/41 Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 17. maj 2016, der supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for hensigtsmæssige ordninger, systemer og procedurer for markedsdeltagere, der videregiver viden som led i markedssonderinger (C(2016)02859 — 2016/2735(DEA)) 214

2018/C 086/42 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juni 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af den frie bevægelighed for borgere gennem en forenkling af kravene vedrørende fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (14956/2/2015 — C8-0129/2016 — 2013/0119(COD)) 216

2018/C 086/43 P8_TA(2016)0278

Overførsel til Den Europæiske Unions Ret af kompetencen til som første instans at afgøre EU-personalesager ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juni 2016 om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedrørende overførslen til Den Europæiske Unions Ret af kompetencen til som første instans at afgøre tvister mellem Unionen og dens ansatte (N8-0110/2015 — C8-0367/2015 — 2015/0906(COD))

P8_TC1-COD(2015)0906

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/… om overførsel til Retten af ▌kompetencen til som første instans at afgøre tvister mellem Den Europæiske Union og dens ansatte 217

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
***	godkendelsesprocedure
***I	almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
***II	almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
***III	almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ▌ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 6. til 9. juni 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 225 af 13.7.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 7. juni 2016

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0246

EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkohærens

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkohærens (2015/2317(INI))

(2018/C 086/01)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det bekræftes, at Unionen skal tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene,

— der henviser til artikel 21 i Traktaten om Den Europæiske Union, hvori det bestemmes, at Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden: demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten,

— der henviser til punkt 9 og punkt 35 i fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen fra december 2005 om »den europæiske konsensus om udvikling« ([1]),

— der henviser til Rådets regelmæssige konklusioner, Kommissionens toårige rapporter og Europa-Parlamentets beslutninger vedrørende udviklingsvenlig politikkohærens og især dets beslutning af 13. marts 2014 om EU-rapport 2013 om udviklingsvenlig politikkohærens ([2]),

— der henviser til Kommissionens femte toårige rapport om udviklingsvenlig politikkohærens, nemlig Kommissionens arbejdsdokument om udviklingsvenlig politikkohærens, der blev offentliggjort i august 2015 (SWD(2015)0159),

— der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget på FN's topmøde om bæredygtig udvikling i New York i 2015 ([3]), og som omfatter et mål om at »fremme politikkohærens for bæredygtig udvikling« (mål 17.14),

— der henviser til slutdokumentet om partnerskaber for effektivt udviklingssamarbejde fra det fjerde højniveauforum om bistandseffektivitet fra december 2011,

([1]) EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.
([2]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0251.
([3]) http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A8-0165/2016),

A. der henviser til, at Rådets konklusioner om Kommissionens femte toårige rapport om udviklingsvenlig politikkohærens, der blev vedtaget i oktober 2015, understregede, at udviklingsvenlig politikkohærens vil udgøre en vigtig del af EU's bidrag til at nå den bredere målsætning om politikkohærens for bæredygtig udvikling;

B. der henviser til, at vedtagelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling udgør en ny udfordring for gennemførelsen af udviklingsvenlig politikkohærens, da den opstiller et enkelt sæt universelle udviklingsmål, der gælder for alle;

C. der henviser til, at EU bør gå forrest med hensyn til at fremme en udviklingsvenlig politikkohærens;

D. der henviser til, at 1,5 mia. mennesker stadig lever i fattigdom og lider afsavn inden for sundheds-, uddannelses- og levestandarder; der henviser til, at de fleste af dem er kvinder;

E. der henviser til, at det finanspolitiske råderum i udviklingslandene i realiteten er begrænset af de krav, som stilles af globale investorer og finansielle markeder; der henviser til, at udviklingslande har tilbudt forskellige skatteincitamenter og skattefritagelser for at tiltrække eller fastholde investorer, hvilket har medført skadelig skattekonkurrence og et kapløb mod bunden;

F. der henviser til, at EU har et direkte og historiske ansvar i forholdet til partnerlande;

G. der henviser til, at den nuværende europæiske ramme for udvikling mangler effektive mekanismer til at forebygge og rette op på den manglende konsekvens, der skyldes den politik, Unionen har ført;

Udviklingsvenlig politikkohærens inden for rammerne af Europa 2030-dagsordenen

1. gentager, at udviklingsvenlig politikkohærens er et centralt redskab til at opstille og realisere den nye dagsorden for bæredygtig udvikling; efterlyser proaktive foranstaltninger baseret på en fælles forståelse af udviklingsvenlig politikkohærens; påpeger, at den menneskerettighedsbaserede tilgang bør føre til en dybere forståelse af udviklingsvenlig politikkohærens, eftersom der ikke kan gøres fremskridt hen imod bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom, medmindre der gøres noget ved hindringerne for virkeliggørelsen af rettigheder; mener, at udviklingsvenlig politikkohærens skal bidrage til etablering af retsstaten, uvildige institutioner og til at imødegå udfordringen med god regeringsførelse i udviklingslandene;

2. beklager, at der kun er gjort beskedne fremskridt med hensyn til den konkrete gennemførelse af udviklingsvenlig politikkohærens, på trods af at vigtigheden heraf blev anerkendt i FN's årtusindeerklæring ([1]), Lissabontraktaten og på forummet om bistandseffektivitet ([2]), der blev afholdt i Busan;

3. opfordrer til en debat på EU-plan om udviklingsvenlig politikkohærens inden for rammerne af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og dens 17 nye universelle og udelelige mål for bæredygtig udvikling med henblik på at opnå en bedre forståelse af, hvordan konceptet vil harmonere med det mere generelle begreb politikkohærens for bæredygtig udvikling;

4. minder om, at målene for bæredygtig udvikling gælder for både de udviklede lande og udviklingslandene, og at målene for bæredygtig udvikling i omfattende grad bør være integreret i EU's beslutningsproces på såvel internt som eksternt plan; understreger behovet for at udvikle styringsprocesser til at fremme udviklingsvenlig politikkohærens på globalt plan, og opfordrer til, at den udviklingsvenlige politikkohærens inddrages som et centralt spørgsmål i EU's kommende politiske debatter om den nye globale strategi og den flerårige finansielle ramme;

Mekanismer for udviklingsvenlig politikkohærens

5. opfordrer til, at udviklingsvenlig politikkohærens drøftes på et møde i Det Europæiske Råd med henblik på at fremme en interinstitutionel debat mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, Rådet og Parlamentet samt til debat på nationalt plan;

([1]) http://www.un.org/millennium/declaration/ares552e.htm
([2]) http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf

Tirsdag den 7. juni 2016

6. foreslår, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten som forberedelse til dette topmøde bør fremkomme med konkrete anbefalinger til EU's stats- og regeringschefer om effektive mekanismer til at implementere udviklingsvenlig politikkohærens og integrere EU-strategier for bedre gennemførelse af mål for bæredygtig udvikling (SDG'er), og om, hvordan hver enkelt EU-institutions ansvar for opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende indførelse af udviklingsvenlig politikkohærens kan defineres mere klart; mener, at en sådan proces bør være så gennemsigtig og inklusiv som muligt og inddrage lokale og regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og tænketanke;

7. glæder sig over oprettelsen af en gruppe af kommissærer, der beskæftiger sig med eksterne forbindelser; opfordrer til, at NF/HR regelmæssigt aflægger rapport om arbejdet i denne gruppe til Udviklingsudvalget;

8. mener, at de mekanismer, der er blevet benyttet af nogle af EU's delegationer til at give feedback til Kommissionens 2015-rapport om udviklingsvenlig politikkohærens, bør udvides til alle EU's delegationer, og at denne tilbagemelding bør finde sted årligt; opfordrer EU's delegationer til at sikre, at udviklingsvenlig politikkohærens er på dagsordenen for de respektive bilaterale møder og fælles forsamlingsmøder, samt for det årlige møde mellem EU's delegationschefer i Bruxelles;

9. glæder sig over pakken om bedre reguleringsforanstaltninger, der blev vedtaget af Kommissionen den 19. maj 2015; finder det desuden glædeligt, at udviklingsvenlig politikkohærens specifikt er nævnt som et retligt krav i værktøj 30 i retningslinjerne for bedre regulering (COM(2015)0215);

10. beklager, at antallet af vurderinger af udviklingsfremmende virkninger — på trods af at konsekvensanalyser udgør et vigtigt redskab til at opnå udviklingsvenlig politikkohærens — fortsat er meget beskedent og ikke tager tilstrækkeligt hensyn til den potentielle indvirkning på udviklingslandene; håber, at pakken om bedre regulering og dens retningslinjer vil forbedre denne situation ved at tage hensyn til udvikling og menneskerettigheder i alle konsekvensanalyser og ved at forbedre gennemsigtigheden; opfordrer Kommissionen til systematisk at høre menneskerettighedsorganisationer på et tidligt tidspunkt i den politiske beslutningsproces og indføre skærpede sikkerhedsforanstaltninger og -mekanismer for at skabe bedre balance mellem repræsentationen af de berørte parter; glæder sig over den offentlige høring om køreplanen, som sigter mod at fastslå effekten af en udviklingsvenlig politikkohærens og dens indvirkning på udviklingslandene, og som åbner muligheder for eksterne interessenter, herunder udviklingslandene og civilsamfundet, til at give udtryk for deres holdninger og deltage aktivt; glæder sig endvidere over feltarbejdsdelen af køreplanen og casestudierne, som kan bidrage effektivt til en nøjagtig evaluering af effekten af en udviklingsvenlig politikkohærens mener, at det er nødvendigt at foretage mere systematiske efterfølgende evalueringer under gennemførelsen af EU-politik;

11. mener, at der skal lægges større vægt på institutionel koordinering såvel mellem EU-institutionerne som med medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaternes regeringer til at integrere udviklingsvenlig politikkohærens i en bindende retsakt, og udarbejde en handlingsplan for politikkohærens for bæredygtig udvikling for at få den gennemført i praksis; mener, at de nationale parlamenter bør involveres mere fuldt ud i dagsordenen for udviklingsvenlig politikkohærens inden for rammerne af deres kapacitet til at holde deres regeringer ansvarlige og evaluere fremskridtene på dette område;

12. understreger den vigtige rolle, som Parlamentet må spille i processen for fremme af den udviklingsvenlige politikkohærens ved at gøre den til en prioritet i sine dagsordener, øge antallet af møder mellem udvalgene og mellem parlamenter om udviklingsvenlig politikkohærens, fremme af udveksling af synspunkter om udviklingsvenlig politikkohærens med partnerlandene og fremme dialogen med civilsamfundet;

13. bemærker, at nogle medlemsstater har indført en effektiv tværministeriel koordinationsmekanisme med et specifikt mandat til politikkohærens for bæredygtig udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at følge og udveksle god praksis, der allerede anvendes af andre medlemsstater;

14. bemærker, at fælles programmering er et nyttigt redskab til en sammenhængende planlægning af EU's udviklingssamarbejdsaktiviteter; glæder sig over, at den omfatter medlemsstaternes bilaterale aktiviteter i partnerlandene, men beklager tidligere forgæves forsøg på at skabe forbindelse mellem EU's tiltag og medlemsstaternes aktiviteter, som har medført, at man er gået glip af muligheder for at udnytte synergier;

15. erkender, at korrekt anvendelse af udviklingsvenlig politikkohærens vil kræve et tilstrækkeligt niveau af ressourcer og personale; opfordrer indtrængende til, at kontaktpunkter for udviklingsvenlig politikkohærens i nationale ministerier og EU-delegationer får tilført de nødvendige ressourcer til at indføre nationale og europæiske strategier om udviklingsvenlig politikkohærens;

16. fremhæver den vigtige rolle, som nationale parlamenter spiller i gennemførelsen af politikkohærens for bæredygtig udvikling ved at sikre, at politiske forpligtelser, kontrol og fuld inddragelse af civilsamfundsorganisationerne kontrolleres regelmæssigt, og ved at kontrollere regeringers konsekvensvurderingsrapporter;

17. minder om sit forslag om et uafhængigt system inden for EU til at modtage klager fra personer eller samfund, der berøres af Unionens politikker; anerkender den vigtige rolle, som Parlamentets Udviklingsudvalg og dets faste ordfører for udviklingsvenlig politikkohærens spiller i viderebringelsen af de bekymringer, som de borgere eller samfund, der er berørt af EU's politikker, giver udtryk for;

18. understreger, at der er behov for, at EU investerer flere midler i en evidensbaseret analyse af udviklingsvenlig politikkohærens; opfordrer Kommissionen til at påpege usammenhængende forhold uden forsinkelse og foretage en analyse af deres omkostninger, samt udvikle passende mekanismer for overvågning og registrering af fremskridtene for den udviklingsvenlige politikkohærens; anmoder endvidere Kommissionen om i sin analyse at medtage forslag til, hvordan man undgår, og hvordan men håndtarer uoverensstemmelser mellem de forskellige politikker; fremhæver desuden behovet for at forbedre henvisningerne til udviklingsvenlig politikkohærens i programmeringsdokumenterne;

19. påpeger behovet for at styrke den udviklingsvenlige politikkohærens i forbindelse med revisionen af den europæiske konsensus om udvikling og drøftelserne om fremtiden efter Cotonou-aftalen;

Prioriterede områder

Migration

20. anerkender, at EU står over for den største flygtningekrise siden Anden Verdenskrig; understreger, at en styrkelse af forbindelsen mellem migrations- og udviklingspolitik er afgørende for at gribe fat om de grundlæggende årsager til dette fænomen; mener, at EU bør anvende alle de til rådighed stående midler til at håndtere krisen, herunder sikkerhedsmæssige og diplomatiske instrumenter; understreger, at reaktionen på flygtningekrisen ikke kun bør fokusere på sikkerhedsproblemer, men at udviklingsmålene skal integreres bedre, så EU's migrationspolitikker bliver forenelige med dem, der sigter mod at mindske fattigdommen; understreger, at udviklingsvenlig politikkohærens er et vigtigt led i EU's nye politik for migration; glæder sig over vedtagelsen af den europæiske dagsorden for migration (COM(2015)0240), hvori der udvikles en samlet reaktion på krisen; mener, at dens gennemførelse bør ledsages af konkrete foranstaltninger til fremme af økonomisk, politisk og social udvikling og god regeringsførelse i oprindelseslandene; fremhæver betydningen af pengeoverførsler som en kilde til udviklingsfinansiering; understreger betydningen af medlemsstaternes aftaler med tredjelande for at fremme sikker bevægelse og mobiliteten blandt internationale arbejdstagere; mener ikke, at udviklingsbistandsprogrammer og -budgetter bør anvendes til migrationskontrolformål; understreger, at enhver fælles migrationspolitik skal fokusere på lovlige ruter til Europa og modtagelsen af migranter;

21. understreger, at EU har behov for større harmonisering af migrations- og asylpolitikkerne, både inden for EU og med dets internationale partnere; foreslår, at en virkelig effektiv og holistisk migrations- og asylpolitik fuldt ud skal integrere EU's interne og eksterne politikker, navnlig inden for EU's arbejdsstrukturer; understreger betydningen af at udvikle en enkelt fælles asyl- og indvandringspolitik; opfordrer til en inklusiv tilgang til håndtering af de grundlæggende årsager til migration, som er tæt knyttet til udvikling, med henblik på at opnå en bæredygtig løsning på den aktuelle migrationskrise; minder om, at kvinder og piger, der er flygtninge eller migranter, er særligt sårbare over for seksuel vold og udnyttelse, og at der skal integreres et kønsperspektiv i EU's migrationspolitik;

22. opfordrer EU og dets medlemsstater til med henblik på at styrke sammenhængen mellem migrations- og udviklingspolitikkerne ikke at angive flygtningeomkostninger som officiel udviklingsbistand (ODA), da dette har en meget stor skyggeomkostning til skade for udviklingsprogrammerne, der effektivt tager fat om de grundlæggende årsager til migration;

Handel og økonomi

23. understreger, at EU og dets medlemsstater samlet set fortsat er den største Aid for Trade-donor i verden (11,7 mia. EUR i 2013 — SWD(2015)0128); foreslår, at EU's bistand til handel også skal sigte mod at styrke fattige producenter, kooperativer og mikrovirksomheder og små virksomheder, fremme diversificeringen af indenlandske markeder, forbedre kvinders ligestilling samt fremme regional integration og mindskelse af uligheder i indkomst; glæder sig over Kommissionens mål om at sætte mere fokus på udviklingsrelaterede bestemmelser i handelsaftaler; minder om

Tirsdag den 7. juni 2016

medlemsstaternes tilsagn om at gøre en konkret indsats hen imod målet på 0,7 % af BNI til officiel udviklingsbistand til udviklingslande samt OECD/DAC's henstilling om at nå et gennemsnitligt gaveelement i den samlede officielle udviklingsbistand på 86 %; understreger, at handelsaftaler bør bidrage til at fremme en bæredygtig udvikling, menneskerettigheder og bekæmpelse af korruption i hele verden;

24. minder om, at en handelsliberalisering ikke i sig selv har nogen positiv virkning på fattigdomsbekæmpelse, idet den kan have negative konsekvenser for en bæredygtig udvikling;

25. opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af EU's Aid for Trade-bistand i udviklingslandene og give detaljerede oplysninger om, hvilke beløb, der tildeles, og hvilke kilder, den tildelte finansiering stammer fra, både i henhold til kapitel 4 i EU-budgettet og EUF; mener, at en sådan rapport vil give et solidt grundlag for EU's rapporter om udviklingsvenlig politikkohærens, som skal offentliggøres hvert andet år;

26. minder om, at i SDG-mål 17.15 erkendes behovet for at respektere det enkelte lands politiske råderum for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling; gentager, at udviklingslandene har ret til at regulere investeringer for at sikre, at alle investorer, herunder udenlandske investorer, pålægges forpligtelser og opgaver med henblik på at beskytte menneskerettigheder og arbejds- og miljønormer;

27. glæder sig over de fremskridt, der er gjort siden indgåelsen af Bangladesh-bæredygtighedsaftalen, og opfordrer Kommissionen til at udvide den bindende ramme til at omfatte andre sektorer; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at udvide virksomhedernes sociale ansvar og due diligence-initiativer, som supplerer den eksisterende EU-forordningen om tømmer eller vedrører den foreslåede EU-forordning om konfliktmineraler, til andre sektorer og derved sikre, at EU og dets erhvervsdrivende og selskaber lever op til forpligtelsen til at overholde både menneskerettighederne og de højeste sociale og miljømæssige standarder;

28. minder om, at EU's investeringspolitik, især når der er tale om offentlige midler, skal bidrage til virkeliggørelsen af målene for bæredygtig udvikling; minder om behovet for at forbedre udviklingsfinansieringsinstitutionernes gennemsigtighed og ansvarlighed for effektivt at kunne spore og overvåge pengestrømmene, gældsbæredygtigheden og merværdien i form af bæredygtige udviklingsprojekter;

29. minder om den enestående rolle, den officielle udviklingsbistand spiller for opnåelsen af effektive udviklingsresultater; opfordrer til at beskytte den officiel udviklingsbistands udviklingsfokus og virkemåde, herunder ved hjælp af et gennemsigtigt og ansvarligt rapporteringssystem; minder om, at en afkobling af bistanden er en nødvendig forudsætning for at åbne muligheder for samfundsøkonomiske aktører i udviklingslandene, såsom lokale virksomheder eller eksperter i faglig bistand, og går ind for øget brug af udviklingslandsindkøbssystemer til bistandsprogrammer til støtte for aktiviteter, der forvaltes af den offentlige sektor med henblik på at styrke den lokale private sektor;

30. minder imidlertid om, at bistand alene ikke er tilstrækkelig; mener, at der skal overvejes innovative og diversificerede finansieringskilder såsom en afgift på finansielle transaktioner, en kulstofafgift, en flybilletafgift, afgifter på naturressourcer mv., og at disse bør tilpasses principperne for udviklingseffektivitet; mener, at kohærensen mellem offentlig, privat, international og indenlandsk finansiering bør styrkes; anerkender den afgørende rolle, som den private sektor spiller i denne henseende; understreger, at det er vigtigt at skabe de rette vilkår for private virksomheder i udviklingslandene og fremme etableringen af politiske og juridiske rammer, der letter anvendelsen af bankkonti og etableringen af digitale infrastrukturer;

31. mener, at EU's handelspolitik skal tage hensyn til de faktiske forhold og den udviklingsmæssige situation i udviklingslandene med henblik på at nå målsætninger om udviklingsvenlig politikkohærens samt til udviklingslandenes ret til at fastlægge deres egne udviklingsstrategier; understreger, at handels- og investeringsaftaler, der indgås af EU og dets medlemsstater ikke hverken direkte eller indirekte må undergrave udviklingsmål eller fremme og beskyttelse af menneskerettighederne i partnerlandene; minder om, at en retfærdig og velreguleret handel i overensstemmelse med WTO-reglerne kan have positive følger for udviklingen; glæder sig over inddragelsen af ambitiøse og innovative kapitler om bæredygtig udvikling i alle handels- og investeringsaftaler;

32. opfordrer EU til at oprette en passende ramme til at gøre noget ved, hvordan selskaber integrerer menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fortsætte med at engagere sig aktivt i arbejdet i FN's Menneskerettighedsråd for at holde virksomheder ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne;

33. støtter et effektivt, retfærdigt og gennemsigtigt skattesystem i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik; glæder sig over pakken om gennemsigtighed på skatteområdet, der blev fremlagt af Kommissionen den 18. marts 2015, og pakken til bekæmpelse af skatteundgåelse, som blev fremlagt den 28. januar 2016, herunder Kommissionens meddelelse om en ekstern strategi for at fremme god forvaltningspraksis på skatteområdet internationalt; fremhæver vigtigheden af at gennemføre en konsekvensanalyse og en spillover-analyse af ny EU-skattelovgivning med henblik på at undgå negative følger for udviklingslandene; minder om, at indenlandsk ressourcemobilisering gennem beskatning er den vigtigste indtægtskilde for den offentlige finansiering af bæredygtig udvikling; opfordrer indtrængende EU til at støtte udviklingslandene i at opbygge deres kapaciteter på områderne skatteforvaltning, finansiel styring og forvaltning af offentlige finanser, og med at dæmme op for de ulovlige finansielle strømme; opfordrer EU til at sikre, at virksomheder betaler skat i de lande, hvor en værdi er trukket ud eller skabt; understreger derfor, at det er EU's ansvar at fremme princippet om udviklingsvenlig politikkohærens på skatteområdet og få det gennemført i praksis på globalt plan; opfordrer indtrængende EU til med dette for øje at sætte udviklingslandene i stand til at deltage på lige fod i den globale reform af eksisterende internationale skatteregler;

34. mener, at internationalt samarbejde er afgørende for at tackle ulovlige pengestrømme og skatteunddragelse, og opfordrer EU til at fremme det internationale samarbejde på skatteområdet; opfordrer EU til at sikre en retfærdig behandling af udviklingslande, når der forhandles skatteaftaler i overensstemmelse med FN-modellen for en dobbeltbeskatnings-overenskomst, under hensyntagen til deres særlige situation, og at sikre en retfærdig fordeling af beskatningsrettigheder; glæder sig over de tilsagn, der blev givet på konferencen om udviklingsfinansiering i Addis Abeba, som fandt sted i juli 2015, som f.eks. revisionen af multilateral udviklingsfinansiering og Addis-skatteinitiativet, som har til formål at hjælpe udviklingslandene med at opbygge deres indenlandske ressourcesystemer; opfordrer EU til at gøre fuld brug af OECD's modelbeskatningsoverenskomst, som indeholder en fakultativ bestemmelse om bistand i forbindelse med skatte-opkrævning;

35. opfordrer til en evaluering af virkningen af pristilskud til eksport, toldtariffer og handelshindringer for udviklingslande;

36. minder om, at bestræbelser på at sikre adgang til råvarer fra udviklingslande ikke må underminere lokal udvikling og fattigdomsbekæmpelse, men derimod skal støtte udviklingslandene i deres indsats for at omsætte deres velstand fra mineraler til reel udvikling;

Fødevaresikkerhed

37. understreger, at opnåelsen af global fødevaresikkerhed kræver udviklingsvenlig politikkohærens på alle niveauer, især hvis de mere ambitiøse mål fra Agenda 2030, nemlig fuldt ud at udrydde sult og afskaffe alle former for fejlernæring, skal nås; mener, at EU bør fremme etableringen af solide retlige rammer med klare kriterier for at beskytte udsatte personers rettigheder og fødevaresikkerhed;

38. opfordrer EU til systematisk at vurdere indvirkningerne af bl.a. EU's landbrugs-, handels, og energipolitik — såsom biobrændstofpolitik — på fødevaresikkerheden i udviklingslandene og på indkomstmulighederne for de mest udsatte personer; opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at koncentrere sig om kooperativer, mikrovirksomheder, små og mellemstore landbrug og arbejdstagerne i landbruget og til at fremme bæredygtige og agro-økologiske metoder i overensstemmelse med konklusionerne fra FN's Landbrugspanel (IAASTD), henstillingerne fra FN's særlige rapportør om retten til mad og målene for bæredygtig udvikling; minder om, at det er nødvendigt at sikre, at anvendelsen af den fælles landbrugspolitiks foranstaltninger ikke bringer fødevareproduktionskapaciteten og den langsigtede fødevaresikkerhed for udviklingslandene i fare; understreger, at væsentlige spørgsmål om udviklingsvenlig politikkohærens og indvirkning skal tages op under den løbende overvågning af EU's rammepolitik for fødevaresikkerhed (COM(2010)0127); understreger, at EU skal støtte etableringen af forarbejdningsindustrier i landbrugssektoren og forbedring af teknikker til opbevaring af fødevarer; minder om betydningen af at overveje indvirkningerne af fiskeriaftaler på fødevaresikkerheden i udviklings-

landene; opfordrer EU og dets medlemsstater til at bidrage til forebyggelse af land grabbing ved at støtte udviklingslandene i deres gennemførelse på nationalt plan af FN's frivillige retningslinjer for ansvarlig styring af jordbesiddelse, fiskeri og skove;

Sundhed

39. understreger behovet for, at udviklingslandene i deres budgetfinansiering prioriterer finansiering til oprettelse af solide sundhedssystemer og anlæggelse af bæredygtige sundhedsinfrastrukturer samt levering af basale tjenesteydelser og sundhedspleje af høj kvalitet; opfordrer EU til at støtte etablering af universel sygesikring, som garanterer et gensidigt ansvar for sundhedsrisici i udviklingslandene;

Klimaændringer

40. opfordrer til en resolut indsats fra EU's, medlemsstaternes og alle internationale partneres side i gennemførelsen af den nye COP21-aftale/klimaaftalen fra Paris; understreger, at EU og andre udviklede lande fortsat bør støtte klimaindsatsen for at nedbringe emissioner og opbygge modstandsdygtighed over for klimaændringernes virkninger i udviklingslandene, og navnlig i de mindst udviklede lande; minder i denne sammenhæng om den afgørende betydning af at tilvejebringe tilstrækkelig klimafinansiering; støtter processen med EU's energiomstilling og overgangen til vedvarende energi med dette for øje; understreger, at manglende evne til at begrænse den globale opvarmning til et godt stykke under 2 °C kan undergrave de udviklingsmæssige gevinster; opfordrer EU til at påtage sig en proaktiv rolle i håndteringen af den globale klimaudfordring ved at fastsætte strategiske prioriteter på alle niveauer og på tværs af alle sektorer og udforme og gennemføre nye bindende klimamål samt mål for energieffektivitet og vedvarende energi i henhold til Parisaftalen;

41. anerkender, at privat finansiering i forbindelse med klimafinansiering ikke kan erstatte offentlig finansiering; understreger behovet for gennemsigtig rapportering og ansvarlighed og for at sikre gennemførelsen af relevante sociale og miljømæssige beskyttelsesforanstaltninger vedrørende privat klimafinansiering;

Køn

42. glæder sig over EU's handlingsplan for ligestilling 2016-2020 og tilskynder til overvågning og gennemførelse af dens mål i alle EU's eksterne foranstaltninger, herunder i EU-finansierede projekter på landeplan; opfordrer endvidere EU til effektivt at integrere ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse og stilling i alle sine politikker, herunder budgetter, og til at sikre, at dets eksterne politikker bidrager til at bekæmpe alle former for diskrimination, herunder mod LGBT'er;

Sikkerhed

43. anerkender, at der ikke kan være tale om nogen bæredygtig udvikling eller udryddelse af fattigdom uden sikkerhed; anerkender endvidere, at sammenhængen mellem sikkerhed og udvikling er et vigtigt element i at sikre effektiviteten af EU's optræden udadtil;

44. fremhæver, at det er vigtigt at sikre sammenhæng og koordinering mellem politikkerne for EU's optræden udadtil, sikkerhed, forsvar, handel, humanitær bistand, migration og udvikling; henleder opmærksomheden på udfordringen med god forvaltningspraksis i udviklingslandene; insisterer på, at udviklingsvenlig politikkohærens skal bidrage til etablering af retsstatsprincippet og upartiske institutioner samt til styrkelse af indsatsen for nedrustning og for at sikre den offentlige sundhed og fødevaresikkerhed samt tilknyttede politikker, der sikrer sikkerhed og udvikling;

45. opfordrer EU til at styrke sin kapacitet til kriseforebyggelse og tidlig indsats med henblik på at styrke synergierne mellem den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og udviklingsinstrumenter, idet der findes en balance mellem kortsigtede svar på kriser og mere langsigtede udviklingsstrategier; foreslår, at oprettelsen af et nyt instrument, der specifikt skal sikre sammenhængen mellem udvikling og sikkerhed kunne begrænse inkonsekvenser og øge effektiviteten af den udviklingsvenlige politikkohærens; understreger, at dette instrument ikke bør finansieres gennem eksisterende udviklingsinstrumenter, men gennem nye budgetbevillinger; opfordrer til at indføje de berørte regioners og landes prioriteter og politikker i udarbejdelsen af EU's strategier for sikkerhed og udvikling; glæder sig over anvendelsen af den politiske krisestrategiramme som et vigtigt værktøj, der muliggør en fælles tidlig forståelse af kriser; opfordrer til et styrket

Tirsdag den 7. juni 2016

samarbejde mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne med henblik på at nå frem til en omfattende analyse, som muliggør et informeret valg mellem FSFP- og ikke-FSFP-tiltag i forbindelse med en krise;

46. mener, at strategien for sikkerhed og udvikling i Sahel ([1]), den afrikanske beredskabsstyrke og den regionale handlingsplan for Sahel 2015-2020 ([2]), er gode eksempler på en vellykket gennemførelse af EU's samlede tilgang, der effektivt blander sikkerheds-, udviklings- og forvaltningsmæssige tilgange;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at forbedre forbindelserne mellem humanitær bistand, udviklingssamarbejde og modstandsdygtighed over for katastrofer med henblik på at muliggøre en mere fleksibel og effektiv reaktion på voksende behov;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

([1]) http://eeas.europa.eu/africa/docs/sahel_strategy_en.pdf
([2]) www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/04/st07823-en15_pdf

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0247

Den nye alliance for fødevaresikkerhed og ernæring

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om den nye alliance for fødevaresikkerhed og ernæring (2015/2277(INI))

(2018/C 086/02)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til FN-topmødet om bæredygtig udvikling og slutdokumentet, som er vedtaget af Generalforsamlingen den 25. september 2015, med titlen »Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development«, især udviklingsmål 2 i de bæredygtige udviklingsmål, som slutdokumentet fremsætter, nemlig at udrydde sult, opnå fødevaresikkerhed og forbedret ernæring samt fremme bæredygtigt landbrug ([1]),

— der henviser til Paris-aftalen, som partdeltagerne i FN's konvention om klimaændringer vedtog den 12. december 2015 ([2]),

— der henviser til »Comprehensive Africa Agriculture Development Programme« (CAADP), som er vedtaget af Den Afrikanske Union (AU) i 2002 ([3]),

— der henviser til erklæringen fra topmødet mellem AU's statsoverhoveder i Maputo (Mozambique) i 2003, hvor AU's regeringer indgik en aftale om at investere mere end 10 % af deres samlede nationale bevillinger i landbrugssektoren ([4]),

— der henviser til AU's forsamling af stats- og regeringschefer i juli 2012, som erklærede året 2014 for »Year of Agriculture and Food Security in Africa« ([5]) (det afrikanske år for landbrug og fødevaresikkerhed), for at markere 10-årsdagen for vedtagelsen af CAADP,

— der henviser til erklæringen om »Accelerated Agricultural Growth and Transformation for Shared Prosperity and Improved Livelihoods«, vedtaget den 27. juni 2014 på topmødet for AU's statsoverhoveder, der blev afholdt i Malabo (Ækvatorialguinea), hvor AU's regeringer indgik en aftale om at tildele mindst 10 % af de offentlige bevillinger til landbruget ([6]),

— der henviser til »L'Aquila Food Security Initiative« på G8 i Aquila 2009 ([7]),

— der henviser til »Framework and Guidelines on Land Policy in Africa« (F&G), som blev vedtaget af den fælles konference mellem ministrene for landbrug, jordanliggender og husdyr, der fandt sted i april 2009 i Addis Abeba (Etiopien) ([8]), samt erklæringen »Land Issues and Challenges in Africa« ([9]), som blev vedtaget på topmødet mellem AU's statsoverhoveder i Sirte (Libyen) i juli 2009, som understregede nødvendigheden af en effektiv gennemførelse af F&G,

— der henviser til »Guiding Principles on Large Scale Land Based Investments in Africa«, som blev vedtaget på AU's fælles konference for ministre for landbrug, udvikling af landdistrikterne, fiskeri og akvakultur på mødet i Addis Abeba den 1. og 2. maj 2014 ([10]),

---

([1]) FN's generalforsamlings resolution A/RES/70/1.
([2]) UN FCCC/CP/2015/L.9/Rev.1.
([3]) http://www.nepad.org/system/files/caadp.pdf
([4]) Assembly/AU/Decl.7(II).
([5]) Assembly/AU/Decl.449(XIX).
([6]) Assembly/AU/Decl.1(XXIII).
([7]) http://www.ifad.org/events/g8/statement.pdf
([8]) http://www.uneca.org/publications/framework-and-guidelines-landpolicy-africa
([9]) Assembly/AU/Decl.1(XIII) Rev.1.
([10]) http://www.uneca.org/publications/guiding-principles-large-scale-land-based-investments-africa

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til erklæringen fra de afrikanske civilsamfundsorganisationer »Modernising African agriculture — Who benefits?« fra maj 2013 ([1]),

— der henviser til Djimini-erklæringen fra de mindre vestafrikanske landbrugeres organisationer af 13. marts 2014 ([2]),

— der henviser til FAO's »Voluntary Guidelines to support the progressive realisation of the right to adequate food in the context of national food security« fra 2004 ([3]),

— der henviser til rapporten fra International Assessment of Agricultural Science and Technology for Development (IAASTD), »Agriculture at a crossroads« fra 2009 ([4]),

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 ([5]),

— der henviser til konventionen fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) ([6]),

— der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra 1987 ([7]),

— der henviser til FN's erklæring af 2007 om oprindelige folks rettigheder ([8]),

— der henviser til FN's »Basic Principles and Guidelines on development-based evictions and displacements« fra 2007 ([9]),

— der henviser til »Guiding Principles on Business and Human Rights«, underskrevet af FN's Menneskerettighedsråd i 2011 ([10]), samt til OECD's »Guidelines on Multinational Enterprises«, opdateret i 2011 ([11]),

— der henviser til Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde fra 2011 ([12]),

— der henviser til »Voluntary Guidelines on Governance of Tenure of Land, Fisheries and Forests« (VGGT) fra 2012 ([13]),

— der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV-konventionen) fra 1991 ([14]),

— der henviser til »International Treaty on Plant Genetic Resources for Food and Agriculture« (ITPGRFA) fra 2011 ([15]),

— der henviser til »Convention on Biological Diversity« fra 1992 og den dermed forbundne Cartagena-protokol om biosikkerhed fra 2000 samt Nagoya-protokollen om »Access to Genetic Resources and the Fair and Equitable Sharing of Benefits Arising from their Utilization« fra 2010 ([16]),

— der henviser til den afrikanske modellov om biosikkerhed ([17]),

---

([1]) http://acbio.org.za/modernising-african-agriculture-who-benefits-civil-society-statement-on-the-g8-agra-and-the-african-unions-caadp/
([2]) https://www.grain.org/bulletin_board/entries/4914-djimini-declaration
([3]) http://www.fao.org/docrep/009/y7937e/y7937e00.htm
([4]) http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Defa
([5]) https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-4&chapter=4&lang=en
([6]) http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/
([7]) http://www.achpr.org/instruments/achpr/
([8]) http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf
([9]) http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/Pages/ForcedEvictions.aspx
([10]) https://www.unglobalcompact.org/library/2
([11]) http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm
([12]) http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm
([13]) http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/
([14]) http://www.upov.int/upovlex/en/conventions/1991/content.html
([15]) http://www.planttreaty.org/
([16]) https://www.cbd.int/
([17]) http://hrst.au.int/en/biosafety/modellaw

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til resolutionen om jordlovgivning for fødevaresuverænitet, der blev vedtaget af Frankofoniens parlamentariske forsamling den 12. juli 2012 ([1]),

— der henviser til beslutningen om de sociale og miljømæssige konsekvenser af pastoralisme i AVS-landene, vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i Addis Abeba den 27. november 2013 ([2]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse om en »EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevaresikkerhedsproblemer« ([3]), der blev vedtaget den 31. marts 2010, og til Rådets konklusioner angående politiske rammer, der blev vedtaget den 10. maj 2010 ([4]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 28. maj 2013 om fødevare- og sundhedssikkerhed ([5]),

— der henviser til Kommissionens handlingsplan på ernæringsområdet fra juli 2014 ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevaresikkerhedsproblemer ([7]),

— der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 om EU's tilgang til styrkelse af resiliens og nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande: anvendelse af erfaringer fra fødevaresikkerhedskriser ([8]),

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2014 om betydningen af ejendomsret, besiddelse af ejendom og velstandsskabelse for udryddelse af fattigdom og fremme af bæredygtig udvikling i udviklingslande ([9]),

— der henviser til sin beslutning af 12. marts 2015 om »Tanzania, særlig spørgsmålet om land grabbing« ([10]),

— der henviser til erklæringen om »the Global Convergence of Land and Water Struggles«, som blev udstedt på det sociale verdensforum i Tunis i marts 2015 ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 30. april 2015 om verdensudstillingen i Milano 2015: Feeding the Planet, Energy for Life (føde til verden, energi til livet) ([12]),

— der henviser til det afrikanske civilsamfunds krav om optagelse af fødevaresuverænitet og retten til mad på dagsordenen ved Tysklands G7-formandskab i juni 2015 ([13]),

— der henviser til Milanochartret ([14]), som blev præsenteret på Expo 2015 med temaet »Feeding the Planet, Energy for Life«, og underskrevet af mere end en million statsoverhoveder, regeringer og privatpersoner, og som opfordrer alle sammenslutninger, virksomheder, nationale og internationale institutioner og privatpersoner til at tage ansvar for at sikre, at fremtidige generationer kan nyde deres ret til fødevarer, og som omfatter bindende tilsagn om at garantere denne ret i hele verden,

---

([1]) http://apf.francophonie.org/IMG/pdf/2012_07_session_58_Resolution_Regulation_du_foncier.pdf
([2]) EUT C 64 af 4.3.2014, s. 31.
([3]) COM(2010)0127.
([4]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/114357.pdf
([5]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137318.pdf
([6]) SWD(2014)0234.
([7]) EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 75.
([8]) Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0578.
([9]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0250.
([10]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0073.
([11]) http://viacampesina.org/en/index.php/main-issues-mainmenu-27/agrarian-reform-mainmenu-36/1775-declaration-of-the-global-convergence-of-land-and-water-struggles
([12]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0184.
([13]) http://afsafrica.org/wp-content/uploads/2015/05/AFSA-Demands-to-the-Germany-G7-Presidency-Agenda.pdf
([14]) http://carta.milano.it/wp-content/uploads/2015/04/English_version_Milan_Charter.pdf

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til, at FN's Komité for Verdens Fødevaresikkerhed er det rette forum til at nå til enighed om de politiske retningslinjer om dette spørgsmål internationalt, og at det er i dette forum, at alle berørte parter bliver hørt,

— der henviser til Milan Urban Food Policy Pact af 15. oktober 2015 ([1]), der blev fremsat af kommunalbestyrelsen i Milano og underskrevet af 113 byer rundt om i verden, og som blev forelagt FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, og som illustrerer den vigtige rolle, som byer spiller i udformningen af fødevarepolitikken,

— der henviser til sin beslutning af 21. januar 2016 om situationen i Etiopien ([2]),

— der henviser til den offentlige høring om den nye alliance for fødevarer og ernæringssikkerhed i Afrika (NAFSN), organiseret af Udviklingsudvalget den 1. december 2015 ([3]),

— der henviser til professor Olivier de Schutters undersøgelse »New Alliance for Food and Nutrition Security in Africa«, der var bestilt af Udviklingsudvalget og offentliggjort af Generaldirektoratet for Eksterne Politikker i november 2015 ([4]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0169/2016),

A. der henviser til, at den nye alliance for fødevaresikkerhed og ernæring i Afrika (NAFSN) søger at forbedre fødevaresikkerheden og ernæringen ved at hjælpe 50 mio. mennesker i Afrika syd for Sahara ud af fattigdom inden 2020; der henviser til, at de deltagende lande har forhandlet rammer for landesamarbejder, som fastlægger den overordnede forpligtelse til at fremme private investeringer i landbrugssektoren i Afrika;

B. der henviser til, at investeringer i små landbrug er blevet forsømt i de sidste 30 år i Afrika, mens lavindkomstlandenes afhængighed af fødevareimport er vokset betydeligt og gør dem sårbare over for prisudsving på de internationale markeder;

C. der henviser til faren for, at store offentlige-private partnerskaber (OPP'er) skaber en dominerende position for store landbrugsselskaber i det afrikanske landbrug, som fortrænger de lokale virksomheder;

D. der henviser til, at private investeringer under NAFSN er nået op på over 8,2 mio. smålandbrugere og har skabt mere end 21 000 arbejdspladser, hvoraf mere end halvdelen er til kvinder;

E. der henviser til, at fødevarekrisen i 2008 medførte en generel anerkendelse af behovet for at støtte smålandbrugeres fødevareproduktion til de nationale markeder;

F. der henviser til, at lanceringen af strukturtilpasningsprogrammerne i 1980'erne bidrog til udviklingen af eksportorienterede landbrug, hvor en øget produktion af salgsafgrøder til det globale marked blev prioriteret; der henviser til, at dette valg begunstigede store, højt kapitaliserede og mekaniserede produktionsformer, mens små landbrug blev relativt forsømt;

G. der henviser til, at internationale markeder vil blive mere volatile i fremtiden; der henviser til, at lande ikke bør løbe den risiko at være overdrevent afhængige af import, men bør snarere først og fremmest investere i den indenlandske fødevareproduktion med henblik på at opbygge modstandsdygtighed;

H. der henviser til, at familielandbrug og små landbrugere skal være kernen i NASFN;

I. der henviser til, at fødevaresikkerheden i udviklingslandene i vidt omfang afhænger af den bæredygtige anvendelse af naturressourcer;

([1]) http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf
([2]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0023.
([3]) http://www.europarl.europa.eu/committees/da/deve/events.html?id=20151201CHE00041
([4]) http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/535010/EXPO_STU(2015)535010_EN.pdf

Tirsdag den 7. juni 2016

J. der henviser til, at såkaldte »vækstcentre« sigter mod at tiltrække internationale investorer ved at stille jord til rådighed for store private virksomheder, og at dette ikke må ske på bekostning af familielandbrugere;

K. der henviser til, at aftalerne om NASFN ikke indeholder nogen konkret indikator for sult og fejlernæring;

L. der henviser til, at familielandbrug og små landbrugere har vist deres evne til at tilbyde forskelligartede produkter og at øge fødevareproduktionen på bæredygtig vis ved hjælp af miljøvenlige landbrugsmetoder;

M. der henviser til, at monokulturer øger afhængigheden af kemisk gødning og pesticider, fører til massiv jordforringelse og medvirker til klimaændringer;

N. der henviser til, at landbruget tegner sig for mindst 14 % af de samlede årlige drivhusgasemissioner, hovedsagelig på grund af anvendelsen af kvælstofgødning;

O. der henviser til, at der findes forskellige former for jordbesiddelse (sædvaneret, offentlig og privat), mens NAFSN næsten udelukkende refererer til tinglysning for at løse problemet med sædvaneret;

P. der henviser til, at 70 % af verdens befolkning i 2050 vil bo i byer, og en samlet global og lokal tilgang til ernæring vil være mere nødvendig end nogensinde før;

Q. der henviser til, at tinglysning af jord ikke er den eneste garanti mod ekspropriation af jord og genbosættelse;

R. der henviser til, at køn er en meget vigtig dimension i de investeringer, der foretages i landbruget i Afrika; der henviser til, at kvinder i landdistrikterne længe har været udsat for forskelsbehandling for så vidt angår adgangen til en række produktive ressourcer, herunder jord, kredit, rå- og hjælpestoffer samt tjenesteydelser;

S. der henviser til, at støtten til landbrug indtil for nylig blev koncentreret om eksportafgrøder, som blev forvaltet af mænd, mens kvinder i stort omfang fik overladt opgaven med at producere fødevarer til familiens opretholdelse;

T. der henviser til, at FAO anslår, at ca. 75 % af planters genetiske mangfoldighed er gået tabt på verdensplan; der henviser til, at omfattende genetisk erosion øger vores sårbarhed over for klimaændringer og fremkomsten af nye skadegørere og sygdomme;

U. der henviser til, at kontrol og ejerskab af frø samt frøs prisoverkommelighed spiller en afgørende rolle for fattige landbrugeres robuste fødevaresikkerhed;

V. der henviser til, at familielandbrugeres ret til at formere, bruge, udveksle og sælge deres egne frø bør beskyttes;

W. der henviser til, at forbedringer af ernæringsmanglerne i Afrika er et nøglepunkt på dagsordenen for bæredygtig udvikling; der henviser til, at dårlig ernæring hidrører fra en lang række indbyrdes forbundne processer, bl.a. vedrørende sundhedspleje, uddannelse, sanitet og hygiejne, adgang til ressourcer samt styrkelse af kvinders indflydelse og status;

X. der henviser til, at de forpligtelser, der er indgået inden for rammen for landesamarbejde om reguleringsmæssige reformer inden for såsædsbranchen sigter mod at styrke planteforædleres rettigheder på bekostning af landmændenes nuværende frøsystemer, som de fattigste landmænd stadig i vid udstrækning er afhængige af;

Landbrugsinvesteringer i Afrika og indfrielse af de bæredygtige udviklingsmål

1. bemærker, at flere rammer for landesamarbejde fokuserer på udviklingen af særlige økonomiske områder med sigte på en maksimering af investeringerne gennem initiativer, som rækker fra vej- eller energiinfrastruktur til beskatning, told eller jordbesiddelsesforhold; understreger også behovet for at forbedre og sikre fokus på adgang til vand, undervisning i forbedret ernæring og deling af bedste praksis-strategier;

Tirsdag den 7. juni 2016

2. konstaterer, at landbrugsinvesteringspolitikkerne er tilbøjelige til at fokusere på storstilet jordopkøb og eksportrettet landbrug, som normalt er uafhængigt af de lokale økonomier; bemærker, at udviklingen af omfattende kunstvanding på NAFSN's målrettede geografiske investeringsområder kan mindske adgangen til vand for andre brugere såsom små landbrugere eller kvægnomader; understreger, at under disse omstændigheder skal overdimensionerede offentlig-private projekters evne til at bidrage til fattigdomsreduktion og fødevaresikkerhed vurderes kritisk og forbedres; understreger, at politikkerne for investering i landbrug bør være knyttet til og bør støtte udviklingen af den lokale økonomi, herunder små landbrugsbedrifter og familielandbrug; minder om, at FAO's retningslinjer om jordbesiddelse anbefaler sikker adgang til jord for at give familierne mulighed for at producere fødevarer til eget forbrug og at øge husstandsindkomsten; understreger behovet for at basere storstilede jordbaserede investeringer i Afrika på disse retningslinjer og således sikre husmandsbrugs og lokalbefolkningernes adgang til jord, fremme af lokale SMV'ers investeringer samt sikre, at OPP'erne bidrager til fødevaresikkerheden, og at fattigdom og ulighed reduceres;

3. påpeger, at beslutningsprocessen inden for samarbejdsrammerne ikke har inddraget alle relevante aktører, men snarere har udelukket bl.a. lokalsamfund i landdistrikterne, landbrugsmedhjælpere, små landbrugere, fiskere og oprindelige folk og ignoreret deres ret til at deltage;

4. beklager, at afrikanske civilsamfundsorganisationer ikke er blevet hørt i forbindelse med lanceringen af NAFSN; understreger, at hungertruede befolkningsgruppers deltagelse i de politikker, der berører dem, bør være hjørnestenen i alle politikker vedrørende fødevaresikkerhed;

5. påpeger, at NAFSN har afgivet et tilsagn om at fremme inklusiv, landbrugsbaseret vækst, som støtter små landbrug og bidrager til at reducere fattigdom, sult og underernæring; understreger i denne sammenhæng, at NAFSN i størst mulige omfang skal begrænse anvendelsen af kunstgødning og pesticider med tanke på de sundheds- og miljømæssige konsekvenser for lokalsamfundene, såsom tab af biodiversitet og jorderosion;

6. stiller sig kritisk over for den antagelse, at virksomhedernes investeringer i landbruget automatisk forbedrer fødevaresikkerhed og ernæring og mindsker fattigdommen;

7. noterer sig G20-rapporten fra 2011, hvori det understreges, at skattedrevne investeringer kan vise sig at være midlertidige; minder om, at det af talrige undersøgelser af investorernes motivationer fremgår, at særlige skatteincitamenter har en neutral eller negativ indvirkning på deres beslutninger om at investere ([1]);

8. bemærker, at skatteincitamenter, herunder fritagelse fra selskabsskat i særlige økonomiske områder, fratager de afrikanske stater skatteindtægter, som kunne have været en kilde til meget væsentlige offentlige investeringer i landbruget, navnlig i programmer for fødevaresikkerhed og ernæring ([2]);

9. opfordrer regeringer og donorer til at suspendere eller revidere alle politikker og projekter og al konsulentbistand, der direkte fremmer og letter land grabbing gennem støtte til yderst skadelige projekter og investeringer eller indirekte øger presset på jord og naturressourcer og kan medføre alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; opfordrer til, at der i stedet gives støtte til politikker, som beskytter og prioriterer mindre fødevareproducenter, især kvinder, og fremmer bæredygtig anvendelse af jorden;

10. advarer mod at gentage modellen fra 1960'ernes asiatiske »grønne revolution« i Afrika og sidde dens negative sociale og miljømæssige konsekvenser overhørig; påpeger, at de bæredygtige udviklingsmål inkluderer målsætningen om at fremme bæredygtigt landbrug, som skal være opfyldt i 2030;

11. bemærker med bekymring, at NAFSN i Malawi fremmer udvidelsen af tobaksproduktionen i stedet for at støtte alternative indkomstmuligheder i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol (FCTC) fra 2005 og de tilsagn, der afgives i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling;

([1]) Mwachinga, E. (Global Tax Simplification Team, World Bank Group), »Results of investor motivation survey conducted in the EAC«, præsentation fra Lusaka den 12.2.2013.

([2]) »Supporting the development of more effective tax systems« — en rapport til G20-arbejdsgruppen fra IMF, OECD og Verdensbanken, 2011.

Tirsdag den 7. juni 2016

12. opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at stræbe mod at omdanne NAFSN til et reelt redskab til bæredygtig udvikling og et instrument til støtte for familielandbrug og lokale økonomier i Afrika syd for Sahara og erindrer om, at familielandbrugere og småbønder producerer omkring 80 % af verdens føde og repræsenterer over 60 % af beskæftigelsen i Afrika syd for Sahara;

13. bemærker med bekymring, at rammerne for landesamarbejder kun henviser selektivt til de internationale standarder, der definerer ansvarlig investering i landbrug, og at de hverken henviser til FAO's vejledende retningslinjer fra 2004 til støtte for den gradvise opfyldelse af retten til tilstrækkelig ernæring i forbindelse med den nationale fødevaresikkerhed (»Voluntary Guidelines to support the progressive realization of the right to adequate food in the context of national food security«) eller nogen forpligtelser for private investorer til at respektere menneskerettighederne;

14. opfordrer EU og medlemsstaterne, som tilsammen er den største donor af udviklingsbistand i verden, til:

— at sikre, at EU-baserede investorer overholder og tilskynder andre partnere i alliancen til at respektere lokalsamfundenes rettigheder og små landbrugs behov ved inden for samarbejdsrammerne at følge en menneskerettighedsbaseret tilgang, bl.a. ved at opretholde miljømæssige, sociale, arbejdsmæssige og menneskerettighedsrelaterede sikkerhedsforanstaltninger og de højeste standarder for gennemsigtighed i deres investeringsplaner

— at sikre, at investorer, der er etableret i EU, gennemfører en politik for social ansvarlighed i forbindelse med udarbejdelsen af ansættelseskontrakter og ikke udnytter deres økonomiske fortrinsstilling over for lokale arbejdstagere

— at støtte og fremme lokale afrikanske virksomheder og interessenter som primære aktører og som målgrupper for NAFSN-initiativer

— at gennemføre WTO's nylige beslutning om at afskaffe landbrugseksportsubsidier, som fordrejer de lokale markeder og ødelægger livsgrundlaget i udviklingslandene

— at fjerne toldmæssige hindringer, der modvirker de afrikanske landes incitamenter til på lokalt plan at tilføje merværdi til råvarerne;

15. opfordrer de deltagende lande til:

— at sikre, at finansielle, skattemæssige eller administrative reformer ikke fritager investorer fra at skulle yde et rimeligt bidrag til deltagerlandenes skattegrundlag eller giver en urimelig fordel til investorer i forhold til små landbrugere

— at sikre, at deres respektive regeringer bevarer retten til at beskytte deres landbrugs- og fødevaremarkeder gennem passende told- og skatteordninger, som navnlig er nødvendige for at tackle finansiel spekulation og skatteunddragelse

— at vedtage politikker, der fremmer ansvarlig handel og forpligter til afskaffelse af toldmæssige hindringer, der har en afskrækkende virkning på den regionale handel;

Forvaltning, ejerskab og ansvarlighed

16. henleder opmærksomheden på den forpligtelse, der påhviler parterne i NAFSN til at inkorporere FAO's »Voluntary Guidelines to support the progressive realization of the right to adequate food in the context of national food security«, og opfordrer parterne i NAFSN til at forpligte sig til at gennemføre internationale standarder, som definerer ansvarlig investering i landbrug, og at overholde »Guiding Principles on Business and Human Rights« og OECD's »Guidelines on Multinational Enterprises«;

17. understreger, at NAFSN er nødt til at optrappe god regeringsførelse hvad angår naturlige ressourcer, navnlig ved at sikre, at folk har adgang til deres egne ressourcer og ved at beskytte deres rettigheder i forbindelse med kontrakter vedrørende handler om naturressourcer;

18. opfordrer EU til at arbejde sammen med FN om at få alle lande til, på et bindende grundlag, at vedtage Milanochartret og de forpligtelser, det indeholder;

19. understreger, hvor vigtig vandregulering og bekæmpelse af klimaændringer er for et bæredygtigt landbrug; opfordrer alle NAFSN-partnere til at fokusere på forbedring af adgangen til vand og af teknikker, der indebærer kunstvanding og intensivering af miljøbeskyttelse og bevaring af jordbunden;

20. opfordrer EU til at arbejde sammen med FN om vedtagelse og formidling af Milan Urban Food Policy Pact;

21. opfordrer de deltagende lande til at forpligte sig til at gennemføre internationale standarder, som regulerer investeringer med en menneskerettighedsbaseret tilgang, der indarbejder AU's »Framework and Guidelines on Land Policy in Africa« og dens »Guiding Principles on Large Scale Based Investments in Africa«;

22. opfordrer til, at alle hensigtserklæringer inden for rammerne for landesamarbejder offentliggøres i deres fulde ordlyd; fremhæver behovet for en stærk institutionel og juridisk ramme for at sikre en fair fordeling af risici og fordele; understreger, at civilsamfundets aktive deltagelse i NAFSN er afgørende for at øge gennemsigtigheden og sikre, at dets målsætninger er opfyldt; påpeger, at dialog og samråd med alle civilsamfundets grupper skal fremmes;

23. beklager, at den eneste indikator, der er fælles for de ti samarbejdsrammer inden for NAFSN, er Verdensbankens 'Doing Business'-indeks;

24. fremhæver, at private virksomheder involveret i multilaterale udviklingsinitiativer bør stilles til ansvar for deres handlinger; opfordrer parterne i NAFSN til i dette øjemed at forelægge årlige rapporter om de foranstaltninger, der træffes i NAFSN og til at offentliggøre rapporterne og gøre dem tilgængelige for lokalbefolkningen og lokalsamfundene og til at oprette en uafhængig ansvarlighedsmekanisme, herunder en klagemekanisme for lokalbefolkningen og lokalsamfundene; understreger ligeledes, at NAFSN-investeringer, der påvirker jordrettigheder, skal være genstand for en uafhængig forudgående konsekvensanalyse vedrørende jordrettigheder og være i overensstemmelse med FAO's vejledende retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove;

25. bemærker, at multinationale selskaber, der driver virksomhed i henhold til NAFSN, foretrækker store kontraktlandbrug, hvilket medfører en risiko for, at mindre producenter marginaliseres; opfordrer de ti afrikanske stater, der deltager i NAFSN, til at sikre, at kontraktlandbrug gavner både købere og lokale leverandører; finder det derfor afgørende at styrke f.eks. landbrugsorganisationerne med henblik på at forbedre landbrugernes forhandlingsposition;

26. fremhæver, at den private sektor allerede står bag 90 % af arbejdspladserne i partnerlandene, og at potentialet for den private sektors deltagelse er ubestridt, da private virksomheder er velegnede til at skabe et bæredygtigt grundlag for mobilisering af indenlandske ressourcer, som udgør grundlaget for ethvert bistandsprogram; understreger betydningen af en gennemsigtig lovgivningsmæssig ramme, som klart fastlægger rettigheder og forpligtelser for alle aktører, herunder fattige landbrugere og sårbare grupper, idet der uden en sådan ramme ikke kan sikres en effektiv beskyttelse af disse rettigheder;

27. opfordrer til, at rammerne for landesamarbejder revideres, så risikoen for kontraktlandbrug og outgrower-modeller for mindre producenter imødegås ved at sikre rimelige kontraktvilkår, herunder prisordninger, respekt for kvinders rettigheder, støtte til bæredygtigt landbrug og passende tvistbilæggelsesordninger;

Adgang til jord og sikring af jordbesiddelse

28. advarer om, at ensidigt fokus på jordtinglysning ofte fører til usikkerhed for mindre fødevareproducenter og oprindelige folk, især kvinder, som ikke har juridisk kendskab til deres rettigheder til jord og er sårbare over for urimelige jordhandler, ekspropriation uden tilsagn eller rimelig modsvarende godtgørelse;

Tirsdag den 7. juni 2016

29. understreger behovet for at have mindre fødevareproducenter i ledende stillinger, så deres egne uafhængige organisationer kan støtte dem i at kontrollere deres jord, naturressourcer og programmer;

30. bemærker med bekymring, at investorer og lokale eliter, som er involverede i jordhandlerne, ofte beskriver de områder, der handles, som »tomme«, »nedlagte« eller »underudnyttede«, om end meget få landområder i Afrika virkelig er uudnyttet med tanke på f.eks. forekomsten af hyrdeaktiviteter;

31. fremhæver, at 1,2 mia. mennesker stadig lever enten uden permanent adgang til jord eller også bor de på jord, som de ikke har nogen formelle krav på, uden skøde, uden landmålinger, der afgrænser deres jord, og uden retlige eller finansielle midler til at kapitalisere deres ejendom;

32. glæder sig over medtagelsen i alle landesamarbejdsrammer af VGGT fra 2012; opfordrer til effektiv gennemførelse og systematisk evaluering af overholdelsen af VGGT og rammerne for de bæredygtige udviklingsmål i forbindelse med revisionsprocesserne for landesamarbejdsrammerne;

33. understreger, at NAFSN bør fokusere på at bekæmpe land grabbing, som udgør en overtrædelse af menneskerettighederne, idet den fratager lokalsamfund den jord, som de er afhængige af til at producere fødevarer og brødføde deres familier; påpeger, at land grabbing i en række udviklingslande har frataget mennesker deres arbejde og deres midler til underhold og tvunget dem til at forlade deres hjem;

34. opfordrer de deltagende lande til:

— at sikre deltagelses- og inklusionsmekanismer, som prioriterer rettigheder, behov og interesser hos dem, der har legitime rettigheder til jorden, navnlig mindre landbrugere og små familielandbrug; navnlig at sikre frivilligt, forudgående og informeret samtykke fra alle de samfund, der lever på den jord, som er omfattet af overdragelse af ejerskab og/eller kontrol

— at vedtage bindende nationale foranstaltninger mod land grabbing, korruption baseret på jordoverdragelse og brug af jord til spekulative investeringer

— at overvåge ordninger for tinglysning af jord og certificering for at sikre, at de er gennemskuelige og ikke koncentrerer ejendomsretten til jord eller fratager lokalsamfund de ressourcer, de er afhængige af

— at sikre, at finansiel bistand ikke anvendes til at støtte initiativer, der gør det muligt for virksomheder at tvangsforflytte lokalsamfund

— at anerkende alle legitime rettigheder til jord og at sikre retssikkerheden for ejendomsretten til jord, herunder uformelle og oprindelige folks rettigheder samt rettigheder i medfør af sædvaneretten; som anbefalet af VGGT, at fremme nye love og/eller at håndhæve eksisterende love, som sikrer effektive sikkerhedsforanstaltninger ved storstilede jordhandler, såsom lofter over tilladte jordhandler, og at regulere, på hvilket grundlag overdragelser over en vis størrelse bør godkendes af de nationale parlamenter

— at sikre, at princippet om at sikre frivilligt, forudgående og informeret samtykke iagttages for alle samfund, der er ramt af land grabbing, og til, at der afholdes konsultationer for at sikre en ligelig deltagelse af alle lokalsamfundets grupper, navnlig dem, som er mest sårbare og marginaliserede;

35. minder ligeledes om, at brugsrettigheder, der følger af sædvaneretten, bør anerkendes og beskyttes af et retssystem i overensstemmelse med bestemmelser og afgørelser fra Den Afrikanske Menneskerettighedskommission;

36. opfordrer til, at NAFSN gøres til genstand for en forudgående konsekvensanalyse vedrørende rettigheder til jord, og at den skal være betinget af fri, forudgående og informeret samtykke fra de berørte lokalbefolkninger;

37. støtter en robust og innovativ overvågningsmekanisme inden for CFS; opfordrer EU til at opbygge en stærk position i samråd med civilsamfundsorganisationerne for at bidrage til den globale overvågningsbegivenhed under CFS' 43. samling, der skal afholdes i oktober 2016, for at sikre en omfattende og grundig vurdering af anvendelsen af retningslinjerne om jordbesiddelse;

38. opfordrer regeringerne i de berørte lande til at sikre, at virksomhederne nøje analyserer den indvirkning, som deres aktiviteter har på menneskerettighederne (fornøden omhu) ved at gennemføre og offentliggøre en forudgående vurdering af deres indvirkning på menneskerettighederne samt de sociale og miljømæssige rettigheder og at forbedre og sikre adgang til indenlandske menneskerettighedsklageprocesser, der er uafhængige, gennemsigtige, pålidelige og som giver mulighed for appel;

39. opfordrer parterne i NAFSN til at oprette uafhængige klagemekanismer for de lokalsamfund, der har fået frataget jord som følge af store investeringsprojekter;

40. minder om, at bekæmpelse af fejlernæring kræver en tæt sammenkædning af landbrugs-, fødevare- og folkesundhedssektorerne;

Fødevaresikkerhed, ernæring og bæredygtigt familielandbrug

41. minder om nødvendigheden af at gøre alt for at opnå bedre ernæring og fødevaresikkerhed og at bekæmpe sult, hvilket er forankret i udviklingsmål nr. 2; insisterer på bedre støtte til styrkelse af landbrugskooperativer, som er centrale for landbrugsudvikling og fødevaresikkerhed;

42. bemærker, at stabiliteten er højere og udvandringen lavere, hvis der er fødevaresikkerhed baseret på en sund, levende jordbund og produktive landbrugsøkosystemer, der er modstandsdygtige over for klimaændringer;

43. understreger, at en velafbalanceret ernæring af høj kvalitet er af afgørende betydning, og at ernæring bør stå i centrum for (gen)opbygningen af fødevaresystemerne;

44. opfordrer derfor til, at den store afhængighed af importerede fødevarer erstattes med en robust national fødevareproduktion, idet lokale afgrøder, der opfylder ernæringsmæssige krav, prioriteres; bemærker, at dette får stadig større betydning, i takt med at klimaet og markederne bliver mere og mere ustabile;

45. minder om, at energiindtaget alene ikke kan anvendes til at angive ernæringstilstanden;

46. understreger, at der er behov for strategier til at mindske fødevarespild i hele fødevarekæden;

47. understreger behovet for at beskytte biodiversiteten i landbruget; opfordrer EU-medlemsstaterne til at investere i agroøkologiske dyrkningsmetoder i udviklingslandene på linje med konklusionerne i IAASTD, anbefalingerne fra FN's særlige ordfører for retten til fødevarer og de bæredygtige udviklingsmål;

48. støtter udviklingen af politikker, der fremmer bæredygtige familielandbrug og tilskynder regeringer til at skabe et gunstigt miljø (befordrende politikker, hensigtsmæssig lovgivning, deltagelsesbaseret planlægning for en politisk dialog, investeringer) for udviklingen af familiedrevne landbrug;

49. opfordrer de afrikanske regeringer til:

— at investere i lokalbaserede fødevaresystemer med henblik på at styrke økonomien i landdistrikterne og sikre anstændige arbejdspladser, rimelige sociale sikkerhedsnet og arbejdstagerrettigheder, at forbedre ordningerne for demokratisk kontrol af adgang til ressourcer, herunder landmændenes frø, og at sikre effektiv deltagelse af mindre producenter i de politiske processer og gennemførelsen; understreger navnlig, at NAFSN skal fremme etablering af indenlandske forarbejdningsindustrier i landbrugssektoren og forbedring af fødevareoplagringsteknikker og skal styrke forbindelsen mellem landbrug og handel for at opbygge lokale, nationale og regionale markeder til gavn for familielandbrug og levere kvalitetsfødevarer til forbrugerne til overkommelige priser

— at undgå at gøre fødevareproduktionssystemer for afhængige af fossile brændstoffer med henblik på at begrænse prisudsving og afbøde virkningerne af klimaændringer

Tirsdag den 7. juni 2016

— at udvikle korte fødevareforsyningskæder på lokalt og regionalt plan og passende oplagrings- og kommunikationsinfrastruktur med henblik herpå, eftersom korte forsyningskæder er de mest effektive til at bekæmpe sult og fattigdom i landdistrikterne

— at give afrikanske landbrugere adgang til økonomisk overkommelige teknologiske løsninger på særlige udfordringer for det afrikanske landbrug

— at tilskynde til en bred vifte af nærende, lokale og så vidt muligt sæsonbestemte fødevareafgrøder, helst lokalt tilpassede eller hjemmehørende sorter og arter, herunder frugt, grøntsager og nødder, for at forbedre ernæringen ved hjælp af fortsat adgang til en varieret, sund og økonomisk overkommelige kost, som er tilstrækkelig med hensyn til kvalitet, kvantitet og diversitet — snarere end kalorieindtag alene — og i overensstemmelse med de kulturelle værdier

— at forpligte sig til fuldt ud at gennemføre den internationale kodeks for markedsføring af modermælkserstatninger og de resolutioner om spædbørns- og småbørnsernæring, som Verdenssundhedsforsamlingen (WHA) har vedtaget

— at oprette, fremme og støtte producentorganisationer såsom kooperativer, som styrker de mindre landbrugeres forhandlingsposition og skaber de nødvendige betingelser for at sikre, at markedet belønner små landbrugere bedre, og som muliggør udveksling af viden og bedste praksis mellem små landbrugere;

50. understreger, at NAFSN skal føre til, at der oprettes en regionalt tilpasset landbrugsstruktur på det primære stadium og på forarbejdningsstadiet;

51. opfordrer de afrikanske regeringer til at fremme solidaritet mellem generationerne og at anerkende, at dette spiller en afgørende rolle i bekæmpelsen af fattigdom;

52. understreger betydningen af at fremme programmer til ernæringsundervisning i skoler og lokalsamfund;

53. understreger, at retten til vand går hånd i hånd med retten til mad, og at FN's resolution fra 2010 endnu ikke har ført til afgørende skridt for at fastslå retten til vand som værende en menneskerettighed; opfordrer EU til at overveje forslaget fra det italienske udvalg under World Water Contract (CICMA) om en valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

54. anerkender den vigtige rolle, som adgang til rent drikkevand spiller, og den indvirkning, som landbrug kan have herpå;

55. anerkender den rolle, som adgang til vand til landbrugsmæssige formål spiller, og de risici, der er forbundet med at være for afhængig af værdifulde vandressourcer til kunstvanding; noterer sig behovet for at reducere ødsle vandingsmetoder og fremhæver den rolle, som vandbevarende landbrugsteknikker kan spille med hensyn til at forhindre evapotranspiration, holde vandet tilbage i en sund, levende jord og hindre, at kilder til drikkevand forurenes;

56. bemærker, at en bæredygtig forvaltning af jordbunden kan øge verdens fødevareproduktion med op til 58 % ([1]);

57. bemærker synergieffekterne mellem jordbunds- og træbaserede tilgange og af betydningen af at tilpasse landbrugsøkosystemerne til klimaændringerne; bemærker navnlig den store efterspørgsel efter brænde; bemærker især, at kvælstofbindende træer har flere anvendelsesmuligheder;

58. anerkender de særlige behov i tropisk landbrug og landbrug i halvtørre områder, navnlig hvad angår afgrøder, som kræver skygge for solen og jordbundsbeskyttelse, og mener, at tærende monokulturer er forældede, og bemærker også, at de i stigende grad afvikles i NAFSN-donorlandene;

59. advarer mod overdreven afhængighed af produktionen af nonfood-landbrugsråvarer frem for fødevarer, især råvarer, der anvendes til fremstilling af biobrændsel, i forbindelse med initiativer, der finansieres af NAFSN, idet produktionen af disse råvarer kan have en skadelig indvirkning på fødevaresikkerheden og på fødevaresuveræniteten i de deltagende lande;

([1]) FAO, Global Soil Partnership.

60. bemærker, at landbrugsteknikker, der fremmer den naturlige proces, som f.eks. muldlagsdannelse, vand- og skadedyrsregulering eller lukkede næringsstofkredsløb, kan sikre produktivitet og frugtbarhed på lang sigt med lave omkostninger for landbrugerne og til administration;

61. bemærker, at landbrugskemikalier både kan anvendes i overdreven grad og anvendes forkert i udviklingslandene, som f.eks. i de lande, der deltager i NAFSN;

62. bemærker, at dette forværres af analfabetisme og manglen på passende uddannelse og kan medføre alt for høje niveauer af pesticidrester i friske frugter og grøntsager samt forgiftning og andre indvirkninger på menneskers sundhed for landbrugere og deres familier;

Lovgivningsmæssig reform i frøsektoren

63. minder om, at landbrugernes ret til at producere, udveksle og sælge frø frit danner grundlag for 90 % af levebrødet inden for landbruget i Afrika, og at frødiversitet er af afgørende betydning for at opbygge landbrugets modstandskraft over for klimaændringer; understreger, at virksomhedernes anmodninger om at styrke planteforædlernes rettigheder i overensstemmelse med UPOV-konventionen fra 1991 ikke må medføre, at sådanne uformelle ordninger forbydes;

64. fremhæver farerne ved deregulering i såsædssektoren i de deltagende lande, hvilket kan føre til, at små landbrug bliver for afhængige af såsæd og plantebeskyttelsesprodukter, der fremstilles af udenlandske virksomheder;

65. minder om, at TRIPS-bestemmelserne, der opfordrer til en form for beskyttelse af plantesorter, ikke tvinger udviklingslandene til at vedtage UPOV's ordning; understreger, at disse bestemmelser imidlertid gør det muligt for landene at udvikle unikke systemer, som er bedre tilpasset til det enkelte lands karakteristika og til landbrugernes traditionelle frøsystemer, mens de mindst udviklede lande, der er parter i WTO, er fritaget fra at overholde de pågældende bestemmelser i TRIPS-aftalen; understreger, at unikke systemer skal være i overensstemmelse med og må ikke modarbejde målene og forpligtelserne i konventionen om den biologiske mangfoldighed, Nagoyaprotokollen og ITPGRFA;

66. beklager dybt virksomhedernes opfordring til at harmonisere frølovgivningen på grundlag af principperne om selvstændighed, ensartethed og stabilitet (DUS), i afrikansk sammenhæng via regionale institutioner, hvilket vil lægge hindringer i vejen for udviklingen og væksten i landbrugernes frøsystemer på nationalt og regionalt plan, eftersom sådanne systemer normalt ikke forædler eller bevarer frø, der opfylder DUS-kriterierne;

67. opfordrer indtrængende G7-medlemsstaterne til at støtte landmandsstyrede frøsystemer via lokale frøbanker;

68. minder om, at mens kommercielle frøsorter kan forbedre udbyttet på kort sigt, er traditionelle landbrugssorter, landsorter og dertil knyttet viden bedst egnet til tilpasning til specifikke agroøkologiske miljøer og klimaændringer; understreger endvidere, at deres højere ydeevne afhænger af anvendelsen af rå- og hjælpestoffer (gødning, pesticider, hybride frø), som risikerer at fange landbrugerne i en ond cirkel af gæld;

69. bemærker med bekymring, at indførelsen og spredningen af certificerede frø i Afrika øger småbøndernes afhængighed, gør gældsætning mere sandsynlig og undergraver frødiversiteten;

70. går ind for at støtte de lokale politikker, der tager sigte på at sikre en ensartet og bæredygtig adgang til en mangfoldig og nærende kost efter principperne om ejerskab og subsidiaritet;

71. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at de forpligtelser for så vidt angår landbrugernes rettigheder, som EU har påtaget sig i medfør af ITPGRFA, afspejles i al teknisk bistand og finansiel støtte til udvikling af frøpolitikker; opfordrer EU til at støtte intellektuelle ejendomsrettighedsforhold, som styrker udviklingen af lokalt tilpassede frøsorter og brugen af landbrugernes egen såsæd;

Tirsdag den 7. juni 2016

72. opfordrer indtrængende G8-medlemsstaterne til ikke at støtte genetisk modificerede afgrøder i Afrika;

73. påpeger, at den afrikanske modellov om biosikkerhed fastsætter høje kriterier for biosikkerhed; mener, at al assistance fra udenlandske donorer til udvikling af biosikkerhed på nationalt og regionalt niveau bør fastlægges i overensstemmelse hermed;

74. opfordrer de afrikanske lande til ikke at gennemføre nationale eller regionale biosikkerhedsordninger med lavere standarder end dem, der er fastlagt i Cartagena-protokollen om biosikkerhed;

75. opfordrer de deltagende lande til at give landbrugerne mulighed for at undgå inputafhængighed og at støtte landbrugernes såsædssystemer med henblik på at bevare og forbedre biodiversiteten i landbruget ved at bevare lokale, offentligt ejede såsædsbanker samt udveksling og løbende udvikling af lokale såsædsarter, specifikt ved at sørge for fleksibilitet med hensyn til såsædskataloger for ikke at udelukke landbrugernes såsædsarter, samtidig med at den fortsatte produktion af traditionelle produkter garanteres;

76. opfordrer de deltagende lande til at beskytte og fremme adgang til og udveksling af såsæd samt rå- og hjælpestoffer til smålandbrugere, marginaliserede grupper og lokalsamfund i landdistrikterne og at overholde internationale aftaler om, at der ikke er adgang til patentering af liv og biologiske processer, især når hjemmehørende stammer eller arter er involveret;

77. understreger risikoen for øget marginalisering af kvinder i beslutningstagningen som følge af udviklingen af visse kommercielle afgrøder; bemærker, at landbrugsuddannelse ofte rettes mod mænd og har en tendens til at tilsidesætte kvinder, som dermed udelukkes fra forvaltningen af jord og afgrøder, som de traditionelt har passet;

Køn

78. beklager, at landesamarbejdsrammerne i vidt omfang ikke har formået at kortlægge præcise forpligtelser for så vidt angår kønsrelateret budgettering eller overvågning af fremskridt gennem kønsopdelte data; understreger behovet for at bevæge sig fra abstrakte og generelle forpligtelser til konkrete og præcise forpligtelser i de nationale handlingsplaner til styrkelse af kvinders position som rettighedshavere;

79. opfordrer indtrængende regeringerne til at afskaffe diskrimination af kvinder med hensyn til adgang til jord og mikrokreditordninger og -tjenester, og til effektivt at inddrage kvinder i udformningen og gennemførelsen af landbrugsforsknings- og udviklingspolitikker;

Finansiering af landbrugsinvesteringer i Afrika

80. understreger nødvendigheden af gennemsigtighed for alle finansieringer af virksomheder i den private sektor, og at sådanne finansieringer offentliggøres;

81. opfordrer donorerne til at tilpasse den officielle udviklingsbistand (ODA) til principperne om effektiv udvikling, fokusere på resultater med sigte på udryddelsen af fattigdom og fremme omfattende partnerskaber, gennemsigtighed og ansvarlighed;

82. opfordrer donorerne til primært at kanalisere deres støtte til udvikling af landbrug gennem nationale udviklingsfonde, der yder tilskud og lån til små landbrugsbedrifter og familielandbrug;

83. opfordrer indtrængende donorerne til at støtte uddannelse og teknisk rådgivning til landbrugere;

84. opfordrer donorerne til at fremme dannelsen af landbrugsorganisationer af faglig og økonomisk art og at støtte oprettelsen af landbrugskooperativer, som gør det muligt at levere økonomisk overkommelige produktionsmidler og hjælpe landbrugerne med at forarbejde og markedsføre deres produkter på en måde, der beskytter rentabiliteten af deres produktion;

85. mener, at den finansiering, som medlemmerne af G8 har bevilget til NAFSN, strider imod målsætningen om at støtte indenlandske, lokale virksomheder, som ikke kan konkurrere med multinationale selskaber, som allerede nyder godt af en dominerende markedsposition og ofte tildeles forretnings-, told- og skattefordele;

86. minder om, at formålet med udviklingsbistand er at reducere, og i sidste ende udrydde, fattigdom; mener, at ODA bør fokusere på direkte støtte til små landbrug;

Tirsdag den 7. juni 2016

87. understreger behovet for at sætte skub i offentlige investeringer i afrikansk landbrug, samtidig med at der ydes støtte til private investeringer, og at prioritere investeringer i agroøkologi, så fødevaresikkerhed i væsentligt omfang øges, og fattigdom og sult mindskes, samtidig med at biodiversiteten bevares, og oprindelig viden og innovation respekteres;

88. understreger, at G7-medlemsstaterne bør garantere de afrikanske lande retten til at beskytte deres landbrugssektorer ved hjælp af told- og skatteordninger, der fremmer familie- og småbrug;

89. opfordrer EU til at tage fat på alle ovennævnte mangler ved NAFSN, til at handle for at styrke dens gennemsigtighed og styring samt at sikre, at foranstaltninger, der træffes i henhold hertil, er i overensstemmelse med de udviklingspolitiske mål;

o

o o

90. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og NAFSN-parterne.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0248

Evaluering af de internationale regnskabsstandarder (IAS)

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om evaluering af de internationale regnskabsstandarder (IAS) og aktiviteter inden for International Financial Reporting Standards Foundation (IFRS Foundation), Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og Public Interest Oversight Board (PIOB) (2016/2006(INI))

(2018/C 086/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([1]),

— der henviser til rapport af 25. februar 2009 fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU under ledelse af Jacques de Larosière,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 og om ophævelse af afgørelse nr. 716/2009/EF ([4]),

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 258/2014 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 (COM(2016)0202),

— der henviser til Philippe Maystadts rapport fra oktober 2013 med titlen »Should IFRS standards be more European?«,

— der henviser til Kommissionens rapport af 2. juli 2014 til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af reformen af EFRAG efter anbefalingerne i Maystadt-rapporten (COM(2014)0396),

— der henviser til Kommissionens rapport af 18. juni 2015 til Europa-Parlamentet og Rådet om evaluering af forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (COM(2015)0301),

— der henviser til Kommissionens rapport af 17. september 2015 til Europa-Parlamentet og Rådet om aktiviteter gennemført af IFRS Foundation, EFRAG og PIOB i 2014 (COM(2015)0461),

---

([1]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.
([2]) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.
([3]) EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74.
([4]) EUT L 105 af 8.4.2014, s. 1.

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2015 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion« (COM(2015)0468),

— der henviser til studiet vedrørende International Accounting Standards Board (IASB) (»The European Union's Role in International Economic Fora — paper 7: The IASB«) og de fire studier vedrørende IFRS 9 (»IFRS Endorsement Criteria in Relation to IFRS 9«, »The Significance of IFRS 9 for Financial Stability and Supervisory Rules«, »Impairments of Greek Government Bonds under IAS 39 and IFRS 9: A Case Study« samt »Expected-Loss-Based Accounting for the Impairment of Financial Instruments: the FASB and IASB IFRS 9 Approaches«),

— der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF ([1]),

— der henviser til stats- og regeringschefernes erklæring fra G20-topmødet af 2. april 2009,

— der henviser til IASB's diskussionspapir fra juli 2013 med titlen »A Review of the Conceptual Framework for Financial Reporting« (DP/2013/1) og til IASB's anmodning om synspunkter (»request for views«) fra juli 2015 med titlen »Trustees' Review of Structure and Effectiveness: Issues for the Review«,

— der henviser til Kommissionens kommentar af 1. december 2015 om IASB's »Trustees' Review of Structure and Effectiveness«,

— der henviser til International Financial Reporting Standard (IFRS) 9 om finansielle instrumenter offentliggjort den 24. juli 2014 af IASB, til EFRAG's godkendelsesrådgivning vedrørende IFRS 9, til EFRAG's vurdering af IFRS 9 i forhold til princippet om et retvisende billede, til mødedokumenterne for Regnskabskontroludvalget (ARC) om IFRS 9 og til kommenterende skrivelser fra ECB og EBA om godkendelsen af IFRS 9,

— der henviser til skrivelse af 14. januar 2014 sendt på vegne af dets Økonomi- og Valutaudvalgs koordinatorer med kommentarer til IASB's diskussionspapir med titlen »A Review of the Conceptual Framework for Financial Reporting«,

— der henviser til rapport af 31. marts 2015 fra Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) med titlen »Report on Enforcement and Regulatory Activities of Accounting Enforcers in 2014« (ESMA/2015/659),

— der henviser til ESMA's retningslinjer for håndhævelsen af finansielle oplysningskrav af 10. juli 2014 (ESMA/2014/807),

— der henviser til ESMA's oversigt over overholdelsen af ESMA's retningslinjer for håndhævelsen af finansielle oplysningskrav af 19. januar 2016 (ESMA/2015/203 REV),

— der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 om International Financial Reporting Standards (IFRS) og ledelsen i International Accounting Standards Board (IASB) ([2]),

([1]) EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66.
([2]) EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 94.

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([2]), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 ([3]) med virkning fra midten af juni 2016,

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0172/2016),

A. der henviser til, at International Financial Reporting Standards (IFRS) og the international standards on auditing (ISA) er nogle af de væsentlige komponenter, som kræves for et effektivt fungerende indre marked og kapitalmarkederne; der finder, at IFRS og ISA kan forstås som et offentligt gode, som ikke derfor bør bringe den finansielle stabilitet i fare eller hindre den økonomiske udvikling i Unionen og som bør tjene almenhedens og ikke kun investorers, långiveres og kreditorers interesser;

B. der påpeger, at forfalskning af virksomheders regnskaber udgør en trussel mod den økonomiske og finansielle stabilitet, udover at det undergraver borgernes tillid til den sociale markedsøkonomiske model;

C. der henviser til, at formålet med IFRS er at styrke ansvarligheden ved at mindske informationskløften mellem investorer og virksomheder, at beskytte investeringer, at skabe større gennemsigtighed ved at forbedre den internationale sammenlignelighed og kvaliteten af de finansielle oplysninger, at give investorer og andre markedsdeltagere mulighed for at træffe informerede økonomiske beslutninger og derfor at påvirke adfærden hos aktørerne på de finansielle markeder og stabiliteten på disse markeder; der dog bemærker, at denne model med »beslutningers nytteværdi« for regnskaber ikke stemmer helt overens med den kapitaldækningsfunktion, som er beskrevet i Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet, hvilket tyder på, at det begrebsmæssige grundlag for regnskaber i IFRS-regi ikke inkluderer formålet med regnskaber i henhold til EU-retten, hvor et retvisende billede af de konkrete forhold er standarden, som fastslået i kommissær Jonathan Hills svar på skriftlig forespørgsel E-016071/2015, dateret 25. februar 2016; der påpeger, at kravet om et retvisende billede kræver en holistisk vurdering, hvor tal og kvalitative forklaringer spiller en vigtig rolle;

D. der henviser til, at regnskabsdirektivet fastsætter, at regnskaber er »af særlig betydning med henblik på at beskytte selskabsdeltagere og tredjemand« og at »sådanne virksomheder kun giver tredjemand sikkerhed i virksomhedsformuen«; der henviser til, at regnskabsdirektivet også fastsætter, at dets formål er »at beskytte de interesser, der knytter sig til kapitalselskaber« ved at sikre, at der ikke udbetales udbytte af aktiekapital; der henviser til, at dette generelle formål med regnskaber kun kan opfyldes, hvis tallene i regnskaberne giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat; der henviser til, at et retvisende billede, afgørelser om udbetaling af udbytte og vurderingen af et selskabs solvens også kræver kvalitative oplysninger og en bredere evaluering af risici;

E. der henviser til, at IASB fungerer i regi af IFRS Foundation — en privat nonprofitorganisation registreret i London/Det Forenede Kongerige og Delaware/USA — og er et standardiseringsorgan, hvis processer bør være gennemsigtige, uafhængige og underlagt direkte offentlig kontrol; der henviser til, at EU bidrager med ca. 14 % til budgettet for IFRS Foundation og dermed er dens største finansielle sponsor;

F. der påpeger, at de globale kapitalbevægelser kræver et globalt system af regnskabsstandarder; der henviser til, at IFRS anvendes i 116 lande ud fra forskellige modeller (hel eller delvis indoptagelse, som tilvalgsmodel eller baseret på konvergens), men ikke i USA for indenlandske udstedere;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0108.
([2]) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.
([3]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 196.

Tirsdag den 7. juni 2016

G. der henviser til, at Norwalkaftalen indgået mellem IASB og det amerikanske Financial Accounting Standards Board (FASB) i september 2002 gik ud på at tilstræbe konvergens mellem IFRS-standarder udstedt af IASB og US-GAAP-standarder udstedt af FASB;

H. der henviser til, at godkendelsesprocessen i EU bygger på de godkendelseskriterier, som er fastsat i IAS-forordningen. der understreger, at IFRS ikke må være i strid med regnskabsdirektivets princip om et retvisende billede, dvs. at regnskaberne skal afspejle selskabets aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat; der påpeger, at der i henhold til kapitalvedligeholdelsesdirektivet ikke må udbetales udbytte og bonusser af urealiserede gevinster, dvs. i sidste ende af selskabskapitalen; der påpeger, at IFRS bør medvirke til at fremme almenvellet i Europa og opfylde de grundlæggende kriterier for kvaliteten af de oplysninger, der skal bruges til årsregnskaber;

I. der henviser til, at Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet er involveret i godkendelsesprocessen baseret på rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG), der er en privat teknisk rådgiver for Kommissionen, og på arbejdet i Regnskabskontroludvalget (ARC), som er sammensat af repræsentanter fra medlemsstaterne; der henviser til, at Maystadt-rapporten indeholdt overvejelser om muligheden for at oprette et agentur, der kan erstatte EFRAG på længere sigt;

J. der henviser til, at forskellige interessenter inden for EU — især langsigtede investorer — har rejst spørgsmålet om IFRS' overensstemmelse med lovkravene i regnskabsdirektivet, især forsigtigheds- og forvaltningsprincipperne; der påpeger, at Parlamentets inddragelse i proceduren for fastlæggelse af standarder ikke er tilstrækkelig og ikke står mål med EU-budgettets finansielle bidrag til IFRS Foundation; der henviser til, at der også har været lagt vægt på at styrke Europas stemme for at sikre, at sådanne principper fuldt ud anerkendes og integreres i hele proceduren for fastlæggelse af standarder;

K. der henviser til, at de seneste finansielle kriser har sat spørgsmålet om IFRS' rolle inden for finansiel stabilitet og vækst på G20's og EU's dagsordener, navnlig med hensyn til reglerne for anerkendelse af tab i banksystemet; der henviser til, at G20 og de Larosière-rapporten har fokuseret på visse centrale spørgsmål med hensyn til regnskabsstandarder forud for krisen, herunder ikkebalanceførte regnskabsposter, procyklikalitet i forbindelse med princippet om værdiansættelse til markedsværdi og indregning i resultatet, undervurdering af risikoakkumulering under konjunkturopsving og manglen på en fælles og gennemsigtig metode til værdiansættelse af illikvide og værdiforringede aktiver;

L. der henviser til, at IASB udarbejdede de finansielle instrumenter i IFRS 9 som et svar på visse aspekter af krisen og på dennes påvirkning af banksektoren; der henviser til, at EFRAG stillede sig positivt til IFRS 9, men fremsatte en række bemærkninger vedrørende anvendelsen af »fair value« i tilfælde af markedsvanskeligheder, det manglende begrebsmæssige grundlag for metoden med hensættelser for tab over 12 måneder og de utilfredsstillende bestemmelser vedrørende langsigtede investeringer; der henviser til, at der i udtalelsen som følge af de forskellige anvendelsesdatoer for IFRS 9 og den kommende forsikringsstandard blev taget forbehold med hensyn til anvendelsen af standarden på forsikringssektoren; der henviser til, at dette problem også er anerkendt af IASB selv; der påpeger, at der stadig hersker bekymring for, at den foreslåede regnskabsmæssige behandling af egenkapital skal få negativ virkning på langsigtede investeringer; der henviser til, at ECB og EBA i deres kommenterende skrivelser om IFRS 9 var positive, men også nævnte specifikke mangler;

M. der henviser til, at problemet vedrørende ikkebalanceførte poster blev adresseret i de efterfølgende ændringer af »IFRS 7 Financial Instruments: Disclosures« og offentliggørelsen af tre nye standarder, nemlig »IFRS 10 Consolidated financial statements«, »IFRS 11 Joint arrangements« og »IFRS 12 Disclosure of interests in other entities«;

N. der henviser til, at IASB i maj 2015 offentliggjorde et udkast til en »begrebsramme« indeholdende en beskrivelse af de principper, som IASB støtter sig på ved udviklingen af IFRS, med henblik på at hjælpe personer, der udarbejder regnskaber, med at udvikle og udvælge regnskabspraksisser og gøre det lettere for alle at forstå og fortolke IFRS;

Tirsdag den 7. juni 2016

O. der påpeger, at den måde, IFRS Foundation ledes på, er under revision i overensstemmelse med organisationens vedtægter; der påpeger, at det derfor er det rette tidspunkt til at revidere den organisatoriske opbygning og foretage de nødvendige ændringer af IFRS Foundations og IASB's ledelses- og tilsynsorganer med henblik på at integrere dem bedre i det internationale system af finansielle institutioner og sikre en bred repræsentation af interesser (såsom forbrugerorganisationer og finansministerier) og offentlig ansvarlighed, som kan garantere for regnskabsstandarders høje kvalitet;

P. der henviser til, at ISA er udviklet af International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB), som er et uafhængigt organ i regi af International Federation of Accountants (IFAC); der henviser til, at Public Interest Oversight Board (PIOB) er en uafhængig international organisation, som overvåger den proces, der fører til vedtagelse af ISA, og IFAC's øvrige aktiviteter af offentlig interesse;

Q. der henviser til, at Unionens program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision for perioden 2014-2020 dækker finansieringen af IFRS Foundation og PIOB i 2014-2020, hvorimod finansieringen af EFRAG kun er dækket for perioden 2014-2016;

Evaluering af 10 års anvendelse af IFRS i EU

1. noterer sig Kommissionens IAS-evalueringsrapport om anvendelsen af IFRS-standarder i EU og dens vurdering af, at målene i IAS-forordningen er opfyldt; beklager, at Kommissionen endnu ikke har foreslået de lovændringer, der er nødvendige for at afhjælpe de mangler, den har identificeret i sin evaluering; opfordrer standardiseringsorganet til at sikre, at IFRS hænger sammen med det eksisterende kompleks af regnskabsstandarder, og fremme konvergensen på internationalt niveau; opfordrer til en mere koordineret tilgang til udvikling af nye standarder, herunder samordnede tidsfrister for anvendelse, især med hensyn til implementeringen af »IFRS 9 Financial Instruments« og den nye »IFRS 4 Insurance Contracts«; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at fremlægge lovgivningsforslag med henblik herpå og at sikre, at eventuelle forsinkelser ikke medfører skævvridning eller forstyrrelse af konkurrencen i forsikringsbranchen; opfordrer Kommissionen til at foretage en detaljeret undersøgelse af, om anbefalingerne i de Larosière-rapporten er fuldstændigt gennemført, især anbefaling nr. 4, i henhold til hvilken der er behov for en bredere overvejelse af markedsværdiprincippet;

2. opfordrer Kommissionen til omgående at efterkomme Maystadt-rapportens anbefaling om udvidelse af kriteriet om hensynet til »almenvellet« — dvs. at regnskabsstandarder hverken bør bringe den finansielle stabilitet i EU i fare eller stå i vejen for EU's økonomiske udvikling — og at sikre, at dette kriterium overholdes fuldt ud i forbindelse med godkendelsesprocessen; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med EFRAG at udstede klare retningslinjer for fortolkningen af begrebet »almenvellet« og princippet om »et retvisende billede« på baggrund af Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet for at nå frem til en fælles forståelse af disse godkendelseskriterier; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om inkorporering af Maystadts definition af kriteriet om »almenvellet« i IAS-forordningen; opfordrer Kommissionen til sammen med EFRAG systematisk at undersøge, om kriteriet om »almenvellet« som defineret af Maystadt kræver ændringer af eksisterende regnskabsstandarder og på grundlag heraf at samarbejde med IASB og nationale og tredjelandes standardiseringsorganer med henblik på opnå en bredere støtte til ændringer eller, i mangel af en sådan bredere støtte, at indføje specifikke standarder i EU-retten til opfyldelse af sådanne kriterier, hvor det er nødvendigt;

3. bemærker, at kravet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU om, at tallene i regnskaberne skal give et retvisende billede, er standarden for formålet med regnskaber udarbejdet i henhold til EU-retten, jf. betragtning 3 og 29 i samme direktiv; fremhæver, at dette formål er knyttet til regnskabernes kapitalgrundlagsfunktion, dvs. at investorer, både kreditorer og aktionærer, skal kunne benytte tallene i årsregnskaberne som grundlag for at bestemme, hvorvidt et selskab er solvent målt på sin nettoværdi, og til at træffe afgørelse om udbetaling af udbytte;

4. understreger, at en afgørende forudsætning for, at tallene i regnskaberne kan give et retvisende billede, er, at de bygger på en forsigtig værdiansættelse, dvs. uden undervurdering af tab eller overvurdering af overskud, jf. artikel 6, stk. 1, litra c), nr. i) og ii), i regnskabsdirektivet; påpeger, at denne tolkning af regnskabsdirektivet er bekræftet ved talrige domme fra EU-Domstolen;

5. bemærker, at betragtning 9 i IAS-forordningen tillader en større fleksibilitet, når der træffes en beslutning om at godkende en IFRS, da der ikke kræves »en nøje overensstemmelse med hver enkelt bestemmelse [i regnskabs- og selskabsdirektiverne]«; mener imidlertid, at dette ikke strækker så vidt som til at lade IFRS afvige så meget fra det generelle formål med regnskabsdirektivet fra 2013 (2013/34/EU), som erstattede det fjerde selskabsdirektiv (78/660/EØF), og det

syvende selskabsdirektiv (83/349/EØF), der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, første led, i IAS-forordningen, at det resulterer i årsregnskaber, der overdriver overskud eller underdriver tab; mener i den sammenhæng, at godkendelsen af IAS 39 muligvis stred mod dette generelle formål i det fjerde og syvende selskabsdirektiv, afløst af regnskabsdirektivet af 2013, grundet dens model for anerkendelse af tab, og navnlig mod artikel 31, stk. 1, litra c), punkt bb, i det fjerde selskabsdirektiv, hvori det bestemmes, at »der tages hensyn til alle forudseelige forpligtelser og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, som årsregnskabet vedrører, eller i et tidligere regnskabsår, selv om disse forpligtelser eller tab først bliver kendt mellem statustidspunktet og det tidspunkt, hvor status udarbejdes«;

6. hilser IASB's plan om at genindføre princippet om »forsigtighed« og styrke »forvaltning« i den nye begrebsramme velkommen; beklager, at »forsigtighed« i IASB's fortolkning kun betyder »forsigtig behandling af skøn«; bemærker, at IASB's forståelse af princippet om »forsigtighed« og »forvaltning« ikke er den samme som fastlagt i Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet; mener, at forsigtighedsprincippet skal gå hånd i hånd med et pålidelighedsprincip; opfordrer Kommissionen og EFRAG til at blive enige om tolkningen af princippet om forsigtighed og forvaltning som fastlagt i Domstolens retspraksis og regnskabsdirektivet og derefter samarbejde med IASB og nationale og tredjelandes standardiseringsorganer med henblik på at opnå bredere støtte til disse principper; opfordrer IASB til systematisk at undersøge, hvorvidt en revideret begrebsramme kræver ændringer af eksisterende regnskabsstandarder, og foretage justeringer, hvor det er nødvendigt;

7. noterer sig reformen vedrørende anerkendelse af tab i IFRS-regi, hvilket bør tillade en mere forsigtighedsbaseret opbygning af tabshensættelser på grundlag af det fremadrettede princip om forventet tab fremfor allerede stedfundet tab; mener, at EU-godkendelsesproceduren omhyggeligt skal fastlægge rammerne for måden, hvorpå princippet om forventet tab skal udformes, så overdreven afhængighed af modeller undgås, og det bliver muligt at udstikke klare tilsynsmæssige retningslinjer for aktivers værdiforringelse;

8. mener, at problemet med ikkebogførte poster endnu ikke er adresseret på korrekt og effektiv vis, da afgørelsen om, hvorvidt et aktiv skal bogføres eller ej, stadig er underlagt en mekanistisk regel, som kan omgås; opfordrer IASB til at udbedre disse mangler;

9. glæder sig over IFRS Foundations og IOSCO's protokoller om et forstærket samarbejde på baggrund af de centrale problemer i tilsynet med værdipapirmarkedet, som er blevet identificeret af G20; mener, at dette samarbejde er nødvendigt for at imødekomme behovet for en global regnskabsstandard af høj kvalitet og fremme brugen af ensartede standarder på tværs af forskellige nationale forhold;

10. er overbevist om, at udvekslingen af oplysninger mellem IASB og ISOCO om den stigende anvendelse af IFRS ikke blot skal ses som en form for statusopgørelse, men også som mulighed for at identificere eksempler på bedste praksis; glæder sig i den forbindelse over den årlige »enforcer discussion session«, som er indført af IOSCO for at kunne oplyse IASB om centrale aspekter af gennemførelsen og håndhævelsen;

11. påpeger vigtigheden af, at der er fuld klarhed over virkningerne af en regnskabsstandard; insisterer på, at det bør være en prioritet for IASB og EFRAG at styrke deres konsekvensanalyser, navnlig inden for makroøkonomi, og at vurdere de forskellige behov hos en bred række af interessenter, herunder langsigtede investorer og virksomheder, samt den brede offentlighed; opfordrer EFRAG til at styrke sin kapacitet til at vurdere virkningen af nye regnskabsstandarder på den finansielle stabilitet med særlig fokus på europæiske behov, som skal indføres i IASB's standardisering på et tidligere trin i processen; konstaterer især, at der mangler en kvantitativ konsekvensanalyse af IFRS 9, for hvilken der ikke vil foreligge data før 2017; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at IFRS 9 tjener EU's langsigtede investeringsstrategi, især ved at begrænse bestemmelser, der kan skabe unødig kortsigtet volatilitet i regnskaberne; konstaterer, at de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) — ESMA, EBA og EIOPA — som besidder ekspertisen og kapaciteten til at bistå med denne opgave, afviste fuldt medlemsskab af EFRAG-bestyrelsen, fordi EFRAG er et privat organ; mener, at ECB og ESA'erne — som observatører i EFRAG-bestyrelsen efter reformen af forvaltningsordningen — kunne yde et positivt bidrag i retning af større hensyntagen til indvirkningen på den finansielle stabilitet; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne for revisionen af IAS-forordningen at undersøge, hvordan den kan modtage systematisk feedback fra ESA'erne;

Tirsdag den 7. juni 2016

12. er overbevist om, at kun enkle regler kan anvendes effektivt af brugerne og kontrolleres af de tilsynsførende; minder om, at G20 i sin erklæring af 2. april 2009 efterspurgte mindre kompleksitet i regnskabsstandarderne for finansielle instrumenter samt klarhed og konsistens ved anvendelsen af evalueringsstandarder internationalt i samarbejde med tilsynsførende; er betænkelig ved IFRS' fortsat komplekse karakter; opfordrer til at reducere denne kompleksitet i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, når der udvikles nye regnskabsstandarder; mener, at et mindre komplekst system for regnskabsstandarder vil bidrage til en mere ensartet gennemførelse, således at virksomheders finansielle data bliver sammenlignelige mellem medlemsstaterne;

13. opfordrer til obligatorisk land for land-rapportering i henhold til IFRS; gentager sin holdning om, at offentlig land for land-rapportering kan spille en afgørende rolle for bekæmpelse af skatteundgåelse og -svig;

14. anmoder IASB, Kommissionen og EFRAG om at inddrage Parlamentet og Rådet på et tidligt stadium, når de udvikler regnskabsstandarder i almindelighed og inden for rammerne af godkendelsesprocessen i særdeleshed; er af den opfattelse, at kontrolprocessen i forbindelse med godkendelse af IFRS i EU bør formaliseres og struktureres analogt med kontrolprocessen for »niveau 2«-foranstaltninger inden for finansielle tjenesteydelser; henstiller, at de europæiske myndigheder opfordrer civilsamfundsinteressenter til at støtte deres aktiviteter, herunder på EFRAG-niveau; opfordrer Kommissionen til at oprette et forum, hvor interessenter kan diskutere fundamentale principper for regnskabsføring i Europa; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet mulighed for at modtage en shortlist over formandskandidater til EFRAG, således at uformelle høringer kan arrangeres forud for en afstemning om den foretrukne kandidat;

15. bemærker i den forbindelse, at Parlamentet bør spille en rolle som en aktiv støtte for IFRS, forudsat at kravene i denne beslutning tages behørigt i betragtning, da meget tyder på, at fordelene opvejer omkostningerne;

16. er overbevist om, at en globaliseret økonomi behøver internationalt accepterede regnskabsstandarder; minder dog om, at konvergens ikke er et mål i sig selv, men kun bør tilstræbes, hvis det resulterer i bedre regnskabsstandarder, der afspejler en prioritering af almenvellet samt forsigtighed og pålidelighed; mener derfor, at der fortsat bør føres en solid dialog mellem IASB og de nationale regnskabsstandardiseringsorganer på trods af de langsomme fremskridt i konvergensprocessen;

17. konstaterer, at de fleste virksomheder er SMV'er; bemærker, at Kommissionen har til hensigt sammen med IASB at undersøge muligheden for at udvikle fælles forenklede regnskabsstandarder af høj kvalitet for SMV'er, som — på frivillig basis — kan anvendes på europæisk plan af SMV'er, der er registreret på en multilateral handelsfacilitet (MHF), og mere specifikt på SMV-vækstmarkeder; noterer sig i den forbindelse de muligheder, som de allerede eksisterende regnskabsstandarder for SMV'er frembyder; mener, at det som betingelse for at arbejde videre på dette område bør være et krav, at IFRS-standarder bliver mindre komplicerede og ikke fremmer en procyklisk udvikling, og at SMV'er sikres tilstrækkelig repræsentation i IASB; mener, at de relevante interessenter bør være repræsenteret i IASB; opfordrer Kommissionen til at udføre en grundig analyse af konsekvenserne af IFRS for SMV'er, før der tages nye skridt; opfordrer til, at en sådan udvikling overvåges nøje, og at Parlamentet informeres fuldt ud under skyldig hensyntagen til processen hen imod »bedre lovgivning«;

18. fremhæver, at de nationale standardiseringsorganer nu er tæt integrerede i EFRAG; peger derfor på den rådgivende rolle, EFRAG kan spille i forbindelse med regnskabsspørgsmål, der er knyttet til mindre børsnoterede selskaber samt SMV'er mere generelt;

19. hilser det velkomment, at Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at følge ESMA's retningslinjer for håndhævelse af finansielle oplysningskrav; beklager, at adskillige medlemsstater ikke efterlever og ikke agter at efterleve ESMA's retningslinjer for håndhævelse af finansielle oplysningskrav; opfordrer disse medlemsstater til at arbejde i retning af efterlevelse; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt ESMA's beføjelser gør det muligt at sikre en konsekvent og sammenhængende håndhævelse i hele EU og, hvis det ikke er muligt, udforske andre metoder til at sikre en behørig håndhævelse;

20. finder, at balancen mellem den obligatoriske anvendelse af IAS-forordningen og medlemsstaternes mulighed for at udvide anvendelsen af IFRS på nationalt plan sikrer et passende hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet;

Tirsdag den 7. juni 2016

21. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har til hensigt at undersøge behovet for at koordinere EU's regler for udlodning af udbytte; minder i denne forbindelse om artikel 17, stk. 1, i kapitalvedligeholdelsesdirektivet, der refererer direkte til et selskabs årsregnskab som grundlag for beslutninger vedrørende udlodning af udbytte og fastlægger visse begrænsninger med hensyn til en sådan udlodning; bemærker, at Kommissionen i sin evaluering af IAS-forordningen har fundet visse tegn på, at der stadig er forskelle i håndhævelsen af IFRS i medlemsstaterne; fremhæver, at reglerne om kapitalvedligeholdelse og udlodning af udbytte i rapporten om evalueringen af IAS-forordningen omtales som kilde til retlige konflikter, der kan opstå i visse retssystemer, hvor medlemsstaterne tillader eller kræver anvendelse af IFRS i forbindelse med individuelle årsregnskaber, som en udbytteudlodning er baseret på; påpeger, at de enkelte medlemsstater overvejer, hvordan sådanne spørgsmål skal behandles i deres nationale lovgivning inden for rammerne af EU's krav til kapitalvedligeholdelse; opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at sikre overholdelse af kapitalvedligeholdelsesdirektivet og regnskabsdirektivet;

22. opfordrer EFRAG og Kommissionen til hurtigst muligt at undersøge, hvorvidt regnskabsstandarder muliggør skattesvig og -undgåelse, og gennemføre alle nødvendige ændringer til at afhjælpe og forhindre potentielt misbrug;

23. noterer sig de igangværende bestræbelser på at øge gennemsigtigheden og sammenligneligheden af offentlige regnskaber ved at udvikle europæiske regnskabsstandarder for den offentlige sektor (EPSAS);

IFRS Foundations, EFRAG's og PIOB's aktiviteter

24. støtter Kommissionens anbefaling af, at IFRS Foundations tilsynsorgan (Monitoring Board) skifter fokus fra spørgsmål om intern organisation til spørgsmål af offentlig interesse, der kan henvises til IFRS Foundation; mener dog, at der skal gøres yderligere fremskridt med hensyn til ledelsen af IFRS Foundation og IASB, navnlig med hensyn til gennemsigtighed, forebyggelse af interessekonflikter og mangfoldigheden af ansatte eksperter; påpeger, at IASB's legitimitet er i fare, hvis tilsynsorganets medlemmer fortsætter med at være uenige om dets ansvarsområder, samtidig med at der kræves konsensus ved dets beslutningstagning; støtter især Kommissionens forslag om at overveje rapporteringsbehovene hos investorer med forskellige tidshorisonter for investeringer samt at udarbejde skræddersyede løsninger, især til langsigtede investorer, ved udarbejdelsen af standarder; går ind for en bedre integration af IASB i det internationale system af finansielle institutioner og for tiltag, der kan sikre en bred repræsentation af interesser (såsom forbrugerorganisationer og finansministerier) og offentlig ansvarlighed med henblik på at sikre regnskabsstandarder af høj kvalitet;

25. noterer sig de private aktørers dominans i IASB; påpeger, at mellemstore virksomheder ikke er repræsenteret overhovedet; fremhæver, at IFRS Foundation fortsat er afhængig af frivillige bidrag, ofte fra privatsektoren, hvilket kan give risiko for interessekonflikter; opfordrer Kommissionen til at anmode IASB Foundation om at sigte mod en mere diversificeret og afbalanceret finansieringsstruktur, herunder på grundlag af gebyrer og offentlige finansieringskilder;

26. glæder sig over IFRS Foundation/IASB's aktiviteter inden for CO_2- og klimaregnskaber; mener især, at vigtige langsigtede strukturelle spørgsmål, såsom værdiansættelse af strandede CO_2-aktiver i selskabernes regnskaber, udtrykkeligt skal føjes til IFRS' arbejdsprogram med henblik på at udvikle standarder herfor; opfordrer IFRS-organerne til at sætte spørgsmålene om $C0_2$-regnskaber og CO_2-risici på deres dagsorden;

27. opfordrer Kommissionen og EFRAG til at undersøge skiftet i placeringen af pensionsaktiver fra aktier til obligationer som følge af indførelsen af princippet om bogføring efter markedsværdi i henhold til IFRS;

28. støtter Kommissionens indtrængende opfordring til IFRS Foundation om at sikre, at anvendelse af IFRS og betaling af et fast finansielt bidrag gøres til betingelse for medlemskab af IFRS Foundations og IASB's styrings- og tilsynsorganer; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan man kan reformere IFRS Foundation og IASB med henblik på at kunne fratage medlemmer, som ikke opfylder ovennævnte kriterier, deres vetoret;

29. opfordrer medlemmerne af IFRS' bestyrelse, IFRS Monitoring Board og IASB til at fremme en passende kønsbalance i de relevante fora;

Tirsdag den 7. juni 2016

30. minder om den anmodning, det fremsatte i Goulard-betænkningen om foranstaltninger til styrkelse af den demokratiske legitimitet, åbenhed, ansvarlighed og integritet, bl.a. i forbindelse med aktindsigt, åben dialog med forskellige interessenter, oprettelse af obligatoriske åbenhedsregistre og bestemmelser om gennemsigtighed i møder med lobbyister samt interne regler, navnlig om forebyggelse af interessekonflikter;

31. understreger, at EFRAG-reformen skal forbedre de europæiske bidrag til udviklingen af de nye IFRS-standarder og kunne deltage i reformen af ledelsen af IFRS Foundation;

32. beklager, at EFRAG i nogen tid har fungeret uden bestyrelsesformand, i lyset af den vigtige rolle, som vedkommende spiller for opnåelsen af konsensus og for at sikre en tydelig, stærk europæisk stemme i regnskabsspørgsmål på internationalt niveau; understreger vigtigheden af at udnævne en ny formand så hurtigt som muligt; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremskynde rekrutteringsprocessen under behørig hensyntagen til Parlamentets og dets Økonomi- og Valutaudvalgs rolle;

33. bifalder reformen af EFRAG, som trådte i kraft den 31. oktober 2014, og anerkender, at der er gjort en betydelig indsats i denne sammenhæng; noterer sig den forbedrede gennemsigtighed; beklager, at Kommissionen med hensyn til finansieringen af EFRAG — og især muligheden for at oprette et system over obligatoriske afgifter betalt af børsnoterede selskaber — har fokuseret på de dele af reformen, som kan gennemføres på kort tid; anmoder Kommissionen om — som anbefalet i Maystadt-rapporten — at tage formelle skridt til at opfordre de medlemsstater, som ikke allerede har en national finansieringsmekanisme, til at oprette en sådan; noterer sig Kommissionens forslag om en forlængelse af EU-programmet for EFRAG i perioden 2017-2020; opfordrer Kommissionen til at foretage en årlig samlet vurdering af sin vedtagne reform, jf. artikel 9, stk. 3 og 6, i forordning (EU) nr. 258/2014; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om det vil være opportunt og muligt at omdanne EFRAG til et offentligt organ på lang sigt;

34. beklager, at Maystadts forslag om sammenlægning af funktionerne som direktør for EFRAG og formand for EFRAG-TEG er blevet ændret fra et krav til en mulighed; bemærker, at sammensætningen af den nye bestyrelse afviger fra Maystadts forslag, eftersom de europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Centralbank ikke ønskede fuldt medlemskab af bestyrelsen; opfordrer EFRAG til at øge antallet af brugere i bestyrelsen, idet der i øjeblikket kun er én, og sikre, at alle relevante interessenter er repræsenteret i EFRAG;

35. konstaterer med tilfredshed, at PIOB i 2014 diversificerede sit finansieringsgrundlag; bemærker, at det samlede bidrag fra IFAC var 58 %, som, selv om det stadig udgør en betydelig andel af PIOB's finansiering, ligger et godt stykke under tærsklen på to tredjedele, og der var derfor ingen grund til, at Kommissionen skulle begrænse sit årlige bidrag, jf. artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 258/2014; opfordrer PIOB til at intensivere sine bestræbelser på at sikre integritet i revisorfaget;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0249

Fredsstøttende operationer — EU's samarbejde med FN og Den Afrikanske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om fredsstøttende operationer — EU's samarbejde med FN og Den Afrikanske Union (2015/2275(INI))

(2018/C 086/04)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 21, 41, 42 og 43,

— der henviser til artikel 220 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til FN-pagten, særlig kapitel VI, VII og VIII,

— der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 1. april 2015 med titlen »Partnering for peace: moving towards partnership peacekeeping« ([1]),

— der henviser til den fælles meddelelse af 28. april 2015 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »Kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling — Hvordan partnere kan sættes i stand til at forebygge og styre kriser« ([2]),

— der henviser til rapporten af 16. juni 2015 fra FN's uafhængige højniveaupanel om fredsstøttende operationer ([3]),

— der henviser til den erklæring, der blev fremsat den 28. september 2015 på ledertopmødet om fredsbevarelse, som USA's præsident Obama havde indkaldt til,

— der henviser til dokumenterne »Handlingsplan for, hvordan EU's FSFP-støtte til FN's fredsbevarende aktiviteter kan forbedres« ([4]) af 14. juni 2012 og »Strengthening the UN-EU Strategic Partnership on Peacekeeping and Crisis Management: Priorities 2015-2018« af 27. marts 2015 ([5]),

— der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi (JAES), som blev vedtaget på det andet topmøde mellem EU og Afrika i Lissabon den 8.-9. december 2007 ([6]) og til JAES-køreplanen for 2014-2017, som blev vedtaget på det fjerde topmøde mellem EU og Afrika i Bruxelles den 2.-3. april 2014 ([7]),

— der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 3/2011 »Produktiviteten og effektiviteten af EU-bidrag, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers organisationer i konfliktramte lande«,

— der henviser til sin beslutning af 24. november 2015 om EU's rolle i FN — Hvordan EU's udenrigspolitiske mål bedre kan nås ([8]),

— der henviser til beslutningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU af 9. december 2015 om »Evalueringen af fredsfaciliteten for Afrika efter ti år: Effektivitet og fremtidsudsigter«,

---

([1]) S/2015/229.
([2]) JOIN(2015)0017.
([3]) A/70/95–S/2015/446.
([4]) Rådsdokument 11216/12.
([5]) EEAS(2015)458, Rådsdokument 7632/15 (ikke oversat).
([6]) Rådsdokument 7204/08.
([7]) Rådsdokument 8370/14.
([8]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0403.

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling,

— der henviser til retningslinjerne for anvendelsen af udenlandske militær- og civilforsvarsaktiver i forbindelse med katastrofehjælp fra november 2007 (»Osloretningslinjerne«),

— der henviser til artikel 4h og 4j i akten om oprettelse af Den Afrikanske Union,

— der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed ([1]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 15. oktober 2012 om »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser«,

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0158/2016),

A. der henviser til, at fredsstøttende operationer er en form for kriserespons, som normalt tages i anvendelse for at støtte en internationalt anerkendt organisation som FN eller Den Afrikanske Union (AU) med et FN-mandat og med det formål at forhindre væbnede konflikter, genetablere, opretholde eller opbygge fred, håndhæve fredsaftaler og tackle de komplekse nødsituationer og udfordringer, som fejlslagne eller svage stater er årsag til; der henviser til, at stabilitet i det afrikanske og europæiske naboskabsområde ville være en stor fordel for alle vore lande;

B. der henviser til, at formålet med fredsstøttende operationer er at hjælpe med at skabe stabile, sikre og mere velstående miljøer på længere sigt; der henviser til, at god regeringsførelse, et velfungerende retsvæsen, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og sikkerhed er de afgørende forudsætninger for dette, og at vellykkede forsonings-, genopbygnings- og økonomiudviklingsprogrammer vil bidrage til at tilvejebringe selvbærende fred og velstand;

C. der henviser til, at det sikkerhedspolitiske landskab, navnlig i Afrika, har ændret sig dramatisk i det seneste årti med fremkomsten af terror- og oprørsgrupper i Somalia, Nigeria og Sahel-Sahara-regionen, og fredshåndhævende og terrorbekæmpende operationer er blevet reglen snarere end undtagelsen i mange områder; der henviser til, at der er et voksende antal skrøbelige stater og områder uden styrende myndigheder, hvilket betyder, at rigtig mange mennesker er ramt af fattigdom, lovløshed, udbredt korruption og vold; der henviser til, at kontinentets porøse grænser giver næring til vold, mindsker sikkerheden og skaber muligheder for kriminelle aktiviteter;

D. der henviser til, at fred er anerkendt som en afgørende forudsætning for udvikling i den nye 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, og at der er blevet formuleret et nyt mål for bæredygtig udvikling, SDG 16, om fred og retfærdighed;

E. der henviser til, at organisationer og nationer med passende erfaring og udstyr — ideelt set med et klart og realistisk FN-mandat — bør stille de nødvendige ressourcer til rådighed til en vellykket fredsstøttende operation for at bidrage til at skabe sikre miljøer, hvor civile organisationer kan udføre deres arbejde;

F. der henviser til, at FN fortsat er den vigtigste garant for international fred og sikkerhed og råder over de mest omfattende strukturer til multilateralt samarbejde om krisestyring; der henviser til, at der i øjeblikket er 16 fredsbevarende FN-operationer i gang med et deployeret personel på over 120 000, hvilket er flere end nogensinde før; der henviser til, at over 87 % af FN's fredsbevarende styrker er deployeret til otte missioner i Afrika; der henviser til, at FN-operationernes rækkevidde er begrænset;

([1]) EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 56.

G. der henviser til, at AU er underlagt andre begrænsninger end FN og kan tage parti, intervenere uopfordret og intervenere i situationer, hvor der ikke er undertegnet en fredsaftale, så længe det stadig overholder FN-pagten; der henviser til, at dette er en væsentlig forskel i betragtning af antallet af konflikter imellem og inden for stater i Afrika;

H. der henviser til, at NATO har ydet støtte til AU, bl.a. til AMIS i Darfur og AMISOM i Somalia, i form af planlægning og strategisk sø- og lufttransport samt kapacitetsudvikling for den afrikanske beredskabsstyrke (ASF);

I. der henviser til, at kriserne i Afrika kræver en sammenhængende og samlet respons, der går ud over de rent sikkerhedsmæssige aspekter; der henviser til, at fred og sikkerhed er nødvendige forudsætninger for udvikling, og at alle lokale og internationale aktører har fremhævet behovet for en nøje samordning af sikkerheds- og udviklingspolitik; der henviser til, at der er behov for et langsigtet perspektiv; der henviser til, at reform af sikkerhedssektoren og afvæbning, demobilisering og reintegration af tidligere kombattanter kan være af betydning for at opnå stabilitet og nå udviklingsmålene; der henviser til, at FN's forbindelseskontor for fred og sikkerhed og Den Afrikanske Unions faste repræsentation i Bruxelles spiller en afgørende rolle for udviklingen af forbindelserne mellem deres organisationer og EU, NATO og de nationale ambassader;

J. der henviser til, at den primære mekanisme til støtte for Europas samarbejde med AU er fredsfaciliteten for Afrika, som oprindelig blev etableret i 2004 og yder ca. 1,9 mia. EUR via den medlemsstatsfinansierede EUF; der henviser til, at det var hensigten, da fredsfaciliteten for Afrika blev oprettet i 2003, at dens finansiering via EUF-midler skulle være midlertidig, men 12 år senere er EUF stadig den primære finansieringskilde for fredsfaciliteten for Afrika; der henviser til, at facilitetens anvendelsesområde blev udvidet i 2007, så det omfatter en bredere vifte af aktiviteter inden for konfliktforebyggelse og stabilisering efter konflikter; der henviser til, at handlingsprogrammet for 2014-2016 tager højde for ekstern evaluering og høringer med medlemsstaterne og indfører nye elementer for at forbedre effektiviteten; der henviser til, at artikel 43 i TEU henviser til de såkaldte »Petersberg plus«-opgaver, som omfatter rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område, konfliktforebyggende og fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse og stabiliseringsoperationer efter konflikter; der henviser til, at mere end 90 % af budgettet i 2014 var øremærket til fredsstøttende operationer, heraf 65 % til AMISOM-personel; der henviser til, at styrkelsen af den institutionelle kapacitet i Den Afrikanske Union og i de afrikanske regionale økonomiske fællesskaber er afgørende for, hvorvidt de fredsstøttende operationer bliver vellykkede, samt for processerne med forsoning og rehabilitering efter konflikterne;

K. der henviser til, at EU's rolle skal ses i lyset af de bidrag, som talrige lande og organisationer har givet til de fredsstøttende operationer; der eksempelvis henviser til, at USA er verdens førende økonomiske bidragyder til FN's fredsbevarende operationer og yder direkte støtte til AU via sit afrikanske fredsbevarende udrykningspartnerskab samt ca. 5 mia. USD i støtte til FN-operationer i Den Centralafrikanske Republik, Mali, Elfenbenskysten, Sydsudan og Somalia; der henviser til, at disse forskellige finansieringskilder koordineres af Den Afrikanske Unions Gruppe af Partnere for Fred og Sikkerhed; der henviser til, at Kina er blevet en aktiv deltager i FN's fredsbevarende operationer, og at forummet for kinesisk-afrikansk samarbejde omfatter AU-Kommissionen; der henviser til, at det er Indien, Pakistan og Bangladesh, der næst efter Etiopien leverer mest personel til FN's fredsbevarende opgaver;

L. der henviser til, at de europæiske lande og EU selv er store bidragydere til FN-systemet, navnlig når det drejer sig om at yde økonomisk støtte til FN-programmer og -projekter; der henviser til, at Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige er de største europæiske bidragydere til budgettet for FN's fredsbevarende operationer; der henviser til, at EU's medlemsstater samlet set er den største bidragyder til budgettet for FN's fredsbevarende operationer med omkring 37 % og i øjeblikket bidrager med tropper til ni fredsbevarende operationer; der henviser til, at EU's finansielle forpligtelsesbevillinger til AU i 2014 og 2015 desuden beløb sig til i alt 717,9 mio. EUR, mens AU's bidrag kun beløb sig til i alt 25 mio. EUR; der henviser til, at de europæiske lande kun bidrager med omkring 5 % af personellet til FN's fredsbevarende operationer, med 5 000 tropper ud af i alt ca. 92 000; der imidlertid henviser til, at Frankrig for eksempel træner 25 000 afrikanske soldater hvert år og selv deployerer over 4 000 mand til afrikanske fredsbevarende operationer;

Tirsdag den 7. juni 2016

M. der henviser til, at personelminer har været en væsentlig hindring for genopbygning og udvikling efter konflikter, ikke mindst i Afrika, og at EU har brugt ca. 1,5 mia. EUR over de seneste 20 år på processer til støtte for minerydning og hjælp til mineofre, og at EU er blevet den største donor på dette område;

N. der henviser til, at EU — ud over den rolle de enkelte europæiske lande spiller — har et særskilt bidrag at yde til fredsstøttende operationer med flerdimensionelle foranstaltninger; der henviser til, at EU yder teknisk og økonomisk støtte til AU og de subregionale organisationer, navnlig gennem hhv. fredsfaciliteten for Afrika, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, og Den Europæiske Udviklingsfond; der henviser til, at EU yder rådgivning og udfører uddannelsesaktiviteter inden for rammerne af sine FSFP-missioner og dermed bidrager til at styrke afrikanske kapaciteter inden for krisestyring;

O. der henviser til, at de fem civile EU-missioner og de fire militære EU-operationer, der er i gang i Afrika, ofte foregår parallelt med eller i tilknytning til FN's, AU's og nationalstaters aktioner;

P. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at hjælpe med at styrke den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur, navnlig ved at støtte en operationalisering af den afrikanske beredskabsstyrke (ASF);

Q. der henviser til, at Det Europæiske Råd har anmodet EU og medlemsstaterne om at øge deres bistand til partnerlande og -organisationer ved at yde træning, rådgivning, udstyr og ressourcer, således at de i voksende omfang bliver i stand til selv at forebygge eller styre kriser; der henviser til, at der er et klart behov for gensidigt forstærkende interventioner inden for sikkerhed og udvikling for at nå dette mål;

R. der henviser til, at EU bør støtte aktioner, som gennemføres af andre, der måtte være bedre i stand til at udfylde bestemte roller, undgå overlapning og bidrage til at styrke det arbejde, der udføres af dem, der allerede befinder sig på stedet, navnlig medlemsstaterne;

S. der henviser til, at artikel 41, stk. 2, i TEU forbyder udgifter fra EU-budgetterne til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, men ikke eksplicit udelukker EU-finansiering af militære opgaver såsom fredsbevarende operationer med udviklingsmål; der henviser til, at de fælles udgifter opkræves fra medlemsstaterne via Athenamekanismen; der henviser til, at selv om hovedformålet med EU's udviklingspolitik er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen, udelukker artikel 209 og 212 i TEUF ikke eksplicit finansiering af kapacitetsopbygning inden for sikkerhedssektoren; der henviser til, at EUF og fredsfaciliteten for Afrika, som er instrumenter uden for EU-budgettet, er relevante for håndtering af sammenhængen mellem sikkerhed og udvikling; der henviser til, at EUF kræver, at programmeringen er foretaget med henblik på at opfylde kriterierne for officiel udviklingsbistand (ODA), hvilket i de fleste tilfælde udelukker sikkerhedsrelaterede udgifter; der henviser til, at EU er i gang med at se på muligheden for yderligere særlige instrumenter inden for rammerne af dets initiativ vedrørende kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling (CBSD);

T. der henviser til, at behovene i de pågældende lande og Europas sikkerhed skal være de styrende principper for EU's engagement;

1. fremhæver behovet for samordnede eksterne foranstaltninger, der gør brug af diplomatiske samt sikkerheds- og udviklingspolitiske redskaber for at genetablere tilliden og håndtere de udfordringer, der er forbundet med krige, interne konflikter, manglende sikkerhed, skrøbelighed og overgangsfaser;

2. bemærker, at deployering af flere FN-godkendte missioner til det samme indsatsområde med forskellige aktører og regionale organisationer i stigende grad afspejler realiteterne i moderne fredsbevarende operationer; understreger, at det er en afgørende forudsætning for disse operationers succes, at det lykkes at styre sådanne komplicerede partnerskaber uden at lave dobbeltarbejde eller flere versioner af samme mission; efterlyser i denne forbindelse en evaluering og rationalisering af de eksisterende strukturer;

Tirsdag den 7. juni 2016

3. fremhæver betydningen af tidlig kommunikation og forbedrede procedurer for krisekonsultation af FN og AU samt andre organisationer som f.eks. NATO og OSCE; fremhæver behovet for at forbedre informationsudvekslingen, også i forbindelse med planlægning, gennemførelse og analyse af missioner; glæder sig over færdiggørelsen og undertegnelsen af en administrativ EU-FN-ordning om udveksling af klassificerede oplysninger; erkender vigtigheden af partnerskabet mellem Afrika og EU og af den politiske dialog mellem EU og AU om fred og sikkerhed; foreslår, at AU, EU og andre vigtige aktører samt FN indgår en aftale om en række fælles målsætninger for sikkerhed og udvikling i Afrika;

4. opfordrer indtrængende EU til at stræbe efter at få etableret en passende arbejdsdeling og fokusere på, hvor man fra EU's side bedst kan tilføre værdi, i betragtning af de store udfordringer og den komplekse involvering af andre organisationer og nationer; bemærker, at en række medlemsstater allerede er involveret i operationer i Afrika, og at EU kan skabe reel merværdi ved at yde mere støtte til disse operationer;

5. bemærker, at FN's og AU's missioner i et stadig mere komplekst sikkerhedsmiljø har behov for en sammenhængende tilgang, inden for hvilken andre vigtige faktorer — udover deployering af militære, diplomatiske og udviklingsrelaterede instrumenter — er et indgående kendskab til sikkerhedsmiljøet, udveksling af efterretninger, information og moderne teknologi, viden om hvordan man gennemfører terrorbekæmpelse og bekæmper kriminalitet i konflikt- og postkonflikt-områder, deployering af kritiske aktører, levering af humanitær bistand og genetablering af den politiske dialog — alt sammen noget de europæiske lande kan bidrage med at tilvejebringe; bemærker det arbejde, der allerede bliver udført af visse medlemsstater samt af andre multinationale organisationer på dette område;

6. fremhæver betydningen af EU's øvrige instrumenter på det sikkerhedsmæssige område, og navnlig af FSFP-missioner og -operationer; minder om, at EU intervenerer i Afrika for at bidrage til stabilisering af lande i krise, især ved hjælp af uddannelsesmissioner; fremhæver den rolle, som FSFP-missioner, både civile og militære, spiller med hensyn til at støtte reformer af sikkerhedssektoren og bidrage til den internationale krisestyringsstrategi;

7. noterer sig, at det er en central forudsætning for en succesrig fredsstøttende operation, at operationen anses for at være legitim; mener, at AU derfor bør bidrage med støtte og militære styrker i videst muligt omfang; bemærker, at dette også er vigtigt i forhold til AU's langsigtede målsætning om egenkontrol;

8. bemærker med tilfredshed, at handlingsprogrammet for den nye fredsfacilitet for Afrika imødegår manglerne og lægger større vægt på exitstrategier, mere udstrakt byrdefordeling med de afrikanske lande, mere målrettet støtte og forbedrede beslutningsprocedurer;

9. glæder sig over det strategiske partnerskab mellem FN og EU om fredsbevarende opgaver og krisestyring og partnerskabets prioriteringer for 2015-2018 som aftalt i marts 2015; bemærker, at de tidligere og igangværende FSFP-missioner sigtede/sigter mod fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed og tog/tager højde for den centrale rolle, som andre organisationer, herunder panafrikanske og regionale organisationer, og lande spiller i disse områder; opfordrer EU til at gøre en yderligere indsats for at fremme bidrag fra medlemsstaterne; minder om, at EU har engageret sig i krisestyringsaktiviteter i Afrika, som sigter mod fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed, i overensstemmelse med FN-pagten; bemærker, at kun 11 ud af de 28 EU-medlemsstater gav tilsagn på ledertopmødet om fredsbevarelse den 28. september 2015, mens Kina gav tilsagn om en standby-styrke på 8 000 mand og Colombia om 5 000 tropper; opfordrer EU-medlemsstaterne til at forøge deres militære og økonomiske bidrag til FN's fredsbevarende missioner markant;

10. fremhæver behovet for en hurtig afrikansk indsats over for krisesituationer og fastslår, at den afrikanske beredskabsstyrke (ASF) spiller en central rolle i denne forbindelse; fremhæver EU's store bidrag via fredsfaciliteten for Afrika og finansieringen af AU, som gør det muligt for AU at styrke dets kapacitet til at levere en samlet indsats over for kriser på kontinentet; tilskynder regionale organisationer som Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) og Southern African Development Community (SADC) til at øge deres indsats med hensyn til en hurtig afrikansk indsats over for krisesituationer og til at komplementere AU's indsatser;

11. fremhæver ikke desto mindre betydningen af, at der investeres mere i konfliktforebyggelse, idet der tages højde for faktorer som politisk og religiøs radikalisering, vold i forbindelse med valg, befolkningsfordrivelser og klimaforandringer;

Tirsdag den 7. juni 2016

12. anerkender det afgørende bidrag, som fredsfaciliteten for Afrika spiller for udviklingen af et trekantspartnerskab mellem FN, EU og AU; mener, at denne facilitet både tilvejebringer en indgang til og en potentiel løftestang for etableringen af et stærkere partnerskab mellem EU og AU og har vist sig at være uundværlig, idet den sætter AU og derigennem de otte regionale økonomiske fællesskaber (REC'er) i stand til at planlægge og styre deres operationer; anser det for særdeles vigtigt, at EU-institutionerne og medlemsstaterne forbliver stærkt engagerede, hvis det skal lykkes at udnytte faciliteten fuldt ud, og at AU udviser en højere grad af effektivitet og gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af midlerne; er af den opfattelse, at fredsfaciliteten for Afrika bør fokusere på strukturel støtte i stedet for bare at finansiere betalingen af de afrikanske styrker; erkender, at der også er andre finansieringsmekanismer i brug, men mener, at faciliteten er særlig vigtig for fredsstøttende operationer i Afrika i betragtning af, at den udelukkende har fokus på Afrika, og dens klart formulerede mål; mener, at civilsamfundsorganisationer (CSO'er), der arbejder med fredsopbygning i Afrika, bør gives mulighed for at bidrage med deres synspunkter som led i en mere strategisk dialog med CSO'er om fred og sikkerhed; er fortsat bekymret over de vedvarende problemer med finansiering og politisk vilje fra de afrikanske landes side; noterer sig Rådets konklusioner af 24. september 2012, hvoraf det fremgår, at det er nødvendigt at overveje alternativer til finansieringen fra EUF;

13. mener, at en optrapning af det europæiske militære samarbejde ville øge effektiviteten og virkningen af Europas bidrag til FN-fredsmissioner;

14. glæder sig over den vellykkede gennemførelse af Amani Africa II-øvelsen i oktober 2015, hvor over 6 000 militærpersoner, politifolk og civile deltagere var involveret, og ser frem til operationaliseringen af den afrikanske beredskabsstyrke (ASF) på 25 000 mand så hurtigt som muligt i 2016, eftersom det er bydende nødvendigt at opbygge afrikanske kompetencer;

15. opfordrer EU og medlemsstaterne samt andre medlemmer af det internationale samfund til at bistå med træning, herunder i disciplin, materiel, logistisk støtte, økonomisk bistand og udvikling af regler for magtanvendelse (RoE), anspore og støtte de afrikanske stater fuldt ud og fortsat bakke op om ASF; opfordrer indtrængende medlemsstaternes ambassader og EU-delegationerne til at gøre en mere aktiv indsats for at promovere ASF i de afrikanske hovedstæder; mener, at det er nødvendigt at omstrukturere den offentlige udviklingsbistand inden for OECD's rammer ud fra en fredsopbygningsoptik; mener, at EUF-forordningen bør revideres, således at det bliver muligt at udforme programmeringen, så den indbefatter udgifter til fred, sikkerhed og retlige anliggender, der kan begrundes med, at de er relateret til udvikling;

16. bemærker betydningen af missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) for Afrikas sikkerhed, navnlig uddannelses- og støttemissioner for afrikanske styrker, og især EUTM Mali, EUCAP Sahel Mali og EUCAP Sahel Niger, EUTM Somalia samt EUCAP Nestor; bemærker den ekstra støtte, som disse missioner yder til andre FN-ledede missioners indsatser; opfordrer EU til at forøge disse uddannelsesmissioners kapaciteter, navnlig ved at give afrikanske soldater, der har fået træning, mulighed for at blive fulgt når og efter de vender hjem fra deres indsatssteder;

17. fastholder, at hverken EU eller medlemsstaterne bør gå enegang, når de støtter fredsstøttende operationer, men at de derimod fuldt ud bør tage højde for bidrag fra andre internationale aktører, forbedre samordningen med disse aktører og indsatshastigheden og fokusere deres indsats i bestemte, prioriterede lande, idet de mest egnede og erfarne medlemsstater benyttes som ledende nationer; fremhæver betydningen af de regionale økonomiske fællesskaber i den afrikanske sikkerhedsstruktur; bemærker den rolle, som EU-delegationerne kan spille som formidlere af samordning mellem internationale aktører;

18. støtter en helhedsorienteret EU-strategi, som er det væsentligste instrument til at udnytte det fulde potentiale i EU's indsats i forbindelse med fredsbevarende operationer og til at mobilisere forskellige måder, hvorpå AU-landenes udvikling kan støttes;

19. understreger, at støtte til grænseforvaltning bør være en prioritet i EU's engagement i Afrika; bemærker, at porøse grænser er en af hovedårsagerne til stigningen i terrorisme i Afrika;

20. glæder sig over den fælles meddelelse om kapacitetsopbygning og tilslutter sig Rådets krav om omgående implementering; påpeger, at EU har mulighed for, især ved hjælp af sin samlede strategi, der omfatter både militære og civile virkemidler, at bidrage til at styrke sikkerheden i skrøbelige og konfliktramte lande og til at imødekomme vore partneres

behov, navnlig for så vidt angår modtagerne af militær støtte, og gentager samtidig, at sikkerhed er en forudsætning for udvikling; beklager, at hverken Kommissionen eller Rådet har delt deres vurdering af de retlige muligheder for at støtte kapacitetsopbygning med Parlamentet; opfordrer begge institutioner til rettidigt at underrette Parlamentet herom; opfordrer Kommissionen til at foreslå et retsgrundlag i overensstemmelse med de oprindelige europæiske mål fra 2013, som er skitseret i initiativet »Enable and Enhance«;

21. påpeger, at bidraget af 7. december 2015 fra Juridisk Tjeneste i Rådet med titlen »Capacity building in support of security and development — legal questions« indeholder en række betragtninger vedrørende måder og midler til at finansiere materiel til afrikanske landes militær; opfordrer Rådet til at fortsætte denne drøftelse;

22. glæder sig over de positive reaktioner, der er kommet fra Frankrig efter aktiveringen af artikel 42, stk. 7; er stærk tilhænger af, at der igen indsættes europæiske væbnede styrker i Afrika;

23. erkender, at problemet ofte ikke er manglende finansiering, men snarere hvordan midlerne bruges, og hvilke andre ressourcer der tages i anvendelse; bemærker, at Revisionsrettens anbefalinger vedrørende EU-midler ikke er blevet gennemført fuldt ud; efterlyser regelmæssige kontroller af, hvordan midler fra nationale regeringer, der kanaliseres via EU og FN, bliver brugt; mener, at det er af afgørende betydning, at midlerne udnyttes effektivt i betragtning af deres begrænsede karakter og omfanget af de problemer, vi står over for; mener, at ansvarliggørelse er et afgørende element i denne proces, som samtidig kan bidrage til at tackle den rodfæstede korruption i Afrika; kræver, at der foretages en mere grundig og gennemsigtig evaluering af fredsstøttende operationer, som støttes af EU; bakker op om initiativer såsom Békou-trustfonden, der opererer i Den Centralafrikanske Republik og søger at samle europæiske udviklingsrelaterede ressourcer, ekspertise og kapaciteter for at slippe af med den opsplitning og ineffektivitet, der har præget den internationale indsats i forbindelse med genopbygningen af landet; efterlyser mere systematisk fælles programmering mellem de forskellige EU-instrumenter;

24. bemærker FN's evalueringsrapport af 15. maj 2015 om retshåndhævelse og bestræbelser på afhjælpende bistand i forbindelse med seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug begået af FN-personale og FN-relateret personale under fredsbevarende operationer; mener, at AU, FN, EU og deres medlemsstater bør udvise stor agtpågivenhed over for denne type forbrydelser, og opfordrer indtrængende til, at man anvender de strengeste disciplinære og retlige procedurer og gør sig de største bestræbelser på at forhindre sådanne forbrydelser; anbefaler endvidere passende træning og uddannelse af personel, der skal deltage i fredsbevarende operationer, og mener, at udpegelsen af kvindelige medarbejdere og kønsrådgivere vil bidrage til at overvinde kulturelle misforståelser og mindske forekomsten af seksuel vold;

25. opfordrer EU og FN til at gøre en fælles indsats med henblik på kapacitetsopbygning; mener, at det nuværende finansieringsprogram ikke er bæredygtigt, og at der bør knyttes betingelser til fredsfaciliteten for Afrika for at anspore AU til at øge sine egne bidrag til fredsstøttende operationer;

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, FN's generalsekretær, formanden for AU-Kommissionen, formanden for Det Panafrikanske Parlament, NATO's generalsekretær og formanden for NATO's Parlamentariske Forsamling.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0250

Illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om illoyal handelspraksis i fødevarekæden (2015/2065(INI))

(2018/C 086/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2014 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Bekæmpelse af illoyal handelspraksis i business-til-business-fødevareforsyningskæden« (COM(2014)0472),

— der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om illoyal handelspraksis i business-til-business-fødevareforsyningskæden (COM(2016)0032),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa« (COM(2009)0591),

— der henviser til Kommissionens grønbog af 31. januar 2013 om »Illoyal handelspraksis i forsyningskæden for fødevarer og non-food i business-to-business aktiviteter i Europa« (COM(2013)0037),

— der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 med titlen »undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union« ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa ([2]),

— der henviser Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2012 om ubalancerne i fødevareforsyningskæden ([3]),

— der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 12. november 2013 om Kommissionens grønbog »Illoyal handelspraksis i forsyningskæden for fødevarer og non-food i business-to-business aktiviteter i Europa«,

— der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om store detailhandelskæder — tendenser og konsekvenser for landbruget og forbrugerne ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om årsberetning om EU's konkurrencepolitik ([5]), navnlig punkt 104,

— der henviser til Kommissionens afgørelse af 30. juli 2010 om oprettelse af Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevareforsyningskæde ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om et mere effektivt og fair detailmarked ([7]),

([1]) EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 23.
([2]) EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 22.
([3]) EUT C 227 E af 6.8.2013, s. 11.
([4]) EUT C 255 af 14.10.2005, s. 44.
([5]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0004.
([6]) EUT C 210 af 3.8.2010, s. 4.
([7]) EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 9.

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til undersøgelsen med titlen »Monitoring the implementation of principles of good practice in vertical relationships in the food supply chain« udarbejdet af Areté Srl for Kommissionen (januar 2016),

— der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 om en europæisk handlingsplan for detailhandelen til gavn for alle aktører ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ([4]),

— der henviser til undersøgelse af Tesco plc foretaget af den britiske supermarkedsombudsmand (Groceries Code Adjudicator) af 26. januar 2016,

— der henviser til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 261/2012 af 14. marts 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren ([6]),

— der henviser til statusrapporten af juli 2015 om forsyningskædeinitiativet,

— der henviser til rapporten fra 2012 fra Consumers International med titlen »The relationship between supermarkets and suppliers: what are the implications for consumers?«,

— der henviser til FAO's universelle ramme for bæredygtighedsvurdering af fødevare- og landbrugssystemer (Sustainability Assessment of Food and Agriculture systems — SAFA),

— der henviser til de yderst kritiske forhold for landmænd og landbrugskooperativer, navnlig inden for mejerisektoren, svinekødssektoren, oksekødssektoren, frugt- og grøntsagssektoren samt kornsektoren,

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0173/2016),

A. der henviser til, at illoyal handelspraksis er et alvorligt problem, der forekommer i mange sektorer af økonomien; der henviser til, at Kommissionens rapport af 29. januar 2016 om illoyal handelspraksis i business-til-business-fødevareforsyningskæden (COM(2016)0032) bekræfter, at denne praksis kan forekomme i hvert led af fødevareforsyningskæden; der henviser til, at problemet er særlig udbredt i fødevareforsyningskæden og har skadelige indvirkninger på det svageste led i kæden; der henviser til, at problemet er erkendt af alle aktører i fødevareforsyningskæden og af mange nationale konkurrencemyndigheder; der henviser til, at Kommissionen, Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg gentagne gange har gjort opmærksom på problemet med illoyal handelspraksis;

B. der henviser til, at »unfair adfærd« i fødevareforsyningskæden er vanskelig at slå ned på som overtrædelse af gældende konkurrenceret, idet dennes eksisterende værktøjer kun er virksomme over for visse former for konkurrencebegrænsende adfærd;

([1]) Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0580.
([2]) EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.
([3]) EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1.
([4]) EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.
([5]) EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.
([6]) EUT L 94 af 30.3.2012, s. 38.

Tirsdag den 7. juni 2016

C. der henviser til fødevareforsyningskædens størrelse og den strategiske betydning, som den har for Den Europæiske Union; der henviser til, at denne sektor beskæftiger over 47 millioner mennesker i EU og skaber ca. 7 % af bruttoværditilvæksten på EU-plan, og at den samlede værdi af EU's marked for produkter med relation til fødevaredetailhandlen skønnes at beløbe sig til 1,05 mia. EUR; der henviser til, at detailtjenestesektoren skaber 4,3 % af EU's BNP, og at 17 % af EU's SMV'er er beskæftiget inden for denne sektor ([1]); der henviser til, at 99,1 % af virksomhederne inden for føde- og drikkevaresektoren er SMV'er og mikrovirksomheder;

D. der henviser til, at det indre marked har bragt omfattende fordele for aktører i fødevareforsyningskæden, og at fødevarehandelen i stigende grad har en grænseoverskridende dimension og er af særlig betydning for det indre markeds funktion; der henviser til, at den grænseoverskridende handel mellem EU's medlemsstater udgør 20 % af EU's samlede føde- og drikkevareproduktion; der henviser til, at 70 % af alle medlemsstaternes fødevareeksport går til andre EU-medlemsstater;

E. der henviser til, at der i de seneste år er sket væsentlige strukturelle ændringer i business-til-business-fødevareforsyningskæden hvad angår en høj koncentration og vertikal og grænseoverskridende integration af aktører i produktionssektoren og navnlig i forarbejdnings- og detailhandelssektorerne og i de forudgående produktionsfaser;

F. der henviser til, at aktører i fødevareforsyningskæden har berettet om illoyal handelspraksis primært bestående af:

— forsinket betaling

— begrænset adgang til markedet

— ensidige ændringer eller ændringer med tilbagevirkende kraft af kontraktvilkår

— manglende forelæggelse af tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om eller tvetydig formulering af kontraktvilkår;

— afvisning af at indgå en skriftlig kontrakt

— pludselig og ubegrundet annullering af en kontrakt

— urimelig overførsel af kommercielle risici

— krav om betaling for varer eller tjenesteydelser, der ikke har nogen værdi for den ene part i kontrakten

— betaling for fiktive tjenesteydelser

— overførsel af transport- og oplagringsudgifter til leverandører

— tvungen inddragelse i reklamefremstød, betaling for varer på fremtrædende placeringer i butikker og andre yderligere gebyrer

— overførsel til leverandører af omkostningerne for at promovere varer i salgsområder

— påtvungen ubetinget returnering af usolgte varer

— udøvelse af pres for at sænke prisen på varerne

— hindring af handelspartnere i at foretage køb i andre medlemsstater (territoriale forsyningsbegrænsninger);

G. der henviser til, at eftersom det er umuligt at standse en produktion af landbrugsvarer, når den først er påbegyndt, og på grund af disse produkters letfordærvelige natur er landbrugere særligt udsatte i forhold til illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden;

H. der henviser til, at producenter nogle gange arbejder med tab som følge af ugunstige forhandlinger med andre aktører i fødevareforsyningskæden, f.eks. i forbindelse med prisnedsættelser og rabatter i supermarkederne;

([1]) Eurostat, 2010.

Tirsdag den 7. juni 2016

I. der henviser til, illoyal handelspraksis opstår, når der er ulighed i handelsforbindelserne mellem partnere i fødevareforsyningskæden, som resultat af forskellige niveauer af forhandlingsstyrke inden for forretningsrelationerne, hvilket skyldes den voksende koncentration af markedsindflydelse blandt et lille antal multinationale grupper, og der henviser til, at disse forskelle har tendens til at skade små og mellemstore producenter;

J. der henviser til, at illoyal handelspraksis kan have skadelige konsekvenser for de enkelte led i fødevareforsyningskæden, navnlig hvad angår landbrugere og SMV'er, hvilket igen kan påvirke hele EU's økonomi og de endelige forbrugere negativt ved at begrænse forbrugernes valg af produkter og deres adgang til nye og innovative produkter; der henviser til, at illoyal handelspraksis kan påvirke prisforhandlingerne mellem virksomhederne, virke begrænsende på grænseoverskridende handel i EU og hæmme det indre markeds funktion; der henviser til, at illoyal handelspraksis især kan føre til, at virksomheder begrænser investering og innovation, navnlig på områderne miljøbeskyttelse, arbejdsvilkår eller dyrevelfærd, på grund af reducerede indtægter og manglende sikkerhed, og kan medføre, at de standser produktions-, forarbejdnings- og handelsaktiviteter;

K. der henviser til, at illoyal handelspraksis hæmmer det indre markeds gnidningsfri funktion og udvikling og i alvorlig grad forstyrrer markedets funktion;

L. der henviser til, at illoyal handelspraksis kan medføre overdrevne omkostninger eller indtægter, der er mindre end forventet, for virksomheder med mindre forhandlingsstyrke samt overproduktion og fødevarespild;

M. der henviser til, at forbrugerne potentielt står over for et tab af produktdiversitet, kulturarv og salgssteder som følge af illoyal handelspraksis;

N. der henviser til, at SMV'er og mikrovirksomheder, der udgør over 90 % af EU's økonomiske struktur, er særligt sårbare over for illoyal handelspraksis og i højere grad berørte af virkningen heraf end store virksomheder, hvilket gør det sværere for dem at overleve på markedet, foretage nye investeringer i produkter og teknologi og foretage innovation, og gør det vanskeligere for SMV'er at udvide deres aktiviteter, herunder på tværs af grænserne på det indre marked; der henviser til, at SMV'er afskrækkes fra at indgå i handelsforbindelser på grund af risikoen for at blive udsat for illoyal handelspraksis;

O. der henviser til, at illoyal handelspraksis ikke kun forekommer i fødevareforsyningskæden, men lige så ofte i forsyningskæden for nonfood, f.eks. konfektionsindustrien og bilindustrien;

P. der henviser til, at mange medlemsstater har gjort tiltag for at imødegå illoyal handelspraksis på forskellige måder, i nogle tilfælde ved hjælp af frivillige og selvregulerende mekanismer og i andre gennem relevant national lovgivning; der henviser til, at dette har medført en høj grad af uoverensstemmelse og differentiering mellem de enkelte lande hvad angår niveau, karakter og form af retlig beskyttelse; der henviser til, at nogle lande ikke har truffet nogen foranstaltninger på dette område;

Q. der henviser til, at nogle medlemsstater, der oprindeligt havde valgt at bekæmpe illoyal handelspraksis ved hjælp af frivillige ordninger, efterfølgende har besluttet at håndtere dem gennem lovgivning;

R. der henviser til, at illoyal handelspraksis kun til dels er omfattet af konkurrencelovgivningen;

S. der henviser til, at europæisk konkurrencelovgivning bør give forbrugerne mulighed for at opnå en lang række kvalitetsprodukter til konkurrencedygtige priser, samtidig med at det sikres, at virksomheder har incitamenter til at investere og innovere ved at give dem en rimelig chance for at promovere fordelene ved deres produkter, uden at de uretmæssigt tvinges ud af markedet gennem illoyal handelspraksis;

T. der henviser til, at europæisk konkurrencelovgivning bør give den endelige forbruger mulighed for at købe varer til en konkurrencedygtig pris, men også skal sikre fri og loyal konkurrence mellem virksomheder, navnlig for at tilskynde dem til innovation;

Tirsdag den 7. juni 2016

U. der henviser til, at der opstår en såkaldt »frygtfaktor«, der bevirker, at den svage part ikke effektivt kan udøve sin ret og er bange for at indgive en klage over den illoyale handelspraksis, som den stærke part benytter, af frygt for, at denne vil bringe deres handelsmæssige forbindelser til ophør;

V. der henviser til, at udbyttet fra fødevareforsyningskæden påvirker EU-borgernes dagligdag, eftersom ca. 14 % af deres husholdningsbudget anvendes til fødevarer;

W. der henviser til, at mange aktører er aktive i fødevareforsyningskæden, herunder fabrikanter, detailhandlere, formidlere og producenter, og at illoyal handelspraksis kan opstå på forskellige niveauer i kæden;

X. der henviser til, at »frygtfaktoren« betyder, at små leverandører ikke effektivt vil kunne udøve deres ret, hvis den etableres, til at anlægge sag, og at andre billige og tilgængelige mekanismer såsom mægling ved en uafhængig dommer bedre vil tjene deres interesser;

Y. der henviser til, at forsyningskædeinitiativet har store begrænsninger — der er for eksempel ikke nogen sanktioner for manglende overholdelse, og der er ikke mulighed for at indgive fortrolige klager — hvilket betyder, at det ikke kan anvendes effektivt som et redskab til at bekæmpe illoyal handelspraksis;

1. glæder sig over de skridt, Kommissionen har taget for at bekæmpe illoyal handelspraksis med henblik på at sikre et mere afbalanceret marked og for at overvinde den aktuelle splittede situation, der skyldes forskellige nationale tilgange til at tage fat på illoyal handelspraksis i EU, men påpeger, at disse skridt ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe illoyal handelspraksis; glæder sig over Kommissionens ovennævnte rapport af 29. januar 2016 og ligeledes den længe ventede ledsagende undersøgelse om overvågningen af gennemførelsen af principper for god praksis i vertikale forbindelser i fødevareforsyningskæden, men bemærker dens konklusioner, der ikke baner vej for en EU-ramme for at imødegå illoyal handelspraksis på EU-plan;

2. glæder sig over indsatsen fra Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevareforsyningskæde og oprettelsen af en ekspertplatform for business-til-business-aftaler, som har udarbejdet en liste, en beskrivelse og en vurdering af handelspraksis, der kan betragtes som klart illoyal;

3. erkender oprettelsen og udviklingen af forsyningskædeinitiativet, der spiller en vigtig rolle for fremme af kulturel forandring og forbedring af forretningsmoral, og som har ført til vedtagelsen af en række principper for god praksis inden for vertikale forbindelser i fødevareforsyningskæden og en frivillig ramme for gennemførelsen af disse principper, som blot i det andet driftsår allerede tæller over tusind deltagende virksomheder fra hele EU og hovedsagelig SMV'er; glæder sig over de fremskridt, der er gjort indtil videre, og stoler på, at indsatsen for at fremme loyal handelspraksis inden for fødevareforsyningskæden burde have en indvirkning, men at den i øjeblikket ikke kan betragtes som tilstrækkelig til at løse problemet med illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden; understreger dog, at effektiviteten af forsyningskædeinitiativet, som anerkendt af både den seneste rapport fra Kommissionen og ekstern evaluering, undergraves af en lang række mangler såsom svagheder i forvaltningen, begrænsninger i gennemsigtigheden, ingen håndhævelsesforanstaltninger eller sanktioner, manglende effektive foranstaltninger med afskrækkende virkning mod illoyal handelspraksis og manglende mulighed for individuelle anonyme klager fra potentielle ofre for illoyal handelspraksis eller for undersøgelser på eget initiativ foretaget af et uafhængigt organ, hvilket derfor fører til underrepræsentation blandt især SMV'er og landbrugere, der eventuelt finder forsyningskædeinitiativet uhensigtsmæssigt til dets formål; anbefaler at iværksætte lignende forsyningskædeinitiativer inden for andre relevante nonfoodsektorer;

4. beklager dog, at visse tvistbilæggelsesmuligheder, der fremmes af forsyningskædeinitiativet, endnu ikke er blevet anvendt i praksis, hvilket betyder at vurderingen af deres effektivitet snarere er baseret på teoretiske vurderinger; er bekymret over, at ingen konkret sag er blevet undersøgt for at vurdere forsyningskædeinitiativets rolle i bekæmpelsen af illoyal handelspraksis, og at en mere detaljeret analyse ikke er blevet gennemført for så vidt angår indsamling af data vedrørende modtagne og løste klager; mener, at den manglende gennemførelse af en sådan dybtgående vurdering undergraver den overordnede vurdering af initiativet; er skuffet over udtalelsen, som kommer til udtryk i ovennævnte Areté-undersøgelse til evaluering af effektiviteten af forsyningskædeinitiativet, om, at de faktiske resultater af forsyningskædeinitiativet kan synes meget beskedne i forhold til det faktiske eller opfattede omfang og den faktiske eller opfattede alvor af problemet med illoyal handelspraksis;

Tirsdag den 7. juni 2016

5. bemærker oprettelsen af nationale platforme under forsyningskædeinitiativet hos nationale organisationer og virksomheder i fødevareforsyningskæden til at tilskynde til dialog mellem parterne, fremme indførelse og udveksling af loyal handelspraksis og forsøge at standse illoyal handelspraksis, men sætter spørgsmålstegn ved, om de reelt er effektive; påpeger imidlertid, at visse nationale platforme ikke har opfyldt disse målsætninger, og at landbrugere i Finland har opgivet platformen; foreslår, at medlemsstaterne tilskyndes og gives incitamenter til at træffe yderligere foranstaltninger med brug af passende instrumenter vedrørende eventuelle klager eller uregelmæssigheder, der indberettes af disse nationale platforme;

6. mener, at principperne for god praksis og listen over eksempler på loyal og illoyal praksis i de vertikale forbindelser i fødevareforsyningskæden bør udvides og håndhæves på en effektiv måde;

7. glæder sig over Kommissionens igangværende undersøgelse af udvalg og innovation i detailsektoren; mener, at denne undersøgelse vil være medvirkende til at kaste lys over udviklingen af og årsagerne til vareudvalg og innovation på overordnet markedsplan;

8. glæder sig over udviklingen af alternative og uformelle mekanismer for tvistbilæggelse og søgsmål, navnlig gennem mægling og venskabelige ordninger;

9. understreger, at illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden strider mod grundlæggende retsprincipper;

10. tager afstand fra disse former for praksis, som udnytter den skæve magtbalance mellem økonomiske aktører og hindrer ægte aftalefrihed;

11. påpeger, at illoyal handelspraksis, som påtvinges af parter, der befinder sig i en stærkere forhandlingsposition, har en negativ indvirkning i hele fødevareforsyningskæden, herunder på beskæftigelsen, til skade for forbrugernes valgmuligheder og for kvaliteten, udvalget og den innovative karakter af de produkter, der gøres tilgængelige; understreger, at illoyal handelspraksis i værste tilfælde kan hæmme virksomhedernes konkurrenceevne og investering og presse virksomhederne til at foretage besparelser på bekostning af lønninger, arbejdsvilkår eller kvaliteten af råvarer;

12. bekræfter, at fri og loyal konkurrence, afbalancerede relationer mellem alle aktører, aftalefrihed og en stærk og effektiv håndhævelse af relevant lovgivning, der beskytter alle økonomiske aktører i fødevareforsyningskæden, uanset deres geografiske placering, er en forudsætning for at sikre en velfungerende fødevareforsyningskæde og garantere fødevaresikkerhed;

13. påpeger behovet for at opbygge gensidig tillid mellem parterne i forsyningskæden på grundlag af principperne om aftalefrihed og en gensidig gavnlig relation; understreger, at den største kontraktpart har et socialt ansvar for at begrænse udnyttelsen af sin fordel med hensyn til forhandlingsposition og for at arbejde sammen med den svage part for at finde en løsning, der er til gavn for begge parter;

14. glæder sig over, at Kommissionen i sin grønbog af 31. januar 2013 erkender, at der ikke findes sand aftalefrihed, når parterne har en ulige position på markedet;

15. anerkender, at illoyal handelspraksis primært skyldes indkomst- og magtubalancer i fødevareforsyningskæden, og understreger, at disse skal tackles hurtigst muligt for at forbedre situationen for landbrugerne i fødevaresektoren; bemærker, at store detailhandleres salg til priser under produktionsomkostningerne og alvorlige misbrug af basale landbrugsfødevarer, såsom mejeriprodukter, frugt og grøntsager som »slagtilbud« truer den langsigtede bæredygtighed af produktionen i EU af sådanne produkter; glæder sig over bestræbelser som f.eks. Tierwohl-initiativet i Tyskland, der tager sigte på at hjælpe landbrugerne med at konkurrere på grundlag af deres produkters kvaliteter;

16. understreger, at illoyal handelspraksis har alvorlige negative konsekvenser for landbrugerne, som f.eks. lavere fortjeneste, højere omkostninger end forventet, fødevareoverproduktion og spild samt finansielle planlægningsvanskeligheder; understreger, at sådanne negative konsekvenser i sidste ende reducerer forbrugernes valgmuligheder;

17. sætter spørgsmålstegn ved den urokkelige støtte til forsyningskædeinitiativet, som udtrykkes i Kommissionens rapport, i betragtning af dets begrænsninger; gentager, at landbrugere har modvilje mod at deltage på grund af manglende tillid, restriktioner vedrørende anonyme klager, manglende lovbestemte beføjelser, manglende evne til at anvende meningsfulde sanktioner, mangel på passende mekanismer til at bekæmpe veldokumenteret illoyal handelspraksis og bekymringer over ubalancer i arten af håndhævelsesmekanismer, som ikke er blevet taget behørigt i betragtning; beklager Kommissionens modvilje mod at sikre anonymitet og passende sanktioner.

Tirsdag den 7. juni 2016

18. mener, at forsyningskædeinitiativet og andre frivillige ordninger på nationalt plan og på EU-plan (kodekser for god praksis, frivillige tvistbilæggelsesmekanismer) bør fremmes og udvikles yderligere som supplement til effektive og stærke håndhævelsesmekanismer på medlemsstatsniveau, idet det sikres, at klager kan indgives anonymt, og idet der indføres afskrækkende sanktioner samtidig med koordination på EU-plan; tilskynder producenter og handlende, herunder landbrugsorganisationer, til at involvere sig i sådanne aktiviteter; mener, at disse initiativer bør stå til rådighed for alle leverandører, som ikke har betænkeligheder med hensyn til deres anonymitet, og med fordel kan udvikles som platforme for udveksling af bedste praksis; bemærker, at Kommissionen i sin nylige rapport erklærer, at forsyningskædeinitiativet skal forbedres, især for at tage hensyn til fortrolige klager og hvad angår tillæggelse af undersøgelses- og sanktionsbeføjelser til uafhængige organer;

19. anmoder Kommissionen til at tage skridt til at sikre effektive håndhævelsesmekanismer såsom udvikling og koordination af et netværk af nationale myndigheder, der er gensidigt anerkendt på EU-plan; fremhæver i denne forbindelse den britiske supermarkedsombudsmand (Groceries Code Adjudicator) som en eventuel model til efterfølgelse på EU-plan, idet denne kan have en reel afskrækkende indvirkning på illoyal handelspraksis og bidrage til at fjerne »frygtfaktoren«;

20. glæder sig over det nye tiltag under forsyningskædeinitiativet, som giver SMV'er og mikrovirksomheder mulighed for at deltage efter en forenklet procedure; bemærker, at antallet af registrerede SMV'er er steget; påpeger dog, at forsyningskædeinitiativet bør styrkes yderligere gennem en række foranstaltninger, som Kommissionen fastsatte i sin rapport af 29. januar 2016, i forbindelse med hvilke Kommissionen bør overvåge fremskridt med henblik på at:

— intensivere indsatsen for at give offentlig omtale af og udbrede kendskabet til forsyningskædeinitiativet, særlig blandt SMV'er

— sikre upartiskhed i forvaltningsstrukturen, f.eks. ved at oprette en uafhængig formand, der ikke er knyttet til særlige interessentgrupper

— give påståede ofre for illoyal handelspraksis mulighed for at klage fortroligt

— styrke interne procedurer med henblik på at kontrollere, at de enkelte aktører overholder deres procedureforpligtelser, og overvåge forekomsten og udfaldet af bilaterale tvister på en fortrolig måde;

21. noterer sig Kommissionens bemærkning om, at repræsentanter for landbrugere har besluttet ikke at tilslutte sig forsyningskædeinitiativet, eftersom det efter deres mening ikke sikrer tilstrækkelig fortrolighed for klagere, mangler lovbestemte beføjelser til at gennemføre uafhængige undersøgelser og meningsfulde sanktioner og en mekanisme til at bekæmpe veldokumenteret illoyal handelspraksis, og eftersom deres bekymringer over ubalancer i arten af håndhævelsesmekanismer ikke er blevet taget behørigt i betragtning; mener, at landbrugeres deltagelse er af afgørende betydning, og at faldende deltagelse ikke er et tegn på manglende bevidsthed, men snarere manglende tillid til de nuværende procedurer under forsyningskædeinitiativet og forvaltningen heraf; foreslår derfor, at en forbedring af forsyningskædeinitiativets funktion, bl.a. gennem uafhængig forvaltning, fortrolighed og anonymitet og effektive håndhævelsesforanstaltninger og afskrækkelsesforanstaltninger, som et første skridt kan øge landbrugeres interesse, støtte og dermed deltagelse;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og tilskynde producenterne til at melde sig ind i producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer med henblik på at forøge deres forhandlingsstyrke og position i fødevareforsyningskæden;

23. erkender imidlertid, at frivillige og selvregulerende ordninger kan være en omkostningseffektiv måde at sikre fair opførsel på markedet, bilægge tvister og standse illoyal handelspraksis, hvis de kombineres med uafhængige og effektive håndhævelsesmekanismer; understreger dog, at sådanne ordninger indtil videre har givet begrænsede resultater på grund af manglende korrekt håndhævelse, underrepræsentation blandt landbrugere, upartiske regeringsstrukturer, interessekonflikter mellem de berørte parter, tvistbilæggelsesordninger, der ikke afspejler leverandørernes »frygtfaktor«, og det forhold, at de ikke finder anvendelse på hele fødevareforsyningskæden; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne;

24. bemærker, at der allerede findes EU-lovgivning, som har til formål at bekæmpe virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne (direktiv 2005/29/EF), men påpeger, at der ikke findes EU-lovgivning, der har til formål at bekæmpe urimelig handelspraksis mellem forskellige aktører i agrofødevarekæden;

25. påpeger, at enhver seriøs analyse af illoyal handelspraksis må tage udgangspunkt i det nye økonomiske paradigme, der har udviklet sig over de seneste år, dvs. en stor detailsektor, hvor adgangen til salgssteder har været underlagt en hård konkurrence, der domineres af supermarkedskæder; påpeger, at visse konkurrencemyndigheder har udpeget bestemte former for praksis, som indebærer overførsel af overdreven risikotagning til leverandørerne, hvilket kan gøre disse mindre konkurrencedygtige; påpeger, at de samme myndigheder også har konstateret, at egne varemærker medfører et element af horisontal konkurrence over for industrielle varemærker, som der ikke er blevet taget tilstrækkeligt hensyn til;

26. understreger, at en indsats for at bekæmpe illoyal handelspraksis vil bidrage til at sikre det indre markeds funktion og til at udvikle grænseoverskridende handel inden for EU og med tredjelande; påpeger, at den fragmenterede karakter af markederne og forskellene på nationale love om illoyal handelspraksis udsætter operatører i forsyningskæden for en række forskellige markedsvilkår og kan føre til den praksis, der er kendt som »forumshopping«, der igen kan føre til reguleringsmæssig usikkerhed;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til sikre en fuldstændig og konsekvent håndhævelse af den europæiske konkurrenceret, regler om illoyal konkurrence og især til at pålægge strenge sanktioner i tilfælde af misbrug af en dominerende position i fødevareforsyningskæden;

28. anser det for vigtigt at sikre, at EU's konkurrenceregler tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for landbruget, og tjener velfærden for producenter såvel som forbrugere, der spiller en vigtig rolle i forsyningskæden; mener, at EU's konkurrenceregler skal skabe betingelserne for et mere effektivt marked, der gør det muligt for forbrugerne at nyde godt af en bred vifte af kvalitetsprodukter til konkurrencedygtige priser, samtidig med at det sikres, at primære producenter har et incitament til at investere og innovere uden at blive tvunget ud af markedet af illoyal handelspraksis

29. påpeger, at produkter med private, egne mærker kan skabe øget værdi, udvalg og »fair trade«-produkter til forbrugerne, men at de også udgør et strategisk problem på mellemlang og lang sigt, eftersom de indfører en horisontal dimension til konkurrencen inden for industrielle varemærker, hvilket aldrig tidligere havde været aktuelt, og som kan give detailhandlerne en uretfærdig og konkurrencehæmmende position, da disse bliver både kunder og konkurrenter; gør opmærksom på eksistensen af en »risikogrænse«, som — hvis den overskrides — kan betyde, at den positive virkning af egne varemærkers indtrængning på markedet inden for en bestemt produktkategori vil slå om i en negativ virkning og gøre det mindre attraktivt for mange virksomheder at innovere; insisterer derfor på, at spørgsmålet om private, egne mærker kræver særlig opmærksomhed fra Kommissionens og konkurrencemyndighedernes side, særlig med hensyn til behovet for at vurdere de langsigtede konsekvenser heraf for forsyningskæden og landbrugernes stilling i denne, under hensyntagen til at forbrugervaner i medlemsstaterne varierer;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud og konsekvent at håndhæve direktiv 2011/7/EU om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, så kreditorer får deres betaling fra virksomheder inden for 60 kalenderdage, eller, hvis betalingen ikke foretages inden for denne frist, kan opkræve morarenter og rimelig kompensation for deres inddrivelsesomkostninger;

31. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et eller flere forslag til en EU-ramme, der fastsætter generelle principper og tager ordentlig højde for de nationale omstændigheder og bedste praksis i hele fødevareforsyningskæden for at sikre lige vilkår mellem medlemsstaterne, således at markederne kan fungere hensigtsmæssigt, og at loyale og gennemsigtige relationer mellem fødevareproducenter, -leverandører og -distributører kan bevares;

32. er af den faste overbevisning, at der bør tages højde for den definition af illoyal handelspraksis, som Kommissionen og relevante interessenter har skitseret i dokumentet »Vertical relationships in the Food Supply Chain: Principles of Good Practice« af 29. november 2011 ([1]), samtidig med en åben liste over former for illoyal handelspraksis, når der fremsættes forslag til en EU-ramme;

([1]) https://ec.europa.eu/digital-single-market/sites/digital-agenda/files/discussions/Vertical%20relationships%20in%20the%20Food%20Supply%20Chain%20-%20Principles%20of%20Good%20Practice.pdf.

Tirsdag den 7. juni 2016

33. foreslår endvidere, at anonymitet og fortrolighed skal indarbejdes i alle fremtidige lovgivningsmæssige initiativer på dette område;

34. mener, at medlemsstaterne, hvis de ikke allerede har gjort dette, bør oprette eller anerkende offentlige myndigheder eller særlige organer som en dommer med ansvar for at håndhæve foranstaltninger til bekæmpelse af illoyal praksis i fødevareforsyningskæden; mener, at denne slags offentlige myndigheder kan lette håndhævelsen, f.eks. ved at have bemyndigelse til at indlede og foretage undersøgelser på eget initiativ eller på grundlag af uformelle oplysninger eller klager, der behandles fortroligt (således at »frygtfaktoren« undgås), og kan agere som mægler mellem de involverede parter; understreger behovet for gensidig anerkendelse og effektivt samarbejde på EU-plan mellem nationale myndigheder for at sikre deling af relevante oplysninger, særlig om bedste praksis, og ekspertise vedrørende nye typer af illoyal handelspraksis under fuld respekt for nærhedsprincippet;

35. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og andre relevante aktører til som opfølgning på Kommissionens rapport at lette indlemmelsen af landbrugsorganisationer (herunder producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer) under de nationale håndhævelsesorganer, der regulerer fødevareforsyningskæden, primært ved at sikre anonymitet ved klager og en effektiv sanktionsordning;

36. mener, at det er nødvendigt med rammelovgivning på EU-plan for at bekæmpe illoyal handelspraksis og sikre, at de europæiske landbrugere og forbrugere har mulighed for at nyde godt af rimelige salgs- og købsbetingelser;

37. påpeger, at denne EU-rammelovgivning ikke må sænke beskyttelsesniveauet i lande, der allerede har vedtaget national lovgivning til bekæmpelse af illoyal handelspraksis inden for business-to-business aktiviteter;

38. opfordrer medlemsstater uden en kompetent håndhævende myndighed til at overveje oprettelsen en sådan myndighed og til at tillægge den beføjelser til at overvåge og håndhæve foranstaltninger, der er nødvendige for at bekæmpe illoyal handelspraksis;

39. understreger, at de håndhævende myndigheder bør have en række forskellige håndhævelsesforanstaltninger og sanktioner til rådighed for at give mulighed for fleksible reaktioner, afhængig af alvorsgraden af den specifikke omstændighed; mener, at sådanne foranstaltninger og sanktioner bør have en afskrækkende virkning med henblik på at forandre adfærd;

40. minder om, at alle medlemsstaterne allerede har lovgivningsrammer, der omhandler illoyal handelspraksis; bemærker de seneste reguleringsmæssige foranstaltninger, som visse medlemsstater har truffet ved at indføre bestemmelser, der supplerer den nationale konkurrencelovgivning, udvider anvendelsesområdet for direktiverne om illoyal handelspraksis ved at udvide deres bestemmelser til at omfatte business-til-business-forhold og etablerer uafhængige håndhævelses-myndigheder; bemærker dog, at de forskellige tilgange i de berørte medlemsstater har resulteret i forskellige grader og typer af beskyttelse mod illoyal handelspraksis;

41. bemærker, at der ved vedtagelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af illoyal handelspraksis skal tages behørigt hensyn til de forskellige retlige forhold og de særlige kendetegn, der gør sig gældende på hvert enkelt marked, de forskellige situationer og tilgange i de enkelte medlemsstater, graden af konsolidering eller fragmentering af de enkelte markeder og andre væsentlige faktorer, samtidig med at der drages nytte af de foranstaltninger, som allerede er truffet i nogle medlemsstater, og som har vist sig effektive; mener, at ethvert foreslået lovgivningsinitiativ på dette område bør sikre en relativt bred fleksibilitet til at skræddersy foranstaltninger rettet mod hvert enkelt markeds særlige karaktertræk for at undgå at vedtage en standardtilgang, og bør være baseret på det generelle princip om at styrke håndhævelsen ved at inddrage de relevante offentlige organer samt på begrebet privat håndhævelse, og derigennem også bidrage til at forbedre det fragmenterede og lave niveau af samarbejde, der eksisterer mellem de forskellige nationale håndhævende organer, og til at imødegå grænseoverskridende udfordringer vedrørende illoyal handelspraksis;

42. påpeger, at det eksisterende fragmenterede og lave niveau af samarbejde inden for de forskellige nationale håndhævende organer ikke er tilstrækkeligt til at imødegå grænseoverskridende udfordringer vedrørende illoyal handelspraksis;

Tirsdag den 7. juni 2016

43. opfordrer Kommissionen til at vurdere effektiviteten og indvirkningen af foranstaltninger af lovgivningsmæssig og anden art under behørig hensyntagen til alle eventuelle konsekvenser for de forskellige interessenter og for forbrugernes velfærd og af den politiksammensætning, som antydes af respondenter til ovennævnte Areté-undersøgelse, der er en kombination af frivillige initiativer og offentlig håndhævelse (33 % af alle svar) og specifik lovgivning på EU-niveau (32 %);

44. er overbevist om, at forbrugerbevidsthed om landbrugsprodukter er afgørende for at løse de problemer, der skyldes ubalancer i fødevareforsyningskæden, herunder illoyal handelspraksis; opfordrer alle aktører, der er involveret i styring af fødevareforsyningskæden, til at øge gennemsigtigheden i den overordnede fødevareforsyningskæde og øge forbrugeroplysningen ved hjælp af mere hensigtsmæssige produktmærknings- og certificeringsordninger, så forbrugerne bliver i stand til at træffe fuldt informerede valg om de udbudte produkter og handle derefter;

45. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at fremme initiativer, hvor forbrugerne kan blive advaret om risikoen for prisdumping for primærproducenter, og støtter udtrykkeligt oplysningskampagner med henblik herpå i skoler og uddannelsesinstitutioner;

46. bemærker, at Europa-Parlamentet siden 2009 har vedtaget fem beslutninger om problemer i detailkæden i EU, herunder tre, der specifikt omhandler ubalancer og misbrug inden for fødevareforsyningskæden; bemærker endvidere, at Kommissionen i samme periode har udarbejdet tre meddelelser og en grønbog og har bestilt to endelige rapporter om lignende emner; erklærer derfor, at endnu flere analyser om fødevareforsyningskædens aktuelle stade kun vil forsinke det presserende behov for en indsats for at hjælpe landbrugerne med at bekæmpe illoyal handelspraksis;

47. opfordrer indtrængende alle aktører i fødevareforsyningskæden til at overveje standardkontrakter og også en ny generation af aftaler, hvor risici og fordele deles;

48. anerkender, at reformen af den fælles landbrugspolitik og den nye fælles markedsordning har indført en række foranstaltninger med henblik på at bekæmpe forskellen i forhandlingsstyrke mellem landmænd, detailhandelen, engroshandelen og SMV'er i fødevareforsyningskæden, navnlig ved at støtte oprettelsen og udbredelsen af producentorganisationer; understreger betydningen af dette samarbejde på udbudssiden;

49. bemærker, at forordning (EU) nr. 1308/2013 om oprettelse af producentorganisationer understøttes af finansielle incitamenter under anden søjle af den fælles landbrugspolitik; påpeger, at den retlige ramme udvider anvendelsesområdet for kollektive overenskomstforhandlinger (i visse sektorer) og leveringskontrakter (i alle sektorer) til producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer, og også indfører midlertidige undtagelser fra visse konkurrenceregler i perioder med alvorlig ubalance på markedet, under overholdelse af visse sikkerhedsforanstaltninger;

50. opfordrer indtrængende Kommissionen til kraftigt at fremme denne tilgang med henblik på at styrke de primære producenters forhandlingsposition og tilskynde producenterne til at tilslutte sig producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer; understreger især sårbarheden i de små landbrug og familielandbrug, som har potentiale til at skabe og støtte beskæftigelsen i isolerede, fjerntliggende regioner og bjergregioner;

51. er af den opfattelse, at styrkelse og oprettelse af producentorganisationer skal gå hånd i hånd med en styrkelse af landbrugernes forhandlingsposition i fødevarekæden, især ved at give dem ret til at få deres kontrakter forhandlet kollektivt;

52. opfordrer til øget gennemsigtighed og flere oplysninger i forsyningskæden og styrkelse af organer og markedsoplysningsværktøjer, som f.eks. det europæiske instrument til overvågning af fødevarepriser og mælkemarkedsobservatoriet, med henblik på at forsyne landbrugere og producentorganisationer med nøjagtige og rettidige markedsoplysninger;

53. er af den opfattelse, at priserne i hele fødevareforsyningskæden bør afspejle merværdien ved primærproducenter bedre; opfordrer derfor til, at detailprisdannelsesprocessen er så gennemsigtig som muligt;

Tirsdag den 7. juni 2016

54. påpeger, at landbrugerne i en række medlemslande har sikret sig en stærk position i fødevareforsyningskæden gennem etablering af andelsselskaber, der sikrer, at værditilvæksten i forarbejdningsleddet kanaliseres tilbage til landbrugerne, og anser det for afgørende, at disse selskaber ikke bebyrdes med ekstraomkostninger som følge af obligatoriske og omkostningstunge bureaukratiske regler;

55. opfordrer indtrængende producenter og forarbejdningsvirksomheder til at arbejde sammen om at investere i innovation og øge merværdien af deres produkter;

56. minder Kommissionen om, at Parlamentet i december 2013 vedtog en initativbetænkning, hvori det opfordrede Kommissionen til at undersøge muligheden for uvildig håndhævelse med henblik på at imødegå »frygtfaktoren« blandt de primære producenter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje dette i dens egen rapport;

57. er af den opfattelse, at faglige organisationer kan fungere som en platform for primære producenter, der giver dem mulighed for at indgive klager til en kompetent myndighed om påstået illoyal handelspraksis uden frygt;

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0251

Teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU (2015/2225(INI))

(2018/C 086/06)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 11, artikel 114, stk. 3, artikel 168, stk. 1 og artikel 191,

— der henviser til Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats med henblik på bæredygtig anvendelse af pesticider ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 ([6]),

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 870/2004 af 24. april 2004 om et fællesskabsprogram for bevarelse, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer i landbruget og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1467/94 ([7]) og til Kommissionens rapport af 28. november 2013 med titlen »Genressourcer i landbruget — fra bevarelse til bæredygtig udnyttelse« (COM(2013)0838),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ([8]),

— der henviser til aftalememorandummet af 14. juli 2014 mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank vedrørende samarbejde inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i 2014-2020,

---

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965.
([2]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104.
([3]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.
([4]) EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.
([5]) EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.
([6]) EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.
([7]) EUT L 162 af 30.4.2004, s. 18.
([8]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

Tirsdag den 7. juni 2016

— der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om fremtiden for Europas gartnerisektor — vækststrategier ([1]),

— der henviser til en undersøgelse fra 2014 foretaget af Temaafdeling B: Struktur- og samhørighedspolitik — landbrug og udvikling af landdistrikter, med titlen »præcisionslandbrug: En mulighed for EU's landmænd — potentiel støtte med den fælles landbrugspolitik for 2014-2020«,

— der henviser til STOA's (Science and Technology Options Assessment) undersøgelse fra 2013 med titlen »Technology options for feeding 10 billion people« (teknologiske valgmuligheder til at brødføde 10 milliarder mennesker),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. februar 2012 om det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed (COM(2012)0079),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2012 med titlen »Nye veje til bæredygtig vækst: Bioøkonomi i Europa« (COM(2012)0060),

— der henviser til Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2015 om nedsættelse af Gruppen af højtstående videnskabelige rådgivere (C(2015)6946),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2015 med titlen »Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden« (COM(2015)0215),

— der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om patenter og sortsbeskyttelse ([2]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0174/2016),

A. der henviser til, at vore samfund står over for flere udfordringer vedrørende landbrug og bør være opgaven voksen, samt at det skønnes, at verdens befolkning vil nå op på 9,6 milliarder pr. 2050, hvilket betyder, at der vil være ca. 2,4 mia. flere mennesker end i dag;

B. der henviser til, at gennemsnitligt mindst en tredjedel af alle fødevarer går til spilde, at det i nogle sektorer er næsten halvdelen, og at en af de mest effektive måder at imødekomme den forventede efterspørgsel på og samtidig ikke nedbryde knappe ressourcer er ved at udnytte teknologiske løsninger til at øge produktionen, forbedre distributionsmetoderne og håndtere fødevarespild;

C. der henviser til, at der er et presserende behov for at producere flere fødevarer, der er sikre, sunde og nærende for EU og borgerne i hele verden, for at tackle problemerne med fejlernæring, fedme, hjerte-kar-sygdomme, osv. og henviser til, at EU's høje standarder for fødevarekvalitet nyder anerkendelse verden over;

D. der henviser til, at der er mange former for udnyttelse af arealerne, der konkurrerer med landbruget, bl.a. urbanisering, turisme og rekreative aktiviteter;

E. der henviser til, at landbrugsråvarer giver vækstudsigter inden for grøn kemi;

F. der henviser til, at bestræbelserne på at gøre landbruget mere bæredygtigt til stadighed bliver et vigtigere mål for de økonomiske aktører, da det er nødvendigt at styre omkostningerne for dels at sikre indtægterne og dels øge beskyttelsen af miljøressourcerne (jord, vand, luft og biodiversitet); der henviser til, at landbruget tegner sig for 70 % af verdens forbrug af ferskvand, og at vand allerede nu sætter en væsentlig begrænsning på landbrugsproduktionen i nogle regioner i EU og på globalt plan; der henviser til, at forbruget af drikkevand i landbruget kan mindskes betydeligt ved hjælp af moderne vandingsteknikker og ved dyrkning af afgrøder, som er tilpasset de klimatiske forhold;

([1]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0205.
([2]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0473.

G. der henviser til, at kvælstofgødning fører til høje udbytter, men fremstillingen heraf tegner sig for ca. 50 % af de fossile brændstoffer, der forbruges af landbrugsproduktionssystemerne;

H. der henviser til, at den globale energiefterspørgsel forventes at stige med 40 % inden 2030, og at det allerede nu bør give anledning til seriøse overvejelser om, hvordan denne efterspørgsel kan imødekommes gennem øget energieffektivitet og et sikkert energimiks, der omfatter vedvarende energi; der henviser til, at forskning har vist, at kortere agro-fødekæder kan føre til et mindre energiinput, lavere omkostninger og fordele for miljøet;

I. der henviser til, at op til 40 % af de globale høstudbytter går tabt hvert år på grund af planteskadegørere og -sygdomme, og at denne procentdel forventes at stige betydeligt i de kommende år; der henviser til, at der bør tages skridt til at forhindre dette tal i at blive større, herunder ved hjælp af systemiske tilgange og tilpasning af de eksisterende produktionsmodeller, og påpeger, at klimaændringerne medvirker til dette tab og fører til fremkomst af nye planteskadegørere og -sygdomme;

J. der henviser til, at den globale opvarmning forårsager ekstreme vejrfænomener, der fører til tørke og oversvømmelser, som igen forvolder betydelig skade på de berørte befolkningsgrupper og udgør en alvorlig trussel mod deres fødevaresikkerhed; der henviser til, at modstandsdygtigheden ved biologisk og strukturelt mangfoldige landbrugs-økosystemer kan være med til at reducere denne risiko;

K. der henviser til, at EU's potentiale vedrørende genetiske afgrøder ikke er blevet konsekvent udnyttet i Europas bedrifter, hvor udbyttet er stagneret de seneste år;

L. der henviser til, at mangfoldigheden og kvaliteten af de plantegenetiske ressourcer spiller en afgørende rolle for landbrugets modstandsdygtighed og produktivitet og dermed er en afgørende faktor for landbruget og fødevaresikkerheden på lang sigt;

M. der henviser til, at lukningen af dette »udbyttegab« er et særligt problem på forskningsdagsordenen for bæredygtigt landbrug;

N. der henviser til, at præcisionslandbrug bl.a. består i at anvende automatisering og andre teknologier til at forbedre nøjagtigheden og effektiviteten af centrale landbrugsforvaltningsmetoder, at fremgangsmåderne til indsamling og analyse af data og optimering af samspillet mellem vejrforhold, jordbund, vand og afgrøder er systembaseret, og at formålet i sidste ende er at reducere forbruget af pesticider, vand og gødning og samtidig forbedre jordens frugtbarhed og optimere udbyttet;

O. der henviser til, at jordbundsforskningen har vist os, at en sund, levende jordbund fremmer og beskytter afgrøderne ved at huse nyttige arter, som forsvarer afgrøderne mod patogener og skadegørere og endvidere forsyner dem med næringsstoffer og vand i bytte for sukkeret i planternes rod-eksudater; der henviser til, at landbrugsmetoderne kan skade jordbundens biologiske, kemiske og fysiske kvalitet og bl.a. føre til jorderosion, jordforringelse og tab af frugtbarhed;

P. der henviser til, at fordelene ved innovative teknologier ikke bør begrænses til én type af landbrugspraksis, men skal kunne anvendes på alle typer landbrug, uanset om de er konventionelle eller økologiske, husdyr- eller afgrødebaserede, små eller store;

Q. der henviser til, at antallet af aktive stoffer i pesticider blev reduceret med 70 % mellem 1993 og 2009, og at udbrud af skadegørere er steget i Den Europæiske Union; der henviser til, at godkendelsesprocesserne, herunder kriterierne for at definere aktive stoffer og nye stoffer, der udgør et alternativ til plantebeskyttelsesmidler, udgør en til stadighed større udfordring for EU's landbrug og borgere; der henviser til, at der er et presserende behov for at afhjælpe manglen på aktive stoffer til anvendelser af mindre betydning;

Tirsdag den 7. juni 2016

R. der henviser til, at utilstrækkelige løsninger til beskyttelse af specialafgrøder udgør en trussel for kvaliteten, mangfoldigheden og den bæredygtige produktion af fødevarer i EU og har en direkte indvirkning, som anslås til mere end 1 mia. EUR, hvilket omfatter produktionstab og øgede omkostninger for landbrugerne;

S. der henviser til, at kortvarige cyklusser i politikkerne og prioriteterne for forskningsstøtte kan være ødelæggende for kvalifikationer, infrastruktur og innovation inden for landbruget, og at der bør gives prioritet til en effektiv overførsel af forskningsresultater fra videnskab til landbrugerne og til forskningsprogrammer, hvor der er fokus på at forbedre landbrugets bæredygtighed, reducere produktionsomkostningerne og øge konkurrenceevnen;

Præcisionslandbrug

1. bemærker, at landbrugssektoren altid har støttet sig på nye forretningsmodeller og metoder, der inkluderer nye teknikker og metoder til at øge produktionen og sikre tilpasning til nye og ændrede omstændigheder; understreger, at økosystemtjenester såsom genanvendelse af næringsstoffer, er af central betydning i landbruget, og at visse funktioner såsom kulstofbinding har betydning ud over fødevareproduktion;

2. er overbevist om, at innovation har potentiale til at bidrage til et bæredygtigt landbrug i EU, og anser teknologierne inden for præcisionslandbrug for at være særligt vigtige for at sikre fremskridt, men erkender, at der er grænser for udbredelsen af præcisionslandbrug, herunder med hensyn til pålidelighed, håndterbarhed og den begrænsede viden om denne teknologi og mulighederne for at tilpasse den til alle typer og størrelser af landbrug;

3. mener, at principperne for præcisionslandbrug kan tilvejebringe betydelige miljøfordele, øge landbrugernes indtægter, give en mere rationel udnyttelse af landbrugsmaskinerne og i høj grad øge ressourceeffektivitet, herunder med hensyn til brug af vand til kunstvanding; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme politikker, der kan stimulere udviklingen og anvendelsen af teknologier til præcisionsdyrkning for alle landbrugstyper uanset deres størrelse, og uanset om de producerer afgrøder eller husdyr;

4. fremhæver, at der er et særligt behov for, at innovationsprocessen inden for præcisionslandbrug løser problemet med høje omkostninger i forbindelse med udviklingen og anvendelsen af visse præcisionslandbrugsteknologier, og mener, at landbrugerne og hele forsyningskæden bør gøre en aktiv indsats i udviklingen af disse teknologier med henblik på at sikre klare fordele på bedriftsniveau og øge landbrugernes modstandsdygtighed;

5. er overbevist om, at økonomisk udvikling og bæredygtig produktion ikke gensidigt udelukker hinanden, og at begge dele kan opnås ved hjælp af innovation; understreger, at det er nødvendigt at støtte innovation i teknologi og forvaltning ved at sikre sammenhængende regler, klarhed og plads til iværksætterånd, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at der udtrykkeligt tages hensyn til innovation i de kommende revisioner og reformer af den relevante lovgivning; påpeger, at europæisk landbrug er i stand til at producere produkter af høj kvalitet og med stor merværdi samt udvikle rentable vidensbaserede løsninger, der kan være med til at brødføde en voksende verdensbefolkning;

6. opfordrer industrien, Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen for at forbedre resultaterne og tilpasningsevnen, hvad angår robotteknik og præcisionslandbrugsteknikker, således at forskningsmidlerne kan anvendes effektivt i landbrugets og gartneribrugets interesse;

7. opfordrer desuden industrien til at udnytte de muligheder, som innovationen giver og udvikle præcisionslandbrugskapaciteter, der er tilgængelige for alle, og derigennem give mennesker med handicap nye muligheder, fremme ligestillingen mellem kønnene samt udvide kvalifikationsgrundlaget og beskæftigelsesmulighederne i landdistrikterne;

8. glæder sig over medtagelsen af præcisionslandbrugsrobotteknologi i det nyligt offentliggjorte Horisont 2020-arbejdsprogram for 2016-2017, men beklager, at forslag under denne indkaldelse ikke kræver en mangesidet tilgang og således kan udelukke landbrugere fra innovative udviklinger; understreger, at præcisionslandbrug kan mindske ressourceforbruget med mindst 15 %; tilskynder til større anvendelse af præcisionslandbrug, der giver nye muligheder for samlet forvaltning af landbruget, som f.eks. GPS/GNSS-teknologibaserede maskiner og fjernstyrede flysystemer (RPAS'er);

Tirsdag den 7. juni 2016

Big data og IT

9. påpeger, at landbrugssektoren, præcist lige som andre sektorer, forandrer sig; gør opmærksom på, at det moderne landbrug kun er blevet muligt, fordi man har accepteret videnskabelige og tekniske fremskridt, og at de digitale fremskridt ligeledes giver mulighed for at udvikle landbrugssektoren;

10. understreger, at indsamling og analyse af store integrerede datasæt har potentiale til at fremme innovation i landbruget, og at det navnlig er nyttigt med hensyn til at håndtere og udvikle en effektiv og bæredygtig fødekæde, der kan være til gavn for landbrugerne, økonomien, forbrugerne og miljøet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne hindringerne for integration af komplekse og fragmenterede IKT-systemer, stimulere investeringer og dækning af uddannelsesomkostninger og stille de nødvendige faciliteter til rådighed for landbruget;

11. glæder sig over det fremskridt, som Den Europæiske Rumorganisation (ESA) har gjort med at udvikle præcisionslandbrug; mener, at ESA's Sentinel 2B-satellit, der skal sættes i omløb sidst i 2016, vil give et meget klart billede af det jordareal, der er dækket af afgrøder og skove, med det resultat at landbrugspolitikkerne kan gennemføres mere effektivt, brugen af vand og gødning kan rationaliseres, og høstperioderne kan optimeres; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte anvendelsen af satellitbaserede systemer;

Jord, vand og næringsstoffer

12. konstaterer, at jordbundsforringelse er et stort problem i landbrugsproduktionen, og ser gerne større ambitioner og bestræbelser for at forbedre metoderne til forvaltning af jordbunden, især i lyset af klimaændringerne; glæder sig over udviklingen af CFT-teknologier (controlled traffic farming), der reducerer skaderne på jorden af landbrugsarbejde, og glæder sig også over de seneste bestræbelser på at integrere teledetektionsteknologier med høj opløsningsevne til økologisk landbrug; tilskynder Kommissionen til at sætte tal på fordelene for miljø og produktion ved disse nye teknologier, udbrede oplysning herom og sikre overførsel af viden og teknologi;

13. opfordrer til, at landbrugerne inddrages i udformningen, afprøvningen og udbredelsen af teknologier til kortlægning af næringsstoffer i jorden for at bidrage til at forbedre deres effektivitet;

14. beklager, at effektiviteten i brugen af næringsstoffer i EU er meget lav, og fremhæver, at der er behov for at forbedre effektiviteten af brugen af kvælstof (N), fosfor (P) og kalium (K), så de påvirker miljøet mindre, samtidig med at fødevare- og energiproduktionen forbedres; efterlyser målrettet forskning (og anvendelse heraf) for at forbedre overvågningen af næringsstofeffektiviteten og yderligere optimering af teknologierne for variabel tildeling;

15. er enigt i, at udviklingen af nye teknologier og innovative landbrugsmetoder kan bidrage betydeligt til at mindske anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, kunstgødning og vand, og også bekæmpe jorderosion;

Genetisk diversitet

16. er af den opfattelse, at tabet af genetisk mangfoldighed i det seneste århundrede truer fødevare-/fodersikkerheden, undergraver EU's politik for bæredygtigt landbrug, beskyttelsen af den biologiske mangfoldighed og strategierne for modvirkning af klimaændringerne; mener, at monokulturer og manglende vekseldrift er vigtige faktorer til dette tab; anser alle plantearter og dyrearter, herunder landracer, deres vilde og halvvilde racebeslægtede samt gamle racer og pionersorter for at være af afgørende betydning for bevarelsen af genetisk diversitet, avlsprogrammer og produktion af tilstrækkeligt, nærende og sunde fødevarer;

17. mener, at EU-reglerne bør gøre det muligt for landbrugere og opdrættere at gøre bedst mulig brug af sådanne genetiske ressourcer til at sikre biodiversitet og innovation gennem udvikling af nye sorter; understreger, at EU's regler altid bør sigte mod ikke at modarbejde sådanne innovative processer ved at pålægge opdrættere og landbrugere en unødvendig administrativ byrde;

18. understreger behovet for en mere omfattende dialog mellem genbanker, private og offentlige planteforskere, forædlere, slutbrugere og alle andre aktører, der beskæftiger sig med bevaring og brug af genetiske ressourcer, for således at opbygge modstandsdygtighed og imødekomme udfordringen med at sikre en bæredygtig fødevareproduktion i hele Europa;

Tirsdag den 7. juni 2016

19. fremhæver den tidligere støtte fra GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI) og GD for Forskning og Innovation (RTD) til foranstaltninger til bevarelse af genetiske ressourcer, f.eks. det europæiske netværk for bevarelse af oprindelige frø (ENSCONET), men opfordrer til, at efterfølgende programmer fortsætter støtten til vegetabilsk og animalsk genetiske bevarelsesaktiviteter og navnlig med virkelig anvendelse af genetiske ressourcer på bedrifter;

20. understreger vigtigheden af at udvide bevarelsen af genressourcer til at omfatte flere plante- og dyrearter, og ser gerne, at finansiering af forskningen på dette område fører til teknologiske forbedringer for landbrug og gartneri;

21. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om den europæiske strategi for bevaring af den genetiske mangfoldighed i landbruget, som blev bebudet som aktion 10 i EU's biodiversitetstrategi frem til 2020;

22. anerkender nødvendigheden af på en ansvarlig måde at benytte kimplasma til at identificere og karakterisere træk for ressourceanvendelseseffektivitet, modstandsdygtighed mod skadegørere og sygdom og andre egenskaber, der giver bedre kvalitet og større modstandsdygtighed; mener, at dette kræver, at der lægges større vægt på fænotypebestemmelse, hvilket er en særlig flaskehals for mange afgrøder;

23. bemærker, at den mest effektive måde at bevare den genetiske mangfoldighed i landbruget på er at bruge den in vivo; påpeger, at af de tre DUS-kriterier (selvstændighed, ensartethed og stabilitet), som anvendes i EU's officielle frøkataloger, er ensartethed og stabilitet ikke naturlige egenskaber i genetisk varierede planter; bemærker, at tilpasning til klimaændringen er afhængig af en høj genetisk variation; bemærker de stadig mere koncentrerede frømarkeder og den faldende variation inden for de enkelte sorter; går ind for, at den rolle, som spilles af systemerne for udveksling af frø i landbruget, skal styrke landbrugerne, og anerkender den deltagelsesbaserede frøavl som en lang innovativ tradition i landdistrikterne;

24. anerkender nødvendigheden af at opretholde og udnytte genetiske ressourcer for fødevaresikkerheden på lang sigt og til at udvide den genetiske base i moderne plante- og dyreavl; anerkender, at økologiske bedrifter står over for mangel på nye arter, der er resistente over for skadedyr og plantesygdomme, og som kan dyrkes uden brug af giftige plantebeskyttelsesprodukter; støtter idéen om deling af adgang og fordele, men opfordrer indtrængende til en gennemførelse af Nagoya-protokollen i henhold til forordning (EU) nr. 511/2014 og forordning (EU) 2015/1866, således at opdrætterne ikke afskrækkes af indviklede forhold og omkostningerne forbundet med at anvende vildt materiale til at indføre nye egenskaber, såsom modstandsdygtighed over for sygdomme og skadedyr, ernæringsmæssig kvalitet samt miljømæssig modstandskraft; bemærker, at dette bør ske uden at fratage de lokale samfund, der har forvaltet arter og forædlet sorter i årenes løb, mulighed for at fortsætte hermed;

25. mener, at det er afgørende at opretholde og udvikle de lokale racer, da de har en evne til at tilpasse sig de særlige forhold i deres eget miljø, og mener, at landbrugernes ret til at dyrke planter selvstændigt og at lagre og udveksle såsæd af forskellige arter og sorter skal respekteres med henblik på at sikre den genetiske mangfoldighed i europæisk landbrug;

26. anerkender behovet for at støtte passende omdrift, der fortsat er rentabel for landbrugerne; fremhæver også behovet for at opretholde en vifte af egnede værktøjer til beskyttelse af afgrøderne ud over genetiske ressourcer; understreger, at uden sådanne værktøjer vil antallet af forskellige afgrøder, som kan produceres rentabelt, blive stærkt begrænset;

Præcisionsavl

27. støtter behovet for fortsat fremskridt i innovativ avl gennem anvendelse af sikre og gennemprøvede teknikker for ikke kun at øge viften af parasit- og sygdomsresistente træk inden for afgrøder, men også for at få flere råvarer med ernæringsmæssige og sundhedsmæssige egenskaber på markedet;

28. mener, at det er vigtigt også at sikre vedvarende støtte til udvikling og anvendelse af fremtidige teknologiske værktøjer, der kan gøre det muligt for avlsaktiviteterne at løfte de kommende samfundsmæssige udfordringer;

29. mener, at det er det rette tidspunkt for Kommissionen til at offentliggøre den endelige rapport fra arbejdsgruppen om »Nye teknikker« og til at bruge dennes videnskabelige resultater som grundlag til at afklare den retlige status for de avlsmetoder, der i øjeblikket er ved at blive undersøgt, og opfordrer Kommissionen til at basere sine overvejelser på velfunderede juridiske analyser;

30. opfordrer til en åben og gennemsigtig dialog mellem alle interessenter og offentligheden om en ansvarlig udvikling af innovative højpræcisionsløsninger til avlsprogrammer, der også skal omfatte fordele og ulemper ved denne udvikling; bemærker, at dette vil kræve en indsats for at udbrede kendskabet til og forståelsen af nye teknikker blandt landmænd og den brede offentlighed; opfordrer Kommissionen til at sikre, at forbrugere og landbrugere er tilstrækkeligt uddannet i nye og fremvoksende avlsmetoder for at sikre, at en åben og velinformeret offentlig debat kan finde sted;

31. udtrykker derfor bekymring over den nylige afgørelse fra det udvidede appelkammer ved Den Europæiske Patentmyndighed (EPO) af 25. marts 2015 i sag G2/12 og G2/13;

Plantebeskyttelsesmidler (PPP'er)

32. understreger det presserende behov for at gennemgå gennemførelsen af de reguleringsmæssige rammer for PPP'er og til at udvikle en sammenhængende, effektiv, forudsigelig, risikobaseret og videnskabeligt velfunderet vurdering- og godkendelsesordning; mener, at det er vigtigt at mindske landbrugernes afhængighed af pesticider i så vid udstrækning som muligt, og konstaterer, at produktionen af fødevarer og foder finder sted inden for rammerne af et konkurrencebaseret internationalt miljø; mener, at det er vigtigt at udvikle OPP'er, der er omkostningseffektive, sikre og miljøvenlige;

33. glæder sig over Kommissionens arbejdsprogram for 2016 vedrørende REFIT-programmet, der forpligter EU til at foretage en evaluering af forordning (EF) nr. 1107/2009 og forordning (EF) nr. 396/2005; understreger, at REFIT-programmet ikke må føre til en sænkning af standarderne for fødevaresikkerhed og miljøbeskyttelse;

34. opfordrer Kommissionen til i sin rapport til Europa-Parlamentet og Rådet at omhandle mulighederne for at ændre og forbedre den nuværende lovgivning og navnlig bestemmelserne vedrørende gensidig anerkendelse af godkendelser og den zonemæssige evalueringsproces;

35. udtrykker bekymring over, at systemet med zoneopdelte godkendelser ikke fungerer på grund af den fortsatte anvendelse af forældede nationale godkendelsesmetoder, og opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af fælles procedurer for at sikre gensidig anerkendelse af produkter i alle medlemsstaterne i de områder, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1107/2009;

36. glæder sig over det seneste »Integrated Pest Management — European Research Area Network« (IPM-ERANET) (netværk til integreret bekæmpelse af skadegørere) og den nye koordineringsplatformen for »anvendelser af mindre betydning«, men mener, at platformen kan udnyttes bedre til at dække forskning og innovation med henblik på at imødegå manglen på løsninger til beskyttelse af afgrøder af mindre betydning og specialafgrøder;

37. fremhæver betydningen af på en gennemsigtig måde at vurdere virkningerne af aktive stoffer med henblik på at sikre et bæredygtigt landbrug, der efterlever EU-lovgivningen, og af at foretage en omfattende evaluering af de risici og farer, der er forbundet med brugen af produkterne, og minder om, at forsigtighedsprincippet bør anvendes, når graden af usikkerhed er for høj til at sikre den offentlige sundhed og gode landbrugs- og miljøvilkår;

38. opfordrer Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevaresikkerhed (SANTE) til at fastsætte klare kriterier for definitionen af lavrisikostoffer med henblik på udvikling og anvendelse af pesticider med lav risiko og samtidig se nærmere på udviklingen på det videnskabelige område og sikre, at målene for sundheds- og miljøbeskyttelse opfyldes, samt sikre, at sikkerhedsdata er medtaget for de kriterier, der anvendes for alle potentielle lavrisikostoffer;

39. er af den opfattelse, at lavrisikostoffer, herunder ikkekemiske alternativer til plantebeskyttelsesmidler såsom biologisk bekæmpelse, bør evalueres hurtigt af den rapporterende medlemsstat og Den Europæiske Fødevaresikkerheds-autoritet (EFSA), således at målsætningerne i direktiv 2009/128/EF om integreret skadedyrsbekæmpelse og bæredygtig anvendelse af pesticider kan opfyldes, navnlig for produkter af mindre betydning og specialafgrøder;

40. understreger, at landbrugerne bør have større redskaber til at beskytte deres høst og beslutte, hvilken foranstaltning der bedst kan beskytte deres afgrøder; opfordrer derfor til en bredere anvendelse af forskellige alternativer til traditionelle pesticider, herunder biopesticider, som en bestanddel af den integrerede bekæmpelse af skadegørere, og opfordrer til, at der gøres en større indsats for at udvikle mere omkostningseffektive alternativer ved at støtte forskning i marken i ikkekemiske alternativer, lavrisikoforanstaltninger og pesticider, som er mere miljøvenlige;

41. bemærker, at biologisk bekæmpelse består i metoder til beskyttelse af afgrøder baseret på brug af levende organismer eller naturlige stoffer, og at denne metode kan mindske anvendelsen af traditionelle pesticider og bidrage til bedre plantemodstandsdygtighed;

42. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan og nedsætte en ekspertgruppe med henblik på at arbejde på et mere bæredygtigt system til skadedyrsbekæmpelse; påpeger potentialet ved en skadedyrsbekæmpelse, der forbedrer samspillet mellem planteavl, naturlige bekæmpelsessystemer og anvendelse af pesticider;

43. beklager de langsomme fremskridt i medlemsstaterne og Kommissionen med hensyn til at gennemføre og evaluere gennemførelsen af integreret skadedyrsbekæmpelse og direktiv 2009/128/EF;

Kompetenceudvikling og videnoverførsel

44. anerkender, at udviklingen af landbrugsrelaterede teknologier kræver en lang række færdigheder og kundskaber, der både er specialiserede og tværfaglige, og som omfatter, men ikke er begrænset til, generel plante-, dyre- og miljøvidenskab, fysiologi og teknik;

45. beklager den stigende mangel på kvalificeret arbejdskraft i mange af disse erhverv og opfordrer medlemsstaterne til at arbejde sammen med erhvervslivet, forskningsinstitutioner og andre relevante interessenter i udformningen af de kommende programmer til udvikling af landdistrikterne, herunder europæiske innovationspartnerskaber (EIP'er), med henblik på at indkredse muligheder for at støtte kompetenceudvikling og videnoverførsel på disse områder, herunder ved hjælp af uddannelse og lærepladser til unge landbrugere og nytilkomne;

46. opfordrer landbrugsteknologisektoren til at forbedre koordineringen og integrationen af fremvisninger på bedrifterne og til at anvende fremvisninger og overvågning af bedrifter til at udveksle bedste praksis på regionalt, nationalt og europæisk plan ved hjælp af allerede eksisterende eller nye programmer, initiativer og ressourcer;

47. anerkender det potentiale, som præcisionslandbrug og integration af digital teknologi kan have med hensyn til at gøre landbruget mere attraktivt for unge landbrugere og skabe nye muligheder for vækst og beskæftigelse i landdistrikterne; mener, at investering i udviklingen af disse teknologier kan fremme et generationsskifte i landbruget;

Forsknings- og støtteprioriteter

48. anerkender de langsigtede udfordringer, der er forbundet med bæredygtigt landbrug og gartneri, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en langsigtet investeringsplan, hvor tilgangen er sektorbaseret, og hvor der er kontinuitet i finansieringen af grundforskning og anvendt forskning, og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om yderligere at forbedre uddannelsen for specialister og arbejdstagere inden for bæredygtigt landbrug og til at sikre, at der er mulighed for at få ekspertrådgivning;

49. mener, at planen bør indeholde omkostningseffektive løsninger og gælde for mindre producenter, landdistrikter og perifere regioner samt bjergområder; understreger, at landbrugere er de største forvaltere af miljøet i Europa og har brug for fortsat adgang til innovation og forskning, der kan sætte dem i stand til at producere fødevarer, foder og andre produkter på en bæredygtig og omkostningseffektiv måde og samtidig beskytte miljøet for de kommende generationer og øge den biologiske mangfoldighed og økosystemtjenesterne;

50. glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for anvendt forskning i de seneste år, men opfordrer til en større indsats for at sikre overførsel af viden til slutbrugerne og inddrage landbrugere og andre brugere af teknologier og produkter, herunder små bedrifter;

51. opfordrer til, at det europæiske innovationspartnerskab om et konkurrencedygtigt og bæredygtigt landbrug i anden søjle af den fælles landbrugspolitik optrappes for at skabe partnerskaber mellem innovative aktører, herunder alle landbrugere og navnlig små landbrugere og længere væk fra de europæiske beslutningscentre;

52. bemærker, at i de medlemsstater, hvor offentlig-private partnerskaber bruges på intelligent vis, er der sket et større skifte hen imod anvendt forskning og en større inddragelse af slutbrugerne;

53. anser det for absolut nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne udvikler projekter, der fokuserer på udvikling af mere ressourcebesparende landbrugsmetoder og afgrøder, herunder lokalt specialiserede sorter, der sigter mod bevarelse og forbedring af jordens frugtbarhed og udveksling af næringsstoffer, navnlig i betragtning af den stigende knaphed på vandressourcer og visse nøglekomponenter i gødninger som fosfat; opfordrer Kommissionen til at prioritere investeringer i den cirkulære økonomi og klimavenlige landbrugsmetoder med passende investeringsincitamenter til forskning og udbredelsen af disse metoder; understreger, at fordelene ved akvaponi, genanvendelse af næringsstoffer i lukket kredsløb, agroøkologi, herunder skovlandbrug, jordbundsbevarende landbrug, bæredygtig skovforvaltning og sapropel, kort foderkæde, græsningssystemer og lavinputproduktion bør evalueres behørigt, udbredes og tilskyndes;

54. anser det for absolut nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne udvikler innovative projekter til at producere fødevarer og nonfoodprodukter (bioøkonomi, vedvarende energi osv.) og -tjenester med henblik på at udvikle et mere ressourceeffektivt landbrug (bedre anvendelse af vand, energi, fødevarer til afgrøder og dyr osv.), som er mere selvstændigt;

55. bemærker, at de uafhængige eller offentligt finansierede centre for uddannelse, erhvervsuddannelse og innovation i landbruget i en stor del af EU er gået tilbage eller ikke i tilstrækkeligt omfang omfatter tværfaglige tilgange på nye områder såsom landbrugsteknik; anerkender, at landbrugernes kvalifikationer i visse medlemsstater endnu er begrænsede, hvilket vanskeliggør adgangen til og anvendelsen af nye teknologier, hvorfor Kommissionen opfordres til at udarbejde en europæisk plan for en indsats på landbrugsuddannelsesområdet på både teknisk og teoretisk plan;

56. glæder sig over det nyligt lancerede europæiske innovationspartnerskab om et produktivt og bæredygtigt landbrug (European Innovation Partnership for Agricultural Productivity and Sustainability (EIP-AGRI)), der har til formål at sammenknytte forskning og praktisk landbrug, og opfordrer Kommissionen til at spille en aktiv rolle for at fremme koordineringen på nationalt og tværnationalt plan og skabe en eksplicit innovationsdagsorden, der har tilknytning til Horisont 2020 samt sikre en tilstrækkelig formidling af viden til slutbrugerne;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre mere for at øge samfundets bevidsthed om værdien af landbruget i EU samt udvikle transeuropæiske centre for landbrugsinnovation, der kan muligøre og sikre en passende adgang til innovative teknikker, bæredygtigt landbrug og fødevaresikkerhed og -suverænitet;

58. understreger, at disse centre ikke kun bør sikre adgang til nye teknologier for bæredygtigt landbrug, de bør også fremme bæredygtig udvikling af landdistrikterne ved at samarbejde med lokalsamfund, SMV'er, kooperativer og producentorganisationer; understreger, at de bør være gennemsigtige og åbne for offentligheden og landbrugere og bør have en tværsektoriel tilgang, der fremmer dialogen mellem de sektorer, som kan blive berørt af innovation på forskellige måder;

59. opfordrer indtrængende Kommissionen om at sikre, at traditionelle teknikker og bedrifter kan sameksistere med teknologiske og videnskabelige innovationer i betragtning af, at de udgør et enormt aktiv og er en kilde til kulturel, landlig, historisk og turistmæssig mangfoldighed og er livsgrundlag for adskillige europæiske smålandbrugere i mange forskellige regioner;

Tirsdag den 7. juni 2016

60. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af de finansielle instrumenter, der er oprettet under det fælles aftalememorandum mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank for landbruget og udviklingen af landdistrikter for perioden 2014-2020;

61. understreger den merværdi, der er forbundet med disse instrumenter, især for så vidt angår deres løftestangseffekter og de lånegarantier, der tager sigte på at fremme gennemførelsen af en forskningsdagsorden for bæredygtigt landbrug og skovbrug, herunder samfundsmæssig udfordring 2 i Horisont 2020; henviser særligt til deres nytteværdi med hensyn til at begrænse investeringsbehovet og risiciene for landbrugere, der ønsker at anvende de omkostningstunge teknologier og metoder, der er forbundet med præcisionslandbrug;

Fastholdelse af Europa i centrum for videnskabelig udvikling og innovation

62. bemærker, at landområderne, herunder regioner i den yderste periferi og bjergområder, er mere udsatte for faktiske og potentielle klimaændringer, hvilket gør dem mindre tiltrækkende og mere modtagelige for aldrende befolkninger og affolkning; anerkender, at landbruget skal have mulighed for at tilpasse sig til ændrede forhold ved hjælp af alle tilgængelige teknologiske løsninger med henblik på at sikre, at landbrugsjord bruges på mere bæredygtig vis;

63. bemærker, at anvendelse af moderne teknologier i landbruget og den bredere arealanvendelsessektor kan hjælpe disse sektorer med at yde et rimeligt bidrag til den globale indsats for at modvirke klimaændringerne; understreger i denne forbindelse behovet for at udvide definitionen af »produktive landbrug« og til fuldt ud at støtte og respektere de landbrugsarealer, der skaber offentlige goder, der gavner indsatsen for afbødning af klimaændringer og for kulstofbinding, herunder økologisk landbrug;

64. anser det for uomgængeligt også at bevare landbrugsjord i områder såsom bjergegne og afsidesliggende egne i Unionen og støtter derfor enhver indsats for at sikre, at de hovedsagelig små landbrugsbedrifter, der findes der, også har adgang til højteknologi, som er skræddersyet til deres særlige behov;

65. anser det for vigtigt, at en rimelig EU-lovgivning for at beskytte forbrugernes sikkerhed og sundhed og miljøbeskyttelse, der baserer sig på uafhængige, fagligt evaluerede videnskabelige forhold, gør det muligt for EU's landbrugsprodukter at være konkurrencedygtige og attraktive på det indre marked og verdensmarkedet, og opfordrer til, at dette princip fortsat opretholdes;

66. bemærker navnlig de store udgifter, de lange frister og den kommercielle og retlige usikkerhed, der er forbundet med at bringe nye teknologier og bæredygtige produkter på markedet under de nuværende EU-bestemmelser; bemærker, at disse faktiske omstændigheder er endnu tydeligere i de afsidesliggende regioner, fjerntliggende landdistrikter, ugunstigt stillede områder og bjergområder;

67. opfordrer indtrængende Kommissionen til at bruge og forstærke alle de afsidesliggende regioners karakteristikker ved at gennemføre teknologisk og videnskabelig innovative pilotprojekter med henblik på at reducere disse regioners naturlige ufordelagtige forhold og vanskeligheder med at få adgang til og anvende den seneste videnskabelige og teknologiske udvikling;

68. opfordrer Kommissionen til at forbedre sine reguleringsmæssige rammer i overensstemmelse med principperne for bedre regulering for derigennem at sikre rettidige og effektive beslutningsprocedurer, der kan bidrage til teknologisk udvikling i EU;

69. opfordrer Kommissionen til at anvende sin nye videnskabelige rådgivningsmekanisme (SAM) til at præcisere en lovgivningsmæssig ramme, hvor der lægger større vægt på risikobaseret og uafhængig videnskabelig dokumentation i vurderingen af fordele og risici ved at indføre eller undlade at indføre nye teknologier, produkter og fremgangsmåder;

70. noterer sig, at der er bred støtte til vedtagelse af innovationsprincippet, ifølge hvilket EU's lovgivningsmæssige forslag skal vurderes fuldt ud, hvad angår deres virkninger for innovation;

71. opfordrer Kommissionen til at gøre mere vidtspændende bestræbelser for det videnskabelige samarbejde på internationalt plan også med henblik på udveksling af oplysninger og fastlæggelse af udviklingsmuligheder;

o

o o

72. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0252

Styrkelse af innovation og økonomisk udvikling i fremtidens europæiske landbrugsdrift

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om styrkelse af innovation og økonomisk udvikling i fremtidens europæiske landbrugsdrift (2015/2227(INI))

(2018/C 086/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådet forordning (EF) nr. 73/2009,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005,

— der henviser til FN's Landbrugspanel (IAASTD), der er sammensat af FAO, GEF, UNDP, UNEP, UNESCO, Verdensbanken og WHO,

— der henviser til det aftalememorandum mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank, der blev undertegnet den 14. juli 2014,

— der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om EU's proteinunderskud: Hvad er løsningen på et langvarigt problem? ([1]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 18. juni 2012 om det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om patenter og planteforædleres rettigheder ([3]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed (A8-0163/2016),

---

([1]) EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 58.
([2]) EUT C 193 af 30.6.2012, s. 1.
([3]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0473.

Tirsdag den 7. juni 2016

A. der henviser til, at FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) skønner, at den forventede forøgelse af verdens befolkning til 9,1 milliard mennesker inden 2050, for at bibeholde den nuværende tilstand, vil kræve en udvidelse på 60 % af fødevareforsyningen, som skal være sikker og af høj kvalitet, og en forøgelse af høstudbyttet på 24 % i de udviklede lande inden det tidspunkt, samtidig med at værdifulde ressourcer skal bevares for fremtidige generationer, og fødevarespild og -tab, som i øjeblikket udgør over en tredjedel af verdens samlede produktion, skal undgås; der henviser til, at FAO også skønner, at landbrugsarealet kun vil blive udvidet med 4,3 % inden 2050, hvilket vil kræve en bedre forvaltning af naturressourcer for at bekæmpe bl.a. forringelse af jorden;

B. der henviser til, at landområder overalt oplever en nedgang i deres naturlige produktivitet og frugtbarhed som følge af jordforringelse, herunder navnlig erosion, der skyldes tabet af økosystemfunktioner som f.eks. muldlags- og humusdannelse, bestøvning, vandbinding og næringsstofkredsløb; der henviser til, at der er bred enighed om, at vi for at løse dette problem og bevare og forbedre produktiviteten er nødt til på innovativ vis at forbedre leveringen af sådanne økosystemfunktioner for at sikre modstandskraft over for klimaændringer;

C. der henviser til, at hvis målene for bæredygtig udvikling (SDG) skal nås, skal landbrugsproduktiviteten ifølge FN fordobles inden 2030, samtidig med at agrofødevaresektoren skal tilpasse sig til klimaændringer og ændrede vejrforhold, forbedre økosystemer og jordkvalitet samt minimere tabet af biodiversitet; der henviser til, at man med dette formål for øje må prioritere anvendelse af mikrobiologiske præparater, der kan forøge jordbundslivet; der henviser til, at fire ud af FN's otte årtusindudviklingsmål (MDG) er knyttet til landbrug;

D. der henviser til, at befolkningsvæksten, højere gennemsnitsindkomster og ændret forbrugeradfærd vil medføre ændrede kostpræferencer og resultere i større efterspørgsel efter forarbejdede fødevarer og animalske proteiner såsom kød og mejerivarer;

E. der påpeger, at livskvaliteten blandt landarbejdere og i landdistrikterne skal forbedres;

F. der henviser til, at på baggrund af de talrige udfordringer og stigende antal standarder, som landbrugere står overfor, og selv om reserverne af landbrugsteknologiske ressourcer er faldet, og væksten i kunstvandede arealer er aftaget markant, har EU's forbrugere aldrig brugt en mindre procentdel af deres indtægt på fødevarer, end de gør nu; der henviser til, at den aktuelle økonomiske afmatning har resulteret i en øget fattigdom, som ofte tvinger EU's forbrugere til at søge om hjælp fra fødevarebanker;

G. der henviser til, at FAO i sin publikation »The State of Food and Agriculture« bemærker, at kvinder yder et væsentligt bidrag til økonomien i landdistrikterne i alle regioner, men at de, selv om deres roller er forskellige fra den ene region til den anden, stadig er dårligere stillet end mænd, for så vidt angår adgang til de ressourcer og muligheder, de behøver for at være mere produktive;

H. der henviser til, at forbrugerne efterspørger en fødevareproduktion med højere miljø-, ernærings- og sundhedsmæssige standarder og værdier, medens landbrugssektoren samtidig må diversificere og innovere for at levere sikre fødevarer af god kvalitet til en overkommelig pris til alle og sikre de primære producenter en anstændig og tilstrækkelig indtjening;

I. der henviser til, at landbrugsproduktionen må forøges og forbedres med færre ressourcer som følge af pres på naturressourcerne og den dermed forbundne indvirkning på den biologiske mangfoldighed, miljøets sårbarhed, klimaændringer og knaphed på jord samt verdens voksende befolkning og den ændrede forbrugeradfærd; fastholder, at et innovativt landbrug bør afsætte et mindre økologisk fodaftryk og gøre optimal brug af naturlige processer og økosystemtjenester, herunder vedvarende energi og et større forbrug af lokale landbrugsfødevarer;

Tirsdag den 7. juni 2016

J. der henviser til, at en mere ressourceeffektiv landbrugsmodel, som er bedre til at optimere landbrugets produkter, er afgørende for at kunne leve op til bæredygtighedsudfordringerne for alle landbrugsbedrifter uanset størrelse og for at sætte dem bedre i stand til at bevare naturressourcerne og beskytte miljøet;

K. der henviser til, at udviklingen af mere bæredygtige landbrugsmodeller, der ikke kun har til formål at levere fødevarer til borgerne, men også at producere nonfoodprodukter og tjenesteydelser, rummer et stort jobskabelsespotentiale i de enkelte regioner, ikke alene i relation til fødevaresektoren (til mennesker og dyr), men også til bl.a. sektorer som bioøkonomi, grøn kemi, vedvarende energi og turisme; der endvidere henviser til, at der i disse tilfælde meget ofte er tale om arbejdspladser, der ikke kan udflyttes;

L. der henviser til, at EU er den største eksportør af landbrugsprodukter i verden, hvilket gør agrofødevaresektoren til en grundlæggende økonomisk søjle i Unionen, idet den beskæftiger 47 millioner mennesker i 15 millioner virksomheder i efterfølgende produktionsled, inden for områder som fødevareforarbejdning, detailhandel og serviceydelser, og bidrager til en positiv handelsbalance på 17 802 millioner EUR, hvilket udgør 7,2 % af EU's samlede eksport;

M. der henviser til, at den fælles landbrugspolitiks konkurrenceevne og bæredygtighed var prioriteringer af afgørende betydning i reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013; der henviser til, at sikring af fødevareforsyningen ved at øge landbrugets produktivitet og sikre rimelige og fair priser for landbrugere og forbrugere som omhandlet i artikel 39 i TEUF, bedst kan opnås ved hjælp af bl.a. innovation; gentager, at et bæredygtigt og innovativt landbrug, som fremstiller produkter af høj kvalitet, bidrager til at nå mange af TEUF-traktaten tværpolitiske målsætninger på miljø- og sundhedsområdet; der henviser til, at den fremtidige konkurrenceevne bl.a. afhænger af den naturlige produktivitet og frugtbarhed, der tilvejebringes med naturlige processer og ressourcer;

N. der henviser til, at det aftalememorandum mellem Europa-Kommissionen og EIB, der blev undertegnet den 14. juli 2014, udtrykkeligt tilskynder til yderligere investeringer i innovativt landbrug ved at levere finansielle redskaber til at fremme udnyttelsen af investeringer i landbruget, idet det indeholder et forslag fra Kommissionen, der har til formål at støtte og udvide de finansielle redskaber i landbrugssektoren med henblik på at bekæmpe prisudsving;

O. der henviser til, at landbrugssektoren har været udsat for hyppige ændringer med henblik på at øge landbrugets produktivitet; der henviser til, at disse ændringer har bidraget væsentligt til at udvikle landbruget til dets nuværende økonomiske niveau; der henviser til, at inddragelse af de nyeste teknologier samt tilpasning og genopfindelse af allerede eksisterende teknologier, herunder organiske og agro-økologiske fremgangsmåder i landbrugets driftsmetoder vil give betydelige fordele for landbrugsbedrifter af enhver størrelse; der henviser til, at akvakultur har et underudnyttet potentiale for indførelse af innovation i den traditionelle landbrugspraksis ved at udnytte havenes naturressourcer på en bæredygtig måde;

P. der henviser til, at der i nogle medlemsstater af forskellige strukturelle årsager fortsat er store arealer af nedlagt landbrugsjord, som fortsat ligger ubrugt hen;

1. bemærker, at landbruget altid har udviklet nye former for praksis, teknikker og produktionsmetoder, som har øget udbyttet, forbedret driftsmetodernes tilpasningsevne til nye og skiftende omstændigheder og bragt produktionsomkostningerne ned; bemærker endvidere, at land- og skovbrug er en vigtig del af vores naturlige verden, der leverer varer og tjenesteydelser, som rækker ud over fødevareproduktion og kan udvides ved at fremme nye udviklinger; er overbevist om, at innovation er en forudsætning for at opretholde dette fremskridt;

2. er fast overbevist om, at økonomisk udvikling og bæredygtig produktion ikke gensidigt udelukker hinanden, og at begge dele fortrinsvis kan opnås ved hjælp af innovation, forskning og udvikling, nye forvaltnings- og forretningsmodeller og forbedret agronomi; understreger, at det er nødvendigt at støtte innovation i teknologi og forvaltning ved at tilvejebringe sammenhængende og klare regler med plads til iværksættervirksomhed; opfordrer Kommissionen til at sikre, at enhver fremtidig fælles landbrugspolitik afspejler dette, og at der tages hensyn til innovation i kommende revisioner og reformer af relevant lovgivning, således at der gives større anerkendelse til nye og unge landbrugere med nye idéer og forretningsmodeller; påpeger, at europæisk landbrug er i færd med at nå sit mål om at fremstille produkter af høj kvalitet og stor merværdi ved hjælp af rentable og videnbaserede løsninger, som der lægges op til i Europa 2020-strategien; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens vurdering af det bidrag, som bioøkonomistrategien fra 2012 har ydet til

Tirsdag den 7. juni 2016

den cirkulære økonomi, eftersom skiftet fra fossile brændstoffer til vedvarende energikilder bidrager til at reducere landbrugernes energiomkostninger og dermed give mulighed for flere investeringer i innovation;

3. understreger, at landbruget kan blive en del af løsningen ved at anvende naturressourcerne med omtanke og sikre den biologiske mangfoldighed, idet en stimulation af innovationen er af afgørende betydning i denne forbindelse; mener, at landbrugspraksis er afhængig af naturressourcer, og dette samspil bør optimeres, og produktionssystemerne forstås bedre med henblik på at forbedre forvaltningssystemerne; opfordrer til at sikre naturlig produktivitet, frugtbarhed og modstandsdygtighed i vore landbrugssystemer på mellemlang og lang sigt og til en reduktion af emissionerne; understreger betydningen af at forbedre produktionssystemerne ved hjælp af bedre tilpassede afgrøder og sædskifte, forbedrede forvaltningssystemer, og noterer sig betydningen af jordbundsliv; understreger potentialet for jobskabelse ikke blot i fødevareproduktionssektoren, men også i turisme- og bioøkonomisektoren og i sektoren for grøn økonomi;

4. tager i betragtning, at EU-markedet for fødevarer og landbrugsprodukter er et af de mest integrerede markeder i Europa, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre og sikre regulering, der sikrer mere ligelige vilkår og fair konkurrence med henblik på at sikre økonomisk udvikling af landbrugs- og fødevaresektoren i alle medlemsstater;

5. påpeger, at små og mellemstore familielandbrug udgør en integrerende del af den europæiske landbrugssektor og bidrager til at skabe socialt og økonomisk levedygtige landdistrikter, der bidrager til at bevare kultur- og naturarven; påpeger desuden, at disse landbrug til tider har vanskeligt ved at udnytte fordelene ved avancerede produktionsteknikker og -former, der kunne sikre dem en rimelig indkomst og forbedre landbrugernes arbejds- og levevilkår og skabe jobs af høj kvalitet; understreger, at innovation har potentialet til at øge arbejdskraftens produktivitet og indtægter ved at reducere produktionsomkostninger og effektivisere landbruget; understreger, at ejerskab og adgang til agerjord er af afgørende betydning for landbrugere og familiebrug; går ind for at gøre landbrugserhvervet til et mere ønskværdigt erhverv for unge mænd og kvinder bl.a. ved at forbedre adgangen til finansiering, teknologi og støtteprogrammer; opfordrer til udvikling af nye forretningsidéer og anmoder Kommissionen om på en mere effektiv måde at informere landbrugerne om deres muligheder i så henseende; anerkender landbrugets sociale rolle, dets bidrag til den sociale samhørighed og dets indvirkning på bekæmpelsen af afvandringen fra landet, de innovative tjenesteydelser, som landbruget yder lokalsamfund, og den rolle, det spiller, med hensyn til at bevare traditionel viden; understreger betydningen af adgang til hurtige og pålidelige bredbåndsinternettjenester på landet samt af innovative koncepter, der er skræddersyet til alle ugunstigt stillede områder såsom bjergområder og fjernt beliggende områder i EU, og opfordrer Kommissionen til at gøre dette til en prioritering;

6. opfordrer Kommissionen til at foreslå løsninger med henblik på at stimulere udbredelsen af IKT-baserede forvaltningssystemer, dataovervågning i realtid, sensorteknologi og anvendelse af sporingssystemer til optimering af produktionssystemer eller præcisionslandbrug, hvilket bl.a. kan betyde tilpasning til skiftende produktions- og markedsforhold, således at der opnås en mere effektiv og optimal anvendelse af naturressourcer, bedre kontrol med en række produktionsstadier, øget høstudbytte, formindsket miljøaftryk, energiforbrug og drivhusgasser, bedre forståelse af dyrs adfærd og forbedret dyresundhed og dyrevelfærd; understreger ligeledes, at en mere udstrakt anvendelse af IKT er af afgørende betydning for at forbedre landbrugets konkurrenceevne og bæredygtighed ud fra et miljømæssigt synspunkt; tilskynder i denne forbindelse Kommissionen til at forbedre tilpasningen af de forskellige berørte politikområder med henblik på at fremme mere effektive IKT-baserede forvaltningssystemer;

7. minder om, at en forenkling af foranstaltningerne og bedre vejledning om gennemførelsen af den fælles landbrugspolitiks foranstaltninger ville tilskynde landbrugerne til at indføre en mere bæredygtig landbrugspraksis;

8. er overbevist om, at information, der indsamles ved hjælp af robotteknik, sensorteknologi, automatisk kontrol og andre teknologiske innovationer inden for rammerne af internet-af-ting-teknologi og big data vil gøre det muligt med realtidsovervågning, bedre beslutningstagning og forbedret driftsstyring igennem hele fødevarekæden; glæder sig over oprettelsen af Arbejdsgruppe 06 om »intelligent landbrug og fødevaresikkerhed« inden for rammerne af Alliance for

Tirsdag den 7. juni 2016

Internet of Things Innovation (AIOTI) og understreger i denne forbindelse betydningen og relevansen af det europæiske digitale indre marked for landbruget i forbindelse med at løse problemer med interoperabilitet, standarder for bedre konvergens og spørgsmål om dataejerskab, om adgang til og brug af personoplysninger og oplysninger, der ikke er personoplysninger;

9. er bekymret over det lave bevidsthedsniveau vedrørende potentialet i big data og internet af ting, som øger hindringerne for udbredelsen og forsinker gennemførelsen, og er skuffet over den langsomme udbredelse af GPS-teknologier; understreger betydningen af at gøre disse teknologier relevante for landbrugere; bemærker, at der i EU i øjeblikket kun anvendes 10 % autostyring, under 1 % RTK-korrektion ved maskinstyring og under 1 % teknik til varieret tildeling; tilskynder Kommissionen til at kvantificere fordelene for miljø og produktion og til at sikre bevidstgørelse, viden og teknologioverførsel; udtrykker bekymring over, at nogle medlemsstater risikerer at miste en del af de direkte betalinger i 2018 på grund af deres mangel på et matrikelregister, og foreslår, at Kommissionen stiller intelligente redskaber til rådighed med henblik på at fremskynde kortlægningen af landbrugsjord;

10. tilskynder til udbredelse af præcisionslandbrug, som giver mulighed for nye helhedsstrategier for landbrugsdriften såsom GPS/GNSS-teknikbaserede maskiner, der i kombination med fjernstyrede luftfartøjssystemer (RPAS'er eller droner) kan bearbejde agerjord med centimeters nøjagtighed; er enig i, at disse teknikker i væsentlig grad vil kunne reducere både anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og gødning og nedsætte vandforbruget samt bekæmpe jorderosion; opfordrer Kommissionen til at fjerne hindringerne for anvendelse af præcisionslandbrug, især hindringer i forbindelse med komplekse og fragmenterede IKT-systemer og spørgsmål om investeringsniveau; bemærker, at præcisionslandbrug også er vigtigt i forbindelse med opdræt med henblik på at overvåge dyrenes sundhed, ernæring og produktivitet; tilskynder medlemsstaterne til at støtte denne praksis, navnlig ved at udnytte mulighederne i de nye regler om udvikling af landdistrikter i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013; opfordrer Kommissionen til i fremtidige revisioner af den fælles landbrugspolitik at tage hensyn til landbrugernes anvendelse af præcisionsdyrkning i forbindelse med at sikre grøn omlægning; understreger betydningen af at sikre, at afsides eller fjerntliggende regioner samt alle bedrifter, herunder de mindste landbrug, og alle andre aktører i landbrugsdistrikterne har adgang til teknologier med flere anvendelser, da det handler om at fastholde og øge beskæftigelsesniveauet i de mest sårbare regioner;

11. glæder sig over den øgede anvendelse af RPAS'er til landbrugsformål, fordi det kan medføre besparelser i afgrødebeskyttelsesmaterialet og vandforbruget; bemærker, at der er et lovgivningsforslag på vej i revisionen af grundforordningen for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA), således at alle droner vil høre under EU's kompetence; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der findes klare og utvetydige standarder og regler på EU-niveau for den civile anvendelse af RPAS'er, og at den kommende lovgivning tager hensyn til de særlige forhold, hvorunder droner anvendes i landbruget;

12. understreger betydningen af nye innovative løsninger for landbrugssektoren med henblik på at øge anvendelsen af mere miljøvenlige metoder, varer og ressourcer, f.eks. ikke blot nye avlsmetoder og markforvaltning, men også måder, hvorpå man kan øge anvendelsen af vedvarende energi og udfase behovet for fossile brændstoffer;

13. tilskynder til innovative løsninger inden for husdyrbruget, der bidrager til større dyresundhed og -velfærd og reducerer behovet for veterinærlægemidler, herunder antimikrobielle midler; påpeger mulighederne for at optimere anvendelse af dyregødning i produktionen af vedvarende energi og forbedrede gødningsstoffer; anerkender, at der — inden for grænserne af naturlige processer — kan findes innovative løsninger til opfangning af emissioner, formindskelse af forureningen og forøgelse af energieffektiviteten i opstaldningssystemer og samtidig gøres noget ved indvirkningen på indkøbsprisen; henleder opmærksomheden på at methangas kan opfanges til energiproduktion, hvilket kan bidrage til at afbøde klimaændringerne; gentager, at antimikrobielle midler skal anvendes på en forsigtig og ansvarlig måde, og at hele produktionskæden kan forbedres med mere effektive og hurtigere diagnosticeringsredskaber, bedre realtidsovervågning, målrettede forsigtighedsforanstaltninger og nye dispenseringsmåder med henblik på at bekæmpe antimikrobiel resistens,

hvilket giver tilstrækkeligt rum til de medlemsstater, der allerede klarer sig bedre i denne henseende, og påpeger behovet for forskning i lægemidler til behandling af nye sygdomme;

14. støtter ekstensive metoder til husdyrhold, og opfordrer til udviklingen af innovative teknologier til en præcis vurdering af de miljømæssige fordele ved græsarealer og græsningsarealer, som opretholdes ved denne form for landbrug, og erkender fordelene ved husdyrhold som et supplement til planteavl;

15. påpeger betydningen af at genvinde animalske proteiner i produktionscyklussen; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde foranstaltninger til fremme af genanvendelse af affald fra landbruget ved at tilskynde til genvinding af proteiner til foder;

16. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme politikker for adgang til jord for små og mellemstore landbrug og til at fremme animalsk produktion, der er baseret på græsningsarealer, foder og produktion af vegetabilske proteiner, og til at fremme forskning og innovation i relation til en bæredygtig produktion af vegetabilske proteiner;

17. understreger teknologiens og innovationens uudnyttede potentiale for udvikling af nye varer og produkter (i relation til foder og fødevarer, maskiner, biokemi, biologisk bekæmpelse osv.), der kan give mulighed for at skabe beskæftigelse i hele værdikæden for agrofødevarer; henleder imidlertid opmærksomheden på, at den stadig større rolle, som innovation og teknologi spiller, fører til tab af traditionelle arbejdspladser i landbrugssektoren, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for uddannelsesprogrammer og omskoling for arbejdstagere i de berørte landbrugssektorer; påpeger jobskabelsen i landbrugssektoren, som er af afgørende betydning for udviklingen i landdistrikterne, genbefolkning af landdistrikter og økonomisk vækst, og mener, at udviklingen af moderne former for landbrugspraksis vil gøre landbruget mere attraktivt for både unge landbrugere og iværksættere; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at give landbrugerne incitamenter til at øge offentlighedens bevidsthed om, hvordan agrofødevarekæden fungerer, og om nye produktionsmetoder;

18. mener, at de nye informationsteknologier giver omfattende muligheder for at etablere nye værdikæder, der kan omfatte mere direkte kontakt mellem producenter og forbrugere, med stærkere fokus på innovative produkter, nye tjenesteydelser og større produktionsdifferentiering, med potentiale til at give landbrugerne nye indtægtsmuligheder, samtidig med at der etableres et mere gennemsigtigt marked, som vil være til fordel for landbrugerne og udvide deres potentielle rækkevidde; påpeger, at innovationer i fødevareforsyningskæden kan bidrage til at sikre en mere ligelig risikofordeling;

19. understreger, at det er nødvendigt at bekæmpe madspild og navnlig systemisk madspild, eftersom 100 mio. tons fødevarer hvert år går til spilde eller smides ud, hvilket svarer til ca. 30-50 % af de fødevarer, der produceres i EU; mener, at der også er behov for et større samarbejde i fødevarekæden for at nedbringe det aktuelle spildniveau; påpeger, at forældede lovgivningsrammer ikke bør udgøre en hindring for innovative måder til behandling af fødevareaffald, og at der bør anspores til udveksling af bedste praksis og prioritering af innovative projekter med henblik på at bekæmpe fødevarespild og -tab, bl.a. i henhold til Horisont 2020;

20. understreger endvidere, at hvert ton fødevarer, som ikke kasseres, kunne bidrage med en besparelse på cirka 4,2 ton CO_2 og have væsentlige miljømæssige fordele; understreger desuden betydningen af, at de juridiske rammer er i overensstemmelse med princippet for cirkulær økonomi, hvorved der fastsættes klare regler om biprodukter, anvendelsen af råstoffer optimeres, og restaffaldet reduceres mest muligt;

21. understreger, at en betragtelig del af de biotiske affaldsstrømme allerede anvendes til f.eks. dyrefoder eller basismateriale til biobrændstof; mener imidlertid, at disse materialer burde skabe endnu større output ved at sigte på den største merværdi og ved at anvende nye teknologier såsom bioraffinering, insektopdræt, genanvendelse af animalske fedtstoffer, enzymer og proteiner fra rester fra fødevareindustrien, fastformsgæring, udvinding af biogas og udvinding af mineraler fra husdyrgødning samt anvendelse af overskydende husdyrgødning som en vedvarende energikilde; bemærker manglen på klare regler og den utilstrækkelige udnyttelse af andre ressourcer fra biomasse, f.eks. biprodukter og affaldsstrømme i landbruget og opfordrer Kommissionen til at støtte genanvendelse heraf, bl.a. i energisektoren, ved at fremme EU-dækkende ordninger for anerkendelse og specielle foranstaltninger under programmerne for udvikling af

landdistrikterne, der inddrager landbrugere og andre aktører, f.eks. de lokale myndigheder, i mindre projekter; bemærker, at disse ordninger for anerkendelse og specielle programmer for udvikling af landdistrikter også kan lette udbredelsen på tværs af grænserne og øge synergien og sammenhængen med andre EU-politikker;

22. mener, at den forringede jordkvalitet skader fremtidens produktion og kræver en ændring af landbrugsmetoder og driftssystemer, idet udfasningen af husdyrbrug på mange bedrifter har bidraget til en forringelse af jordens frugtbarhed på grund af det utilstrækkelige organiske materiale og den utilstrækkelige anvendelse af organiske gødningsstoffer; er bekymret over, at EU er stærkt afhængig af import af mineraler til fremstilling af mineralsk gødning såsom fosfat, og at fremstillingen af mineralsk gødning har et stort CO_2-fodaftryk og økologisk fodaftryk; fremhæver muligheden for at forarbejde husdyrgødning til mineralkoncentrat, som kunne anvendes til at fremstille »grøn gødning«, der kan reducere og i sidste instans erstatte behovet for mineralsk gødning, i betragtning af at dens effektivitet kan sammenlignes med den mineralske gødnings; glæder sig over, at produktion og anvendelse af mineralkoncentrater yder et væsentligt bidrag til den cirkulære økonomi ved at slutte mineralkredsløbet, og vil reducere landbrugernes udgifter til gødning væsentligt; anmoder Kommissionen om at revidere EU's forordning om gødning og fjerne lovmæssige hindringer i nitratdirektivet med henblik på at muliggøre og stimulere udviklingen af mineralkoncentrat fra husdyrgødning;

23. er ligeledes bekymret over, at EU stadig er afhængig af import af proteinfoder, som f.eks. soja, og opfordrer til en ambitiøs politik for udvikling af proteinafgrøder i EU;

24. anbefaler anvendelse af forvaltningssystemer, der er specifikke for den individuelle bedrift, og som måler og evaluerer næringsstofbalancen på bedriftsniveau i forbindelse med de forskellige kæder i produktionscyklussen og hjælper med at måle de enkelte landbrugsbedrifters miljøvirkninger og beregne bedriftsspecifikke næringsstofbalancer; noterer sig, at effektiv anvendelse af mineraler fører til højere afgrødeudbytte og mindre behov for gødningsstoffer og bidrager til en effektiv foderpraksis, som giver landbrugerne mulighed for at forbedre deres virksomhed og samtidig nedbringe omkostningerne og gå bort fra generiske foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til ved hjælp af medfinansiering fra forskellige europæiske fonde, herunder Horisont 2020 og EFSI, at støtte allerede planlagte pilotprojekter på dette område, og til at forelægge en undersøgelse af dette spørgsmål;

25. tilskynder til anvendelse af højpræcisionsteknikker til oplagring, transport og spredning af gødning, der sikrer lave emissionsniveauer, og som vil medføre betydelige forbedringer af planternes optagelse af næringsstoffer fra gødningen og dermed reducere behovet for mineralske gødningsstoffer og mindske risikoen for vandforurening;

26. påpeger, at bedre teknikker til tilførsel af gødning til jorden er en af de vigtigste faktorer for mindskelse af de samlede ammoniakemissioner, og at hvert enkelt land derfor bør sikre, at der anvendes gyllespredningsteknikker med lave emissionsniveauer, såsom båndspredning (ved anvendelse af slæbesko eller slæbeslangesystemer), indsprøjtning eller tilsætning af syre;

27. påpeger, at klimavenlig landbrugspraksis kan have en tredobbelt positiv virkning ved at øge den bæredygtige produktion, sikre klimarobust landbrug, der kan klare skiftende og ugunstige vejrmønstre, og reducere emissionerne fra landbrugssektoren ved at tilskynde til anvendelse af produktive, ressourceeffektive cirkulære systemer; understreger, at landbrugs- og skovdriftssektoren er enestående med hensyn til aktivt at opfange CO_2 ved hjælp af planter og skovplantning, anvendelse af grøngødning og bælgplanteafgrøder, begrænset jordbearbejdning og permanent jorddække, læbælter, som også tjener til at beskytte afgrøder og vandbindingsevne, samt opfangning af drivhusgasser i jorden (CO_2-dræn); noterer sig i denne forbindelse 4/1000-programmet, der blev præsenteret på COP21 og muligheden for finansielle incitamenter; tilskynder landbrugerne til at fortsætte og øge deres udnyttelse af disse ny og innovative former for praksis;

28. understreger skovlandbrugets vigtige rolle i landbrugssystemer, specielt med hensyn til at begrænse oversvømmelser og jorderosion og forbedring af jordbundens sundhed; opfordrer til yderligere integrering af innovative træbaserede fremgangsmåder i landbrugsvirksomheden og til at fjerne administrative byrder med henblik på at optimere planlægningen af vandopsamlingsniveauet og forvaltningen af flodbækkener og vandressourcer; understreger, at der er betragtelige fordele

forbundet med træer med henblik på øget bæredygtighed og produktivitet inden for landbruget, bevarelse af biodiversiteten samt lokal og regional økonomisk udvikling; anerkender, at traditionelle skovgræsningssystemer er multifunktionelle, og at bæredygtige former for arealanvendelse bør beskyttes og belønnes, og at nyere metoder med inkorporering af træer i lavlandslandbrugssystemer såsom agerskovbrug (»alley cropping«) også bør overvejes;

29. mener, at jordens kvalitet er af økonomisk og økologisk betydning, fordi en udpining af den økologiske tilstand vil medføre mindre produktiv jord, mindre tilgængelighed til føde, større modtagelighed hos planter over for skadedyr og sygdomme, mindre vandbindingsevne og formindsket biodiversitet; opfordrer Kommissionen til at støtte innovative former for praksis og deling af bedste praksis såsom vekseldriftssystemer, permanent jorddække, begrænset dyrkning og gødskning med grønne bælgplanter og kvælstofbindende bakterier for at undgå yderligere forringelse af jorden; påpeger, at landbrugere for at bekæmpe ørkendannelse og eutrofiering skal tilskyndes til at udvikle vandingssystemer, herunder forbedre vandkvaliteten og anvendelsen af økonomiske vandingsteknikker; mener, at der er behov for en bedre forståelse af samspillet mellem mobilisering af organiske stoffer og produktionsbehovene; glæder sig over forskningen i innovative praksisformer såsom anvendelse af mikrobielle indgreb (bakterielle gødninger) og undersøgelser af samspillet mellem planter og jord med mykorrhiza, PGPR- og PGR-bakterier, der kan formindske miljøvirkningerne og nedsætte brugen af kunstgødning og pesticider, der er skadelige for menneskers og dyrs sundhed og for miljøet; erkender betydningen af en bæredygtig jordudnyttelse, der tager hensyn til de specifikke behov på stedet;

30. anerkender, at landbrugssystemer ikke er produktive, hvis de enten er oversvømmede eller tørkeramt det meste af året; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme innovation i vandforvaltningen og -beskyttelsen som led i landbrugsrådgivningstjenester og udvidede tjenester ved hjælp af innovative teknikker og teknologi til f.eks. at reducere uøkonomisk kunstvandingspraksis eller for at begrænse oversvømmelser; opfordrer til anvendelse af disse nye teknikker med eksisterende og nye landskabstræk, såsom damme, og med ordninger, der tager sigte på at øge vandbindingen i jorden og i habitater, der er forbundet med landbrug, såsom våde enge, idet grundvandsinfiltrationszoner beskyttes, og jordens vandinfiltrationskapacitet og vandbindingsevne øges; bifalder synergien på landskabsplan med planlægning af forvaltningen af flodbækkener; opfordrer til udbredelse af teknikker for »regenerationslandbrug« for at øge tykkelsen af det øverste jordlag, fremme humusdannelsen, forbedre døende eller usund jord med kompost for at bringe den tilbage til den optimale funktionsevne osv.;

31. opfordrer til, at der gøres en større indsats for at udvikle og fuldt ud gennemføre integrerede plantebeskyttelsessystemer ved at støtte forskning i ikke-kemiske alternativer og lavrisikoforanstaltninger som defineret i den relevante lovgivning samt mere miljøvenlige pesticider; advarer mod profylaktisk anvendelse af plantebeskyttelsesmateriale og understreger i denne forbindelse, at integreret bekæmpelse af skadegørere bør udnytte samspillet mellem biologiske og kemiske foranstaltninger bedre; understreger, at der bør tilskyndes yderligere til innovation i alternative lavrisikostoffer som defineret i den relevante lovgivning og fysiske indgreb samt biostimulation og biokontrol på EU-niveau; er bekymret over, at den nuværende fremgangsmåde ved godkendelse af plantebeskyttelsesmidler ikke er optimal, og at lovgivningen om at intensivere udviklingen af integreret bekæmpelse af skadegørere halter bagefter; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en køreplan, der har til formål at opnå et mere bæredygtigt skadedyrsbekæmpelsessystem, som omfatter rådgivningstjenester; bemærker, at biologiske kontrolmekanismer i forbindelse med skadedyr og sygdomme kan reducere anvendelsen af pesticider og bidrage til at forbedre planterne modstandskraft;

32. opfordrer til, at der til stadighed udvikles innovative nye forædlingsteknikker, idet de europæiske frøbanker dog opretholdes, hvilket er af afgørende betydning for nye og forskellige sorter med højere udbytte, større næringsværdi, større modstandsdygtighed over for skadedyr, sygdomme og ugunstige vejrforhold og for at fremme større biodiversitet; påpeger, at nye forædlingsteknikker kan give mulighed for at reducere det konventionelle landbrugs miljøvirkninger; advarer mod nogen form for fastlåst kemisk afhængighed af nye sorter; misbilliger de nuværende administrative og lovmæssige byrder for virksomhederne og tilskynder til lokalsamfundsbaserede forædlingsprogrammer i landbruget; understreger, at der skal udvises behørig forsigtighed i forbindelse med godkendelsesprocesser for nye sorter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme ibrugtagning af nye teknikker, som har gennemgået en behørig risikovurdering, hvor dette er påkrævet, og er i fuld overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, og til at sikre adgang til biologiske materialer for

Tirsdag den 7. juni 2016

SMV'er i forædlingssektoren, og forventer, at Kommissionen kraftigt støtter innovation i denne forbindelse; tager derfor afstand fra den nuværende afgørelse fra det udvidede appelkammer ved Den Europæiske Patentmyndighed (EPO) af 25. marts 2015 i sag G2/12 og G2/13;

33. påpeger — i forbindelse med innovative forædlingsmetoder for plantesorter og dyreracer — ordningerne for retlig beskyttelse af biologiske opfindelser ([1]), ifølge hvilke de generelle plantesorter og dyrearter og væsentlige biologiske processer for produktion af planter og dyr ikke må patenteres; opfordrer indtrængende Kommissionen til at verificere fortolkningen og rækkevidden af den undtagelse, eftersom der fortsat må garanteres fri adgang til og anvendelse af forædlingsmateriale;

34. fremhæver muligheden for at anvende finansielle instrumenter til at forbedre landbrugsindkomsterne i Europa; noterer sig, at kun fem medlemsstater har benyttet sig af de ekstra muligheder, som det nye program for udvikling af landdistrikter giver for at gøre brug af markedskompatible finansielle instrumenter med henblik på at afbøde huller i markedet; opfordrer Kommissionen til at lette adgangen til kredit, fordi manglen på denne adgang ofte er en hindring for innovation;

35. glæder sig over aftalememorandummet mellem Kommissionen og EIB og den deri udtrykte vilje til at støtte landbrugsprojekter og unge landmænd ved at tilvejebringe nye finansieringsmuligheder for medlemsstater, der etablerer former for finansiel støtte såsom garantifonde, revolverende fonde eller investeringskapital for at fremme kreditmulighederne for landbrugere og sammenslutninger af landbrugere som f.eks. kooperativer, producentorganisationer og -grupper og deres partnere, med henblik på at bidrage til investeringer på bedriften til modernisering, samtidig med at der også tilbydes finansieringsmuligheder med henblik på at overvinde vanskeligheder med adgang til kredit, hvilket i uforholdsmæssig grad rammer kvinder, og finansieringsmuligheder for unge landbrugere til at udvide deres virksomhed samt for at sikre investering i offentligt finansieret forskning kombineret med offentlig-private partnerskaber med henblik på at teste og lancere innovative produkter; gentager, at Parlamentet ønsker at se denne finansielle støtte flyde frit og at fjerne enhver hindring for at få adgang til denne finansiering;

36. opfordrer Kommissionen til at vurdere i detaljer, hvilke nye kvalifikationer der vil blive krævet inden for europæisk landbrugsdrift i fremtiden, og til med alle til rådighed stående midler at fremme deres udbredelse;

37. erkender, at der findes et stort potentiale for bedre risikostyring og anser de nuværende risikostyrings- og markedsstyringsredskaber for underudviklede, hvilket på kort sigt kan resultere i produktivitetstab og på lang sigt i innovationstab; opfordrer Kommissionen til at undersøge og rapportere om mulighederne for at stimulere private forsikringsordninger i forbindelse med ugunstige vejrforhold, dyre- eller plantesygdomme, skadedyrsangreb eller miljøhændelser som nævnt i artikel 37 i forordning (EU) nr. 1305/2013;

38. glæder sig over de muligheder, som det europæiske innovationspartnerskab på landbrugsområdet (EIP-AGRI) åbner for anvendt forskning i landbrugssektoren og deltagerorienteret innovation, der involverer grupper af landbrugere; er bekymret over den fragmenterede gennemførelse af EIP-AGRI på nationalt plan og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at sørge for de simplest mulige procedurer for deltagelse; anmoder Kommissionen om at vurdere samfinansieringsmekanismerne under EIP-AGRI og andre EU-politikker til fremme af en mere effektiv forskning, der ser mere på markedsbehov og nødvendigheden af at udvikle bæredygtige former for landbrugs- og agro-økologisk praksis, og som drives af iværksætterbehov og socioøkonomiske behov, idet der oprettes forskningsfokusgrupper på tværs af grænserne og skabes bedre deltagelsesmuligheder for virksomheder; opfordrer Kommissionen til at engagere sig mere aktivt, for så vidt angår tilvejebringelse af en udtrykkelig innovations- og forskningsdagsorden, der er knyttet til Horisont 2020-programmer;

39. understreger betydningen af at oplyse og informere forbrugerne; påpeger, at større gennemsigtighed i forsyningskæderne og produktionen kan hjælpe forbrugere til at træffe et mere informeret valg i forbindelse med de produkter, de køber; mener, at dette igen kan hjælpe landmændene med at få større indtægter af deres produktion;

([1]) Direktiv 98/44/EF om retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser.

40. mener, at økonomisk udvikling og økologisk bæredygtighed er komplementære størrelser, forudsat at der gives tilstrækkelig plads til innovation og iværksætterånd, og forudsat at der gøres en indsats for at forhindre, at der opstår uberettigede forskelle i den nationale gennemførelse, og for retrospektivt at udrydde disse forskelle, således at der sikres reelt lige vilkår i Unionen, bl.a. ved at udforske nye og relevante teknikker såsom anvendelse af satellitbilleder; opfordrer Kommissionen til at sikre reelt lige vilkår for landbrugssektoren, idet den samtidig sikrer, at relevant miljølovgivning såsom fugledirektivet og habitatdirektivet overholdes fuldt ud i de forskellige medlemsstater, og at den uensartede, modstridende og lidet optimale gennemførelse af dem bringes til ophør;

41. er bekymret over, at der ifølge midtvejsrevisionen af EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 ikke som helhed er blevet gjort noget fremskridt af betydning, for så vidt angår landbrugets bidrag til at bevare og øge biodiversiteten;

42. understreger, at den fælles landbrugspolitik bør fokusere mere på landbrugernes behov og lokale forhold uden at gå på kompromis med politikkens mål; understreger, at der er behov for enklere og mere fleksible lovgivningsrammer, der er bedre tilpasset nationale og lokale forhold og bedre egnet til at skabe synergier med andre områder ved at øge og fremme vidensdeling, integrere ressourceanvendelsen, og som er mere på linje med den cirkulære økonomi med henblik på at øge synligheden af de eksisterende systemer til specifik reklamemærkning og tilskynde til ny innovation med henblik på at fremme diversiteten i EU's landbrugsprodukter; understreger desuden, at en konkurrencedygtig og bæredygtig fælles landbrugspolitik vil sikre en større udnyttelse af innovative former for praksis og sikre EU-landbrugets levedygtighed på lang sigt ved at strømline den statslige intervention og stimulere innovation i den offentlige og private sektor, der bidrager til EU's økonomiske udvikling, især i landdistrikterne;

43. opfordrer Kommissionen til hvert andet år at aflægge beretning om virkningerne af Unionens finansiering og andre EU-foranstaltninger på området for landbrugsinnovation i forbindelse med udviklingen af kost- og salgspriser på landbrugsprodukter og de dermed forbundne finansielle og økonomiske udsigter for familielandbrug i Unionen;

44. betragter innovation som et væsentligt redskab og en afgørende horisontal politisk prioritering til udvikling, gennemførelse og opnåelse af målene for reformen af den fælles landbrugspolitik 2014-2020; opfordrer derfor Kommissionen til at tilvejebringe en mere ambitiøs overordnet strategi med målelige resultater med henblik på at tilpasse og målrette forskning og innovation mod politiske prioriteringer; understreger, at den fælles landbrugspolitik bør tilvejebringe større fleksibilitet i forbindelse med anvendelse af nyligt udviklede teknikker og praksis uden forøgelse af den administrative byrde; mener, at det bør være en horisontal prioritering for EU's lovgivningsrammer at sikre tilstrækkeligt spillerum for pilotprogrammer og afprøvning af innovative teknikker, idet forsigtighedsprincippet overholdes;

45. opfordrer Kommissionen til også på andre reguleringsområder, der har til formål at skabe et bedre fungerende og integreret indre marked, at sikre, at regler og politikker tager sigte på at skabe en mere fair konkurrence;

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0263

Rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem EU og Filippinerne (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side (05431/2015 — C8-0061/2015 — 2013/0441(NLE) — 2015/2234(INI))

(2018/C 086/08)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05431/2015),

— der henviser til udkast til rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side (15616/2010),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207 og 209 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), (C8-0061/2015),

— der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkastet til afgørelse ([1]),

— der henviser til de diplomatiske forbindelser mellem Filippinerne og EU (dengang Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF)), som blev etableret den 12. maj 1964 med udnævnelsen af Filippinernes ambassadør til EØF,

— der henviser til rammeaftalen om udviklingssamarbejde mellem EF og Filippinerne, som trådte i kraft den 1. juni 1985,

— der henviser til Den Europæiske Unions flerårige vejledende program for Filippinerne 2014-2020,

— der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 1440/80 af 30. maj 1980 om indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand — medlemmerne af Sammenslutningen af stater i Sydøstasien ([2]),

— der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 18. maj 2015 til Parlamentet og Rådet med titlen »EU og ASEAN: et partnerskab med et strategisk formål«,

— der henviser til det 10. ASEM-topmøde, som blev holdt i Milano den 16. og 17. oktober 2014,

— der henviser til det interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og det filippinske parlament i februar 2013,

— der henviser til det 23. møde i Det Blandede Samarbejdsudvalg ASEAN-EU, som fandt sted i Jakarta den 4. februar 2016,

— der henviser til sine nylige beslutninger om Filippinerne, navnlig beslutningen af 14. juni 2012 om straffrihed i Filippinerne ([3]), af 21. januar 2010 om Filippinerne (efter Maguindanao-massakren den 23. november 2009) ([4]) samt af 12. marts 2009 om Filippinerne (om fjendtlighederne mellem regeringsstyrkerne og Moro National Liberation Front (MNLF)) ([5]),

---

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0262.
([2]) EFT L 144 af 10.6.1980, s. 1.
([3]) EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 99.
([4]) EUT C 305 E af 11.11.2010, s. 11.
([5]) EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 181.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til Filippinernes status som stiftende medlem af ASEAN efter undertegnelsen af Bangkokerklæringen den 8. august 1967,

— der henviser til det 27. ASEAN-topmøde, som blev holdt i Kuala Lumpur (Malaysia) den 18.-22. november 2015,

— der henviser til det 14. asiatiske sikkerhedstopmøde (IISS Shangri-La-dialogen), som fandt sted i Singapore den 29.-31. maj 2015,

— der henviser til rapporterne fra FN's særlige rapportør om retten til mad, Hilal Elver (29. december 2015 — A/HRC/31/51/Add.1), FN's særlige rapportør om menneskehandel, Joy Ngosi Ezeilo (19. april 2013 — A/HRC/23/48/Add.3) og FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, Philip Alston (29. april 2009 — A/HRC/11/2/Add.8),

— der henviser til FN's Menneskerettighedsråds anden universelle regelmæssige gennemgang i maj 2012 og de 66 ud af 88 henstillinger, som Filippinerne accepterede,

— der henviser til Filippinernes handlingsplan om ernæring 2011-2016, det fremskyndede program for afhjælpning af sult, den samlede plan for reform af landbruget fra 1988 og fiskeriloven fra 1998,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk.1, andet afsnit,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0143/2016),

A. der henviser til, at Filippinerne for så vidt angår international og national menneskerettighedslovgivning er en rollemodel for andre lande i regionen, idet landet har ratificeret otte ud af de ni store menneskerettighedskonventioner med undtagelse af den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding og ligeledes har ratificeret Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol i 2011;

B. der henviser til, at den filippinske regering i marts 2014 nåede til enighed med Moro Islamic Liberation Front (MILF) om en fredsaftale for øen Mindanao, der indbefatter oprettelsen af en selvstændig region (Bangsamoro) i det muslimske område på den sydlige del af øen, men som ikke indbefatter deltagelse af andre militsgrupper, der modarbejder fredsprocessen; der henviser til, at den filippinske kongres imidlertid ikke vedtog grundloven for Bangsamoro i februar 2016 og dermed ikke satte et fredeligt punktum for fredsforhandlingerne;

C. der henviser til, at Filippinerne har modtaget træning af den amerikanske hær i oprørsbekæmpelse, terrorbekæmpelse og efterretningsvirksomhed i forbindelse med landets kamp mod militsgrupper, der har mulige forbindelser til regionale (sydøstasiatiske) og internationale terrorgrupper som al-Qaeda og ISIS;

D. der henviser til, at Filippinerne og USA i april 2015 undertegnede aftalen om øget forsvarssamarbejde (EDCA);

E. der henviser til, at Japan og Filippinerne undertegnede et memorandum om forsvarssamarbejde og udveksling i januar 2015;

F. der henviser til, at de kinesisk-filippinske forbindelser er blevet gradvis forværret siden beskyldningerne i 2008 om korruption i forbindelse med kinesisk bistand, og — hvad der er vigtigere — som følge af Kinas voksende selvhævdelse i forbindelse med dets territoriale krav i Det Sydkinesiske Hav;

G. der henviser til, at Filippinerne indledte en voldgiftssag ved den internationale voldgiftsret under FN's havretskonvention (UNCLOS) i januar 2013, i forbindelse med hvilken landet søgte at få klarhed over dets maritime rettigheder i henhold til UNCLOS og gyldigheden af Kinas »9-dash line«-krav på en stor del af Det Sydkinesiske Hav;

Onsdag den 8. juni 2016

H. der henviser til, at Filippinerne har meddelt, at det vil åbne nye flåde- og luftbasefaciliteter med udstrakt adgang til Det Sydkinesiske Hav og vil stille disse faciliteter til rådighed for amerikanske, japanske og vietnamesiske skibe;

I. der henviser til, at EU indrømmede Filippinerne GSP+-status i december 2014 som det første ASEAN-land, der kunne nyde godt af sådanne handelspræferencer; der henviser til, at dette sætter Filippinerne i stand til at eksportere 66 % af alle sine varer toldfrit til EU, herunder forarbejdet frugt, kokosolie, fodtøj, fisk og tekstiler;

J. der henviser til, at Filippinerne består af tusindvis af øer, en sammensætning der skaber udfordringer for landets indre forbindelser, infrastruktur og handel;

K. der henviser til, at EU er en stor udenlandsk investor i og handelspartner for Filippinerne;

L. der henviser til, at EU er Filippinernes fjerdestørste handelspartner og fjerdestørste eksportmarked, som tegner sig for 11,56 % af Filippinernes samlede eksport;

M. der henviser til, at Filippinerne for nylig udtrykte interesse i at tiltræde Stillehavspartnerskabet og i øjeblikket fører konsultationer med USA om tiltrædelse af aftalen;

N. der henviser til, at EU har mere end fordoblet sin økonomiske bevilling til udviklingssamarbejde med Filippinerne for perioden 2014-2020 og desuden har ydet betydelig humanitær bistand og katastrofebistand til ofrene for tropiske storme;

O. der henviser til, at Filippinerne er det land, der er tredjemest udsat i forhold til klimaforandringer — en omstændighed der vil få negativ indvirkning på landets landbrug og maritime ressourcer;

P. der henviser til, at de ødelæggende virkninger af tyfonen Haiyan, som anslås at have dræbt 6 000 mennesker i 2013, fortsat har negativ indvirkning på økonomien og navnlig har forværret fødevareusikkerheden og ifølge FN's beregninger har skubbet yderligere 1 million mennesker ud i fattigdom;

1. glæder sig over indgåelsen af rammeaftalen om partnerskab og samarbejde med Filippinerne;

2. mener, at EU fortsat bør yde økonomisk støtte og kapacitetsopbygningsbistand til Filippinerne med henblik på fattigdomsbekæmpelse, social inklusion, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, fremme af fred, forsoning, sikkerhed og reformer af retsvæsenet og hjælpe landet med katastrofeberedskab, nødhjælp og genopretning og gennemførelse af effektive politikker til imødegåelse af klimaforandringer;

3. tilskynder den filippinske regering til fortsat at skabe yderligere fremskridt med hensyn til at udrydde korruption og fremme menneskerettighederne;

4. roser Filippinerne for at have deltaget i den internationale koalition til bekæmpelse af terrorisme siden 2001; giver imidlertid udtryk for bekymring over de vedvarende rapporter om alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af det filippinske militær, navnlig af paramilitære enheder, i forbindelse med gennemførelsen af oprørsbekæmpelsesoperationer;

5. påpeger, at Abu Sayyaf-gruppen beskyldes for at have gennemført de værste terrorhandlinger i Filippinerne, herunder dødbringende bombeangreb som angrebet på færgen i Manila i 2004, hvor mere end 100 mennesker blev dræbt;

6. understreger, at der er stigende bekymring for, at ISIS vil få tilknyttede grupper i Sydøstasien over på sin side, eftersom organisationen udbreder propaganda på de lokale sprog, og nogle ekstremister i regionen allerede har erklæret deres loyalitet over for ISIS;

7. glæder sig over de tilsagn, den filippinske regering har givet, og understreger vigtigheden af, at man opnår en fredsproces for Mindanao, der er så inkluderende som muligt; bemærker den internationale kontaktgruppes bidrag til Mindanaoaftalerne; beklager dybt, at Mindanaofredsaftalen ikke blev vedtaget af den filippinske kongres; opfordrer til, at fredsforhandlingerne videreføres, og til, at kongressen vedtager grundloven for Bangsamoro;

Onsdag den 8. juni 2016

8. fordømmer de separatistiske oprøreres massakre på kristne landbrugere den 24. december 2015 i Mindanao; glæder sig over den filippinske NGO PeaceTech's initiativ med at sætte kristne og muslimske skolebørn i forbindelse med hinanden via Skype i et forsøg på at skabe kontakt mellem de to befolkningsgrupper;

9. opfordrer den filippinske regering til at opbygge kapacitet inden for systematisk dataindsamling om menneskehandel og opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte regeringen og navnlig Inter-Agency Council against Trafficking (IACAT) i bestræbelserne på at forbedre bistanden og støtten til ofrene, indføre effektive retshåndhævende foranstaltninger, forbedre de lovlige muligheder for arbejdstagermigration og sikre en anstændig behandling af filippinske migranter i tredjelande;

10. opfordrer EU og dets medlemsstater til at gå i dialog med Filippinerne med henblik på at udveksle efterretninger, samarbejde og yde støtte til regeringens kapacitetsopbygning i den internationale kamp mod terrorisme og ekstremisme i forbindelse med grundlæggende rettigheder og retsstatsforhold;

11. bemærker, at Filippinerne er strategisk placeret i nærheden af store internationale skibs- og luftfartsruter i Det Sydkinesiske Hav;

12. minder om sine alvorlige bekymringer over spændingerne i Det Sydkinesiske Hav; finder det beklageligt, at flere parter i strid med hensigtserklæringen fra 2002 gør krav på land i de omtvistede havområder; er særligt bekymret over det massive omfang af Kinas igangværende aktiviteter i området, herunder opførelsen af militære anlæg, havne og mindst én start- og landingsbane; opfordrer indtrængende alle parter i det omtvistede område til at afholde sig fra ensidige og provokerende handlinger og til at løse tvisterne fredeligt på grundlag af folkeretten, navnlig UNCLOS, ved hjælp af upartisk international mægling og voldgift; opfordrer indtrængende alle parter til at anerkende både UNCLOS' og Voldgiftsrettens jurisdiktion og kræver overholdelse af en eventuel afgørelse, der træffes af UNCLOS; støtter alle skridt, der vil bidrage til at gøre Det Sydkinesiske Hav til et fredens og samarbejdets hav; støtter ligeledes bestræbelserne på at sikre, at alle parter er enige om en adfærdskodeks for fredelig udnyttelse af de pågældende havområder, herunder etableringen af sikre handelsruter, og tilskynder til tillidsskabende foranstaltninger; mener, at EU bør engagere sig i bilateralt og multilateralt samarbejde med henblik på at bidrage effektivt til sikkerheden i regionen;

13. glæder sig over aftalen fra maj 2014 mellem Filippinerne og Indonesien, som klarlagde spørgsmålet om de overlappende søgrænser i Mindanao- og Celebeshavet;

14. opfordrer Filippinerne til — som et af de lande, der er blevet indrømmet GSP+-status af EU — at sikre en effektiv gennemførelse af alle de centrale internationale konventioner vedrørende menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, miljø og god regeringsførelse, som er opført i bilag VIII til forordning (EU) nr. 978/2012; anerkender, at Filippinerne har styrket sin menneskerettighedslovgivning; opfordrer Filippinerne til at skabe yderligere fremskridt med hensyn til fremme af menneskerettighederne, herunder at offentliggøre den nationale handlingsplan vedrørende menneskerettighederne, samt med hensyn til udryddelse af korruption; udtrykker særlig bekymring over den undertrykkelse, som aktivister, der fredeligt kæmper for at beskytte de områder, der har tilhørt deres forfædre, mod følgerne af minedrift og skovrydning, udsættes for; minder om, at GSP+-begunstigede lande skal bevise, at de gennemfører deres forpligtelser vedrørende menneskerettigheds-, arbejdstager-, miljø- og forvaltningsstandarder;

15. noterer sig GSP+-landevurderingen af Filippinerne, navnlig for så vidt angår ratificeringen af alle de syv FN-menneskerettighedskonventioner, der er relevante for EU's GSP+; fremhæver det arbejde, der stadig mangler at blive gjort med henblik på gennemførelsen; anerkender de skridt, regeringen har taget, og de fremskridt, der indtil videre er gjort;

16. tilskynder Filippinerne til at fortsætte med at forbedre investeringsklimaet, herunder miljøet for direkte udenlandske investeringer, ved at øge gennemsigtighed og god regeringsførelse og gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne og ved at udvikle infrastrukturen yderligere, om nødvendigt gennem offentlig-private partnerskaber; udtrykker bekymring over de konsekvenser, som klimaforandringerne vil få for Filippinerne;

17. tilskynder regeringen til at investere i nye teknologier og i internettet for at fremme kulturudveksling og handel mellem de øer, som Filippinerne består af;

Onsdag den 8. juni 2016

18. glæder sig over aftalen af 22. december 2015 om at indlede forhandlinger om en frihandelsaftale med Filippinerne; finder det passende, at Kommissionen og de filippinske myndigheder sikrer høje standarder for menneskerettigheder, arbejde og miljø; understreger, at en sådan frihandelsaftale bør tjene som en byggesten på vejen mod en regional aftale mellem EU og ASEAN om handel og investeringer, der kan genstartes sideløbende hermed;

19. noterer sig, at 800 000 filippinere er bosiddende i EU, og at filippinske sømænd, der arbejder på EU-indregistrerede skibe, hvert år sender pengeoverførsler til Filippinerne for mere end 3 mia. EUR; mener, at EU yderligere bør udvikle mellemfolkelig udveksling af studerende, akademikere og forskere samt kulturudveksling;

20. opfordrer — i betragtning af, at størstedelen af mandskabet på mange fartøjer med ikke-EU-flag, som lægger til i europæiske havne, er filippinere, og de barske og inhumane arbejdsvilkår, som mange af disse søfolk lever under — medlemsstaterne til ikke at tillade, at disse fartøjer modtages i europæiske havne, når arbejdsvilkårene om bord er i modstrid med de arbejdstagerrettigheder og principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer ligeledes indtrængende fartøjer med ikke-EU-flag til at garantere deres mandskaber arbejdsvilkår, som er i overensstemmelse med international lovgivning og de regler, der er fastsat af ILO og IMO;

21. opfordrer til regelmæssige udvekslinger mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Parlamentet, således at det bliver muligt for Parlamentet at følge op på gennemførelsen af rammeaftalen og opfyldelsen af dens mål;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Republikken Filippinernes regering og parlament.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0266

Opfølgning på Parlamentets beslutning af 11. februar 2015 om det amerikanske Senats rapport om CIA's brug af tortur

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om opfølgning på Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2015 om det amerikanske senats rapport om CIA's brug af tortur (2016/2573(RSP))

(2018/C 086/09)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2, 3, 4, 6, 7 og 21,

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 2, 3, 4, 18 og 19,

— der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og de tilhørende protokoller,

— der henviser til FN's relevante menneskerettighedsinstrumenter, særlig den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 16. december 1966, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984 og de relevante tilhørende protokoller og den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding af 20. december 2006,

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2178 (2014) af 24. september 2014 om truslerne mod international fred og sikkerhed som følge af terroraktioner,

— der henviser til FN's Menneskerettighedsråds rapport fra den særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, der har fokus på undersøgelseskommissioner som reaktion på mønstre eller anvendt praksis for så vidt angår tortur eller andre former for mishandling,

— der henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme i sagerne Nasr og Ghali mod Italien (Abu Omar) fra februar 2016, Al Nashiri mod Polen og Husayn (Abu Zubaydah) mod Polen fra juli 2014 samt El-Masri mod Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien fra december 2012,

— der endvidere henviser til forestående og igangværende sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Abu Zubaydah mod Litauen og Al Nashiri mod Rumænien),

— der henviser til den italienske domstolsafgørelse, ifølge hvilken 22 CIA-agenter, én militærpilot og to italienske agenter blev dømt in absentia og idømt fængselsstraffe for deres rolle i bortførelsen i 2003 af imamen i Milano, Abu Omar,

— der henviser til den fælles erklæring af 15. juni 2009 fra Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Amerikas Forenede Stater om lukningen af tilbageholdelsesfaciliteten Guantánamo Bay og det fremtidige samarbejde om terrorbekæmpelse på grundlag af fælles værdier, folkeretten og respekt for retsstatsprincippet og menneskerettighederne,

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2011 om Guantánamo: forestående afgørelse om dødsstraf ([1]), til sine andre beslutninger om Guantánamo, hvoraf den seneste er den af 23. maj 2013 om sultestrejke blandt fangerne ([2]), til sin beslutning af 8. oktober 2015 om dødsstraf ([3]) og til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf,

([1]) EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 132.
([2]) EUT C 55 af 12.2.2016, s. 123.
([3]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0348.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger på grundlag af det midlertidige udvalgs interimsbetænkning ([1]), til sin beslutning af 14. februar 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger ([2]) og til sin beslutning af 11. september 2012 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger: opfølgning på TDIP-udvalgets betænkning ([3]) samt til sin beslutning af 10. oktober 2013 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger ([4]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 5. og 6. juni 2014 om grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet og om Kommissionens beretning for 2013 om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

— der henviser til sin beslutning af 27. februar 2014 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2012) ([5]) og til sin beslutning af 8. september 2015 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2013-2014) ([6]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2014 »En ny EU-retlig ramme for at styrke retsstatsprincippet« (COM(2014)0158),

— der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om det amerikanske senats rapport om CIA's anvendelse af tortur ([7]),

— der henviser til Bruxelleserklæringen om gennemførelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, som blev vedtaget i marts 2015,

— der henviser til den lukkede undersøgelse i henhold til artikel 52 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) vedrørende ulovlige CIA-tilbageholdelser og transport af tilbageholdte under mistanke for terrorhandlinger samt til anmodningen fra Europarådets generalsekretær til alle EMRK's kontraherende parter om at forsyne ham med oplysninger om tidligere eller igangværende undersøgelser, relevante sager ved nationale domstole eller andre foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med emnet for denne undersøgelse, senest den 30. september 2015 ([8]),

— der henviser til den parlamentariske undersøgelsesmission fra Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender til Bukarest, Rumænien, den 24.-25. september 2015 og de tilhørende missionsrapporter,

— der henviser til den offentlige høring, som Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender holdt den 13. oktober 2015 om »Undersøgelse af CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger«,

— der henviser til offentliggørelsen af 2015-undersøgelsen for Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender »A quest for accountability? EU and Member State inquiries into the CIA Rendition and Secret Detention Programme«,

— der henviser til det åbne brev af 11. januar 2016 fra menneskerettighedseksperter fra De Forenede Nationer og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa til USA's regering i anledning af 14-året for åbningen af tilbageholdelsesfaciliteten Guantánamo Bay,

---

([1]) EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 833.
([2]) EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.
([3]) EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 1.
([4]) Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0418.
([5]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0173.
([6]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0286.
([7]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0031.
([8]) http://website-pace.net/documents/19838/2008330/AS-JUR-INF-2016-06-EN.pdf/f9280767-bf73-44a1-8541-03204e2dfae3

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til de nyligt vedtagne resolutioner og offentliggjorte rapporter fra Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder for så vidt angår menneskerettighederne for de tilbageholdte i Guantánamo, herunder deres adgang til lægebehandling, til 2015-rapporten fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE/ODIHR) samt til afgørelserne fra FN's Særlige Arbejdsgruppe for Vilkårlig Tilbageholdelse og Fængsling,

— der henviser til forespørgslerne til Rådet og Kommissionen om opfølgningen på Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2015 om det amerikanske Senats rapport om CIA's anvendelse af tortur (O-000038/2016 — B8-0367/2016 og O-000039/2016 — B8-0368/2016),

— der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at EU bygger på principperne om demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, respekten for den menneskelige værdighed og folkeretten, ikke alene i dens interne politikker, men også i den eksterne dimension; der henviser til, at EU's engagement i menneskerettighederne, der blev styrket ved ikrafttrædelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder og tiltrædelsesprocessen til den europæiske menneskerettighedskonvention, skal afspejles inden for alle politikområder, således at EU's menneskerettighedspolitik kan blive effektiv;

B. der henviser til, at balancen mellem de tre statslige magter grundet fokusset på »krigen mod terror« er forrykket faretruende i retning af udvidede magtbeføjelser til regeringer på bekostning af parlamenter og domstole og har givet anledning til påberåbelse af statshemmeligheder i et hidtil uset omfang, som forhindrer offentlige undersøgelser af påståede menneskerettighedskrænkelser;

C. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har krævet, at bekæmpelsen af terrorisme skal foregå med respekt for retsstaten, den menneskelige værdighed, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, bl.a. i forbindelse med internationalt samarbejde på dette område, på grundlag af EU-traktaterne, den europæiske menneskerettighedskonvention, medlemsstaternes forfatninger og love om grundlæggende rettigheder;

D. der henviser til, at Parlamentet som et resultat af arbejdet i Det Midlertidige Udvalg om CIA's Påståede Brug af Europæiske Lande ved Transport og Ulovlig Tilbageholdelse af Fanger kraftigt har fordømt det amerikanskledede Central Intelligence Agency-program for overførsler og hemmelige tilbageholdelser, som indbefatter en lang række menneskerettighedskrænkelser, herunder ulovlig og vilkårlig tilbageholdelse, bortførelse, tortur og anden umenneskelig eller nedværdigende behandling, tilsidesættelse af nonrefoulementprincippet samt tvungne forsvindinger, gennem CIA's brug af europæisk luftrum og territorium;

E. der henviser til, at ansvarliggørelse for disse handlinger er af afgørende betydning for, at man effektivt kan beskytte og fremme menneskerettighederne i EU's interne og eksterne politikker og for at sikre lovlige og effektive sikkerhedspolitikker, som bygger på retsstatsprincippet;

F. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har krævet en fuldstændig undersøgelse af EU-medlemsstaters involvering i CIA's program for hemmelige tilbageholdelser og ekstraordinære overførsler;

G. der henviser til, at det den 9. december 2015 var et-årsdagen for offentliggørelsen af det amerikanske senats efterretningsudvalgs (SSCI's) undersøgelse af CIA's tilbageholdelses- og afhøringsprogram og CIA's anvendelse af forskellige former for tortur over for tilbageholdte i perioden 2001-2006; der henviser til, at undersøgelsen afslørede nye forhold, der underbyggede påstandene om, at en række EU-medlemsstater, deres myndigheder og embedsmænd samt ansatte i deres sikkerheds- og efterretningstjenester havde været medskyldige i CIA's program for hemmelige tilbageholdelser og ekstraordinære overførsler, nogle gange via korrupte metoder baseret på de betydelige beløb, som CIA stillede til rådighed til gengæld for deres samarbejde; der henviser til, at undersøgelsen ikke førte til nogen form for ansvarliggørelse i USA for CIA's program for overførsler og hemmelige tilbageholdelser; der henviser til, at USA beklageligvis har undladt at samarbejde i forbindelse med de europæiske undersøgelser af europæisk involvering i CIA-programmerne, og til, at ingen gerningsmænd indtil nu er blevet draget til ansvar;

Onsdag den 8. juni 2016

H. der henviser til, at Mark Martins, chefanklager for militære kommissioner i Guantánamo Bay, har udtalt, at de hændelser, der beskrives i sammendraget af SSCI-undersøgelsen af CIA's tilbageholdelses- og afhøringsprogram, i realiteten ikke har fundet sted;

I. der henviser til, at der er foretaget omfattende nye analyser af de oplysninger, der er indeholdt i SSCI-sammendraget, som har bekræftet tidligere undersøgelser vedrørende en rækkes landes — herunder EU-medlemsstaters — medvirken og har identificeret nye undersøgelsesmuligheder;

J. der henviser til, at det tidligere Europa-Parlament i dets beslutning af 10. oktober 2013 opfordrede det nuværende Parlament til fortsat at opfylde og gennemføre mandatet fra Det Midlertidige Udvalg om CIA's Påståede Brug af Europæiske Lande ved Transport og Ulovlig Tilbageholdelse af Fanger og følgelig at sikre, at der følges op på dets henstillinger, at undersøge nye elementer, der måtte fremkomme, og fuldt ud at anvende og udvikle dets undersøgelsesret;

K. der henviser til, at de nyligt vedtagne resolutioner og offentliggjorte rapporter fra Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder for så vidt angår menneskerettighederne for de tilbageholdte i Guantánamo, giver anledning til bekymring for, at i hvert fald nogle af de tilbageholdte ikke modtager tilstrækkelig lægebehandling eller rehabilitering; der henviser til, at der i OSCE/ODIHR-rapporten fra 2015 ligeledes udtryktes bekymring vedrørende beskyttelsen af menneskerettighederne i Guantánamo, bl.a. nægtelse af retten til en retfærdig rettergang, og til, at det af afgørelserne fra FN's Arbejdsgruppe om Vilkårlige Tilbageholdelser fremgår, at flere af de tilbageholdte i Guantánamo tilbageholdes vilkårligt;

L. der henviser til, at USA's præsident, Barack Obama, forpligtede sig til at lukke tilbageholdelsesfaciliteten Guantánamo Bay senest i januar 2010; der henviser til, at EU og dets medlemsstater og USA den 15. juni 2009 underskrev en fælles erklæring om lukningen af tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay og det fremtidige samarbejde om terrorbekæmpelse på grundlag af fælles værdier, folkeretten og respekten for retsstatsprincippet og menneskerettighederne; der henviser til, at præsident Obama den 23. februar 2016 sendte Kongressen en plan for en endelig lukning af det amerikanske militærfængsel i Guantánamo Bay; der henviser til, at hjælpen fra EU's medlemsstater med hensyn til at genbosætte nogle af fangerne har været begrænset;

M. der henviser til, at ingen af de implicerede medlemsstater har gennemført fuldstændige og reelle undersøgelser for at få bragt gerningsmændene bag forbrydelser i henhold til folkeretten og national ret for en domstol eller for at sikre ansvarliggørelse efter offentliggørelsen af det amerikanske senats undersøgelse;

N. der henviser til, at det er beklageligt, at medlemmerne af undersøgelsesmissionen til Bukarest fra Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender ikke havde mulighed for at besøge det nationale register over fortrolige oplysninger (ORNISS), der angiveligt skulle have været brugt som hemmeligt CIA-fængsel;

O. der henviser til, at Parlamentet ved sin beslutning af 11. februar 2015 om det amerikanske senats rapport om CIA's anvendelse af tortur pålagde Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i samarbejde med Udenrigsudvalget, og navnlig dets Underudvalg om Menneskerettigheder, at genoptage deres undersøgelse af CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger i europæiske fængsler, og aflægge rapport til plenarforsamlingen inden for et år;

1. fremhæver den særlige betydning og strategiske karakter af det transatlantiske forhold i en tid med stigende global ustabilitet; er af den opfattelse, at dette forhold, som er baseret på fælles interesser og fælles værdier, skal styrkes yderligere på grundlag af respekten for multilateralisme, internationale retsstatsprincipper og konfliktbilæggelse gennem forhandling;

2. gentager sin stærke fordømmelse af brugen af udvidede forhørsteknikker, som er forbudt i henhold til folkeretten, og som bl.a. krænker retten til frihed, sikkerhed, human behandling, frihed fra tortur, uskyldsformodning, en retfærdig rettergang, juridisk bistand og lighed for loven;

Onsdag den 8. juni 2016

3. giver et år efter offentliggørelsen af det amerikanske senats undersøgelse udtryk for sin alvorlige bekymring over den apati, medlemsstaterne og EU-institutionerne har udvist med hensyn til at vedkende sig de mange tilfælde af grundlæggende menneskerettighedskrænkelser og tortur, der fandt sted på europæisk jord mellem 2001 og 2006, undersøge dem og bringe de medskyldige og ansvarlige for en domstol;

4. glæder sig over Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. februar 2016 i sagen Nasr og Ghali mod Italien (44883/09), hvori det blev konkluderet, at de italienske myndigheder havde haft kendskab til den tortur, der blev begået mod den egyptiske imam, Abu Omar, og tydeligvis havde benyttet princippet om »statshemmeligheder« til at sikre, at de ansvarlige de facto var givet straffrihed; opfordrer de udøvende myndigheder i Italien til at frafalde princippet om »statshemmeligheder« for så vidt angår den tidligere chef for Efterretningstjenesten og den Militære Sikkerhedstjeneste (SISMi) og dennes næstkommanderende samt tre tidligere SISMi-medlemmer med henblik på at sikre, at retfærdigheden sker fyldest uden forhindringer;

5. beklager, at der kun blev gennemført én undersøgelsesmission med deltagere fra forskellige partier til Rumænien i september 2015; opfordrer til, at Europa-Parlamentet arrangerer flere undersøgelsesmissioner i de medlemsstater, der i det amerikanske senats rapport om CIA's tilbageholdelses- og afhøringsprogram udpeges som værende medskyldige i programmet, som f.eks. Litauen, Polen, Italien og Det Forenede Kongerige;

6. understreger, at transatlantisk samarbejde baseret på fælles værdier såsom fremme af frihed og sikkerhed, demokrati og grundlæggende menneskerettigheder er og skal være en central prioritet i EU's eksterne forbindelser; gentager den klare holdning, der fremgår af USA's og EU's erklæring fra 2009, om, at fælles bestræbelser på at bekæmpe terrorisme skal være i overensstemmelse med folkeretten, navnlig den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret, og at dette vil gøre vores lande stærkere og mere sikre; opfordrer USA til at gøre sig alle bestræbelser i denne henseende på at respektere EU-borgeres rettigheder på samme måde, som det respekterer amerikanske borgeres;

7. mener, at det transatlantiske samarbejde om terrorbekæmpelse er nødt til at respektere de grundlæggende rettigheder, de grundlæggende frihedsrettigheder og privatlivets fred som garanteret af EU-lovgivningen til fælles gavn for borgerne på begge sider af Atlanten; opfordrer til fortsat politisk dialog mellem de transatlantiske partnere om sikkerheds- og terrorbekæmpelselsesspørgsmål, herunder beskyttelse af borger- og menneskerettighederne, med henblik på at bekæmpe terrorisme effektivt;

8. beklager, at der over et år efter offentliggørelsen af det amerikanske senats undersøgelse og vedtagelsen af dette Parlaments beslutning, hvori USA opfordredes til at undersøge og retsforfølge de mange menneskerettighedskrænkelser, der hidrørte fra CIA's programmer for overførsler og hemmelige tilbageholdelser, samt til at imødekomme alle anmodninger fra EU's medlemsstater i forbindelse med CIA-programmet, endnu ikke er draget nogen gerningsmænd til ansvar, og at den amerikanske regering har undladt at samarbejde med EU's medlemsstater;

9. gentager sin opfordring til USA om fortsat at undersøge og retsforfølge de mange menneskerettighedskrænkelser, der hidrørte fra CIA's programmer for overførsler og hemmelige tilbageholdelser, som blev iværksat af den foregående amerikanske administration, og til at imødekomme alle anmodninger fra EU's medlemsstater om oplysninger, udlevering eller effektive retsmidler for ofre i forbindelse med CIA-programmet; tilskynder det amerikanske senats efterretningsudvalg til at offentliggøre sin undersøgelsesrapport om CIA's tilbageholdelses- og afhøringsprogram i dens fulde længde; fremhæver den grundlæggende konklusion, som det amerikanske senat nåede frem til, nemlig at de voldelige og ulovlige metoder, der blev anvendt af CIA, ikke frembragte efterretninger, der forhindrede yderligere terrorhandlinger; minder om sin absolutte fordømmelse af tortur og tvungne forsvindinger; opfordrer endvidere USA til at respektere folkeretten i forbindelse med efterforskningen af de aktuelle påstande om tortur og mishandling i Guantánamo og bl.a. efterkomme talrige anmodninger fra EU-medlemsstater om oplysninger om fanger, som tidligere blev tilbageholdt i CIA's hemmelige fængsler, og fra FN's særlige rapportør om tortur med hensyn til hans mandat til at inspicere Guantánamo og interviewe CIA's torturofre;

10. beklager, at Europarådets generalsekretær har lukket undersøgelsen i henhold til artikel 52 i den europæiske menneskerettighedskonvention, i betragtning af at undersøgelserne i en række medlemsstater endnu ikke er afsluttet, og at der er behov for yderligere opfølgning i denne forbindelse; gentager i denne henseende sin opfordring til medlemsstaterne om, idet der sikres fuldstændig gennemsigtighed, at undersøge påstandene om, at der var hemmelige fængsler på deres område, hvor folk blev holdt fanget i forbindelse med CIA-programmet, og til at retsforfølge dem, der var involveret i disse

Onsdag den 8. juni 2016

operationer, herunder offentlige aktører, under hensyntagen til alle de nye beviser, der er kommet frem i lyset (herunder de betalinger, der er foretaget, som beskrevet i SSCI-sammendraget), og bemærker med beklagelse det langsommelige tempo i undersøgelserne, den begrænsede ansvarliggørelse og den overdrevne påberåbelse af statshemmeligheder;

11. opfordrer indtrængende Litauen, Rumænien og Polen til hurtigst muligt at foretage gennemsigtige, grundige og reelle strafferetlige undersøgelser af CIA's hemmelige tilbageholdelsesfaciliteter på deres respektive områder under fuldstændig hensyntagen til alle de faktuelle beviser, der er blevet fremlagt, til at bringe gerningsmændene bag menneskerettighedskrænkelser for en domstol, til at give efterforskerne lov til at foretage en grundig undersøgelse af flynetværkene bag overførslerne og af kontaktpersoner, der er offentligt kendt for at have organiseret eller deltaget i de pågældende flyvninger, til at gennemføre en retsmedicinsk undersøgelse af fængslerne og af leveringen af lægebehandling til de tilbageholdte i disse fængsler, til at analysere telefonsamtaler og pengeoverførsler, til at behandle ansøgninger fra mulige ofre om status/deltagelse i undersøgelsen samt til at sikre, at alle relevante forbrydelser tages med i betragtning, også i forbindelse med overførsel af fangerne, eller til at frigive konklusionerne fra de undersøgelser, der hidtil er gennemført;

12. insisterer på en fuldstændig og omgående effektuering af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme over Polen og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, herunder overholdelse af de individuelle og generelle hasteforanstaltninger; gentager Europarådets Ministerråds opfordring til Polen om at udbede sig og erhverve diplomatiske garantier fra USA om, at det ikke vil anvende dødsstraf, samt en garanti om en retfærdig rettergang, og om at iværksætte rettidige, grundige og reelle strafferetlige undersøgelser, om at sikre sig, at der gøres noget ved alle relevante forbrydelser, også hvad angår ofrene, og om at bringe gerningsmændene bag menneskerettighedskrænkelser for en domstol; glæder sig i denne henseende over, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien agter at oprette et uafhængigt ad hoc-undersøgelsesorgan, og opfordrer indtrængende til, at det oprettes hurtigt med international støtte og deltagelse;

13. minder om, at den tidligere direktør for den rumænske efterretningstjeneste, Ioan Talpes, åbent indrømmede over for Europa-Parlamentets delegation, at han haft fuldt kendskab til CIA's tilstedeværelse på rumænsk territorium, og erkendte, at han havde givet tilladelse til, at CIA »leasede« en offentlig bygning;

14. udtrykker bekymring over de forhindringer, som nationale, parlamentariske og retlige undersøgelser af nogle medlemsstaters involvering i CIA-programmet er stødt ind i, og den uberettigede klassificering af dokumenter, som har medført de facto straffrihed for gerningsmændene bag menneskerettighedskrænkelser;

15. minder om, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol nu udtrykkeligt har bekræftet — i sin dom af 24. juli 2014 — at offentlige kilder og kumulative beviser, der bidrager til at kaste mere lys over medlemsstaternes involvering i CIA's overførselsprogram, er antagelige bevismidler i retssager, navnlig når officielle, statslige dokumenter ikke må underkastes offentlig eller retslig kontrol på grund af »nationens sikkerhed«;

16. glæder sig over den indsats, Rumænien har gjort indtil videre, og opfordrer det rumænske senat til at nedklassificere de resterende klassificerede dele af dets rapport fra 2007, dvs. de bilag som det rumænske senats undersøgelseskonklusioner var baseret på; gentager sin opfordring til Rumænien om at undersøge påstandene om, at der var et hemmeligt fængsel, om at retsforfølge dem, der var involveret i disse operationer, under hensyntagen til alle de nye beviser, der er kommet frem i lyset, og om at færdiggøre undersøgelsen hurtigst muligt;

17. bemærker, at de data, der blev indsamlet i forbindelse med det litauiske parlaments Udvalg for National Sikkerhed og Forsvars (Seimas CNSD) undersøgelse af Litauens involvering i CIA's hemmelige tilbageholdelsesprogram, ikke er blevet offentliggjort, og opfordrer til, at dataene offentliggøres;

18. udtrykker skuffelse over, at medlemmerne af undersøgelsesmissionen på trods af flere anmodninger (en skrivelse til Rumæniens udenrigsminister fra formanden for Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og endnu en anmodning, mens undersøgelsesmissionen var i gang, til statssekretæren), ikke fik mulighed for at besøge »Bright Light«, en bygning der ved gentagne lejligheder — også officielt — angiveligt har været brugt som fængsel;

19. opfordrer alle medlemmer af Europa-Parlamentet til fuldt ud og aktivt at støtte efterforskningen i EU-medlemsstaters involvering i CIA's program med hemmelige tilbageholdelser og ekstraordinære overførsler, navnlig i forhold til de personer, der havde regeringsansvaret i de pågældende lande på tidspunktet for de begivenheder, der er under efterforskning;

Onsdag den 8. juni 2016

20. opfordrer Kommissionen og Rådet til at rapportere tilbage til plenarforsamlingen inden udgangen af juni 2016 om, hvilke opfølgende foranstaltninger der er truffet for så vidt angår de henstillinger og anmodninger, Europa-Parlamentet fremsatte i sin forespørgsel vedrørende CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger og i sine efterfølgende beslutninger, samt om resultaterne af de undersøgelser og retssager, der er gennemført i medlemsstaterne;

21. opfordrer til, at den regelmæssige, strukturerede interparlamentariske dialog mellem EU og USA, navnlig mellem Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og dets relevante modparter i USA's kongres og senat, styrkes, ved at alle de muligheder for samarbejde og dialog, der ligger i den transatlantiske dialog mellem lovgivere (TLD), udnyttes; hilser i denne forbindelse det 78. møde under TLD mellem Europa-Parlamentet og den amerikanske kongres, der finder sted i Haag den 26.-28. juni 2016, velkommen som en lejlighed til at styrke dette samarbejde, da samarbejde om terrorbekæmpelse vil være en integreret del af drøftelsen;

22. minder om, at gennemsigtighed er den absolutte hjørnesten i ethvert demokratisk samfund og en ufravigelig forudsætning for en regerings ansvarlighed over for dens folk; er derfor dybt bekymret over den stigende tendens til, at regeringer uberettiget påberåber sig »nationens sikkerhed« med det ene eller primære formål at blokere for offentlig kontrol fra borgerne (som regeringen står til ansvar over for) eller fra domstolene (som står vagt om landets love); påpeger den store fare ved at deaktivere nogen af de demokratiske ansvarlighedsmekanismer, således at regeringen i realiteten fritages for sin ansvarlighed;

23. udtrykker beklagelse over, at den amerikanske præsidents løfte om at lukke Guantánamo inden januar 2010 endnu ikke er blevet gennemført; gentager sin opfordring til de amerikanske myndigheder om at revidere ordningen med militære kommissioner for at sikre en retfærdig rettergang, lukke Guantánamo og forbyde anvendelse af tortur, mishandling og tidsubegrænset tilbageholdelse uden rettergang under enhver omstændighed;

24. beklager, at den amerikanske regering ikke har haft held til at nå et af sine centrale mål ved at lukke tilbageholdelsesfaciliteten på den amerikanske militærbase i Guantánamo Bay; støtter alle yderligere bestræbelser på at lukke denne tilbageholdelsesfacilitet og på at skabe mulighed for frigivelse af de fanger, der ikke er blevet sigtet; opfordrer USA til at gøre noget ved de problemstillinger, som internationale menneskerettighedsorganer har påpeget, angående menneskerettighederne for de tilbageholdte i Guantánamo, herunder adgangen til lægebehandling og tilvejebringelsen af rehabilitering for torturofre; understreger, at præsident Obama i sin tale om unionens tilstand den 20. januar 2015 gentog sin faste beslutning om at opfylde sit løfte fra valgkampen i 2008 om at lukke fængslet i Guantánamo Bay, og bifalder endvidere den plan, han sendte til Kongressen den 23. februar 2016; opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde asyl til de fanger, som officielt er clearet til løsladelse;

25. gentager, at det er Parlamentets overbevisning, at normale strafferetssager ved civile domstole er den bedste måde at få afgjort Guantánamo-fangernes status på; fastholder, at de tilbageholdte i USA's varetægt bør tiltales omgående og stilles for retten i overensstemmelse med internationale retsstatsprincipper eller løslades; fremhæver i denne forbindelse, at de samme normer for en retfærdig rettergang bør gælde for alle uden forskelsbehandling;

26. opfordrer de amerikanske myndigheder til ikke at idømme fanger på Guantánamo Bay dødsstraf;

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, USA's særlige myndighed (Convening Authority) for militære kommissioner, USA's udenrigsminister, USA's præsident, USA's kongres og senat, FN's generalsekretær, FN's særlige rapportør om tortur, Europarådets generalsekretær, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa samt Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0267

Kapacitet i verdensrummet til sikkerhed og forsvar i Europa

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om kapacitet i verdensrummet til sikkerhed og forsvar i Europa (2015/2276(INI))

(2018/C 086/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til afsnit XVII og XIX i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til Frankrigs anmodning af 17. november 2015 om hjælp og bistand i henhold til artikel 42, stk. 7, i TEU,

— der henviser til Rådets konklusioner af 20. november 2015 om styrkelse af den strafferetlige respons på radikalisering, der fører til terrorisme og voldelig ekstremisme,

— der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 18. december 2013 og den 25.-26. juni 2015,

— der henviser til Rådets konklusioner af 25. november 2013 og af 18. november 2014 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik,

— der henviser til Rådets konklusioner af 20.-21. februar 2014 om rumpolitik,

— der henviser til situationsrapport af 7. juli 2014 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og den øverste leder af Det Europæiske Forsvarsagentur om gennemførelsen af Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2013,

— der henviser til Kommissionens rapport af 8. maj 2015 om gennemførelsen af dens meddelelse om europæisk forsvar,

— der henviser til fælles meddelelse af 11. december 2013 fra NF/HR og Kommissionen med titlen »EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser« (JOIN(2013)0030) og til Rådets konklusioner om samme emne af 12. maj 2014,

— der henviser til erklæring fremsat af generalsekretæren for Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), Jens Stoltenberg, i Europa-Parlamentet den 30. marts 2015 om et tættere samarbejde mellem EU og NATO,

— der henviser til de erklæringer, der blev fremsat af den amerikanske viceforsvarsminister Bob Work den 28. januar 2015 og den 10. september 2015 om den tredje amerikanske udligningsstrategi (»The Third Offset Strategy«) og dens konsekvenser for partnere og allierede,

— der henviser til fælles meddelelse af 18. november 2015 fra NF/HR og Kommissionen med titlen »Revision af den europæiske naboskabspolitik« (JOIN(2015)0050),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 377/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af Copernicusprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 911/2010 ([1]),

([1]) EUT L 122 af 24.4.2014, s. 44.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU af 16. april 2014 om oprettelse af en støtteramme for overvågning og sporing i rummet ([2]);

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0151/2016),

A. der henviser til, at det sikkerhedspolitiske klima bliver stadig mere farefyldt og udfordrende både i og uden for EU og er kendetegnet ved terrorangreb og massemord — en situation, som påvirker alle medlemsstater, og som medlemsstaterne må håndtere ved at vedtage en fælles strategi og en samordnet reaktion; der henviser til, at disse sikkerhedspolitiske udfordringer kræver, at EU's sikkerhed styrkes ved hjælp af en fortsat udvikling af og støtte til EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik med henblik på at gøre den til et mere effektivt politisk instrument og en reel garant for EU-borgernes sikkerhed samt fremme og beskyttelse af europæiske normer, interesser og værdier som forankret i artikel 21 i TEU;

B. der henviser til, at EU er nødt til i højere grad at levere sikkerhed hjemme og i udlandet og sikre stabilitet i sit naboskabsområde og globalt; der henviser til, at EU er nødt til at bidrage til bekæmpelsen af sikkerhedspolitiske udfordringer, navnlig de udfordringer, der har deres udspring i terrorisme, både hjemme og i udlandet, bl.a. ved at støtte tredjelande ved bekæmpelsen af terrorisme og de grundlæggende årsager til dette fænomen; der henviser til, at medlemsstaterne og EU er nødt til at arbejde sammen om et effektivt og sammenhængende grænseforvaltningssystem for at sikre de ydre grænser;

C. der henviser til, at EU er nødt til at udvide sit samarbejde og sin samordningsindsats med Den Nordatlantiske Traktats Organisation og De Forenede Stater, som begge fortsat optræder som garanter for Europas sikkerhed og stabilitet, med De Forenede Nationer, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Den Afrikanske Union samt andre naboer og regionale partnere;

D. der henviser til, at EU er nødt til at tackle de bagvedliggende årsager til de sikkerhedspolitiske udfordringer, uroligheder og væbnede konflikter i naboskabsområdet, migration, forringelse af befolkningens indtægtsmuligheder ved statslige og ikke-statslige aktørers mellemkomst, og de bagvedliggende årsager til borterodering af stater og regionale ordninger, bl. a. som følge af klimaforandringer og fattigdom, gennem en omfattende og værdibaseret tilgang til krisehåndtering, både i og uden for EU;

E. der henviser til, at satellitkapacitet kunne udnyttes til i højere grad at vurdere og identificere strømmen af ulovlige indvandrere og deres ruter og, hvad angår ulovlige indvandrere fra Nordafrika, til at identificere de områder, hvor de går om bord i fartøjer, således at der kan gøres en hurtigere indsats for at gribe ind og redde flere menneskeliv;

F. der henviser til, at Det Europæiske Råd på sit møde i juni 2015, hvor der blev fokuseret på forsvarsspørgsmål, efterlyste et mere udstrakt og systematisk europæisk forsvarssamarbejde med henblik på at levere vigtig kapacitet, bl.a. via en sammenhængende og effektiv anvendelse af EU-midler og eksisterende kapacitet i EU-regi;

G. der henviser til, at rumpolitik er et uundværligt aspekt af den strategiske autonomi, som EU må udvikle for at sikre følsom teknologisk og industriel kapacitet og en uafhængig kapacitet til at foretage vurderinger;

H. der henviser til, at det er vigtigt og i visse tilfælde ligefrem af afgørende betydning, at den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik baserer sig på kapacitet i verdensrummet i en lang række situationer, der spænder fra daglig anvendelse i fredstid til krisestyring og mere akutte sikkerhedspolitiske udfordringer, herunder decideret krigsførelse; der henviser til, at udviklingen af en sådan kapacitet er et langsigtet projekt; der henviser til, at udviklingen af den fremtidige kapacitet skal planlægges, mens den nuværende kapacitet udnyttes;

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1.
([2]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 227.

Onsdag den 8. juni 2016

I. der henviser til, at spredningen af rumteknologier og samfundets voksende afhængighed af satellitter giver anledning til en skærpet konkurrence om rumbaserede aktiver (transmissionsveje, frekvenser) og gør satellitter til en infrastruktur af helt afgørende betydning; der henviser til, at udviklingen af antisatellitteknologier (ASAT), som en række aktører er engageret i, herunder rumvåbenkapacitet, signalerer en bevæbning af rummet;

J. der henviser til, at EU på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område bl.a. kan handle gennem institutioner som Det Europæiske Forsvarsagentur og EU-Satellitcentret;

K. der henviser til, at de europæiske rumpolitiske aktiver er blevet udviklet igennem de sidste halvtreds år takket være en koordineret indsats fra de nationale rumorganisationers side og, i de senere år, fra Den Europæiske Rumorganisations side; der henviser til, at traktaten om det ydre rum, som er den grundlæggende retlige ramme for rumretten, trådte i kraft i oktober 1967;

L. der henviser til, at udvikling og opretholdelse af kapacitet i verdensrummet på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område i Europa kræver et effektivt samarbejde og synergi mellem medlemsstaterne og med de europæiske og internationale institutioner;

M. der henviser til, at EU's kapacitet i verdensrummet bør være kompatibel med NATO's og USA's kapacitet, således at den samlede kapacitet kan udnyttes fuldt ud som et netværk i tilfælde af en krise;

N. der henviser til, at forskning og udvikling inden for rumteknologi er en sektor med et højt investeringsafkast, som endvidere i form af biprodukter frembringer software og hardware af høj kvalitet med forskellige kommercielle anvendelsesmuligheder;

1. mener, at kapacitet og tjenester i verdensrummet spiller en vigtig rolle bl.a. inden for rammerne af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik; er overbevist om, at nuværende og kommende kapacitet og tjenester i verdensrummet vil give medlemsstaterne og EU en bedre operationel kapacitet med dobbelt anvendelse til gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og andre EU-politikker på områder som f.eks. foranstaltninger udadtil, grænseforvaltning, maritim sikkerhed, landbrug, miljø, klimatiltag, energisikkerhed, katastrofehåndtering, humanitær bistand og transport;

2. mener, at der er nødvendigt at udvikle FSFP yderligere; bekræfter nødvendigheden af at øge effektiviteten, synligheden og virkningerne af FSFP; bekræfter betydningen og merværdien af rumprogrammet for FSFP; mener, at rummet bør indarbejdes i EU's fremtidige politikker (f.eks. den indre sikkerhed, transport, rumfart, energi, forskning), og at synergier med rumpolitikken bør styrkes og udnyttes yderligere; understreger, at det er af central betydning at udnytte rumbaseret kapacitet ved bekæmpelsen af terrorisme og terrororganisationer via muligheden for at lokalisere og overvåge disse organisationers træningslejre;

3. mener, at de nationale regeringer og EU bør forbedre adgangen til rumbaseret satellitkommunikation, kendskab til situationen i rummet, præcis navigation og jordobservation og sikre europæisk uafhængighed med hensyn til særlig vigtige rumteknologier og adgang til rummet; mener, at navnlig kendskab til situationen i rummet fortsat vil spille en afgørende rolle i militære og civile anliggender; understreger sin tilslutning til princippet om ikke-militarisering af rummet; erkender, at det er nødvendigt at foretage tilstrækkelige økonomiske investeringer for at nå denne målsætning; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere EU's autonomi med hensyn til rumstrukturer og samtidig stille de nødvendige ressourcer til rådighed til dette formål; mener, at denne målsætning er af afgørende betydning for civile aktiviteter (i de vestlige lande anslås det, at mellem 6 og 7 % af BNP er afhængig af satellitpositionering og navigationsteknologi) og for sikkerhed og forsvar; mener, at der bør iværksættes et samarbejde på mellemstatsligt plan og gennem ESA;

4. understreger, at Copernicus-programmet har en sikkerhedspolitisk dimension, især hvad angår anvendelsen af dette program til forebyggelse og respons i krisesituationer, humanitær bistand og samarbejde, konfliktforebyggelse, der indebærer overvågning af overholdelsen af internationale traktater, og maritim overvågning; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke målsætningen om konfliktforebyggelse som et aspekt af kapaciteten i verdensrummet;

5. understreger, at EU's rumpolitik fremmer videnskabelige og tekniske fremskridt, industriens konkurrenceevne og iværksættelsen af EU's politikker i overensstemmelse med artikel 189 i TEUF, som omfatter sikkerheds- og forsvarspolitik; gør opmærksom på, at de to europæiske flagskibsprogrammer, Galileo og Copernicus, er civile programmer under civil kontrol, og at den europæiske karakter af Galileo og Copernicus har gjort disse programmer mulige og sikret, at de er blevet

succeser; opfordrer indtrængende Rådet, NF/HR og Kommissionen til at sikre, at der via de europæiske rumprogrammer udvikles civil kapacitet og civile tjenester i verdensrummet af relevans for Europas kapacitet med hensyn til sikkerhed og forsvar, navnlig via tildeling af tilstrækkelige midler til forskning; mener, at det er vigtigt at satse på kapacitet i verdensrummet med mulighed for dobbelt anvendelse for at udnytte ressourcerne bedst muligt;

6. understreger, at rumprogrammer giver sikkerheds- og forsvarsmæssige fordele, der teknologisk er forbundet med civile fordele, og fremhæver i denne forbindelse den dobbelt anvendelse af Galileo og Copernicus; mener, at denne kapacitet bør udvikles fuldt ud i de næste generationer, f.eks. med en højere grad af præcision og autentificering, kryptering, kontinuitet og integritet (Galileo); understreger, at højopløsningsjordobservationsdata og positionsbestemmelsessystemer er nyttige til anvendelse på civile og sikkerhedsrelaterede områder, for eksempel inden for katastrofehåndtering, humanitære aktioner, hjælp til flygtninge, havovervågning, global opvarmning, energisikkerhed og den globale fødevaresikkerhed samt med hensyn til opdagelse og imødegåelse af globale naturkatastrofer, især tørke, jordskælv, oversvømmelser og skovbrande; bemærker, at der er behov for et bedre samspil mellem droner og satellitter; opfordrer til, at der i midtvejsevalueringen afsættes tilstrækkelige midler til alle satellitbaserede systemers fremtidige udvikling;

7. mener, at en holistisk, integreret, langsigtet tilgang til rumsektoren på EU-plan er nødvendig; mener, at rumsektoren bør være omtalt i den nye globale EU-strategi om udenrigs- og sikkerhedspolitik, da der i øjeblikket sker en udvikling af EU-rumprogrammer med dobbelt anvendelse, og det er nødvendigt yderligere at udvikle civile EU-rumprogrammer, der kan anvendes til både civile sikkerhedspolitiske formål og forsvarspolitiske formål;

8. glæder sig over, at EU støtter det multilaterale initiativ om udformning af en international adfærdskodeks for aktiviteter i det ydre rum for på den måde at indføre standarder for adfærd i rummet, da det bidrager til at opnå øget sikkerhed og bæredygtighed i rummet ved at understrege, at rumaktiviteter bør omfattes af stor forsigtighed, rettidig omhu og åbenhed for således at skabe tillid i rumsektoren;

9. opfordrer Kommissionen til hurtigt at udarbejde en oversigt over EU's behov med hensyn til rumpolitikkens potentielle bidrag til FSFP på alle vigtige områder: opsendelse, positionering, billeder, kommunikation, rumvejr, rumaffald, cybersikkerhed, jamming, spoofing og andre bevidste trusler samt sikkerheden af de jordbaserede installationer; mener, at den fremtidige udvikling af de nuværende europæiske rumsystemer skal defineres i forhold til FSFP og omfatte alle ovennævnte aspekter;

10. ser gerne, at de nødvendige krav til fremtidige systemer, både private og offentlige, der bidrager til livskritiske applikationer (f.eks. positionering, lufttrafikstyring (ATM), lægges fast, hvad angår beskyttelse mod mulige sikkerhedsangreb (jamming, spoofing, cyberangreb, rumvejr og rumaffald); mener, at sådanne sikkerhedskrav bør kunne certificeres og stå under tilsyn af en europæisk enhed (f.eks. EASA);

11. understreger i den forbindelse, at udviklingen af en europæisk rumkapacitet til europæiske sikkerheds- og forsvarsformål skal fokusere på følgende to centrale strategiske mål: sikkerhed på jorden gennem rumsystemer i kredsløb, der skal overvåge jordens overflade eller levere positionsbestemmelse, navigation og tidsbestemmelse eller satellitkommunikation, og sikkerhed i det ydre rum samt rumsikkerhed, dvs. sikkerhed i kredsløb og i rummet via jordbaserede og rumkredsløbsbaserede systemer til at øge kendskabet til situationen i rummet (Space Situationel Awareness — SSA);

12. er klar over farerne ved cyberkrig og hybride trusler for det europæiske rumprogram, i betragtning af at spoofing eller jamming kan forstyrre militære missioner og få vidtrækkende konsekvenser for dagligt liv på jorden; mener, at cybersikkerhed nødvendiggør en fælles indsats fra EU, dets medlemsstater og erhvervslivet og internetspecialister; opfordrer derfor Kommissionen til at medtage rumprogrammer i dens cybersikkerhedsaktiviteter;

Onsdag den 8. juni 2016

13. mener, at der bør ske en styrkelse af samordningen af de rumsystemer, som medlemsstaterne har etableret på en fragmenteret måde for at opfylde forskellige nationale behov, for at gøre det muligt straks at foregribe en afbrydelse af forskellige applikationer (f.eks. ATM);

14. understreger, at samarbejdet mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, Det Europæiske GNSS-Agentur, Det Europæiske Forsvarsagentur, Den Europæiske Rumorganisation og medlemsstaterne er afgørende for at forbedre Europas kapacitet og tjenester i verdensrummet; mener, at EU, dvs. NF/HR, bør koordinere, lette og støtte et sådant samarbejde inden for rumsektoren, sikkerhed og forsvar via et særskilt operationelt koordineringscenter; giver udtryk for sin overbevisning om, at Den Europæiske Rumorganisation bør spille en betydelig rolle, hvor det drejer sig om at definere og gennemføre en samlet europæisk rumpolitik, der omfatter sikkerheds- og forsvarspolitik;

15. opfordrer Kommissionen til at forelægge resultater fra det europæiske rammesamarbejde om sikkerheds- og forsvarsforskning på rumområdet og efterlyser henstillinger om, hvordan dette samarbejde kan videreudvikles; opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvilken rolle civil-militær forskning under Horisont 2020 har spillet i forhold til kapaciteten i verdensrummet i forbindelse med gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;

16. glæder sig over støtterammen for overvågning og sporing i rummet; opfordrer Kommissionen til at underrette Parlamentet om gennemførelsen af støtterammen og dens konsekvenser for sikkerhed og forsvar; opfordrer Kommissionen til at etablere en køreplan for gennemførelsen med en definition af den påtænkte arkitektur;

17. understreger den strategiske betydning af at stimulere ruminnovation og -forskning i forhold til sikkerhed og forsvar; erkender det store potentiale i særlig vigtige rumteknologier, som f.eks. det europæiske datarelæsystem, som muliggør konstante observationer af jorden i realtid, megakonstellationer af nanosatellitter samt endvidere udbygning af en responsiv kapacitet; understreger behovet for innovativ big-datateknologi for at drage fuld nytte af rumdataene til sikkerheds- og forsvarsformål; opfordrer Kommissionen til at indarbejde disse teknologier i sin rumstrategi for Europa;

18. mener, at EU skal udvikle forskellige diplomatiske initiativer på det rumpolitiske område både i bilateral og multilateral henseende for at bidrage til at fremme en institutionalisering af rummet og øget gennemsigtighed samt tillidsskabende foranstaltninger; understreger, at det er nødvendigt at gøre en intensiveret indsats for at fremme en international adfærdskodeks for aktiviteter i det ydre rum; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at inddrage den rumpolitiske komponent i forhandlinger på andre områder;

19. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre og færdiggøre fælles programmer og initiativer som f.eks. det multinationale rumbaserede billeddannende system til overvågning, rekognoscering og observation (MUSIS) og programmerne for statslig satellitkommunikation (GOVSATCOM) samt overvågning og sporing i rummet (SST) og til at samle og dele ressourcer på forsvars- og sikkerhedsområdet og giver udtryk for sin støtte til sådanne fælles programmer og initiativer;

20. glæder sig over det igangværende projekt i EDA- og ESA-regi om statslig satellitkommunikation (GOVSATCOM), som blev udpeget til at være et af EDA's flagskibsprogrammer af Det Europæiske Råd i december 2013; opfordrer i denne forbindelse de berørte aktører til at etablere et permanent program og til desuden at udnytte den europæiske merværdi af EDA til militær satellitkommunikation; glæder sig over, at DESIRE I-projektet har fået en vellykket afslutning, og at der er iværksat et DESIRE II-demonstrationsprojekt med henblik på at sikre, at EDA og ESA fremover kan udnytte fjernstyrede flysystemer (RPAS) i et ikke-segregeret luftrum;

21. mener, at et samarbejde mellem EU og USA om kapacitet og tjenester i verdensrummet fremover på sikkerheds- og forsvarsområdet vil være til fordel for begge parter; mener, at samarbejdet mellem EU og USA er mere effektivt og kompatibelt, når begge parter er på samme niveau i teknologisk og kapacitetsmæssig henseende; opfordrer Kommissionen til at identificere og afhjælpe mulige teknologiske mangler; bemærker det arbejde, der er udført i retning af at realisere den tredje amerikanske udligningsstrategi; opfordrer indtrængende EU til at tage denne udvikling i betragtning, når EU udarbejder sin egen globale strategi om udenrigs- og sikkerhedspolitik, og til at medtage kapacitet i verdensrummet på sikkerheds- og forsvarsområdet inden for rammerne af denne strategi; mener, at det kunne være hensigtsmæssigt at udnytte allerede eksisterende bilaterale forbindelser mellem medlemsstaterne og USA i relevante tilfælde; opfordrer NF/HR til at

drøfte med forsvarsministrene, hvilken strategisk tilgang der skal vælges, og informere Parlamentet om forløbet af denne debat;

22. mener, at EU fortsat bør arbejde for at fremme indførelsen af en international adfærdskodeks for aktiviteter i det ydre rum for at beskytte ruminfrastrukturen og samtidig forhindre en bevæbning af rummet; mener, at det i denne forbindelse er af afgørende betydning at udvikle programmet for kendskab til situationen i rummet (SSA); opfordrer EU til at arbejde for at fremme denne målsætning i samarbejde med FN's Komité for Fredelig Udnyttelse af det Ydre Rum og andre relevante partnere;

23. minder om, at det er nødvendigt for EU og NATO at have et nært samarbejde inden for sikkerhed og forsvar; er overbevist om, at samarbejdet mellem EU og NATO bør omfatte opbygning af modstandsdygtighed inden for de to organisationer i samarbejde med EU's naboer samt forsvarsinvesteringer; mener, at et samarbejde om kapacitet og tjenester i verdensrummet åbner mulighed for at forbedre kompatibilitet mellem de to strukturer; er overbevist om, at dette også vil styrke NATO's rolle i sikkerheds- og forsvarspolitikken og i forbindelse med kollektivt forsvar;

24. påpeger imidlertid, at EU fortsat må forsøge i videst muligt omfang at sikre rumrelateret og militær autonomi; påpeger, at EU på lang sigt er nødt til at råde over sine egne instrumenter og indføre en forsvarsunion;

25. mener, at behovet for at beskytte kapacitet og tjenester i verdensrummet på sikkerheds- og forsvarsområdet mod cyberangreb, fysiske trusler, rumaffald og andre skadelige påvirkninger kunne give anledning til et samarbejde mellem EU og NATO, som ville resultere i den nødvendige teknologiske infrastruktur til at sikre aktiver, eftersom investeringer til en værdi af mange milliarder i den europæiske ruminfrastruktur for skatteborgernes regning ellers kunne gå til spilde; erkender, at kommerciel satellitkommunikation og den øgede udnyttelse til militære formål indebærer en øget risiko for angreb; opfordrer NF/HR til at holde Parlamentet underrettet, efterhånden som samarbejdet mellem EU og NATO udvikler sig på dette område;

26. mener, at de civile EU-programmer på rumområdet omfatter kapacitet og tjenester, som potentielt kan anvendes inden for mange sektorer, bl.a. i de næste udviklingsfaser af Copernicus- og Galileo-systemerne; noterer sig behovet for at overveje eventuelle sikkerheds- og forsvarsrelaterede spørgsmål fra første færd; mener, at kendskab til situationen i rummet / rumvejr, satellitkommunikation, elektronisk intelligens og tidlig varsling er områder, som kunne drage fordel af et større samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, supplerende støtte på EU-plan samt vedvarende investeringer i og støtte til organer inden for rumsektoren og sikkerheds- og forsvarsområdet;

27. noterer sig den betydning, som Galileo's statsregulerede tjeneste (PRS) har for navigation og styring af militære systemer; opfordrer den højtstående repræsentant og EU-medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser for at opnå en revision af 1967-traktaten om det ydre rum eller til at tage initiativ til et nyt regelsæt, som tager højde for de teknologiske fremskridt siden 1960'erne og har til formål at forhindre et våbenkapløb i verdensrummet;

28. bemærker, at gennemsigtighed og en effektiv indsats for at gøre europæerne mere bevidste om de anvendelsesmuligheder for EU-rumprogrammer, der har direkte indvirkning på brugere, som f.eks. Galileo- og Copernicus-tjenester, er afgørende for en vellykket gennemførelse af disse programmer; mener, at disse programmer kunne bruges til at øge effektiviteten af strategilægning og operationer inden for rammerne af FSFP; går ind for, at der gøres en indsats for at identificere og udvikle sikkerheds- og forsvarsrelaterede kapacitetsbehov i forhold til de kommende generationer af Galileo- og Copernicus-systemerne;

29. minder om den statsregulerede tjeneste (PRS) under Galileo, som er begrænset til statsligt godkendte brugere og passer fint til følsomme applikationer, hvor der skal sikres stabilitet og fuldstændig pålidelighed; mener, at kapaciteten af PRS skal udvikles yderligere i de næste generationer for at imødegå kommende trusler; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de operationelle procedurer er så effektive som muligt, navnlig under kriser; understreger behovet for at fortsætte med at udvikle og fremme applikationer, som bygger på Galileos kapacitet, herunder dem, der er nødvendige for FSFP, for at tilvejebringe så store samfundsøkonomiske fordele som muligt; understreger desuden behovet for at styrke sikkerheden af

Onsdag den 8. juni 2016

Galileo-infrastrukturen, herunder installationerne på jorden, og opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger hertil i samarbejde med medlemsstaterne;

30. understreger det høje sikkerhedsniveau i forbindelse med EU's GNSS-systemer; understreger den vellykkede udførelse af opgaver, som Det Europæiske GNSS-Agentur har fået overdraget, navnlig gennem Komitéen for Sikkerhedsgodkendelse og Galileo-systemets sikkerhedskontrolcentre; opfordrer i den forbindelse til, at sagkundskaben og sikkerhedsinfrastrukturen hos Det Europæiske GNSS-Agentur også udnyttes i forbindelse med Copernicus; opfordrer til, at dette spørgsmål bliver behandlet i forbindelse med midtvejsrevisionen af Galileo og Copernicus;

31. henviser især til nødvendigheden af jordobservationsdata med meget høj opløsning fra Copernicus-programmet og opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan dette kan opnås under hensyntagen til kravene i FSFP; understreger udviklingsmomenter som f.eks. observationer i næsten realtid og videostreaming fra rummet og henstiller til Kommissionen at undersøge, hvordan disse muligheder kan udnyttes bl.a. til sikkerheds- og forsvarsformål; understreger ligeledes behovet for at styrke sikkerheden af Galileo-infrastrukturen, herunder installationerne på jorden, og sikkerheden af dataene, og opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger hertil i samarbejde med medlemsstaterne; påpeger endvidere, at det er vigtigt at overveje, hvordan erhvervslivet kan inddrages i forvaltningen af driften af Copernicus;

32. henleder opmærksomheden på, at der er behov for at forbedre formidlingen af information fra satellitter til brugere, bl.a. ved at opbygge den nødvendige teknologiske infrastruktur; bemærker, at det i Kommissionens meddelelse nævnes, at 60 % af al elektronik om bord på europæiske satellitter i øjeblikket er importeret fra USA; opfordrer til et initiativ om, hvordan man i denne forbindelse beskytter følsomme eller personlige data;

33. glæder sig over det arbejde, der udføres for at sikre EU autonom adgang til statslig satellitkommunikation (GovSatcom), og opfordrer Kommissionen til at arbejde videre med denne sag; minder om, at det første skridt i processen var Kommissionens og Det Europæiske Forsvarsagenturs identifikation af henholdsvis de civile og militære behov, og mener, at initiativet bør indebære en sammenlægning af de forskellige efterspørgsler og bør udformes på en sådan måde, at det opfylder de identificerede behov; opfordrer Kommissionen til med udgangspunkt i modtagernes behov og krav at foretage en cost-benefit-analyse af de forskellige løsninger:

— levering af tjenester fra kommercielle driftsselskaber

— et system baseret på den nuværende kapacitet med mulighed for at indarbejde fremtidige kapaciteter, eller

— oprettelse af ny kapacitet gennem et særligt system;

opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at behandle spørgsmålet om ejerskab og ansvar; fremfører, at ethvert nyt initiativ uanset den endelige afgørelse bør være af offentlig interesse og gavne det europæiske erhvervsliv (producenter, driftsselskaber, affyringsvirksomheder og andre industrigrene); mener, at GovSatcom også bør betragtes som en mulighed for at fremme konkurrenceevne og innovation ved at drage fordel af udviklingen af teknologi til dobbelt formål på det yderst konkurrenceprægede og dynamiske kommunikationssatellitmarked; understreger behovet for at begrænse afhængigheden af ikke-EU-leverandører af udstyr og tjenesteydelser;

34. påpeger, at udvikling af overvågning og sporing i rummet (SST) er et godt initiativ i rumfartssamarbejdet og et skridt i retning af mere sikkerhed i rummet; opfordrer til yderligere udvikling af Unionens egen SST-kapacitet som en prioritet for at beskytte økonomien, samfundet og borgernes sikkerhed og til styrkelse af spørgsmålet om rumkapacitet under den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik; mener, at SST bør blive et EU-program med eget budget, samtidig med at det skal sikres, at midlerne til igangværende projekter ikke derved mindskes; mener ligeledes, at EU bør udvikle en samlet tilgang til kendskab til situationen i rummet (Space Situationel Awareness — SSA), bl.a. en bedre evne til at forudsige, hvad der vil ske, hvilket indebærer observation af rummet og analyser og vurderinger af potentielle trusler mod aktiviteterne i rummet; opfordrer derfor Kommissionen til at bygge på SST ved at udvikle et bredere SSA-koncept, som også vil imødegå tilsigtede

Onsdag den 8. juni 2016

trusler mod rumsystemer, og til i samarbejde med ESA at tage hensyn til rumvejr og objekter i nærheden af jordkloden og behovet for forskning i teknologiske systemer til forebyggelse og fjernelse af rumskrot; er overbevist om, at en overordnet samordning af rumaktiviteterne kan gennemføres uden at hindre den fri udnyttelse af rummet; understreger, at den private sektor bør have mulighed for at spille en vigtig rolle i den fortsatte udvikling og vedligeholdelse af den ikke-følsomme del af SST-systemet, hvor den tosidede ledelsesstruktur for Galileo kunne tjene som eksempel;

35. understreger behovet for at udvikle politikker og forskningskapacitet med henblik på at skabe fremtidige anvendelser og udvikle en konkurrencedygtig europæisk industri, som kan få kommerciel succes i et sundt økonomisk miljø; bemærker, at privatretlige organer spiller en stadig mere fremtrædende rolle på rummarkedet; understreger behovet for og fordelene ved at inddrage SMV'er i forskning, udvikling og produktion i forbindelse med rumteknologier, særlig de teknologier, der er relevante for at garantere sikkerheden; mener, at der bør udvises forsigtighed i forhold til de risici, der er forbundet med uregulerede private initiativer med sikkerheds- og forsvarspolitiske konsekvenser; understreger, at afvejningen af risici og fordele kan variere mellem rumaktiviteternes forskellige segmenter og derfor bør foretages i hvert enkelt konkret tilfælde, navnlig i relation til de specifikke kendetegn med hensyn til suverænitet og strategisk autonomi; opfordrer Kommissionen og NF/HR til at stille de nødvendige midler til rådighed til at inddæmme disse risici;

36. understreger, at det er den offentlige sektor, der må være forpligtet til at stå for investeringerne i forbindelse med rumsektoren i lyset af denne sektors strategiske betydning; mener, at de høje omkostninger til udvikling af rumprogrammer og -infrastruktur betyder, at den eneste metode til at sikre sådanne projekters bæreevne er at gøre en målrettet indsats i den offentlige sektor for at kanalisere private initiativer;

37. påpeger for så vidt angår den fremtidige finansiering af de europæiske rumprogrammer, at det ville være gavnligt at fastslå, hvornår det vil være muligt at anvende forskellige former for offentligt-private partnerskaber;

38. påpeger, at der skal etableres hensigtsmæssige lovgivningsmæssige og politiske rammer for at give erhvervslivet yderligere impulser og incitamenter til at gennemføre teknologisk udvikling og forskning i rumkapacitet; opfordrer til, at der afsættes de nødvendige bevillinger til rumforskning på ovennævnte områder; henviser til det vigtige bidrag, som Horisont 2020 kan yde til at mindske EU's afhængighed med hensyn til vigtig rumteknologi; minder i den forbindelse om, at rumdelen af Horisont 2020 falder ind under prioriteten »industrielt lederskab« og navnlig under det specifikke mål om »lederskab inden for støtte- og industriteknologi«; mener derfor, at Horisont 2020 bør anvendes til at understøtte EU's rumteknologiske grundlag og rumindustrikapacitet; opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige midler til særlig vigtig rumteknologi til sikkerheds- og forsvarsformål i forbindelse med midtvejsrevisionen af Horisont 2020;

39. mener, at EU kunne spille en rolle i bestræbelserne på at gøre europæisk kapacitet og europæiske tjenester i verdensrummet mere robuste, fleksible og tilpasningsdygtige; er overbevist om, at en hurtig reaktionskapacitet, der kan erstatte eller reetablere beskadigede eller ødelagte aktiver i verdensrummet, efterhånden som en krise udvikler sig, bør udvikles effektivt via partnerskaber mellem mange stater, også på europæisk plan; udtaler sig rosende om ESA's indsats for at udvikle et program for kendskab til situationen i rummet (SAA), som skal bruges til at opspore og forudsige tilstedeværelsen af rumaffald eller satellitkollisioner; understreger det presserende behov for at reducere risikoen for kollision på grund af det voksende antal satellitter og den øgede mængde rumaffald; opfordrer Kommissionen og Rådet til fortsat at finansiere denne kapacitet efter 2016; støtter derfor Kommissionens initiativ om et europæisk system til overvågning og sporing i rummet (SST), som vil sikre EU en uafhængig position i forhold til verdensrummet; sætter spørgsmålstegn ved, om der findes passende regeringsstrukturer til at forvalte PRS og andre centrale ruminfrastrukturer i tilfælde af væbnet angreb eller en anden væsentlig sikkerhedskrise;

40. ansporer Kommissionen og de europæiske agenturer inden for rum-, sikkerheds- og forsvarsområdet til at samarbejde om at udarbejde en hvidbog om uddannelsesbehov i forhold til brugen af kapacitet og tjenester i verdensrummet inden for sikkerhed og forsvar; er af den opfattelse, at EU-midler bør anvendes til pilotkurser på de områder, hvor medlemsstaterne og de kompetente europæiske agenturer har identificeret et umiddelbart behov;

Onsdag den 8. juni 2016

41. mener, at det er af strategisk betydning at yde supplerende økonomisk og politisk støtte til udvikling og anvendelse af EU-løfteraketter og af programmet PRIDE (Programme for Reusable In-Orbit Demonstrator in Europa), eftersom den såkaldte demonstrator er mere omkostningseffektiv og åbner mulighed for en uafhængig adgang til rummet samt for en plan til styring af adgangen til rummet samt en plan til rumkrisestyring;

42. er foruroliget over de voksende omkostninger til Copernicus- og Galileo-programmerne, som går langt ud over de oprindelige budgettildelinger; støtter den fortsatte udvikling af EU's kapacitet i verdensrummet og efterlyser samtidig en passende styring af de økonomiske ressourcer;

43. opfordrer de medlemsstater, der ikke allerede har ratificeret traktaten om det ydre rum, til at gøre dette, eftersom denne traktat spiller en vigtig rolle for opretholdelsen af lovlige tilstande i rummet;

44. glæder sig over processen hen mod og planerne om udvikling af de nye europæiske løfteraketter Ariane 6 og VEGA og mener, at udviklingen af disse løfteraketter er af afgørende betydning for, at de europæiske rumprogrammer, der vedrører forsvars- og sikkerhedsformål, kan være levedygtige og uafhængige på lang sigt; er fast overbevist om, at opretholdelsen af de europæiske løfteraketters dominerende stilling skal være en strategisk europæisk målsætning på et tidspunkt, hvor nye konkurrenter dukker op med kraftig opbakning fra konkurrencedygtige finansieringsmodeller; mener, at det er nødvendigt at foretage passende strukturelle, lovgivningsmæssige og finansieringsrelaterede ændringer for at nå denne målsætning, således at man kan fremme udviklingen af innovative, konkurrencedygtige projekter på europæisk plan; går bl.a. ind for, at der satses på innovation med hensyn til genbrug af komponenter, eftersom dette vil være et væsentligt fremskridt med hensyn til effektivitet og bæredygtighed; mener, at EU bør lægge særlig vægt på visse projekters konsekvenser med hensyn til EU's uafhængige stilling, f.eks. hvad angår samarbejdet med Rusland på følsomme områder som affyring af satellitter med Soyuz-raketter;

45. bemærker den strategiske betydning af uafhængig adgang til rummet og behovet for en særlig EU-indsats, bl.a. til sikkerheds- og forsvarsmæssige formål, da dette vil give Europa adgang til rummet i krisesituationer; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med ESA og medlemsstaterne at:

— koordinere, udveksle og udvikle planlagte rumprojekter og europæiske markeder, så den europæiske industri kan foregribe efterspørgsel (og derved fremme beskæftigelse og industri i Europa) og også skabe sin egen efterspørgsel i form af erhvervsdrevet udnyttelse

— støtte opsendelsesinfrastruktur og

— fremme forskning og udvikling, herunder gennem offentlig-private partnerskaber, navnlig inden for banebrydende teknologier;

mener, at denne indsats er nødvendig for at sætte Europa i stand til at konkurrere på affyringsverdensmarkedet; mener desuden, at EU skal sikre sig et solidt rumteknologisk grundlag og den nødvendige industrielle kapacitet til at blive i stand til at udtænke, udvikle, affyre, drive og udnytte rumsystemer lige fra teknologisk autonomi og cybersikkerhed til udbudsrelaterede spørgsmål;

46. mener, at EU bør tilskynde alle aktører inden for teknologi- og knowhow-forsyningskæderne til at vende opmærksomheden mod kapacitet i verdensrummet og teknologier med dobbelt anvendelse af relevans for sikkerhed og forsvar, og at EU bør fremme udviklingen af innovative applikationer og nye forretningsidéer på dette område med særlig vægt på små og mellemstore virksomheder og på at udvikle iværksætterånd inden for denne sektor; noterer sig, at der er behov for fortsatte investeringer for at opretholde den teknologiske forskning og udvikling; er fast overbevist om, at den offentlige sektor skal give incitamenter til etablering af specialistinkubatorer og fonde, som er beregnet på at yde finansiering til innovative opstartsvirksomheder for at sikre, at de høje omkostninger til rumforskning ikke stiller sig hindrende i vejen for nye innovative projekter; efterlyser en plan for anvendelse af rumteknologier med dobbelt anvendelse i rumsektoren med det formål at bidrage til udviklingen af den europæiske forsvarsindustri og øget konkurrence;

Onsdag den 8. juni 2016

47. understreger behovet for at støtte bestræbelser på at styrke det europæiske samarbejde inden for sektoren med henblik på at overvinde den store opsplitning, navnlig med hensyn til efterspørgslen på institutionelt plan; er overbevist om, at kun en mere omkostningseffektiv, gennemsigtig og konsolideret europæisk rumindustri kan være konkurrencedygtig på internationalt plan; understreger, at den europæiske politik for rumindustrien skal udvikles yderligere i samarbejde med Den Europæiske Rumorganisation (ESA) for at sikre komplementaritet;

48. minder om, at det for at opretholde og styrke sikkerhed, forsvar og stabilitet i Europa er vigtigt at forhindre eksport af følsom rumteknologi til lande, der udgør en fare for regional eller global sikkerhed og stabilitet, forfølger en aggressiv udenrigspolitik, direkte eller indirekte støtte terrorisme eller undertrykker deres befolkning internt; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant, EU-medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre sig, at de otte kriterier i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP og bestemmelserne i forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse bliver respekteret fuldt ud hvad angår eksport af følsom rumrelateret teknologi;

49. understreger, at der er behov for en bedre koordinering af EU's kapacitet i rummet med den opbygning af systemet og de procedurer, der er nødvendige for at sikre et passende niveau af sikkerhed, herunder datasikkerheden; opfordrer Kommissionen til at udarbejde og fremme en forvaltningsmodel for hvert enkelt system, der yder sikkerheds- og forsvarsrelaterede tjenester; mener med henblik på at give slutbrugerne en integreret service, at EU's rumkapacitet, der er afsat til sikkerhed og forsvar, bør forvaltes af et specifikt operationelt tjenestekoordinationscenter (Kommando- og Kontrolcentret, som det benævnes i arbejdsprogrammet 2014-2015 for Horisont 2020); mener, at dette af hensyn til omkostningseffektiviteten om muligt bør integreres i én af EU's eksisterende organer som f.eks. Det Europæiske GNSS-agentur, EU's Satellitcenter og Det Europæiske Forsvarsagentur under hensyntagen til de kapaciteter, der allerede udbydes af disse organisationer;

50. mener, at en langsigtet indførelse af retlige rammer, som gør det muligt at opretholde vedvarende EU-investeringer i sikkerheds- og forsvarskapacitet, kunne fremme et større og mere systematisk europæisk forsvarssamarbejde med henblik på at levere vigtig kapacitet på centrale områder; noterer sig derfor Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2015; opfordrer indtrængende Rådet, NF/HR og Kommissionen til at udvikle de nødvendige rammer for finansiering på EU-plan;

51. noterer sig, at den europæiske rumindustri er yderst koncentreret med en høj grad af vertikal integration, hvor fire firmaer er ansvarlige for over 70 % af den samlede europæiske beskæftigelse i rumsektoren, og hvor 90 % af beskæftigelsen i den europæiske fremstillingsindustri i rumsektoren er lokaliseret i seks lande; understreger, at potentialet i lande med gode resultater med hensyn til indlevering af patentansøgninger på det højteknologiske område, men uden en tradition for rumaktiviteter, ikke bør overses, og opfordrer politikerne til at fremme disse landes deltagelse i den europæiske rumsektor, bl.a. ved hjælp af værktøjerne i Horisont 2020-programmet;

52. mener desuden, at forskning og udvikling inden for rumteknologi og -tjenester bør styrkes inden for rammerne af en sammenhængende EU-politikramme;

53. er af den opfattelse, at en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar kunne være et passende middel til at strukturere EU's fremtidige engagement i rumbaseret sikkerheds- og forsvarskapacitet; opfordrer HR/NF til at iværksætte en debat om, hvordan EU's ambitionsniveau skal defineres inden for de overlappende områder kapacitet i verdensrummet samt sikkerhed og forsvar; mener, at dette også kunne bane vejen for en kohærent udvikling på tværs af alle kapacitetsområder i forbindelse med fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt; opfordrer Kommissionen til i den fremtidige europæiske forsvarshandlingsplan at skitsere, hvilke planer der er lagt for rumaktiviteter til støtte for sikkerhed og forsvar; erkender samtidig, at der er fordele forbundet med at have et sikkerhedsrelateret internationalt samarbejde med EU's troværdige partnere inden for rumsektoren;

54. minder om, at rumaffald er et voksende problem for rumsikkerheden, og opfordrer EU til at støtte forskning og udvikling angående teknologier til aktiv fjernelse af affald; opfordrer EU til at investere i at få vedtaget en international aftale med en juridisk definition af rumaffald og med regler og bestemmelser om fjernelse af dette affald og en præcisering af ansvarsforholdene; understreger, at der er behov for en udvidet global mekanisme angående kendskab til situationen i rummet, og slår til lyd for, at det europæiske SSA-system bliver koblet sammen med partnere som f.eks. USA, og at der i højere grad gennemføres tillidsskabende foranstaltninger og informationsudveksling med andre parter;

Onsdag den 8. juni 2016

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, generalsekretæren for Den Nordatlantiske Traktats Organisation, EU's agenturer for rumspørgsmål, sikkerhed og forsvar og de nationale parlamenter.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0268

Opsving på rumfartsmarkedet

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udviklingen på rumfartsmarkedet (2016/2731(RSP))

(2018/C 086/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 189 i afsnit XIX i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. februar 2013 med titlen »EU's politik for rumindustrien« (COM(2013)0108),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. april 2011 med titlen »En EU-rumstrategi til gavn for borgerne« (COM(2011)0152),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 med titlen »Et europæisk cloudinitiativ — Udvikling af en konkurrencedygtig data- og videnøkonomi i Europa« (COM(2016)0178),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. juni 2010 om en handlingsplan vedrørende applikationer for det globale satellitnavigationssystem (GNSS) (COM(2010)0308),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 512/2014 af 16. april 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 912/2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-agentur ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 377/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af Copernicusprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 911/2010 ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 912/2010 af 22. september 2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-agentur, om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004 om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 af 29. april 2015 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport ([6]),

([1]) EUT L 150 af 20.5.2014, s. 72.
([2]) EUT L 122 af 24.4.2014, s. 44.
([3]) EUT L 276 af 20.10.2010, s. 11.
([4]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1.
([5]) EUT L 123 af 19.5.2015, s. 77.
([6]) EUT L 60 af 28.2.2014, s. 1.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til de relevante konklusioner fra Rådet og til den ministerielle »Amsterdam-erklæring« af 14. april 2016 om samarbejde på området for sammenkoblet og automatisk kørsel,

— der henviser til sin beslutning af 8. juni 2016 om kapacitet i verdensrummet til sikkerhed og forsvar i Europa ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 10. december 2013 om EU's politik for rumindustrien — udnyttelse af potentialet for økonomisk vækst i rumsektoren ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 19. januar 2012 om en EU-rumstrategi til gavn for borgerne ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 7. juni 2011 om transportmæssige anvendelser af de verdensomspændende satellitnavigationssystemer — EU's politik på kort og mellemlang sigt ([4]),

— der henviser til undersøgelsen fra januar 2016 om udviklingen på rumfartsmarkedet i Europa (»Space Market Uptake in Europe«) ([5]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at EU's rumrelaterede aktiviteter er af stor betydning for videnskabelige og tekniske fremskridt, innovation, økonomisk vækst, industriens konkurrenceevne, den sociale samhørighed, skabelsen af højtkvalificerede job og virksomheder og nye muligheder for både tidligere og efterfølgende markedsled;

B. der henviser til, at satellitnavigation, jordobservation og satellitkommunikationstjenester kunne yde et afgørende bidrag til gennemførelsen af en bred vifte af Unionens politikker; der henviser til, at de europæiske borgere kan få betragtelig gavn af satellitnavigations- og jordobservationstjenester;

C. der henviser til, at gennemførelsen af rumrelaterede flagskibsprogrammer viser merværdien af samarbejde på EU-plan; der henviser til, at EU stadig mangler en integreret og sammenhængende rumpolitik;

D. der henviser til, at autonom adgang til rummet er af strategisk betydning for EU; der henviser til, at yderst pålidelige og nøjagtige positions- og tidsoplysninger og jordobservationsdata er grundlæggende for styrkelse af den europæiske autonomi, og at de europæiske GNSS- og Copernicus-programmer har en enestående innovativ tilgang til implementering af teknologi; der henviser til, at Unionen vil investere mere end 11 milliarder EUR i deres infrastruktur i perioden frem til 2020;

E. der henviser til, at den europæiske geostationære navigations-overlay-tjeneste (EGNOS), der forstærker GPS-signalet, allerede er operationel, og at Galileo snart vil lancere sine første tjenester; der henviser til, at Copernicus er operationel, og at dets centrale tjenester allerede er til rådighed for brugerne, og at oplysningerne er frit tilgængelige verden over;

F. der henviser til, at de teknologier, der er udviklet inden for rammerne af rumforskning, er til stor gensidig berigelse og har afsmittende virkninger på andre politikområder;

G. der henviser til, at forbindelsen mellem den eksisterende infrastruktur på områderne for datalagring, funktion af datanet og højtydende databehandling i Europa er nødvendigt for at udvikle kapaciteten til at behandle og lagre store mængder satellitdata og er derfor vigtig for at fremme en stærk og konkurrencedygtig europæisk industri i de efterfølgende led i industrikæden;

H. der henviser til, at GNSS i løbet af de næste to årtier forventes at skabe økonomiske og sociale fordele til en værdi af omkring 60-90 milliarder EUR; der henviser til, at det årlige omsætningspotentiale for det jordovervågningsrelaterede servicemarked længere nede i kæden, der skal nås inden 2030, skønnes til at være ca. 2,8 milliarder EUR, hvoraf over 90 % skulle stamme fra Copernicus;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0267.
([2]) Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0534.
([3]) EUT C 227 E af 6.8.2013, s. 16.
([4]) EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 1.
([5]) Space Market Uptake in Europe, undersøgelse for ITRE-Udvalget, Generaldirektorat for Interne Politikker, Temaafdeling A, 2016, ISBN 978-92-823-8537-1.

Onsdag den 8. juni 2016

I. der henviser til, at udviklingen af downstream-ansøgninger og -tjenester baseret på rumdata hidtil har ligget under forventningerne der henviser til, at både den offentlige og den private efterspørgsel skal stimuleres for fuldt ud at udnytte rumdatamarkedets potentiale, og det er nødvendigt at overvinde en fragmentering af markedet samt tekniske, lovgivningsmæssige og andre hindringer for det indre markeds funktion på området for rumbaserede produkter og tjenester;

J. der henviser til, at Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2016 bebudede sin hensigt om at forelægge en »rumstrategi for Europa« og indledte en offentlig høring i april 2016; der henviser til, at denne beslutning vil give input til denne strategi;

Rumstrategi og markedsudvikling

1. tilskynder Kommissionen til at forelægge en omfattende, ambitiøs og fremadskuende strategi, der på kort, mellemlang og lang sigt sikrer Europas førende position inden for rumteknologier og -tjenester på verdensmarkederne, idet Europa sikres uafhængig adgang til rummet, og der sikres lige vilkår for den europæiske rumindustri;

2. mener, at et af strategiens hovedelementer bør være udbredelse på markedet af rumdata, -tjenester og -applikationer for at maksimere de socioøkonomiske fordele af EU's rumprogrammer;

3. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til en klar europæisk rumindustripolitik som en del af den kommende strategi;

4. understreger det faktum, at den fremtidige udvikling af EU's rumprogrammer bør være brugerorienterede og styret af offentlige, private og videnskabelige brugeres behov;

5. anerkender den brede vifte af interesserede parter, der er involveret i gennemførelsen af EU's rumpolitik, især Kommissionen, det europæiske GNSS-agentur (GSA), Det Europæiske Rumagentur (ESA), Copernicus-tjenesteleverandører (Eumetsat, Det Europæiske Miljøagentur, Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur, Frontex, Det Europæiske Center for Mellemlange Vejrprognoser, Det Fælles Forskningscenter, Mercator Ocean), medlemsstaterne og industrien; tilskynder dem til yderligere at fremme deres samarbejde, navnlig mellem EU og ESA; opfordrer Kommissionen til at spille en væsentlig rolle i udviklingen af den europæiske industris evne til at forbedre dataadgang, udbredelse på markedet og konkurrenceevnen på verdensmarkedet;

6. understreger nødvendigheden af et forenklet institutionelt landskab for EU's rumaktiviteter for at lette udbredelsen hos såvel offentlige som private brugere; opfordrer Kommissionen til at tage fat på denne nødvendighed i dens strategi og til at foreslå en klar definition af de forskellige aktørers rolle;

7. understreger vigtigheden af den regionale dimension; støtter et øget engagement fra de regionale og lokale myndigheders side i en vellykket rumpolitik for EU; insisterer på nødvendigheden af at koordinere lokale initiativer på nationalt plan for at undgå overlapning mellem Kommissionen og medlemsstaterne;

Tekniske hindringer

8. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til begge de rumrelaterede flagskibsprogrammer, Galileo og Copernicus; mener, at de bør betragtes som hinanden supplerende programmer, og at yderligere synergier bør fremmes; opfordrer indtrængende Kommissionen til at opfylde tidsplanen og til at sikre, at ruminfrastrukturen og den jordbaserede infrastruktur samt de tjenester, som begge flagskibsprogrammer leverer, fungerer hurtigt og fuldt ud; mener, at undgåelse af yderligere forsinkelser er nøglen til at bevare tilliden i den private sektor; fremhæver endnu en gang de muligheder, som de europæiske GNSS har på verdensmarkedet i forbindelse med udvidelsen af EGNOS' dækningsområde til Syd- og Østeuropa, Afrika og Mellemøsten;

9. støtter udviklingen af integrerede applikationer, der gør brug af både EGNOS/Galileo og Copernicus;

Onsdag den 8. juni 2016

10. mener, at Copernicus' dataudbredelse er for fragmenteret, og at en EU-tilgang er væsentlig, for at den europæiske industri kan høste fordele heraf; understreger det faktum, at forbedret adgang til Copernicus-jordobservationsdata er en betingelse for udvikling af en stærk downstream-industrisektor; understreger navnlig behovet for hurtigere adgang til omfattende samlinger af jordobservationsdata, såsom tidsrækker;

11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at Copernicus-data stilles til rådighed for uafhængige IKT-platforme, hvilket ville muliggøre lagring, forvaltning, bearbejdning og let adgang til big data samt gøre det lettere at integrere datasamlinger fra så mange kilder som muligt og bringe dem ud til brugerne; mener, at sådanne platforme bør:

— samle efterspørgslen, hjælpe med at overvinde den nuværende fragmentering og skabe et internt jordobservations-datamarked, uden at det er nødvendigt med regulerende foranstaltninger

— garantere åben og ikke-diskriminatorisk adgang for brugere

— give industrien mulighed for at levere de tjenester, som de finder passende, gennem platformene

— supplere andre bestræbelser, der gøres af medlemsstater, ESA, industrien og den åbne forskningscloud

12. anbefaler også, at Kommissionen arbejder tæt sammen med medlemsstaterne og ESA om skabelsen af et korrekt integreret infrastruktursystem med passende niveauer af datasikkerhed;

13. understreger, at Galileo-markedet uden Galileo-aktiverede chipsæt og modtagere vil blive alvorligt hæmmet; glæder sig derfor over det beløb, der er afsat i EU's GNSS-budget for finansieringsprogrammet vedrørende grundlæggende elementer, der forvaltes af GSA, for at støtte deres udvikling; opfordrer indtrængende Kommissionen til under midtvejsrevisionen at undersøge, hvorvidt dette beløb bør forhøjes;

14. opfordrer GSA til fortsat at arbejde med chipsæt- og modtagerproducenter for at forstå deres behov og for at forsyne dem med de nødvendige tekniske oplysninger og specifikationer for at sikre, at så meget brugerudstyr som muligt er kompatibelt med Galileo; mener, at industriens behov bør indarbejdes i processen med udvikling af programmet, så systemet fortsat opfylder markedsbehovene; opfordrer Kommissionen til at sikre, at Galileo af industrien er inkluderet som en af referencekonstellationerne for multikonstellationsmodtagere;

15. minder om, at Galileo vil have differentieringsfaktorer, dvs. visse fordele, der ikke gives af andre GNSS-konstellationer, såsom åben serviceautentificering og meget høj præcision og pålidelighed af den kommercielle tjeneste; understreger, at det er væsentligt, at disse differentieringsfaktorer gøres tilgængelige så snart som muligt for at bidrage til at sikre, at Galileo bliver en referencekonstellation, og at fordelene i forhold til dets konkurrenter kan fremmes;

16. understreger vigtigheden af at sikre, at de nødvendige tekniske standarder er til stede for at gøre det muligt, at rumdata og -tjenester kan blive brugt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette tematiske arbejdsgrupper med eksperter fra medlemsstaterne for at etablere sådanne standarder

Markedshindringer

17. mener, at aktiviteter i den offentlige sektor, herunder de bemyndigede EU-agenturer, bør være forudsigelige for at fremme investeringer fra den private sektor; mener i princippet, at fremtidige rumtjenester hovedsagelig skal ydes og indkøbes fra kommercielle virksomheder, med mindre der er god grund til ikke at gøre dette, f.eks. på grund af håndgribelige sikkerhedsrisici; foreslår, at midtvejsevalueringen af Copernicus- og Galileo-forordningerne bør bruges til at sikre, at den private sektor i højere grad inddrages i indkøb af tjenester;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med Copernicus-data snarest muligt klart at definere de vigtigste offentlige tjenesters rolle (hvilke produkter de leverer inden for politikken med åbenhed og fri adgang og de procedurer, med hvilke de nye produkter kan tilføjes), og hvad der bør overlades til downstream-sektoren; opfordrer Kommissionen til at vurdere behovene for jordobservationsdata med høj opløsning for EU's interne operative formål; mener, at sådanne data bør erhverves fra europæiske kommercielle leverandører for at sætte den europæiske industri i en stærk position, der gør det muligt for den at sælge på kommercielle markeder i hele verden; opfordrer indtrængende

Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at lette offentlige myndigheders indkøb af rumbaserede tjenester, herunder ved at tilskynde til præ-kommercielle indkøb, navnlig for at støtte innovative SMV'er;

19. opfordrer til, at bestræbelserne optrappes for at øge bevidstheden om de europæiske rumprogrammers potentiale i den offentlige og den private sektor og hos slutbrugerne og for at tilskynde til brugen af rumdata i den offentlige sektor og erhvervslivet; mener, at en brugerstyret, problemløsende tilgang, hvor de politiske behov stemmer med de relevante operationelle satellitbaserede tjenester, kan være effektiv; anbefaler, at Kommissionen tilskynder til udvikling af bedste praksis, såsom UK-programmet »Space for Smarter Government«; mener, at Kommissionen kan spille en vigtig rolle med hensyn til at samle den offentlige sektors behov og hjælpe med at skabe brugerefterspørgsel;

20. påskønner de forskellige bevidstgørelsesaktiviteter, som er blevet iværksat af Kommissionen, GSA, ESA, Copernicus-tjenesteleverandører, nationale rumagenturer og andre interesserede parter; understreger de årlige konferencer om den europæiske rumpolitik, konferencerne om europæiske rumløsninger, rumdagene, den europæiske Space Expo, Galileo-tegnekonkurrencen, den europæiske satellitnavigationskonkurrence og Copernicus Masters som vellykkede eksempler på bedste praksis;

21. mener, at der skal gøres større bestræbelser på at fremme og markedsføre Copernicus-programmet;

22. tilskynder GSA til at fortsætte sine bestræbelser på området for at fremme og markedsføre Galileo og EGNOS og levere information om brugernes behov og udviklingen på satellitnavigationsmarkedet;

23. mener, at Kommissionen bør inddrage netværket af regionale Europe Direct-centre i medlemsstaterne for at udbrede bevidstheden om fordelene ved rumdata fra Copernicus og Galileo og også støtte de offentlige myndigheder i bestræbelserne på at fastslå deres behov;

Rummet i EU's politikker

24. anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturen for de europæiske rumprogrammer og deres tjenester bruges i relaterede politikker og programmer; mener, at Kommissionen bør styrke forbindelserne mellem EU's rumaktiver og aktiviteterne på politikområder såsom det indre marked, det industrielle grundlag, job, vækst, investeringer, energi, klima, miljø, sundhed, landbrug, skovbrug, fiskeri, transport, turisme, det digitale indre marked, regionalpolitik og lokalplanlægning; mener, at der ligger et kæmpe potentiale i at tackle udfordringer såsom migration, grænseforvaltning og bæredygtig udvikling;

25. opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at udføre et »space check« af alle de eksisterende og nye politikinitiativer for at sikre, at der gøres bedst mulig brug af EU's rumaktiver; opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere den eksisterende EU-lovgivning til at vurdere, hvorvidt ændringer er nødvendige for at stimulere brugen af satellitdata og -tjenester (GNSS, jordobservation, telekommunikation), for at skabe socioøkonomiske og andre fordele og for at foretage en »space Check« af al ny lovgivning;

26. tilskynder Kommissionen til at undersøge mulighederne for at udstrække de europæiske GNSS og Copernicus til Unionens naboskabs- og udviklingspolitik og til forhandlingerne om samarbejde med lande uden for EU og internationale organisationer;

27. understreger den afgørende betydning af europæiske GNSS-data for øget sikkerhed og effektiv brug af intelligent transport og trafikstyringssystemer; henviser til forordningerne om eCall og digitale fartskrivere, hvilket vil hjælpe med at fremme vedtagelsen af Galileo og EGNOS; tilskynder Kommissionen til at tage fat på andre relevante anvendelsesområder, der rummer fordele for EU-borgernes sikkerhed, såsom nødopkald/lokalisering af budskabet; opfordrer Kommissionen til at

træffe lovgivningsforanstaltninger i denne henseende for at sikre, at GNSS chipsæt er kompatible med Galileo/EGNOS, navnlig på området for civil luftfart og kritiske infrastrukturer;

28. understreger den kendsgerning, at rumdata og -tjenester kan spille en væsentlig rolle med hensyn til at give Europa mulighed for at indtage en førerposition, hvad angår vigtige teknologiske udviklingsområder, såsom tingenes internet, intelligente byer, big data og tilsluttede/selvstyrende køretøjer; bifalder i denne forbindelse »Amsterdam-erklæringen«, der fremhæver Galileos og EGNOS' roller;

Adgang til finansiering og ekspertise

29. understreger nødvendigheden af at styrke finansieringen til udvikling af downstream-applikationer og tjenester samt downstream-markedet generelt; opfordrer Kommissionen til på tidspunktet for den næste flerårige finansieringsramme at overveje, om det ville være ønskeligt at afsætte en større del af EU's rumbudget til dette formål;

30. understreger, at EU råder over adgang til en bred vifte af finansieringsmuligheder til at understøtte rumsektoren længere nede i kæden (Horisont 2020, ESIF, Cosme, EFSI, etc.); opfordrer indtrængende Kommissionen til at bruge disse instrumenter på en koordineret og fokuseret måde, herunder ved at lette rådgivende og opsøgende tjenester; tilskynder Kommissionen til også at indføre innovative og fleksible finansieringsmekanismer og til at imødegå problemet med utilstrækkelig tilstedeværelse af risikokapital; understreger nødvendigheden af at rette en særlig opmærksomhed mod forenklet adgang til finansiering for europæiske nystartede virksomheder, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, især med hensyn til at hjælpe dem med at vinde fodfæste i de tidlige faser af kommercialiseringen;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme internationaliseringen af rumselskaber, herunder SMV'er, gennem bedre adgang til finansiering og tilstrækkelig støtte til den europæiske rumindustris konkurrenceevne, og også en målrettet EU-indsats for at muliggøre Europas uafhængige adgang til rummet;

32. anbefaler, at der skabes en stærkere sammenkobling mellem F&U og støtte til virksomhedsudviklingsprogrammer; mener navnlig, at Horisont 2020's innovationspotentiale bør udnyttes bedre for rumsektoren; slår til lyd for en passende strategi med henblik på at udbrede Horisont 2020's resultater af den rumrelaterede forskning til erhvervslivet og mener, at det er nødvendigt at fremme et tættere samarbejde mellem universiteter og private virksomheder om udvikling af applikationer og tjenester;

33. er overbevist om, at rumindustriklynger, virksomhedsvæksthuse og lignende initiativer hjælper med at understøtte markedsudviklingen, stimulere innovation og fremme synergierne mellem rummet og IKT og andre økonomiske sektorer; glæder sig over visse medlemsstaters indsats på dette område såvel som ESA-virksomhedsvæksthusene; mener, at Kommissionen bør bygge på disse bestræbelser for at udvikle en sammenhængende EU-strategi til understøttelse af rumrelaterede iværksætteraktiviteter og udvikle metoder til at forbinde disse med den bredere økonomi; opfordrer Kommissionen til at hjælpe med at rette op på den geografiske ubalance, der præger disse aktiviteter, og hvor de central- og østeuropæiske lande halter bagefter; understreger nødvendigheden af at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger og bedste praksis og deling af infrastrukturkapacitet;

34. mener, at EU og medlemsstaterne i samarbejde med den private sektor bør øge deres indsats for at fremme kvalifikationer og iværksættertiltag og tiltrække studerende fra tekniske universiteter, unge videnskabsfolk og iværksættere til rumsektoren; mener, at dette vil bidrage til at bevare en førende rumvidenskabskapacitet og forebygge hjerneflugt af højt uddannede og kvalificerede eksperter til andre dele af verden;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0269

Situationen i Venezuela

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om situationen i Venezuela (2016/2699(RSP))

(2018/C 086/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine mange tidligere og nylige beslutninger om situationen i Venezuela, navnlig beslutning af 27. februar 2014 om situationen i Venezuela ([1]), af 18. december 2014 om forfølgelse af den demokratiske opposition i Venezuela ([2]) og af 12. marts 2015 om situationen i Venezuela ([3]),

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Venezuela er part i,

— der henviser til det interamerikanske demokratiske charter, vedtaget den 11. september 2001,

— der henviser til Venezuelas forfatning, særlig artikel 72 og 233,

— der henviser til erklæringen af 20. oktober 2014 fra FN's menneskerettighedshøjkommissær om anholdelsen af demonstranter og politikere i Venezuela,

— der henviser til erklæringerne af 7. december 2015 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, om valget i Venezuela,

— der henviser til erklæringen af 5. januar 2016 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om indvielsen af den nye nationalforsamling i Venezuela,

— der henviser til erklæring af 12. april 2016 fra talspersonen for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder, Ravina Shamdasani,

— der henviser til erklæringen af 10. maj 2016 fra NF/HR om situationen i Venezuela,

— der henviser til skrivelse af 16. maj 2016 fra Human Rights Watch til generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater, Luis Almagro, om Venezuela ([4]),

— der henviser til erklæringen af 18. maj 2016 fra Det Permanente Råd under Organisationen af Amerikanske Stater,

— der henviser til de officielle meddelelser fra generalsekretæren for Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR) af 23. maj ([5]) og 28. maj 2016 ([6]) om sonderende møder om at lancere en national dialog mellem Venezuelas regering og repræsentanter for oppositionskoalitionen MUD,

---

([1]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0176.
([2]) Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0106.
([3]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0080.
([4]) https://www.hrw.org/news/2016/05/16/letter-human-rights-watch-secretary-general-almagro-about-venezuela
([5]) http://www.unasursg.org/es/node/719
([6]) http://www.unasursg.org/es/node/779

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til G7-landenes lederes erklæring af 26.-27. maj 2016 fra Ise-Shima ([1]),

— der henviser til den amerikanske udenrigsminister John Kerrys meddelelse af 27. maj 2016 om sin telefonsamtale med den tidligere spanske premierminister, José Luis Rodríguez Zapatero ([2]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at Venezuelas oppositionskoalition MUD vandt 112 sæder i nationalforsamlingen, som er et etkammersystem med 167 medlemmer, dvs. at de fik totredjedeles flertal, sammenlignet med 55 pladser til PSUV; der henviser til, at højesteret efterfølgende blokerede for, at fire nyvalgte nationalforsamlingsrepræsentanter, heraf tre fra MUD, kunne tiltræde, hvilket fratog oppositionen dens totredjedelsflertal;

B. der henviser til, at i de fem måneder, hvor den nye nationalforsamling har spillet en aktiv rolle i lovgivningsarbejdet, med den demokratiske opposition i flertal, har højesteret afsagt 13 politisk motiverede domme til fordel for den udøvende magt, som alle bringer den magtbalance, der er nødvendig i en retsstat, i fare;

C. der henviser til, at beslutningerne om at udarbejde og bekræfte dekretet om undtagelsestilstand og den økonomiske nødsituation, fratage nationalforsamlingens dens beføjelser til at kontrollere politikker, nægte at anerkende den beføjelse, der er tillagt nationalforsamlingen via forfatningen til at ophæve udnævnelsen af højesteretsdommere, erklære loven om reformen af den venezuelanske centralbank for forfatningsstridig og ophæve artiklerne i nationalforsamlingens regler for interne debatter blev taget i strid med bl.a. nationalforsamlingens lovgivningsmæssige beføjelser uden respekt for den magtbalance, der er nødvendig i en retsstat;

D. der henviser til, at omkring 2 000 personer sidder i fængsel, er i husarrest eller er prøveløsladt af politiske grunde, herunder vigtige politiske ledere som Leopoldo López, Antonio Ledezma og Daniel Ceballos; der henviser til, at Venezuelas nationalforsamling den 30. marts 2016 vedtog en lov, der ville give amnesti til ovennævnte fanger og således bane vej for dialog hen imod national forsoning; der henviser til, at denne lov er i overensstemmelse med artikel 29 i den venezuelanske forfatning på trods af erklæringen om forfatningsstridighed fremsat af højesteret; der henviser til, at Zeid Ra'ad Al Hussein, FN's højkommissær for menneskerettigheder, offentligt har erklæret, at Loven om Amnesti og National Forsoning var i overensstemmelse med folkeretten, og har udtrykt sin skuffelse over, at den blev forkastet;

E. der henviser til, at retsstatsprincippet og princippet om magtadskillelse ikke respekteres behørigt i Venezuela; der henviser til, at de foreliggende oplysninger peger på, at regeringen har indflydelse på og kontrol over den dømmende magt og det nationale valgråd, hvilket har en negativ indvirkning på den lovgivende forsamlings og oppositionens beføjelser, som er hjørnestenene i ethvert demokratisk system, hvilket klart strider imod princippet om uafhængighed og magtadskillelse, som kendetegner demokratiske stater, der bygger på retsstatsprincippet;

F. der henviser til, at den demokratiske opposition har indledt en forfatningsmæssigt anerkendt proces, der gør det muligt at afsætte personer i offentlige hverv gennem en folkeafstemning, efter at de har afsluttet 50 % af deres embedsperiode; der henviser til, at det nationale valgråd fra MUD modtog 1,8 millioner underskrifter fra venezuelanske borgere, der støtter denne proces, hvilke var mange flere end de 198 000, der oprindeligt krævedes, for at processen kunne være lovlig og accepteres i henhold til forfatningen;

G. der henviser til, at Venezuela står over for en alvorlig humanitær krise som følge af mangel på fødevarer og medicin; der henviser til, at nationalforsamlingen har erklæret »humanitær sundheds- og fødevarekrise« på baggrund af den generelle mangel på medicin, medicinsk udstyr og forsyninger og har anmodet Verdenssundhedsorganisationen (WHO) om humanitær bistand og et teknisk besøg for at verificere de ovenfor beskrevne betingelser;

([1]) http://www.mofa.go.jp/files/000160266.pdf
([2]) http://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2016/05/257789.htm

Onsdag den 8. juni 2016

H. der henviser til, at fattigdomsraten i Venezuela ifølge ENCOVI (Encuesta de Condiciones de Vida) på trods af manglende officielle data er fordoblet fra 30 % i 2013 til 60 % i 2016; der henviser til, at 75 % af de lægemidler, som Verdenssundhedsorganisationen betragter som essentielle, ikke er til rådighed i Venezuela;

I. der henviser til, at regeringen forhindrer humanitær bistand i at komme ind i landet og boykotter de forskellige internationale initiativer til at bistå civilsamfundet, som det skete med Caritas og andre ngo'er;

J. der henviser til, at Venezuelas økonomi ifølge Den Internationale Valutafond (IMF) forventes at falde med 8 % i 2016 efter en nedgang på 5,7 % i 2015; der henviser til, at en inflation på 180,9 % — på trods af en stigning på 30 % i mindstelønnen — hindrer enhver mulighed for, at venezuelanerne kan få råd til de basale fornødenheder; der henviser til, at IMF forventer en gennemsnitlig inflationsrate på 700 % ved udgangen af 2016 og 2 200 % i 2017;

K. der henviser til, at den manglende forudseenhed inden for grundlæggende infrastruktur samt ineffektiv styring har ført til en alvorlig økonomisk og social krise, hvilket bekræftes af en længerevarende mangel på ressourcer, råmaterialer, råvarer, basale levnedsmidler og essentielle lægemidler samt en nulproduktion, og til, at landet er på randen af en større social omvæltning og en humanitær krise med uforudsigelige konsekvenser;

L. der henviser til, at Venezuelas meget høje kriminalitetsrater og fuldstændige straffrihed har gjort landet til et af de farligste lande i verden, idet Caracas har den højeste procent af voldelige forbrydelser i verden med over 119,87 drab pr. 100 000 personer;

M. der henviser til, at kampe om kontrol med ulovlig minedrift er almindelige i de mineralrige områder nær grænsen mellem Guyana og Brasilien; der henviser til, at der den 4. marts 2016 fandt en massakre sted i Tumeremo i staten Bolívar, hvor 28 minearbejdere forsvandt og siden blev myrdet; der henviser til, at myndighederne stadig ikke er fremkommet med noget tilfredsstillende svar, og at journalisten Lucía Suárez, der for nylig havde undersøgt sagen, blev skudt og dræbt den 28. april 2016 ved sit hjem i Tumeremo;

N. der henviser til, at G7-landene den 27. maj 2016 afgav en erklæring, der indtrængende opfordrede Venezuela til at skabe betingelser for en dialog mellem regeringen og dens borgere om at løse den stadig mere alvorlige økonomiske og politiske krise, og der henviser til, at Det Permanente Råd under Organisationen af Amerikanske Stater udsendte en erklæring den 1. juni 2016 om situationen i Venezuela;

O. der henviser til, at der inden for rammerne af UNASUR for nylig er blevet afholdt sonderende møder i Den Dominikanske Republik under ledelse af den tidligere spanske premierminister José Luis Rodríguez Zapatero, den tidligere præsident for Den Dominikanske Republik Leonel Fernandez og den tidligere panamanske præsident Martin Torrijos med henblik på at indlede en national dialog med repræsentanter for Den Bolivariske Republik Venezuelas regering og oppositionspartierne repræsenteret ved MUD;

P. der henviser til, at en løsning på krisen kun kan findes gennem dialog med alle regeringsniveauer, den demokratiske opposition og samfundet;

1. udtrykker alvorlig bekymring over den alvorligt forværrende situation for så vidt angår demokrati, menneskerettigheder og den socioøkonomiske situation i Venezuela og et klima af voksende politisk og social ustabilitet;

2. udtrykker også sin bekymring over det nuværende institutionelle blokademæssige dødvande og den udøvende magts anvendelse af statslige beføjelser til at kontrollere højesteret og det nationale valgråd med det formål at forhindre anvendelsen af love og initiativer vedtaget af nationalforsamlingen; opfordrer den venezuelanske regering til at respektere retsstatsprincippet og princippet om magtadskillelse; minder om, at magtadskillelse og ikkeindblanding mellem lige legitime magtinstanser er et afgørende princip i demokratiske stater, der er styret efter retsstatsprincippet;

3. opfordrer den venezuelanske regering til at anlægge en konstruktiv tilgang med henblik på at overvinde Venezuelas aktuelle kritiske situation via en forfatningsmæssig, demokratisk og fredelig løsning baseret på dialog;

Onsdag den 8. juni 2016

4. glæder sig over de mæglingsbestræbelser, der er indledt af UNASUR med henblik på at lancere en national dialog mellem den udøvende magt og oppositionen, der repræsenteres af flertallet af MUD;

5. bemærker G7-ledernes erklæring om Venezuela; opfordrer Det Europæiske Råd til på mødet i juni at fremkomme med en politisk erklæring om situationen i landet og til at støtte de mæglingsbestræbelser, der for nylig er blevet iværksat for at muliggøre, at der aftales demokratiske og politiske løsninger for Venezuela;

6. opfordrer indtrængende den venezuelanske regering til øjeblikkeligt at løslade alle politiske fanger; minder om, at frigivelsen af de politiske fanger er et krav, oppositionen har opstillet for at indlede forhandlinger, og opfordrer begge parter til at enes om en kompromisløsning, der tager sigte på at støtte de mæglingsbestræbelser, der findes i dag; opfordrer EU og NF/HR til indtrængende at opfordre til løsladelsen af politiske fanger og dem, der er vilkårligt tilbageholdt, i overensstemmelse med de krav, som adskillige FN-organer og internationale organisationer har stillet samt med Loven om Amnesti og National Forsoning;

7. kræver, at myndighederne respekterer og garanterer den forfatningssikrede ret til fredelige demonstrationer; opfordrer også oppositionslederne til at udøve deres beføjelser ansvarligt; opfordrer de venezuelanske myndigheder til at garantere sikkerheden og den frie udøvelse af rettigheder for alle borgere, navnlig menneskerettighedsforkæmpere, journalister, politiske aktivister og medlemmer af uafhængige ikkestatslige organisationer;

8. opfordrer præsident Nicolas Maduro og hans regering til at gennemføre påtrængende økonomiske reformer i samarbejde med nationalforsamlingen med henblik på at finde en konstruktiv løsning på den økonomiske krise og energikrisen, navnlig manglen på fødevarer og medicin;

9. udtrykker alvorlig bekymring over de stadig stigende sociale spændinger, der er forårsaget af mangel på basale varer som mad og lægemidler; opfordrer NF/HR til at foreslå en bistandsplan for landet og til indtrængende at opfordre de venezuelanske myndigheder til at tillade humanitær bistand i landet og til at give adgang for internationale organisationer, der ønsker at yde bistand til de mest berørte dele af samfundet med henblik på at håndtere befolkningens mest presserende og grundlæggende behov;

10. opfordrer indtrængende regeringen og de offentlige myndigheder i Venezuela til at respektere forfatningen, herunder retlige og anerkendte mekanismer og procedurer for aktivering af den procedure, som er fastlagt i den venezuelanske forfatning, for at rejse tiltale mod præsidenten inden udgangen af 2016;

11. opfordrer indtrængende NF/HR til at samarbejde med latinamerikanske lande og regionale og internationale organisationer med henblik på at sikre, at der indføres mekanismer for dialog, national forsoning og mægling i Venezuela for at støtte en fredelig, demokratisk og forfatningsmæssig løsning på den krise, som landet oplever i øjeblikket;

12. anser det for en absolut prioritet at nedbringe det nuværende høje niveau af straffrihed, der øger og fremmer den stigende vold og usikkerhed i landet, og at sikre respekten for det eksisterende retlige system, som kræver retfærdighed for ofrene for kidnapninger, mord og andre forbrydelser, der begås hver dag, og deres familier;

13. opfordrer de venezuelanske myndigheder til at efterforske Tumeremo-massakren, hvor 28 minearbejdere blev myrdet, med henblik på at retsforfølge gerningsmændene og ophavsmændene, herunder dem, der står bag det nylige mord på journalist Lucía Suárez, som fandt sted på samme sted og formodes at have forbindelse med Tumeremo-massakren;

14. gentager sin opfordring til, at der sendes en delegation fra Europa-Parlamentet til Venezuela, og at der så snart som muligt afholdes en dialog med alle sektorer, der er involveret i konflikten;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Bolivariske Republik Venezuelas regering og nationalforsamling, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0270

Hormonforstyrrende stoffer: status efter Rettens dom af 16. december 2015

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om hormonforstyrrende stoffer: status efter Den Europæiske Unions Rets dom af 16. december 2015 (2016/2747(RSP))

(2018/C 086/13)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ([1]),

— der henviser til Kommissionens køreplan »Defining criteria for identifying Endocrine Disruptors in the context of the implementation of the Plant Protection Product Regulation and Biocidal Products Regulation« (Fastlæggelse af kriterierne for bestemmelse af hormonforstyrrende stoffer i forbindelse med gennemførelse af forordningen om plantebeskyttelsesmidler og forordningen om biocidholdige produkter) ([2]),

— der henviser til Den Europæiske Unions Rets dom af 16. december 2015 i sag T-521/14 (sag anlagt af Sverige mod Kommissionen, hvor Sverige fik støtte fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Danmark, Finland, Frankrig og Nederlandene) ([3]),

— der henviser til artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til artikel 265 og 266 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til skrivelse af 22. marts 2016 fra Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, til formanden for Europa-Parlamentet ((2016)1416502),

— der henviser til UNEP/WHO's rapport med titlen »State of the science of endocrine disrupting chemicals 2012« ([4]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at det ifølge artikel 5 i forordning (EU) nr. 528/2012 ikke er tilladt at godkende aktivstoffer, der anses for at have hormonforstyrrende egenskaber, der kan have negative virkninger hos mennesker — det være sig på grundlag af videnskabelige kriterier, der skal fastsættes, eller indtil vedtagelsen af sådanne kriterier på grundlag af midlertidige kriterier — medmindre en af undtagelserne i artikel 5, stk. 2, finder anvendelse;

B. der henviser til, at det i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 528/2012 fastsættes, at Kommissionen senest den 13. december 2013 skal vedtage delegerede retsakter vedrørende specifikke videnskabelige kriterier til bestemmelse af aktivstoffers og biocidholdige stoffers hormonforstyrrende egenskaber;

C. der henviser til, at Kommissionen endnu ikke har vedtaget delegerede retsakter om specifikke videnskabelige kriterier, som nu er mere end to og et halvt år forsinkede;

([1]) EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.
([2]) http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2014_env_009_endocrine_disruptors_en.pdf
([3]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf;jsessionid=9ea7d2dc30d51da24ab07e534c8a920ba78762970884.e34Ka-xiLc3qMb40Rch0SaxuTa3r0?text=&docid=173067&pageIndex=0&doclang=SV&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=717530
([4]) http://www.who.int/ceh/publications/endocrine/en/

Onsdag den 8. juni 2016

D. der henviser til, at UNEP/WHO i deres rapport kaldte hormonforstyrrende stoffer for en global trussel og bl.a. henviste til den høje forekomst af og den stigende tendens til mange hormonrelaterede forstyrrelser hos mennesker og samtidig bemærkede, at der var konstateret hormonrelaterede virkninger på bestande af vilde dyr; der henviser til, at der er tegn på negative virkninger for forplantningsevnen (barnløshed, kræft, misdannelser), der stammer fra eksponering for hormonforstyrrende stoffer, og at der også er stigende dokumentation for virkningen af disse kemikalier på skjoldbruskkirtlens funktion, hjernens funktion, fedme og metabolisme samt insulin- og glukosehomeostase;

E. der henviser til, at Retten i sin dom af 16. december 2015 i sag T-521/14 erklærede, at Kommissionen har overtrådt EU-lovgivningen ved ikke at have vedtaget delegerede retsakter vedrørende specifikke videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber;

F. der henviser til, at Retten i sin dom fastslog, at Kommissionen havde en klar, præcis og ubetinget pligt til at vedtage delegerede retsakter til fastsættelse af ovennævnte videnskabelige kriterier senest den 13. december 2013;

G. der henviser til, at ekspertrådgivergruppen for hormonforstyrrende stoffer, som Kommissionen har nedsat, og som koordineres af Det Fælles Forskningscenter (JRC), den 28. marts 2013 vedtog en rapport om centrale videnskabelige spørgsmål, der er relevante for identificering og karakterisering af hormonforstyrrende stoffer; der henviser til, at et fuldt specificeret forslag til videnskabelige kriterier lå klar, efter at tjenestegrenene havde arbejdet på det i tre år;

H. der henviser til, at Retten endvidere fastslog, at ingen bestemmelse i forordning (EU) nr. 528/2012 krævede en konsekvensanalyse af videnskabelige farebaserede kriterier, og at det — selv om Kommissionen fandt, at en sådan vurdering var påkrævet — ikke ville fritage Kommissionen fra at respektere den frist, der er fastsat i forordningen (dommens præmis 74);

I. der henviser til, at Retten desuden har fastslået, at angivelse af videnskabelige kriterier kun kan ske på en objektiv måde på grundlag af videnskabelige data i relation til hormonsystemet, uafhængigt af andre hensyn navnlig på det økonomiske område (dommens præmis 71); der henviser til, at Retten derved præciserede, at en socioøkonomisk konsekvensanalyse ikke er egnet til at træffe afgørelse om videnskabelige spørgsmål;

J. der henviser til, at Retten desuden fastslog, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af de beføjelser, den har fået delegeret af lovgiveren, ikke kan rejse tvivl om den lovgivningsmæssige balance, som lovgiveren har fastsat mellem hensynet til forbedring af det indre marked og beskyttelse af både menneskers og dyrs sundhed og miljøet (dommens præmis 72); der henviser til, at Retten derved præciserede, at det er upassende, at Kommissionen som del af konsekvensanalysen, der vedrører vedtagelsen af en delegeret retsakt, foretager en vurdering af ændringer af den sektorspecifikke lovgivning;

K. der henviser til, at Retten fandt, at de midlertidige kriterier, jf. forordning (EU) nr. 528/2012, ikke kan anses for at yde et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau (dommens præmis 77);

L. der henviser til, at den institution eller det organ, kontor eller agentur, hvis undladelse er erklæret at være i strid mod traktaterne, i henhold til artikel 266 i TEUF har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger;

M. der henviser til, at Vytenis Andriukaitis, Kommissær med ansvar for sundhed og fødevaresikkerhed, på Parlamentets plenarmøde i februar 2016 bebudede, at Kommissionen uanset dette ville fortsætte med at foretage denne konsekvensanalyse, idet den mener, at det er et »hensigtsmæssigt og endda afgørende redskab til at vejlede den fremtidige afgørelse om kriterierne«;

N. der henviser til, at Kommissionen er forpligtet til at foretage konsekvensanalyser i tilknytning til lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige initiativer, der forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger, for at kortlægge alternative løsninger, hvilket betyder, at konsekvensanalyser er værdifulde værktøjer til at vurdere politiske valgmuligheder, men ikke til at fastsætte videnskabelige spørgsmål;

Onsdag den 8. juni 2016

O. der henviser til, at Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, i sin skrivelse af 22. marts 2016 til Parlamentets formand, Martin Schulz, bekræftede Kommissionens hensigt om først at anmode Udvalget for Forskriftskontrol om en udtalelse om konsekvensanalysen, før den træffer afgørelse om de videnskabelige kriterier, og derefter at vedtage videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber inden udgangen af juni 2016;

P. der henviser til, at der derfor ikke er nogen tvivl om, at Kommissionen endnu ikke har truffet foranstaltninger til at efterkomme Domstolens dom, men holder fast ved sin tilsidesættelse af EU-retten som angivet af Domstolen, og dermed nu også overtræder artikel 266 i TEUF;

Q. der henviser til, at det er fuldstændig uacceptabelt, at Kommissionen som traktaternes vogter ikke handler i overensstemmelse med traktaterne;

1. fordømmer Kommissionen for ikke alene at undlade at opfylde sin forpligtelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 528/2012, men også for ikke at opfylde sine institutionelle forpligtelser, der er fastsat i selve traktaterne, navnlig i artikel 266 i TEUF;

2. noterer sig Kommissionens politiske vilje til at foreslå videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber inden sommer;

3. understreger, at Retten fastslog, at angivelse af videnskabelige kriterier kun kan ske på en objektiv måde på grundlag af videnskabelige data i relation til hormonsystemet — uafhængigt af andre hensyn, navnlig på det økonomiske område — og at Kommissionen ikke har ret til at ændre den lovgivningsmæssige balance, der er fastsat i en basisretsakt, ved anvendelsen af de beføjelser, der er uddelegeret til den i henhold til artikel 290 i TEUF, hvilket imidlertid er noget, som Kommissionen vurderer som værende en del af sin konsekvensanalyse;

4. opfordrer Kommissionen til straks at efterkomme sine forpligtelser i henhold til artikel 266 i TEUF og til straks at vedtage farebaserede videnskabelige kriterier til bestemmelse af hormonforstyrrende egenskaber;

5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Rådet og formanden for Kommissionen og meddele dem resultatet af afstemningen i plenum om dette forslag.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0271

Produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af transformationsbegivenhederne Bt11, MIR162, MIR604 og GA21, og om ophævelse af afgørelse 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU og 2011/894/EU (D044931/01 — 2016/2682(RSP))

(2018/C 086/14)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af transformationsbegivenhederne Bt11, MIR162, MIR604 og GA21, og om ophævelse af afgørelse 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU og 2011/894/EU (D044931/01,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ([1]), særlig artikel 7, stk. 3, artikel 9, stk. 2, artikel 19, stk. 3, og artikel 21, stk. 2,

— der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([2]),

— der henviser til, at Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, som er omhandlet i artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 25. april 2016 vedtog ikke at afgive udtalelse,

— der henviser til Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets (EFSA's) udtalelse af 7. december 2015 ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 3. februar 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87705 × MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 3. februar 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 (MON-877Ø5-9 × MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 ([5]),

— der henviser til sin beslutning af 3. februar 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne FG72 (MST-FGØ72-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 ([6]),

---

([1]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.
([2]) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
([3]) EFSA's GMO-panel (EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer), 2015. Scientific Opinion on an application by Syngenta (EFSA-GMO-DE-2009-66) for placing on the market of herbicide tolerant and insect resistant maize Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 and subcombinations independently of their origin for food and feed uses, import and processing under Regulation (EC) No 1829/2003. EFSA Journal 2015; 13(12):4297 (34 pp. doi:10.2903/j.efsa.2015.4297).
([4]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0040.
([5]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0039.
([6]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0038.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til sin beslutning af 16. december 2015 om Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2279 af 4. december 2015 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret NK603 × T25-majs (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 ([1]),

— der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,

— der henviser til forretningsordenens artikel 106, stk. 2 og 3,

A. der henviser til, at Syngenta France SAS den 9. februar 2009 i henhold til artikel 5 og 17 i forordning (EF) nr. 1829/2003 indgav en ansøgning til Tysklands kompetente myndighed om tilladelse til markedsføring af fødevarer, fødevareingredienser og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs;

B. der henviser til, at ansøgningen også omfatter markedsføring af genetisk modificeret Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs i produkter, der består af eller indeholder denne majs, til anden anvendelse end fødevarer og foder, som er tilladt for al anden majs, undtagen til dyrkning;

C. der henviser til, at Syngenta den 5. juli 2013 udvidede ansøgningens anvendelsesområde til også at omfatte alle underkombinationer af de enkelte genetiske modifikationsbegivenheder, som tilsammen udgør Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21-majs (»underkombinationer«), herunder Bt11 × GA21-majs, MIR604 × GA21-majs, Bt11 × MIR604-majs og Bt11 × MIR604 × GA21-majs, som allerede er blevet godkendt ved Kommissionens afgørelse 2010/426/EU ([2]), 2011/892/EU ([3]), 2011/893/EU ([4]) og 2011/894/EU ([5]);

D. der henviser til, at SYN-BTØ11-1-majs, som beskrevet i ansøgningen, udtrykker proteinet Cry1Ab, som giver beskyttelse mod visse skadelige sommerfuglearter, og et PAT-protein, som giver tolerance over for glufosinatammonium-herbicider;

E. der henviser til, at SYN-IR162-4-majs, som beskrevet i ansøgningen, udtrykker proteinet Vip3Aa20, som giver beskyttelse mod visse skadelige sommerfuglearter, og PMI-protein, som blev anvendt som selektiv markør;

F. der henviser til, at SYN-IR6Ø4-5-majs, som beskrevet i ansøgningen, udtrykker proteinet Cry3A, som giver beskyttelse mod visse skadelige billelarver, og PMI-protein, som blev anvendt som selektiv markør;

G. der henviser til, at MON-ØØØ21-9-majs, som beskrevet i ansøgningen, udtrykker proteinet Cry1Ab, som giver beskyttelse mod visse skadelige sommerfuglearter, og proteinet mEPSPS, som giver tolerance over for glyphosatbaserede herbicider;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0456.

([2]) Kommissionens afgørelse 2010/426/EU af 28. juli 2010 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11xGA21-majs (SYN-BTØ11-1xMON-ØØØ21-9), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 199 af 31.7.2010, s. 36).

([3]) Kommissionens afgørelse 2011/892/EU af 22. december 2011 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MIR604xGA21-majs (SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 344 af 28.12.2011, s. 55).

([4]) Kommissionens afgørelse 2011/893/EU af 22. december 2011 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11xMIR604-majs (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 344 af 28.12.2011, s. 59).

([5]) Kommissionens afgørelse 2011/894/EU af 22. december 2011 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret Bt11xMIR604xGA21-majs (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 344 af 28.12.2011, s. 64).

Onsdag den 8. juni 2016

H. der henviser til, at Det Internationale Kræftforskningscenter — Verdenssundhedsorganisationens specialiserede kræftagentur — den 20. marts 2015 klassificerede glyphosat som sandsynligvis kræftfremkaldende hos mennesker ([1]);

I. der henviser til, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse blev sat til afstemning i Den Stående Komité den 25. april 2016, uden at der blev afgivet udtalelse;

J. der henviser til, at Kommissionen den 22. april 2015 i begrundelsen til sit lovgivningsmæssige forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1829/2003 dybt beklagede den omstændighed, at tilladelsesafgørelserne, siden forordning (EF) nr. 1829/2003 trådte i kraft, i henhold til gældende lovgivning var blevet vedtaget af Kommissionen uden at være bakket op af en positiv udtalelse fra de komitéer, hvori medlemsstaterne er repræsenteret, og at returnering af sagen til Kommissionen med henblik på en endelig afgørelse — hvilket i høj grad var en undtagelse fra beslutningstagningen generelt — var blevet normen for beslutningsprocessen for tilladelse af GM-fødevarer og -foder;

1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;

2. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;

3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

([1]) IARC Monographs Volume 112: evaluation of five organophosphate insecticides and herbicides 20 March 2015, http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0272

Markedsføring af en genetisk modificeret nellike (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4)

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om markedsføring af en genetisk modificeret nellike (*Dianthus caryophyllus* L., linje SHD-27531-4) (D044927/02 — 2016/2683(RSP))

(2018/C 086/15)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om markedsføring af en genetisk modificeret nellike (Dianthus caryophyllus L., linje SHD-27531-4) (D044927/02,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ([1]), særlig artikel 18, stk. 1, første afsnit,

— der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([2]),

— der henviser til Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets (EFSA's) udtalelse af 15. december 2015 ([3]),

— der henviser til EFSA's udtalelse af 10. november 2014 ([4]),

— der henviser til resultatet af afstemningen i Forskriftsudvalget den 25. april 2016,

— der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,

— der henviser til forretningsordenens artikel 106, stk. 2 og 3,

A. der henviser til, at Suntory Holdings Limited, Osaka, Japan i marts 2013 indgav en anmeldelse (reference C/NL/13/01) vedrørende markedsføring af en genetisk modificeret nellike (Dianthus caryophyllus L., linje SHD-27531-4) til den kompetente myndighed i Nederlandene;

B. der henviser til, at anmeldelsen C/NL/13/01 omfatter import og distribution af samt detailhandel i Unionen med afskårne blomster fra den genetisk modificerede nellike SHD-27531-4 til kun dekorative formål;

C. der henviser til, at Forskriftsudvalget den 25. april 2016 ikke afgav nogen udtalelse, idet syv medlemsstater, der repræsenterer 7,84 % af befolkningen, stemte imod udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse, seks medlemsstater, der repræsenterer 46,26 % af befolkningen, undlod at stemme, elleve medlemsstater, der repræsenterer 36,29 % af befolkningen, stemte for, og fire medlemsstater ikke var repræsenteret;

([1]) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.
([2]) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
([3]) GMO-panel (EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer), 2015. Videnskabelig udtalelse om en Del C-anmeldelse (reference C/NL/13/01) fra Suntory Holdings Limited om import og distribution af samt detailhandel med afskårne blomster af nellike SHD-27531-4 med ændret farve på kronbladene til dekorative formål. EFSA Journal 2015; 13(12):4358, 19 s. (doi:10.2903/j.efsa.2015.4358).
([4]) GMO-panel (EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer), 2014. Videnskabelig udtalelse om en medlemsstats indvendinger mod en anmeldelse (reference C/NL/13/01) om markedsføring af den genetisk modificerede nellike SHD-27531-4 med ændret farve, til import af afskårne blomster til dekorative formål, i henhold til Del C i direktiv 2001/18/EF fra Suntory Holdings Limited. EFSA Journal 2014; 12(11):3878, 9 s. (doi:10.2903/j.efsa.2014.3878).

Onsdag den 8. juni 2016

D. der henviser til, at det af EFSA's udtalelse fremgår, at EFSA's GMO-panel er klar over, at det i visse befolkninger er almindeligt bevidst at spise kronblade fra nelliker, der anvendes som pynt i madretter;

E. der henviser til, at EFSA's GMO-panel imidlertid ikke vurderede de mulige konsekvenser af, at mennesker bevidst indtager genetisk modificerede nelliker;

F. der henviser til, at EFSA's udtalelse ikke omfattede dyrs såvel tilsigtede som utilsigtede fortæring af genetisk modificerede nellikeblomster;

G. der henviser til, at nelliken tilhører arten Dianthus caryophyllus af slægten Dianthus, der dyrkes i vidt omfang;

H. der henviser til, at medlemmer af slægten Dianthus, herunder vilde og opdrættede arter, er temmelig forskellige, idet deres oprindelse strækker sig fra det sydlige Rusland til bjergregionerne i Grækenland og Auvergne-bjergene i Frankrig; der henviser til, at Dianthus spp. er tilpasset de køligere bjergregioner i Europa og Asien og findes også i regionerne ved Middelhavskysten; der henviser til, at D. caryophyllus er en prydplante, som dyrkes i vidt omfang i Europa, både i væksthuse og udendørs (dvs. i Italien og Spanien), og som af og til vokser naturligt i visse middelhavslande, men synes at være begrænset til regionerne ved Middelhavskysten i Grækenland, Italien, Sicilien, Korsika og Sardinien ([1]);

I. der henviser til, at de største producenter af nelliker er Italien, Spanien og Nederlandene, og der henviser til, at den vilde Dianthus caryophyllus hovedsagelig findes i Frankrig og Italien ([2]);

J. der henviser til, at Cypern gjorde indsigelse mod anmeldelsen, og at EFSA's GMO-panel var enig med Cypern i, at privatpersoners udbredelse af nellike SHD-27531-4 (f.eks. roddannelse) ikke kan udelukkes; der henviser til, at EFSA mener, at beskårne stilke med vegetative skud kan formeres gennem roddannelse eller mikroformering og frigives i miljøet (f.eks. i haver);

K. der henviser til, at i naturen sker krydsbefrugtningen af Dianthus spp. ved hjælp af insektbestøvere, navnlig sommerfugle, som har tilstrækkeligt lange snabler til at nå den nektar, der findes i den nederste del af blomsterne; der henviser til, at EFSA's GMO-panel er af den opfattelse, at sommerfugles potentielle spredning af pollen fra den genetisk modificerede nellike SHD-27531-4 til vilde Dianthus-arter ikke kan udelukkes;

L. der henviser til, at når Dianthus caryophyllus L., linje SHD-27531-4, har udtjent sin dekorative værdi, bliver den til affald, som ifølge principperne for den cirkulære økonomi muligvis skal håndteres via kompostering, men der henviser til, at EFSA ikke har undersøgt indvirkningerne af en sådan frigivelse i miljøet;

M. der henviser til, at hvis nellike SHD-27531-4 udslippes i miljøet via spiredygtige frø, pollen eller planter med rod, mener EFSA's GMO-panel ikke, at nelliken vil udvise forbedrede egenskaber, medmindre den udsættes for sulfonylurinstof-herbicider;

N. der henviser til, at den genetiske modificerede nellike indeholder SuRB(als)-genet, der koder for en mutant acetolactatsyntase (ALS), som stammer fra Nicotiana tabacum, der giver tolerance over for sulfonylurea;

O. der henviser til, at visse herbicider såsom sulfonylureaer, sulfonamider og imidazoler ifølge PAN UK er yderst giftige for planter i meget små doser. Sulfonylureaer har erstattet andre herbicider, som er mere giftige for dyr. Eksperter har advaret om, at den udbredte anvendelse af sulfonylureaer kan have en ødelæggende indvirkning på produktiviteten af ikke-målafgrøder og sammensætningen af naturlige plantesamfund og fødekæder i naturen ([3]);

([1]) Tutin m.fl., 1993.
([2]) http://gmoinfo.jrc.ec.europa.eu/csnifs/C-NL-13-01.pdf
([3]) http://www.pan-uk.org/pestnews/Issue/pn88/PN88_p4-7.pdf

Onsdag den 8. juni 2016

P. der henviser til, at sulfonylureaer er almindelige sekundære muligheder i forbindelse med behandling af type 2-diabetes og forbindes med en højere risiko for kardiovaskulære problemer sammenlignet med andre antidiabetiske lægemidler ([1]);

Q. der henviser til, at oprettelsen af et marked for sulfonylurea-resistente planter vil tilskynde til, at dette lægemiddel benyttes på globalt plan som et herbicid mod diabetes;

R. der henviser til, at anvendelsen af et lægemiddel til andre formål end folkesundhed, hvilket fører til, at det spredes ukontrolleret i økosystemerne, kan have globale skadelige indvirkninger på biodiversiteten og forårsage kemisk forurening af drikkevandet;

1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke opfylder målet for sundheds- og miljøbeskyttelse, der er fastsat i direktiv 2001/18/EF, og derfor overskrider de i dette direktiv fastlagte gennemførelsesbeføjelser;

2. anmoder Kommissionen om at trække sit udkast til gennemførelsesafgørelse tilbage;

3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

([1]) http://thelancet.com/journals/landia/article/PIIS2213-8587(14)70213-X/fulltext

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0274

Cambodja

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om Cambodja (2016/2753(RSP))

(2018/C 086/16)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Cambodja, navnlig af 26. november 2015 om den politiske situation i Cambodja ([1]), af 9. juli 2015 om Cambodjas lovforslag om NGO'er og fagforeninger ([2]) og af 16. januar 2014 om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og aktivister fra oppositionen i Cambodja og Laos ([3]),

— der henviser til den lokale EU-erklæring af 30. maj 2016 om den politiske situation i Cambodja,

— der henviser til rapporten af 20. august 2015 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Cambodja,

— der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 2. oktober 2015 om Cambodja,

— der henviser til FN's menneskerettighedskomités konkluderende observationer af 27. april 2015 om den anden periodiske rapport om Cambodja,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

— der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere fra 2008,

— der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Cambodja fra 1997,

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 8. marts 1999 om retten for individer og samfundsgrupper til at fremme og beskytte universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

— der henviser til erklæringen af 1. april 2016 fra FN's særlige rapportør, i hvilken Cambodja indtrængende opfordres til at styrke beskyttelsen af kvinder og oprindelige folks rettigheder,

— der henviser til den fælles erklæring fra civilsamfundsorganisationer af 2. maj 2016, hvori anklagerne mod menneskerettighedsforkæmpere fordømmes,

— der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig,

— der henviser til den cambodjanske forfatning, navnlig artikel 41, i hvilken bestemmelserne om retten til ytrings- og forsamlingsfrihed er nedfældet, til artikel 35 om retten til politisk deltagelse og til artikel 80 om parlamentarisk immunitet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at der i de seneste måneder har været en støt stigning i antallet af anholdelser af medlemmer af den politiske opposition, menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0413.
([2]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0277.
([3]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0044.

Torsdag den 9. juni 2016

B. der henviser til, at premierminister Hun Sen har været ved magten i over 30 år; der henviser til, at Sam Rainsy, formanden for det ledende oppositionsparti CNRP, forbliver i selvvalgt eksil som følge af tidligere retsforfølgning på basis af opdigtede politisk motiverede anklager, og til, at den fungerende formand for CNRP, Kem Sokha, er genstand for en undersøgelse; der henviser til, at en anklager ved domstolen i Phnom Penh den 22. april 2016 bekendtgjorde, at CNRP-formanden, Sam Rainsy, in absentia ville blive stillet for retten på grundlag af yderligere politisk motiverede anklager i en retsag, der indledes 28. juli 2016;

C. der henviser til, at Sam Rainsy den 20. november 2015 blev indkaldt af en domstol til at møde op til en afhøring i forbindelse med en opdatering på hans offentlige Facebook-profil, der blev foretaget af en oppositionssenator, Hong Sok Hour, som har været anholdt siden august 2015 på baggrund af anklager om forfalskning og opildnen efter at have lagt en video på Sam Rainsys Facebook-profil, som indeholder et angiveligt falsk dokument vedrørende grænsetraktaten med Vietnam fra 1979;

D. der henviser til, at byretten i Phnom Penh den 3. maj 2016 indstævnede Kem Sokha i forbindelse med en anklage om æreskrænkelse sammen med parlamentsmedlemmerne Pin Ratana og Tok Vanchan, uagtet disses immunitet;

E. der henviser til, at en kendt politisk analytiker, Ou Virak, den 12. maj 2016 ligeledes blev anklaget for ærekrænkelse efter at have givet udtryk for sin mening om Kem Sokha-sagen;

F. der henviser til, at Ny Sokha, Nay Vanda og Yi Soksan (tre seniormenneskerettighedsforkæmpere fra den cambodjanske menneskerettigheds- og udviklingssammenslutning (ADHOC)), tidligere ADHOC-medarbejder, Ny Chakrya, som er vicegeneralsekretær for landets nationale valgkomité (NEC) samt en medarbejder ved FN's højkommissær for menneskerettigheder (OHCHR), Soen Sally, den 2. maj 2016 blev genstand for politisk motiverede anklager og risikerer at få op til 10 års fængsel;

G. der henviser til, at Um Sam An, oppositionsmedlem og medlem af nationalforsamlingen, blev frataget sin parlamentariske immunitet og anholdt den 11. april 2016 på baggrund af opdigtede anklager om »tilskyndelse til at skabe kaos i samfundet« i forbindelse med sine ikkevoldelige synspunkter vedrørende forbindelserne mellem Cambodja og Vietnam; der henviser til, at han derefter blev tilbageholdt af politiet med ansvar for terrorbekæmpelse, tiltalt og derpå forblev varetægtsfængslet på grundlag af disse anklager;

H. der henviser til, at domstolen i Phnom Penh den 26. april 2016 rejste tiltale mod Rong Chhun, en tidligere fagforeningsleder, som for øjeblikket er medlem af NEC, på grundlag af opdigtede politisk motiverede anklager om tilskyndelse til vold fremprovokeret af regeringens sikkerhedsstyrkers undertrykkelse af arbejdstagerstrejker i perioden fra december 2013 til begyndelsen af januar 2014; der henviser til, at der skal afholdes to vigtige valg (kommunalvalg i 2017 og parlamentsvalg i 2018) og til, at regeringen lægger pres på NEC som en metode til at påvirke disse valg;

I. der henviser til, at otte personer, der protesterede fredeligt imod anholdelsen af ADHOC-medlemmer, heriblandt Ee Sarom, direktør for NGO'en Sahmakun Teang Tnaut, Thav Khimsan, vicedirektør for NGO'en LICADHO, samt en svensk og en tysk rådgiver for LICADHO blev anholdt den 9. maj 2016 og sat på fri fod kort tid efter; der henviser til, at det samme skete for fem fredelige demonstranter den 16. maj 2016;

J. der henviser til, at EU er Cambodjas største partner målt i udviklingshjælp med en ny bevilling for perioden 2014-2020 på 410 mio. EUR; der henviser til, at EU støtter en bred vifte af menneskerettighedsinitiativer, der gennemføres af cambodjanske NGO'er og andre civilsamfundsorganisationer; der henviser til, at Cambodja er stærkt afhængig af udviklingsbistand;

K. der henviser til, at en gruppe demonstranter, der støttede regeringen, den 26. oktober 2015 brutalt overfaldt to parlamentsmedlemmer fra oppositionspartiet CNRP, Nhay Chamrouen og Kong Sakphea, i Phnom Penh og udgjorde en sikkerhedsmæssig fare for nationalforsamlingens første næstformands private residens; der henviser til, at rapporter antydede, at politiet og andre statslige sikkerhedsstyrker kiggede på, mens angrebene fandt sted; der henviser til, at der er blevet foretaget anholdelser i forbindelse med disse angreb, men at menneskerettigheds-NGO'er i Cambodja har udtrykt bekymring over, at de faktiske gerningsmænd fortsat er på fri fod;

Torsdag den 9. juni 2016

L. der henviser til, at offentliggørelsen af loven om foreninger og NGO'er (LANGO) trods udbredt kritik fra civilsamfundet og det internationale samfund har givet de statslige myndigheder vilkårlige beføjelser til at afvikle og blokere for oprettelsen af organisationer, der forsvarer menneskerettighederne, og allerede er begyndt at hæmme civilsamfundsaktiviteter og have en afskrækkende indvirkning på indsatsen for at opretholde menneskerettighederne i Cambodja;

M. der henviser til, at myndighederne siden vedtagelsen af loven om foreninger og NGO'er (LANGO) i 2015 har nægtet at give tilladelse til store offentlige kampagner og begivenheder, der ledes af NGO'er, og til, at politistyrker i de seneste måneder i varierende omfang har afbrudt arrangementer afholdt i forbindelse med World Habitat Day, den internationale menneskerettighedsdag, den internationale kvindedag og arbejdernes internationale kampdag, ligesom det er tilfældet med andre demonstrationer;

N. der henviser til, at det cambodjanske senat vedtog loven om fagforeninger den 12. april 2016, som indfører nye begrænsninger for arbejdstagernes ret til foreningsfrihed og tildeler statslige myndigheder nye, vilkårlige beføjelser til at undertrykke fagforeningernes udøvelse af denne ret;

1. giver udtryk for dyb bekymring over det stadig dårligere klima for oppositionspolitikere og menneskerettighedsaktivister i Cambodja og fordømmer alle voldshandlinger og politisk motiverede anklager, vilkårlige tilbageholdelser, forhør, straffe og domme mod disse personer;

2. beklager eskaleringen af politisk motiverede anklager og juridisk chikane af menneskerettighedsforkæmpere og menneskerettighedsaktivister og navnlig over de politisk motiverede anklager, straffe og domme i forbindelse med det legitime arbejde, som udføres af aktivister, politiske kritikere og menneskerettighedsforkæmpere i Cambodja;

3. opfordrer indtrængende Cambodjas myndigheder til at tilbagekalde arrestordren og frafalde alle anklager mod oppositionsleder Sam Rainsy og CNRP-medlemmer af nationalforsamlingen og senatet, herunder senator Hong Sok Hour; kræver øjeblikkelig løsladelse af de fem menneskerettighedsforkæmpere, som fortsat sidder varetægtsfængslet, nemlig Ny Sokha, Nay Vanda, Yi Soksan, Lim Mony og Ny Chakra, og at disse politikere, aktivister og menneskerettighedsforkæmpere får lov til at arbejde frit uden frygt for anholdelse eller forfølgelse samt, at der sættes en stopper for politisk brug af domstolene med henblik på at retsforfølge folk på grundlag af politisk motiverede og opdigtede anklager; opfordrer nationalforsamlingen til omgående at genindsætte Sam Rainsy, Um Sam An og Hong Sok Hour og give dem deres parlamentariske immunitet tilbage;

4. opfordrer indtrængende de cambodjanske myndigheder til at frafalde alle politisk motiverede anklager og andre straffesager mod ADHOC og andre cambodjanske menneskerettighedsforkæmpere, til at ophøre med alle trusler om anvendelse af undertrykkende LANGO-bestemmelser og alle andre forsøg på at intimidere og chikanere menneskerettighedsforkæmpere og nationale og internationale organisationer samt til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle dem, der sidder fængslet for politisk motiverede og opdigtede anklager;

5. opfordrer indtrængende Cambodjas regering til at anerkende den legitime og nyttige rolle, som civilsamfundet, fagforeningerne og den politiske opposition spiller ved at bidrage til Cambodjas generelle økonomiske og politiske udvikling;

6. tilskynder regeringen til at arbejde hen imod en styrkelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, hvilket indbefatter en fuldstændig overholdelse af de forfatningsmæssige bestemmelser om pluralisme og forenings- og ytringsfrihed;

7. minder om, at et trusselsfrit miljø med demokratisk dialog er afgørende for politisk stabilitet, demokrati og et fredeligt samfund i landet, og opfordrer indtrængende regeringen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at garantere sikkerheden for alle demokratisk valgte repræsentanter i Cambodja, uanset deres politiske tilhørsforhold;

8. glæder sig over reformen af NEC gennem en ændring af forfatningen efter indgåelsen af aftalen fra juli 2014 mellem Cambodjansk Folkeparti, CPP og CNRP om valgreformer; fremhæver, at NEC nu består af fire CPP-repræsentanter, fire CNRP-repræsentanter og en repræsentant for civilsamfundet;

Torsdag den 9. juni 2016

9. opfordrer regeringen til at sikre fuldstændige og upartiske undersøgelser med deltagelse af FN, som kan føre til retsforfølgning af alle dem, der var ansvarlige for det nylige brutale angreb på de to CNRP-medlemmer af nationalforsamlingen, som blev udført af medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, og for militærets og politiets brug af overdreven magt til at undertrykke demonstrationer, strejker og sociale uroligheder;

10. opfordrer de cambodjanske myndigheder til at frafalde alle anklager mod tidligere fagforeningsleder og NEC-medlem Rong Chhun;

11. opfordrer medlemsstaterne, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen til at fastsætte klare benchmarks for de kommende valg i Cambodja, som er i overensstemmelse med folkerettens bestemmelser om ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed, og til offentligt at meddele de cambodjanske myndigheder og oppositionen disse benchmarks; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at gøre EU's finansielle bistand afhængig af forbedringer i menneskerettighedssituationen i landet;

12. udtrykker sin bekymring over den nye fagforeningslov; opfordrer indtrængende regeringen til at ophæve fagforeningsloven, LANGO og lignende love, som begrænser de grundlæggende frihedsrettigheder og truer udøvelsen af menneskerettighederne; opfordrer indtrængende regeringen til at sikre, at al lovgivning med relevans for menneskerettighederne er i overensstemmelse med Cambodjas forfatning og internationale standarder;

13. opfordrer den cambodjanske regering til at standse alle tvangsudsættelser og land grabbing og til at sikre, at udsættelser udføres i fuld overensstemmelse med internationale standarder;

14. fremhæver betydningen af en EU-valgobservationsmission og dennes bidrag til at sikre frie og retfærdige valg; opfordrer NEC og de relevante offentlige myndigheder til at sikre, at alle stemmeberettigede vælgere, herunder vandrende arbejdstagere og tilbageholdte, har adgang til og tilstrækkelig tid til at lade sig registrere;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil samt til regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og til regeringen og nationalforsamlingen i Cambodja.

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0275

Samvittighedsfangers situation i Tadsjikistan

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om Tadsjikistan: Situationen for samvittighedsfanger (2016/2754(RSP))

(2018/C 086/17)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 7, 8 og 9 i verdenserklæringen om menneskerettigheder,

— der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Tadsjikistan på den anden side ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om gennemførelsen af EU-strategien for Centralasien ([2]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 22. juni 2015 vedrørende EU-strategien for Centralasien,

— der henviser til sin beslutning af 13. april 2016 om gennemførelse og gennemgang af EU-strategien for Centralasien ([3]),

— der henviser til EU's erklæring af 18. februar 2016 til Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa om straffesagen mod Islamisk Genfødelsesparti (IRPT) i Tadsjikistan,

— der henviser til konklusionerne af 18. september 2015 fra EU's særlige repræsentant for Centralasiens besøg i Tadsjikistan,

— der henviser til redegørelse af 3. juni 2016 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om den tadsjikiske højesterets livstidsdom over ledere af Det Islamiske Genfødelsesparti,

— der henviser til de foreløbige bemærkninger af 9. marts 2016 fra FN's særlige rapportør om retten til ytrings- og meningsfrihed ved afslutningen af dennes besøg i Tadsjikistan,

— der henviser til UPR-henstillingerne til Tadsjikistan, der blev afgivet på den 25. samling i FN's Menneskerettighedsråd den 6. maj 2016,

— der henviser til den årlige menneskerettighedsdialog mellem EU og Tadsjikistan,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), som garanterer ytringsfriheden, forsamlingsfriheden, retten til respekt for den enkeltes personlige liv, privatliv og familieliv og retten til ligestilling og forbyder forskelsbehandling i udøvelsen af disse rettigheder,

— der henviser til den regionale konference om forebyggelse af tortur den 27.-29. maj 2014 og den regionale konference om samfundets rolle i forebyggelsen af tortur den 31. maj — 2. juni 2016,

---

([1]) EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 12.
([2]) EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 91.
([3]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0121.

Torsdag den 9. juni 2016

— der henviser til Tadsjikistans handlingsplan fra august 2013 til gennemførelse af henstillingerne fra FN's Komité mod Tortur,

— der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at Parlamentet den 17. september 2009 godkendte partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Tadsjikistan; der henviser til, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen blev undertegnet i 2004 og trådte i kraft den 1. januar 2010; der henviser til, at det navnlig i artikel 2 fastslås, at »respekten for de demokratiske principper og de grundlæggende menneskerettigheder danner grundlag for parternes interne og eksterne politikker og udgør et væsentligt element i denne aftale«;

B. der henviser til, at EU-Tadsjikistan-samarbejdet siden 1992 er blevet udvidet til et stort antal områder, herunder menneskerettigheder og demokrati, som udgør selve grundlaget for ethvert partnerskab;

C. der henviser til, at EU har en afgørende interesse i at intensivere det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige samarbejde og samarbejdet om bæredygtig udvikling og fred med den centralasiatiske region via et stærkt og åbent forhold mellem EU og Tadsjikistan baseret på retsstatsforhold, demokrati og menneskerettigheder;

D. der henviser til, at velkendt forretningsmand og regeringskritiker, Abubakr Azizkhodzhaev, siden februar 2016 har været frihedsberøvet efter at have fremsat kritiske bemærkninger om korrupte forretningsmetoder; der henviser til, at han er anklaget for tilskyndelse til nationalt had, racehad eller religiøst had efter artikel 189 i den tadsjikiske straffelov;

E. der henviser til, at medlemmer af Tadsjikistan politiske opposition systematisk er blevet forfulgt; der henviser til, at Tadsjikistans Islamiske Genfødelsesparti (IRPT) i september 2015 blev forbudt efter at være blevet sat i forbindelse med et mislykket kupforsøg tidligere på måneden, ledet af general Abdukhalim Nazarzoda, som blev dræbt sammen med 37 af sine tilhængere; der henviser til, at myndighederne allerede har anholdt omkring 200 IRPT-medlemmer;

F. der henviser til, at, den tadsjikiske højesteret i februar 2016 indledte sager mod 13 medlemmer af IRPT's Politiske Råd samt fire andre personer med tilknytning til partiet, der var anklaget for »ekstremisme« på grund af deres påståede deltagelse i angrebene i september 2015; der henviser til, at mange IRPT-medlemmer er blevet anholdt og sigtet for overtrædelse af straffeloven uden garanti for en retfærdig rettergang; der henviser til, at Zaid Saidov, forretningsmand og velkendt oppositionsfigur, blev idømt 29 års fængsel i en straffesag rejst i forbindelse med hans opstilling ved præsidentvalget i november 2013; der henviser til, at Umarali Kuvvatov blev dræbt i marts 2015 i Istanbul, og at en anden aktivist, Maksud Ibragimov, blev stukket ned og bortført i Rusland, inden han blev bragt tilbage til Tadsjikistan og i juli 2015 idømt 17 års fængsel;

G. der henviser til, at den tadsjikiske højesteret i Dusjanbe den 2. juni 2016 idømte Mahmadali Hayit og Saidumar Hussaini, fremtrædende medlemmer af det forbudte IRPT, livsvarigt fængsel på grundlag af anklager om at have stået bag et kupforsøg i 2015; der henviser til, at 11 andre IRPT-medlemmer er blevet idømt fængselsdomme; der henviser til, at tre slægtninge til lederen af IRPT, Muhiddin Kabiri, er blevet fængslet for at have undladt at anmelde en ikke nærmere angivet forbrydelse; der henviser til, at retssagerne var uigennemskuelige og krænkede de tiltaltes ret til en retfærdig rettergang;

H. der henviser til, at adskillige advokater, der ansøgte om at fungere som forsvarsadvokater for IRPT-medlemmer, har modtaget dødstrusler og er blevet arresteret, frihedsberøvet og fængslet; der henviser til, at anholdelserne af Buzurgmehr Yorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Shukhrat Kudratov, Firuz og Daler Tabarov giver anledning til stor bekymring med hensyn til overholdelsen af de internationale standarder for så vidt angår spørgsmålet om advokaters uafhængighed, lukkede retssager og begrænset adgang til advokatbistand; der henviser til, at adskillige journalister også er blevet frihedsberøvet, chikaneret og intimideret; der henviser til, at ytringsfrihed og adgang til medierne samt politisk og ideologisk, herunder religiøs, pluralisme skal anerkendes i henhold til Tadsjikistans forfatning;

Torsdag den 9. juni 2016

I. der henviser til, at Advokatura-loven fra 2015 har gjort det nødvendigt for alle forsvarsadvokater at få udstedt nye bestallinger og har indført visse begrænsninger for, hvem der kan udøve advokatvirksomhed, hvilket giver nye muligheder for at gøre indgreb i advokaternes frie udøvelse af deres erhverv;

J. der henviser til, at de seneste ændringer til loven om offentlige foreninger, som trådte i kraft i 2015, lægger hindringer i vejen for civilsamfundets funktionsdygtighed ved at kræve offentliggørelse af NGO'ers finansieringskilder;

K. der henviser til, at Europa-Parlamentets valgobservationsdelegation ved parlamentsvalget i Tadsjikistan i sin rapport af 2. marts 2015 fremhævede betydelige mangler;

L. der henviser til, at såvel pressen som websteder, sociale medier og internetudbydere i Tadsjikistan fungerer i et restriktivt miljø, hvor selvcensur er udbredt; der henviser til, at regeringen bruger restriktive medielove og -regulativer til at bremse uafhængig nyhedsformidling og ofte blokerer onlinemedier og sociale medier;

M. der henviser til, at FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf i februar 2015 udtrykte bekymring over den forsatte tortur, mishandling og straffrihed i sin statusrapport til opfølgning af hans rejse til Tadsjikistan i februar 2014;

N. der henviser til, at Tadsjikistans placering på korruptionsindekset fortsat er bekymrende højt;

O. der henviser til, at det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) udgør et vigtigt finansielt instrument til støtte for retsstatsforhold, god regeringsførelse og menneskerettigheder, såvel i landet som i regionen;

P. der henviser til, at Tadsjikistan den 22. maj 2016 afholdt en folkeafstemning om forfatningsændringer, der gør det muligt for den siddende præsident, Emomali Rahmon, at genopstille et ubegrænset antal gange;

1. opfordrer til løsladelse af alle, der sidder fængslet på grund af politisk motiverede anklager, heriblandt Abubakr Azizkhodzhaev, Zaid Saidov, Maksud Ibragimov, IRPT-lederne Mahmadali Hayit og Saidumar Hussaini samt 11 andre IRPT-medlemmer;

2. opfordrer indtrængende de tadsjikiske myndigheder til at omstøde domfældelserne af advokater og advokater, heriblandt Buzurgmehr Yorov, Nodira Dodajanova, Nuriddin Mahkamov, Shukhrat Kudratov samt Firuz og Daler Tabarov, og sætte dem på fri fod;

3. understreger betydningen af forbindelserne mellem EU og Tadsjikistan og af en styrkelse af samarbejdet på alle områder; fremhæver den interesse, som EU har i et holdbart forhold til Tadsjikistan for så vidt angår politisk og økonomisk samarbejde; understreger, at de politiske og økonomiske forbindelser med EU er nært knyttet til et værdifællesskab omkring respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som fastsat i partnerskabs- og samarbejdsaftalen;

4. er yderst bekymret over det stigende antal frihedsberøvelser af menneskerettighedsaktivister, medlemmer af den politiske opposition og deres pårørende, begrænsninger af mediefriheden og internettet og mobilkommunikation, og begrænsninger af religiøse ytringer;

5. opfordrer indtrængende myndighederne i Tadsjikistan til at give forsvarsadvokater og politiske figurer en fair, åben og gennemsigtig behandling ved retssager, til at yde solid beskyttelse og proceduremæssige garantier i overensstemmelse med Tadsjikistans internationale forpligtelser og til at give internationale organisationer tilladelse til at foretage en ny efterforskning af alle rapporterede krænkelser af menneskerettighederne og den menneskelige værdighed; anmoder om, at alle fængslede eller frihedsberøvede får adgang til uafhængig advokatbistand med ret til regelmæssige møder med deres familiemedlemmer; minder om, at der for hver afsagt dom skal fremlægges klare beviser til støtte for de strafferetlige anklager mod den pågældende;

6. opfordrer den tadsjikiske regering til at tillade oppositionsgrupper at operere frit og udøve deres forsamlings-, forenings-, ytrings- og religionsfrihed i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsstandarder og Tadsjikistans forfatning;

Torsdag den 9. juni 2016

7. understreger, at den legitime kamp mod terrorisme og voldelig ekstremisme ikke må bruges som påskud for at forbyde oppositionsaktivitet, begrænse ytringsfriheden eller indskrænke domstolenes uafhængighed; minder om, at de grundlæggende frihedsrettigheder for alle tadsjikiske borgere skal sikres, og retsstatsprincippet holdes i hævd;

8. opfordrer Tadsjikistans parlament til at tage hensyn til uafhængige mediers og civilsamfundsrepræsentanters synspunkter ved sin behandling af de foreslåede ændringer af medieloven for så vidt angår medielicenser; opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at ophøre med at blokere nyhedssites;

9. opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at overholde folkeretten, navnlig med hensyn til loven om offentlige foreninger og loven om advokater og advokatvirksomhed; opfordrer den tadsjikiske regering til at sikre, at alle advokater, herunder dem, der forsvarer menneskerettighedsaktivister, IRPT-medlemmer, ofre for tortur og klienter under anklage for ekstremisme, er i stand til at udføre deres arbejde frit uden frygt for trusler eller chikane;

10. påskønner den række af positive skridt, som den tadsjikiske regering har taget, herunder afkriminaliseringen af ærekrænkelse i 2012, og opfordrer til en korrekt håndhævelse af landets straffelov; påskønner undertegnelsen af den lovgivning, som indfører ændringer til strafferetsplejeloven og loven om procedurer for frihedsberøvelse og betingelser for mistænkte, sigtede og tiltalte, og opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at sikre, at disse lovbestemmelser implementeres hurtigst muligt;

11. påskønner den årlige menneskerettighedsdialog mellem EU og Tadsjikistan, som også bør forholde sig til indholdet af denne beslutning; understreger vigtigheden af en effektiv og resultatorienteret menneskerettighedsdialog mellem EU og de tadsjikiske myndigheder som et redskab til at fremme en afspænding af den politiske situation i landet og iværksættelse af omfattende reformer;

12. opfordrer EU og især EU-Udenrigstjenesten til nøje at overvåge overholdelsen af retsstatsprincipperne i Tadsjikistan, især retten til foreningsfrihed og retten til at danne politiske partier, i forbindelse med det kommende parlamentsvalg i 2020, til at rejse problemer med de tadsjikiske myndigheder og eventuelt tilbyde bistand samt til regelmæssigt at aflægge beretning til Parlamentet; opfordrer EU's delegation i Dusjanbe til fortsat at spille en aktiv rolle;

13. opfordrer myndighederne i Tadsjikistan til at sikre en passende opfølgning og implementering af FN's UPR-henstillinger;

14. udtrykker dyb bekymring over den udbredte brug af tortur, og opfordrer indtrængende den tadsjikiske regering til at gennemføre sin handlingsplan fra august 2013 til efterkommelse af henstillingerne fra FN's Komité mod Tortur;

15. noterer sig konklusionerne fra den valgobservationsmission, der var udsendt af Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa til parlamentsvalget den 1. marts 2015 i Tadsjikistan, hvoraf det fremgår, at valget »fandt sted inden for snævre politiske rammer og ikke gav kandidaterne lige muligheder«, og opfordrer de tadsjikiske myndigheder til at forholde sig til alle henstillingerne i disse konklusioner uden forsinkelse;

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, EU's særlige repræsentant for Centralasien, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, FN's Menneskerettighedsråd samt regeringen i Tadsjikistan og Tadsjikistans præsident, Emomali Rahmon.

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0276

Vietnam

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om Vietnam (2016/2755(RSP))

(2018/C 086/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Vietnam,

— der henviser til erklæringen af 18. december 2015 fra EU-Udenrigstjenestens talsperson om tilbageholdelsen af advokat Nguyễn Văn Đài,

— der henviser til EU's stats- og regeringschefers erklæring af 7. marts 2016,

— der henviser til presseerklæringen fra talspersonen for FN's menneskerettighedskommissær den 13. maj 2016 i Geneve om Tyrkiet, Gambia og Vietnam,

— der henviser til erklæringen af 3. juni 2016 fra FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed, Heiner Bielefeldt, og FN's særlige rapportør om tortur, Juan E. Méndez, der er blevet støttet af FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere, Michel Forst, FN's særlige rapportør om forsamlings- og foreningsfrihed, Maina Kiai, FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed, David Kaye, FN's særlige rapportør om vold mod kvinder, dens årsager og konsekvenserne heraf, Dubravka Šimonović, samt Arbejdsgruppen om Vilkårlig Tilbageholdelse,

— der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Vietnam, som blev undertegnet den 27. juni 2012, og til den årlige menneskerettighedsdialog mellem EU og Vietnams regering, som sidst fandt sted den 15. december 2015,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), som Vietnam tiltrådte i 1082,

— der henviser til den internationale konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, som Vietnam som stat har været part i siden 1082,

— der henviser til FN's konvention imod tortur, som Vietnam ratificerede i 2015,

— der henviser til resultatet af FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Vietnam af 28. januar 2014,

— der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at EU anser Vietnam for at være en vigtig partner i Asien; der henviser til, at 2015 markerer 25-års jubilæet for forbindelserne mellem EU og Vietnam; der henviser til, at disse forbindelser hurtigt har udviklet sig fra handel og bistand til et mere alsidigt forhold;

B. der henviser til, at Vietnam har været en étpartistat siden 1975, hvor Vietnams Kommunistiske Parti (CPV) ikke har ladet nogen anfægte sit lederskab, og hvor det har fastholdt kontrollen over Nationalforsamlingen og domstolene;

C. der henviser til, at de vietnamesiske myndigheder slog hårdt ned på en række demonstrationer, der fandt sted i hele landet i maj 2016, og som blev organiseret efter en miljøkatastrofe, der decimerede nationens fiskereserver;

Torsdag den 9. juni 2016

D. der henviser til, at en vietnamesisk advokat og menneskerettighedsaktivist, Lê Thu Hà, blev arresteret den 16. december 2015 samtidig med en ligesindet fremtrædende menneskerettighedsadvokat, Nguyễn Văn Đài, der blev arresteret for at føre propaganda imod staten; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperen Trần Minh Nhật den 22. februar 2016 blev angrebet af en politibetjent i sit hjem i Lâm Hà-distriktet i Lâm Đồng-provinsen; der henviser til, at Trần Huỳnh Duy Thức, der blev fængslet i 2009 efter en retssag uden noget meningsfuldt forsvar, modtog en dom på 16 års fængsel efterfulgt af fem års husarrest; der henviser til, at der hersker alvorlig bekymring over den buddhistiske dissident Thích Quảng Độ's forværrede sundhedstilstand — denne sidder for øjeblikket i husarrest;

E. der henviser til, at uafhængige politiske partier, fagforeninger og menneskerettighedsorganisationer er forbudt i Vietnam, og at det kræver officiel godkendelse at afholde offentlige forsamlinger; der henviser til, at nogle fredelige protester har været underlagt streng politiovervågning, idet fremtrædende aktivister blev holdt under husarrest, mens andre demonstrationer blev splittet eller direkte forbudt;

F. der henviser til, at vidtrækkende politiindgreb for at forhindre og straffe deltagelse i demonstrationer har resulteret i en række menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling og straf, samt krænkelser af retten til at afholde fredelige forsamlinger samt den frie bevægelighed; der henviser til, at vilkårene for tilbageholdelse og behandling af indsatte er hårde, idet der er berettet om mindst syv dødsfald under politiets varetægt i 2015, og der er mistanke om eventuel tortur eller andre former for mishandling;

G. der henviser til, at Vietnam til trods for, at det accepterede 182 af de 227 henstillinger, som blev fremsat på FN's Menneskerettighedsråd under dets regelmæssige gennemgang i juni 2014, afviste henstillinger såsom løsladelse af politiske fanger og personer, der var blevet tilbageholdt uden anklage eller rettergang, retlige reformer for at bringe politisk fængsling til ophør, skabelse af en uafhængig menneskerettighedsinstitution og andre skridt med sigte på at fremme offentlig deltagelse; der henviser til, at Vietnam imidlertid for nylig har tilladt internationale menneskerettighedsgrupper at mødes med repræsentanter for oppositionen og regeringsembedsmænd for første gang siden slutningen af Vietnamkrigen;

H. der henviser til, at Vietnam fortsætter med at påberåbe sig de vagt formulerede bestemmelser om »national sikkerhed« i strafferetten såsom »antistatslig propaganda«, »undergravende virksomhed« eller misbrug af demokratiske friheder for at kriminalisere og lukke munden på politiske dissidenter, menneskerettighedsforkæmpere og formodede kritikere af regeringen;

I. der henviser til, at en BBC-korrespondent, Jonathan Head, i maj 2016 angiveligt blev forhindret i at dække præsident Obamas besøg i Vietnam og frataget sin akkreditering uden at have fået nogen officiel begrundelse; der henviser til, at Kim Quốc Hoa, den tidligere chefredaktør for avisen Người Cao Tuổi, blev frataget sin journalisttilladelse tidligt i 2015 og senere blev retsforfulgt under straffelovens artikel 258 for at have misbrugt demokratiske friheder, efter at avisen havde klandret et antal korrupte embedsmænd;

J. der henviser til, at Vietnam rangerer som nr. 175 ud af 180 på opgørelsen fra 2016 over pressefrihed i verden fra Journalister Uden Grænser, idet de trykte medier og radio- og tv-medier kontrolleres af CPV, militæret eller andre regeringsorganer; der henviser til, at Dekret nr. 72 yderligere begrænser talefriheden på blogs og sociale medier, og at Dekret 174 fra 2014 indfører hårde straffe for brugere af sociale medier og internet, der giver udtryk for »antistatslig propaganda« eller »reaktionære ideologier«;

K. der henviser til, at religions- og trosfrihed undertrykkes, og mange religiøse mindretal lider under hårdhændet religiøst motiveret forfølgelse, herunder medlemmer af den katolske kirke og ikke-anerkendte religioner såsom Vietnams Forenede Buddhistiske Trossamfund, adskillige protestantiske kirker og medlemmer af den etno-religiøse Montagnard-minoritet, som det er blevet bemærket af FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed under hans besøg i Vietnam;

Torsdag den 9. juni 2016

L. der henviser til, at Vietnam i april 2016 vedtog en lov om adgang til information og en ændret presselov, der begrænser ytringsfriheden og forstærker censuren, samt bestemmelser om forbud mod demonstrationer uden for retsbygninger under retssager;

M. der henviser til, at Vietnams plads i Det Verdensøkonomiske Forums indeks over kønsskævhed faldt fra nr. 42 i 2007 til nr. 83 i 2015, og at FN's konvention om afskaffelse af diskrimination imod kvinder kritiserede de vietnamesiske myndigheder for ikke at have forstået »princippet om væsentlig ligestilling mellem kønnene« der henviser til, at vold i hjemmet, handel med kvinder og piger, prostitution, HIV/AIDS og krænkelser af seksuelle og reproduktive rettigheder til trods for visse fremskridt stadig er problemer i Vietnam;

N. der henviser til, at sigtet med den alsidige partnerskabs- og samarbejdsaftale er at etablere et moderne, bredt partnerskab til gensidig fordel, som bygger på fælles interesser og principper som f.eks. lighed, gensidig respekt, retsstatslige forhold og menneskerettighederne;

O. der henviser til, at EU har rost Vietnam for dets vedholdende fremskridt med hensyn til socioøkonomiske rettigheder, mens det fortsat udtrykker bekymring over situationen vedrørende politiske og civile rettigheder; der henviser til, at EU imidlertid under den årlige menneskerettighedsdialog har rejst spørgsmålene om indskrænkning af ytringsfriheden, mediefriheden og forsamlingsfriheden;

P. der henviser til, at EU er Vietnams største eksportmarked; der henviser til, at EU sammen med dets medlemsstater er den største leverandør af officiel udviklingsbistand til Vietnam, og at EU-budgettet til dette formål vil blive forhøjet med 30 % til 400 millioner euro i 2014-2020;

1. glæder sig over det styrkede partnerskab og menneskerettighedsdialogen mellem EU og Vietnam; bifalder Vietnams ratificering sidste år af FN's konvention imod tortur;

2. opfordrer Vietnams regering til omgående at sætte en stopper for al chikane, intimidering og forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere, sociale aktivister og miljøaktivister; insisterer på, at regeringen respekterer disse aktivisters rettigheder til fredelig protest og løslader alle, der stadig tilbageholdes uretmæssigt; opfordrer til omgående løsladelse af alle aktivister, der på ubehørig vis er blevet arresteret og fængslet, såsom Lê Thu Hà, Nguyễn Văn Đài, Trần Minh Nhật, Trần Huỳnh Duy Thức og Thích Quảng Độ;

3. udtrykker alvorlig bekymring over den stadig mere omsiggribende vold imod vietnamesiske protestdemonstranter, der udtrykker deres vrede over massedøden af fisk langs landets centrale kyst; opfordrer til offentliggørelse af resultaterne af efterforskningen i forbindelse med miljøkatastrofen og til, at de skyldige drages til ansvar; opfordrer den Vietnams regering til at respektere retten til forsamlingsfrihed i overensstemmelse med dens internationale forpligtelser, hvad angår menneskerettigheder;

4. fordømmer domfældelsen imod og de hårde domme til journalister og bloggere i Vietnam, såsom Nguyễn Hữu Vinh og hans kollega Nguyễn Thị Minh Thúy samt Đặng Xuân Diệu, og opfordrer til, at de løslades;

5. beklager de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne i Vietnam, herunder politisk intimidering, chikane, angreb, vilkårlige tilbageholdelser, langvarige fængselsdomme og uretfærdige retssager, som begås imod politiske aktivister, journalister, bloggere, dissidenter og menneskerettighedsforkæmpere, både on- og offline, hvilket er en klar overtrædelse af Vietnams internationale forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder;

6. udtrykker bekymring over drøftelsen i Nationalforsamlingen om en lov om foreninger og en lov om tro og religion, som er uforenelige med de internationale normer for forsamlingsfrihed og religions- og trosfrihed;

7. opfordrer indtrængende Vietnam til yderligere at styrke samarbejdet med menneskerettighedsmekanismer og tage traktatorganernes indberetningsmekanismer mere alvorligt; gentager sin opfordring til, at der sker fremskridt med gennemførelsen af henstillingerne fra den universelle regelmæssige gennemgang;

Torsdag den 9. juni 2016

8. gentager sine opfordringer til revision af specifikke artikler i den vietnamesiske strafferet, der bruges til at undertrykke ytringsfriheden; finder det beklageligt, at ingen af de 18 000 fanger, der fik amnesti den 2. september 2015, var politiske fanger; fordømmer Vietnams tilbageholdelses- og fængslingsvilkår og kræver, at de vietnamesiske myndigheder garanterer uhindret adgang til juridisk bistand;

9. opfordrer Vietnams regering til at etablere effektive regnskabsmekanismer for sine politistyrker og sikkerhedsagenturer med henblik på at stoppe mishandling af fanger og tilbageholdte;

10. opfordrer myndighederne til at sætte en stopper for religiøs forfølgelse og til at ændre deres lovgivning om de religiøse samfunds status for at genetablere de ikke-anerkendte religioners legale status; opfordrer Vietnam til at trække det femte udkast til loven om tro og religion, som for øjeblikket er til debat i Nationalforsamlingen, tilbage og til at udarbejde et nyt udkast, der er i overensstemmelse med Vietnams forpligtelser i henhold til artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; opfordrer til løsladelse af de religiøse ledere, herunder Pastor Nguyễn Công Chính, Trần Thị Hồng og Ngô Hào;

11. kræver, at Vietnam bekæmper diskrimination imod kvinder ved at indføre lovgivning imod handel med kvinder og ved at tage effektive skridt i retning af at bekæmpe vold i hjemmet og krænkelser af reproduktive rettigheder;

12. roser Vietnam for dets førende rolle i Asien med hensyn til udvikling af lesbiskes, bøssers, biseksuelles, transkønnedes og interseksuelles (LGBTI) rettigheder, især den lov, der for nylig blev vedtaget om ægteskab og familie, der tillader bryllupsceremonier mellem personer af samme køn;

13. opfordrer ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission til at undersøge menneskerettighedssituationen i Vietnam med særlig vægt på ytringsfriheden og til at formulere nogle henstillinger til landet;

14. opfordrer den vietnamesiske regering til at udsende en stående indbydelse til FN's særlige procedurer og navnlig indbydelser til den særlige rapportør om ytringsfrihed og den særlige rapportør om menneskerettighedsforkæmpernes situation;

15. opfordrer EU til at styrke sin politiske dialog om menneskerettigheder med Vietnam i henhold til den omfattende partnerskabs- og samarbejdsaftale;

16. anmoder EU's delegation om at bruge alle hensigtsmæssige redskaber og instrumenter til at ledsage den vietnamesiske regering i disse bestræbelser og om at støtte og beskytte menneskerettighedsforkæmpere; understreger betydningen af menneskerettighedsdialogen mellem EU og de vietnamesiske myndigheder, navnlig hvis dialogen følges op med konkrete tiltag; understreger, at denne dialog bør være effektiv og resultatorienteret;

17. anerkender den vietnamesiske regerings indsats for at styrke forbindelserne mellem EU og ASEAN og dens støtte til EU-deltagelse i det østasiatiske topmøde;

18. udtrykker sin anerkendelse af, at Vietnam har opnået et betydeligt antal 2015-mål, og opfordrer Kommissionen og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at yde fortsat støtte til de vietnamesiske myndigheder og til ikke-statslige organisationer og civilsamfundsorganisationer i landet inden for rammerne af udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Vietnams regering og Nationalforsamling, ASEAN-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's højkommissær for menneskerettigheder og FN's generalsekretær;

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0279

En åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning (2016/2610(RSP))

(2018/C 086/19)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til artikel 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastslår, at retten til god forvaltning er en grundlæggende rettighed,

— der henviser til forespørgsel til Kommissionen om en åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning (O-000079/2016 — B8-0705/2016),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2013 med henstillinger til Kommissionen om Den Europæiske Unions forvaltningslov ([1]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, artikel 123, stk. 2, og artikel 46, stk. 6,

1. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 15. januar 2013 under henvisning til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anmodede om vedtagelse af en forordning om en åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning på grundlag af artikel 298 i TEUF, men at anmodningen på trods af, at beslutningen blev vedtaget med et overvældende flertal (572 for, 16 imod, 12 hverken for eller imod), ikke er blevet fulgt op med et forslag fra Kommissionen;

2. opfordrer Kommissionen til at tage det vedhæftede forslag til en forordning op til overvejelse;

3. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag, som medtages i dets arbejdsprogram for 2017;

4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

for en åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 298,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

([1]) EUT C 440 af 30.12.2015, s. 17.

Torsdag den 9. juni 2016

ud fra følgende betragtninger:

(1) I takt med udviklingen af Unionens kompetencer konfronteres borgerne i stigende grad med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer uden altid at have deres proceduremæssige rettigheder tilstrækkeligt beskyttet.

(2) I en retsunion er det nødvendigt at sikre, at de proceduremæssige rettigheder og forpligtelser altid er tilstrækkeligt defineret, udvikles og overholdes. Borgerne har ret til at forvente en høj grad af gennemsigtighed, effektivitet, hurtig ekspedition og lydhørhed fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Borgerne har også ret til at modtage passende oplysninger om muligheden for at foretage sig yderligere i sagen.

(3) De eksisterende regler og principper om god forvaltningsskik er spredt over en bred vifte af kilder: primærret, afledt ret, EU-Domstolens praksis, soft law og ensidige forpligtelser fra EU-institutionernes side.

(4) Unionen har gennem årene udviklet en lang række sektorspecifikke administrative procedurer, både i form af bindende bestemmelser og soft law, uden nødvendigvis at tage hensyn til den overordnede sammenhæng i systemet. Denne komplekse vifte af procedurer har ført til huller og uoverensstemmelser i procedurerne.

(5) Det forhold, at Unionen mangler et sammenhængende og omfattende sæt kodificerede forvaltningsretlige regler, gør det vanskeligt for borgerne at forstå deres forvaltningsmæssige rettigheder i henhold til EU-retten.

(6) I april 2000 foreslog Den Europæiske Ombudsmand institutionerne en kodeks for god forvaltningsskik ud fra den overbevisning, at den samme kodeks bør gælde for alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

(7) I sin beslutning af 6. september 2001 godkendte Parlamentet Den Europæiske Ombudsmands udkast til kodeks med visse ændringer og opfordrede Kommissionen til at fremsætte forslag til en forordning indeholdende en kodeks for god forvaltningsskik med hjemmel i artikel 308 traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(8) De gældende interne adfærdskodekser, der efterfølgende er blevet vedtaget af de forskellige institutioner, for det meste baseret på Ombudsmandens kodeks, har begrænset virkning, er forskellige og er ikke juridisk bindende.

(9) Unionen har med Lissabontraktatens ikrafttræden fået retsgrundlaget for vedtagelse af en forvaltningsforordning. I henhold til artikel 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan der vedtages bestemmelser for at sikre, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under udførelsen af deres opgaver støtter sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning. Med Lissabontraktatens ikrafttræden fik Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) også samme juridiske værdi som traktaterne.

(10) I chartrets afsnit V (»Borgerrettigheder«) fastslås retten til god forvaltning i artikel 41, hvorefter enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Chartrets artikel 41 angiver endvidere, på en ikke-udtømmende måde, nogle af de elementer, der indgår i definitionen af retten til god forvaltning, som f.eks. retten til at blive hørt, retten for enhver til aktindsigt i de akter, der vedrører ham eller hende, retten til at få en begrundelse for en afgørelse fra forvaltningen og muligheden for at kræve erstatning for skader forvoldt af institutionerne eller de ansatte under udøvelsen af deres hverv samt sproglige rettigheder.

(11) Det er nødvendigt med en effektiv EU-forvaltning af samfundshensyn. Både for mange og for få regler og procedurer kan føre til dårlig forvaltning, som også kan skyldes usammenhængende, inkonsekvente eller uklare regler og procedurer.

(12) Velstrukturerede og sammenhængende administrative procedurer støtter både en effektiv forvaltning og en korrekt håndhævelse af retten til god forvaltning, der er garanteret som et generelt princip i EU-retten og i henhold til chartrets artikel 41.

Torsdag den 9. juni 2016

(13) I sin beslutning af 15. januar 2013 opfordrede Europa-Parlamentet til vedtagelse af en forordning om en europæisk forvaltningslov for at sikre retten til god forvaltning gennem en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning. Indførelse af et fælles sæt forvaltningsregler inden for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer bør give øget retssikkerhed, udfylde nogle huller i EU-retssystemet og dermed bidrage til overholdelsen af retsstatsprincippet.

(14) Formålet med denne forordning er at fastsætte en række procedureregler, som Unionens forvaltning skal overholde i forbindelse med sin administrative virksomhed. Disse procedureregler tager sigte på at sikre både en åben, effektiv og uafhængig forvaltning og en korrekt håndhævelse af retten til god forvaltning.

(15) I overensstemmelse med artikel 298 i TEUF bør denne forordning ikke finde anvendelse på medlemsstaternes forvaltninger. Denne forordning bør heller ikke finde anvendelse på lovgivningsprocedurer, retssager og procedurer, der fører til vedtagelse af ikke-lovgivningsmæssige retsakter med direkte hjemmel i traktaterne, delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter.

(16) Denne forordning bør finde anvendelse på Unionens forvaltning, uden at det berører andre EU-retsakter, der fastsætter særlige administrative procedureregler. De sektorspecifikke administrative procedurer er imidlertid ikke fuldt ud sammenhængende og fuldstændige. Med henblik på at sikre en overordnet sammenhæng i Unionens forvaltnings administrative aktiviteter og fuld respekt for retten til en god forvaltning bør retsakter, der fastsætter specifikke administrative procedureregler, derfor fortolkes i overensstemmelse med denne forordning, og huller i de pågældende retsakter bør udfyldes med de relevante bestemmelser i denne forordning. Denne forordning fastlægger nogle rettigheder og forpligtelser som standardregel for alle administrative procedurer i henhold til EU-retten og mindsker derfor den fragmentering af de gældende procedureregler, som følger af den sektorspecifikke lovgivning.

(17) De proceduremæssige administrative regler, der er fastsat i denne forordning, har til formål at gennemføre de principper om god forvaltning, som er fastlagt i en bred vifte af retskilder i lyset af EU-Domstolens praksis. Disse principper er anført nedenfor, og der bør tages hensyn til formuleringen af dem ved fortolkningen af bestemmelserne i denne forordning.

(18) Retsstatsprincippet, som nævnes i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), er hjertet og sjælen i Unionens værdier. I henhold til dette princip skal alle foranstaltninger, der træffes af Unionen, have hjemmel i traktaterne i overensstemmelse med princippet om kompetencetildeling. Endvidere kræver legalitetsprincippet, som en naturlig følge af retsstatsprincippet, at Unionens forvaltnings aktiviteter udføres i fuld overensstemmelse med lovgivningen.

(19) Enhver EU-retsakt skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Det betyder, at enhver foranstaltning fra Unionens forvaltnings side skal være egnet til og nødvendig for at nå de mål, der lovligt forfølges med den pågældende foranstaltning: Såfremt der er mulighed for at vælge mellem flere egnede foranstaltninger, skal den mindst bebyrdende foranstaltning vælges, og eventuelle byrder, der pålægges af forvaltningen, må ikke være uforholdsmæssige i forhold til de tilsigtede mål.

(20) Retten til god forvaltning indebærer, at administrative afgørelser skal træffes af Unionens forvaltning i henhold til administrative procedurer, der sikrer upartiskhed, rimelighed og rettidighed.

(21) Retten til god forvaltning indebærer, at parterne skal underrettes om enhver afgørelse om at indlede en administrativ procedure og gives de nødvendige oplysninger til at kunne udøve deres rettigheder under den administrative procedure. I behørigt begrundede og ekstraordinære tilfælde, hvor den offentlige interesse kræver det, kan Unionens forvaltning udsætte eller undlade underretningen.

(22) Når den administrative procedure indledes efter anmodning fra en af parterne, indebærer retten til god forvaltning en forpligtelse for Unionens forvaltning at kvittere skriftligt for modtagelsen af anmodningen. Kvitteringen for modtagelsen skal angive de nødvendige oplysninger til, at den pågældende part kan udøve sin ret til kontradiktion under den administrative procedure. Unionens forvaltning bør dog være berettiget til at afvise meningsløse eller urimelige anmodninger, da de kan true den administrative effektivitet.

(23) Af hensyn til retssikkerheden bør en administrativ procedure indledes inden for en rimelig frist, efter at den pågældende begivenhed har fundet sted. Denne forordning bør derfor indeholde bestemmelser om en forældelsesfrist.

(24) Retten til god forvaltning indebærer, at Unionens forvaltning har pligt til at udvise omhu og således omhyggeligt og upartisk skal fastlægge og undersøge alle de relevante faktiske og retlige omstændigheder i en sag og tage hensyn til alle relevante interesser på ethvert trin i proceduren. Med henblik herpå bør Unionens forvaltning have beføjelse til at afhøre parter, vidner og sagkyndige, anmode om dokumenter og registre og foretage besøg eller inspektioner. Unionens forvaltning bør ved udvælgelsen af sagkyndige sikre, at de er teknisk kompetente og ikke er berørt af interessekonflikter.

(25) Under Unionens forvaltnings behandling af en sag bør parterne have pligt til at samarbejde ved at bistå forvaltningen i forbindelse med vurderingen af sagens faktiske omstændigheder. Når Unionens forvaltning anmoder parterne om at samarbejde, bør den give dem en rimelig frist til at svare og minde dem om retten til ikke at inkriminere sig selv, hvis den administrative procedure kan føre til en sanktion.

(26) Retten til at blive behandlet upartisk af Unionens forvaltning er en naturlig følge af den grundlæggende ret til god forvaltning og indebærer, at ansatte har pligt til at afstå fra at deltage i en administrativ procedure, hvis de direkte eller indirekte har en personlig interesse i sagen, herunder navnlig en familiemæssig eller økonomisk interesse, der kan skabe tvivl om deres upartiskhed.

(27) Retten til god forvaltning kan under visse omstændigheder gøre det påkrævet, at forvaltningen foretager inspektioner, hvis dette er nødvendigt for at opfylde en forpligtelse eller nå en målsætning i henhold til EU-retten. Disse inspektioner bør overholde visse betingelser og procedurer for at beskytte parternes rettigheder.

(28) Retten til at blive hørt bør overholdes under enhver procedure, der iværksættes over for en person, og som kan ende med en bebyrdende foranstaltning for den pågældende. Den bør ikke udelukkes eller begrænses ved nogen form for lovgivningsmæssig foranstaltning. Retten til at blive hørt indebærer, at den pågældende person skal modtage en nøjagtig og fuldstændig redegørelse for de rejste krav eller indsigelser og have mulighed for at fremsætte bemærkninger om rigtigheden og relevansen af de faktiske omstændigheder og om de anvendte dokumenter.

(29) Retten til god forvaltning omfatter retten for en part i den administrative procedure til aktindsigt i de akter, der vedrører den pågældende, hvilket også er en afgørende forudsætning for at udøve retten til at blive hørt. Når der på grund af legitime fortrolighedshensyn samt tavshedspligt og sagernes fortrolighed ikke kan gives fuld aktindsigt, bør der som minimum gives den pågældende part et passende sammendrag af akternes indhold. Unionens forvaltning bør med henblik på at lette adgangen til ens akter og dermed sikre en gennemsigtig informationsstyring registrere sin indgående og udgående post, de dokumenter, den modtager, og de foranstaltninger, den træffer, og udarbejde en fortegnelse over de registrerede akter.

(30) Unionens forvaltning bør træffe administrative afgørelser inden for en rimelig frist. Langsom forvaltning er lig med dårlig forvaltning. Enhver forsinkelse med vedtagelsen af en administrativ afgørelse bør være begrundet, og parten i den administrative procedure bør behørigt underrettes herom og gives et skøn over den forventede dato for vedtagelsen af den administrative afgørelse.

(31) Retten til god forvaltning indebærer en forpligtelse for Unionens forvaltning til at give en klar begrundelse for sine administrative afgørelser. Begrundelsen bør angive retsgrundlaget for afgørelsen, de samlede omstændigheder, der har ført til dens vedtagelse, og de generelle formål, den skal opfylde. Det bør klart og utvetydigt fremgå af begrundelsen, hvilke betragtninger den kompetente myndighed, der har vedtaget afgørelsen, har lagt til grund, således at de berørte parter kan afgøre, om de ønsker at forsvare deres rettigheder gennem et sagsanlæg.

(32) I overensstemmelse med retten til adgang til effektive retsmidler må hverken Unionen eller medlemsstaterne gøre det umuligt eller urimeligt vanskeligt at udøve rettigheder i henhold til EU-retten. De er derimod forpligtet til at sikre en faktisk og effektiv domstolsbeskyttelse og må ikke anvende nogen regler eller procedurer, som — selv midlertidigt — kan forhindre, at EU-retten får fuld virkning.

Torsdag den 9. juni 2016

(33) For at lette udøvelsen af retten til adgang til effektive retsmidler bør Unionens forvaltning i sine administrative afgørelser angive de retsmidler, som er til rådighed for de parter, hvis rettigheder og interesser berøres af de pågældende afgørelser. Ud over muligheden for at anlægge sag eller klage til Den Europæiske Ombudsmand bør parten gives ret til at anmode om en administrativ prøvelse og oplyses om proceduren og fristen for indgivelse af en sådan anmodning.

(34) Anmodningen om administrativ prøvelse berører ikke partens ret til domstolsprøvelse. I forhold til søgsmålfristen skal en administrativ afgørelse betragtes som endelig, hvis parten ikke indgiver en anmodning om administrativ prøvelse inden for den relevante frist, eller, hvis parten indgiver en anmodning om administrativ prøvelse, er den endelige administrative afgørelse den afgørelse, hvorved denne administrative prøvelse afsluttes.

(35) I overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og retssikkerhed bør parterne i en administrativ procedure klart kunne forstå deres rettigheder og pligter som følge af en administrativ afgørelse, der er rettet til dem. Unionens forvaltning bør med henblik herpå sikre, at dens administrative afgørelser affattes på et klart, enkelt og forståeligt sprog og får virkning ved meddelelsen til parterne. Unionens forvaltning skal ved opfyldelsen af denne forpligtelse gøre passende brug af informations- og kommunikationsteknologi og tilpasse sig udviklingen på dette område.

(36) Unionens forvaltning bør af hensyn til gennemsigtigheden og den administrative effektivitet sikre, at skrivefejl, regnefejl eller lignende fejl i dens administrative afgørelser rettes af den kompetente myndighed.

(37) Legalitetsprincippet indebærer, som en naturlig følge af retsstatsprincippet, at Unionens forvaltning har pligt til at berigtige eller tilbagekalde retsstridige administrative afgørelser. Da enhver berigtigelse eller tilbagekaldelse af en administrativ afgørelse kan være i strid med princippet om beskyttelse af berettigede forventninger og retssikkerhedsprincippet, bør Unionens forvaltning imidlertid omhyggeligt og upartisk vurdere berigtigelsens eller tilbagekaldelsens konsekvenser for andre parter og medtage resultaterne af denne vurdering i begrundelsen for afgørelsen om berigtigelse eller tilbagekaldelse.

(38) Unionsborgere har ret til at henvende sig til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer på et af traktaternes sprog og modtage svar på samme sprog. Unionens forvaltning bør respektere parternes sproglige rettigheder ved at sikre, at den administrative procedure gennemføres på et af traktaternes sprog efter den pågældende parts valg. Når der er tale om en administrativ procedure, der indledes af Unionens forvaltning, bør den første meddelelse udfærdiges på et af traktatens sprog svarende til den medlemsstat, hvor den pågældende part befinder sig.

(39) Princippet om gennemsigtighed og retten til aktindsigt har en særlig betydning under en administrativ procedure, uden at det berører de retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 3, i TEUF. Enhver begrænsning af disse principper bør fortolkes snævert i overensstemmelse med kriterierne i chartrets artikel 52, stk. 1, og bør derfor være fastlagt i lovgivningen og respektere de pågældende rettigheders og friheders væsentligste indhold og være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(40) Retten til beskyttelse af personoplysninger indebærer, at oplysninger, der anvendes af Unionens forvaltning, bør være korrekte, aktuelle og registreret på lovlig vis, uden at det berører de retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 16 i TEUF.

(41) Princippet om beskyttelse af berettigede forventninger følger af retsstatsprincippet og indebærer, at offentlige organers foranstaltninger ikke bør gribe ind i velerhvervede rettigheder og endelige retlige situationer, medmindre det er ubetinget nødvendigt i almenhedens interesse. Der bør tages behørigt hensyn til berettigede forventninger, når en administrativ afgørelse berigtiges eller tilbagekaldes.

(42) Retssikkerhedsprincippet indebærer, at EU-reglerne skal være klare og præcise. Dette princip har til formål at sikre forudsigelighed i forbindelse med de situationer og retsforhold, der henhører under EU-retten, så individuelle borgere utvetydigt kan fastslå, hvilke rettigheder og forpligtelser de har, og kan handle derefter. I overensstemmelse med

retssikkerhedsprincippet bør der ikke træffes foranstaltninger med tilbagevirkende kraft, medmindre det er retligt begrundet efter omstændighederne.

(43) Med henblik på at sikre en overordnet sammenhæng i Unionens forvaltning bør generelle administrative afgørelser være i overensstemmelse med de principper om god forvaltningsskik, der er nævnt i denne forordning.

(44) Der bør ved fortolkningen af denne forordning navnlig tages hensyn til principperne om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, der gælder for administrative aktiviteter som en naturlig følge af retsstatsprincippet og principperne om en effektiv og uafhængig europæisk forvaltning -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastsættes de procedureregler, som skal gælde for Unionens forvaltnings administrative aktiviteter.

2. Formålet med denne forordning er at sikre retten til god forvaltning, jf. artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ved hjælp af en åben, effektiv og uafhængig forvaltning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på Unionens institutioners, organers, kontorers og agenturers administrative aktiviteter.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på Unionens forvaltnings aktiviteter i forbindelse med:

a) lovgivningsprocedurer

b) retssager

c) procedurer, der fører til vedtagelse af ikke-lovgivningsmæssige retsakter med direkte hjemmel i traktaterne, delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på medlemsstaternes forvaltning.

Artikel 3

Forholdet mellem denne forordning og andre EU-retsakter

Denne forordning finder anvendelse, uden at det berører andre EU-retsakter, der fastsætter særlige administrative procedureregler. Denne forordning supplerer disse EU-retsakter, som skal fortolkes i overensstemmelse med dens relevante bestemmelser.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »Unionens forvaltning«: Unionens institutioners, organers, kontorers og agenturers forvaltning

b) »administrative aktiviteter«: de aktiviteter, der udføres af Unionens forvaltning til gennemførelse af EU-retten, med undtagelse af de procedurer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2

c) »administrativ procedure«: den proces, hvorved Unionens forvaltning udarbejder, vedtager, gennemfører og håndhæver administrative afgørelser;

d) »medarbejder«: en tjenestemand som omhandlet i vedtægtens artikel 1a og en ansat, som defineret i artikel 1, første, andet og tredje led, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.

e) »kompetent myndighed«: den/det EU-institution, -organ, -kontor eller -agentur eller den enhed heri eller den indehaver af en stilling i Unionens forvaltning, der i henhold til gældende ret er ansvarlig for den administrative procedure

f) »part«: enhver fysisk eller juridisk person, hvis retsstilling kan blive berørt af resultatet af en administrativ procedure.

KAPITEL II

INDLEDNING AF DEN ADMINISTRATIVE PROCEDURE

Artikel 5

Indledning af den administrative procedure

Unionens forvaltning kan indlede administrative procedurer af egen drift eller efter anmodning fra en part.

Artikel 6

Indledning af egen drift

1. Unionens forvaltning kan indlede administrative procedurer af egen drift i henhold til en afgørelse truffet af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed undersøger de særlige omstændigheder i sagen, inden den træffer afgørelse om, hvorvidt proceduren skal indledes.

2. Parterne underrettes om afgørelsen om at indlede en administrativ procedure. Afgørelsen offentliggøres ikke, før underretningen har fundet sted.

3. Underretningen kan udsættes eller udelades, når det er strengt nødvendigt i almenhedens interesse. Afgørelsen om at udsætte eller at udelade underretningen skal være behørigt begrundet.

4. Afgørelsen om at indlede en administrativ procedure skal angive:

a) referencenummer og dato

b) procedurens genstand og formål

c) en beskrivelse af de vigtigste proceduretrin

d) den ansvarlige medarbejders navn og kontaktoplysninger

e) den kompetente myndighed

f) fristen for vedtagelsen af den administrative afgørelse og konsekvenserne af en manglende vedtagelse af den administrative afgørelse inden for fristen

g) de retsmidler, der er til rådighed

h) adressen på det i artikel 28 omhandlede websted, hvis der findes et sådant websted.

5. Afgørelsen om at indlede en administrativ procedure skal udfærdiges på et af traktaternes sprog svarende til den medlemsstat, hvor parterne befinder sig.

6. En administrativ procedure skal indledes inden for en rimelig frist efter datoen for den begivenhed, som vil danne grundlag for proceduren. Den må under ingen omstændigheder indledes senere end ti år efter den pågældende begivenhed.

Artikel 7

Indledning efter anmodning

1. Administrative procedurer kan indledes efter anmodning fra en part.

2. Der må ikke stilles unødvendige formelle krav til en sådan anmodning. Den skal tydeligt angive partens navn, en adresse til brug ved meddelelser, genstanden for anmodningen, de relevante faktiske omstændigheder og årsagerne til anmodningen, dato og sted og den kompetente myndighed, den rettes til. Den skal indgives skriftligt, enten på papir eller elektronisk. Den skal udfærdiges på et af traktaternes sprog.

3. Der skal kvitteres skriftligt for modtagelsen af anmodningen. Kvitteringen for modtagelsen skal affattes på samme sprog som anmodningen og skal angive:

a) referencenummer og dato

b) datoen for modtagelsen af anmodningen

c) en beskrivelse af de vigtigste proceduretrin

d) den ansvarlige medarbejders navn og kontaktoplysninger

e) fristen for vedtagelsen af den administrative afgørelse og konsekvenserne af en manglende vedtagelse af den administrative afgørelse inden for fristen

f) adressen på det i artikel 28 omhandlede websted, hvis der findes et sådant websted.

4. Hvis en anmodning ikke opfylder et eller flere af kravene i stk. 2, skal der i kvitteringen for modtagelsen angives en rimelig frist til at afhjælpe fejlen eller fremlægge eventuelle manglende dokumenter. Meningsløse eller åbenbart ubegrundede anmodninger kan afvises ved hjælp af en kort begrundet kvittering for modtagelsen. Der skal ikke sendes kvitteringer for modtagelsen, hvis den samme person på urimelig vis indgiver flere på hinanden følgende anmodninger.

5. Hvis anmodningen er rettet til en myndighed, som ikke er kompetent til at behandle den, skal den pågældende myndighed sende anmodningen til den kompetente myndighed og i kvitteringen for modtagelsen angive den kompetente myndighed, som anmodningen er blevet sendt til, eller at sagen ikke henhører under Unionens forvaltnings kompetence.

6. Når den kompetente myndighed iværksætter en administrativ procedure, finder artikel 6, stk. 2-4, anvendelse i relevant omfang.

KAPITEL III

FORVALTNING AF DEN ADMINISTRATIVE PROCEDURE

Artikel 8

Proceduremæssige rettigheder

Parterne har følgende rettigheder i forbindelse med forvaltningen af proceduren:

a) ret til at få alle relevante oplysninger vedrørende proceduren på en klar og forståelig måde

b) ret til at kommunikere og, når det er muligt og hensigtsmæssigt, opfylde alle proceduremæssige formaliteter på afstand og ad elektronisk vej

Torsdag den 9. juni 2016

c) ret til at anvende et hvilket som helst af traktaternes sprog og til at modtage henvendelser på et af traktaternes sprog efter eget valg

d) ret til at blive underrettet om alle proceduremæssige skridt og afgørelser, som kan berøre dem

e) ret til at lade sig repræsentere ved en advokat eller en anden person efter eget valg

f) ret til kun at betale gebyrer, der er rimelige og står i forhold til omkostningerne ved den pågældende procedure.

Artikel 9

Pligt til en omhyggelig og upartisk undersøgelse

1. Den kompetente myndighed skal undersøge sagen omhyggeligt og upartisk. Den skal tage hensyn til alle relevante faktorer og indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at træffe en afgørelse.

2. Den kompetente myndighed kan med henblik på at indsamle de nødvendige oplysninger eventuelt:

a) afhøre parter, vidner og sagkyndige

b) anmode om dokumenter og registre

c) foretage besøg og inspektioner.

3. Parterne kan fremlægge dokumentation, som de anser for relevant.

Artikel 10

Pligt til at samarbejde

1. Parterne skal bistå den kompetente myndighed i forbindelse med vurderingen af sagens faktiske omstændigheder.

2. Parterne skal gives en rimelig frist til at besvare en anmodning om samarbejde under hensyntagen til anmodningens omfang og kompleksitet og kravene i forbindelse med undersøgelsen.

3. Hvis den administrative procedure kan føre til en sanktion, skal parterne mindes om retten til ikke at inkriminere sig selv.

Artikel 11

Vidner og sagkyndige

Den kompetente myndighed kan af egen drift eller efter forslag fra parterne afhøre vidner og sagkyndige. Den kompetente myndighed skal sikre, at der vælges sagkyndige, som er teknisk kompetente og ikke er berørt af interessekonflikter.

Artikel 12

Inspektioner

1. Der kan foretages inspektioner, hvis en EU-retsakt fastsætter en inspektionsbeføjelse, og hvis det er nødvendigt for at opfylde en forpligtelse eller nå en målsætning i henhold til EU-retten.

2. Inspektionerne skal foretages i overensstemmelse med de specifikationer og inden for de grænser, der er fastsat i den retsakt, der giver bemyndigelse eller tilladelse til inspektionen, for så vidt angår de foranstaltninger, der kan træffes, og de steder, der kan ransages. Inspektørerne kan kun udøve deres beføjelser mod forevisning af en skriftlig tilladelse, der viser deres identitet og stilling.

3. Den myndighed, der er ansvarlig for inspektionen, skal underrette den part, der er genstand for inspektionen, om datoen og begyndelsestidspunktet for inspektionen. Den pågældende part har ret til at være til stede under inspektionen og til at udtale sig og stille spørgsmål vedrørende inspektionen. Når det er strengt nødvendigt i almenhedens interesse, kan den myndighed, der er ansvarlig for inspektionen, udsætte eller udelade underretningen af behørigt begrundede årsager.

4. Under inspektionen skal de tilstedeværende parter så vidt muligt orienteres om genstanden for og formålet med inspektionen, proceduren og reglerne for inspektionen og opfølgningsforanstaltningerne og de mulige konsekvenser af inspektionen. Inspektionen skal foretages, uden at det er til unødig gene for genstanden for inspektionen eller ejeren heraf.

5. Inspektørerne udarbejder hurtigst muligt en rapport om inspektionen, der sammenfatter inspektionens bidrag til opfyldelsen af formålet med undersøgelsen og redegør for de væsentlige fremsatte bemærkninger. Den myndighed, der er ansvarlig for inspektionen, sender en kopi af inspektionsrapporten til de parter, der havde ret til at være til stede under inspektionen.

6. Den myndighed, der er ansvarlig for inspektionen, forbereder og gennemfører inspektionen i tæt samarbejde med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor inspektionen finder sted, medmindre medlemsstaten selv er genstand for inspektionen, eller dette ville true formålet med inspektionen.

7. I forbindelse med en inspektion og ved udarbejdelsen af inspektionsrapporten skal den myndighed, der er ansvarlig for inspektionen, tage hensyn til eventuelle procedurekrav i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, der præciserer de gyldige bevismidler i administrative eller retslige procedurer i den medlemsstat, hvor inspektionsrapporten skal anvendes.

Artikel 13

Interessekonflikter

1. En medarbejder må ikke deltage i en administrativ procedure, hvis han eller hun direkte eller indirekte har en personlig interesse i sagen, herunder navnlig en familiemæssig eller økonomisk interesse, der kan skabe tvivl om hans eller hendes upartiskhed.

2. Den pågældende medarbejder orienterer den kompetente myndighed om enhver interessekonflikt, hvorefter myndigheden beslutter, om medarbejderen skal udelukkes fra proceduren under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder.

3. Enhver part kan anmode om, at en medarbejder udelukkes fra at deltage i en administrativ procedure på grund af en interessekonflikt. Der skal indgives en begrundet skriftlig anmodning herom til den kompetente myndighed, som træffer afgørelse efter at have hørt den pågældende medarbejder.

Artikel 14

Ret til at blive hørt

1. Parterne har ret til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning over for ham/hende, som måtte berøre ham/hende negativt.

2. Parterne skal modtage tilstrækkelige oplysninger, og de skal gives tilstrækkelig tid til at forberede deres sag.

3. Parterne skal have lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt eller mundtligt, om nødvendigt, og hvis de ønsker det, med bistand fra en person efter eget valg.

Artikel 15

Ret til aktindsigt i sagsakterne

1. De berørte parter skal gives fuld aktindsigt i sagsakterne, under iagttagelse af legitime fortrolighedshensyn samt tavshedspligt og sagernes fortrolighed. Enhver begrænsning af denne ret skal være behørigt begrundet.

2. Hvis der ikke kan gives fuld aktindsigt i alle sagens akter, skal der gives parterne et passende sammendrag af de pågældende dokumenters indhold.

Artikel 16

Registreringspligt

1. Unionens forvaltning skal for hver sag registrere sin indgående og udgående post, de dokumenter, den modtager, og de foranstaltninger, den træffer. Den skal opstille et indeks over de dossierer, den opbevarer.

2. Registreringen skal ske med fuld respekt for retten til databeskyttelse.

Torsdag den 9. juni 2016

Artikel 17

Frister

1. Administrative afgørelser skal vedtages og administrative procedurer skal afsluttes inden for en rimelig frist og uden unødig forsinkelse. Fristen for vedtagelse af en administrativ afgørelse må ikke overstige tre måneder fra datoen for:

a) underretningen om afgørelsen om at indlede den administrative procedure, hvis Unionens forvaltning indledte den af egen drift, eller

b) kvitteringen for modtagelsen af anmodningen, hvis den administrative procedure blev indledt efter anmodning.

2. Hvis der ikke kan vedtages en administrativ afgørelse inden for den relevante frist, skal de berørte parter underrettes herom og om årsagerne til forsinkelsen, og der skal gives dem et skøn over den forventede dato for vedtagelsen af den administrative afgørelse. Den kompetente myndighed skal efter anmodning besvare spørgsmål om, hvor langt man er kommet med behandlingen af sagen.

3. Hvis Unionens forvaltning ikke kvitterer for modtagelsen af anmodningen inden for tre måneder, betragtes anmodningen som afvist.

4. Frister beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ([1]).

KAPITEL IV

AFSLUTNING AF DEN ADMINISTRATIVE PROCEDURE

Artikel 18

Administrative afgørelsers form

Administrative afgørelser skal være skriftlige og underskrevet af den kompetente myndighed. De skal være affattet på en klar, enkel og forståelig måde.

Artikel 19

Begrundelsespligt

1. Administrative afgørelser skal indeholde en klar begrundelse.

2. Administrative afgørelser skal angive retsgrundlaget, de relevante faktiske omstændigheder, og hvordan der er taget hensyn til de forskellige relevante interesser.

3. Administrative afgørelser skal indeholde en individuel begrundelse, der er relevant i forhold til parternes situation. Hvis dette ikke er muligt, fordi et stort antal personer er berørt, er en generel begrundelse tilstrækkelig. Der skal i så fald dog gives en individuel begrundelse til enhver part, der udtrykkeligt anmoder herom.

Artikel 20

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Administrative afgørelser skal klart angive, at der er mulighed for en administrativ prøvelse.

2. Parterne har ret til at anmode om en administrativ prøvelse af administrative afgørelser, som berører deres rettigheder og interesser negativt. Anmodninger om administrativ prøvelse indgives til den overordnede myndighed og, hvis dette ikke er muligt, til den myndighed, som vedtog den administrative afgørelse.

([1]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/1971 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

3. Administrative afgørelser skal indeholde en beskrivelse af proceduren for indgivelse af en anmodning om administrativ prøvelse samt navn og adresse på den kompetente myndighed eller den ansvarlige medarbejder, som anmodningen om prøvelse skal indgives til. Afgørelsen skal også angive fristen for indgivelse af en sådan anmodning. Hvis der ikke indgives nogen anmodning inden for fristen, anses den administrative afgørelse for endelig.

4. Administrative afgørelser skal indeholde en klar henvisning til, at der er mulighed for at anlægge sag eller klage til Den Europæiske Ombudsmand, når dette er tilfældet i henhold til EU-retten.

Artikel 21

Meddelelse af administrative afgørelser

Administrative afgørelser, der berører parternes rettigheder og interesser, skal meddeles parterne skriftligt, så snart de er vedtaget. Administrative afgørelser får virkning for en part ved meddelelsen til denne part.

KAPITEL V

BERIGTIGELSE OG TILBAGEKALDELSE AF AFGØRELSER

Artikel 22

Rettelse af fejl i administrative afgørelser

1. Skrivefejl, regnefejl eller lignende fejl skal rettes af den kompetente myndighed af egen drift eller efter anmodning fra den berørte part.

2. Parterne skal underrettes forud for enhver rettelse, og rettelsen får virkning ved meddelelsen herom. Hvis dette ikke er muligt på grund af et stort antal berørte parter, skal der træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle parter bliver underrettet uden unødig forsinkelse.

Artikel 23

Berigtigelse eller tilbagekaldelse af administrative afgørelser, der er bebyrdende for en part

1. Den kompetente myndighed skal af egen drift eller efter anmodning fra den berørte part berigtige eller tilbagekalde en ulovlig administrativ afgørelse, der er bebyrdende for en part. Berigtigelsen eller tilbagekaldelsen har tilbagevirkende kraft.

2. Den kompetente myndighed skal af egen drift eller efter anmodning fra den berørte part berigtige eller tilbagekalde en lovlig administrativ afgørelse, der er bebyrdende for en part, hvis de grunde, der førte til vedtagelsen af denne specifikke afgørelse, ikke længere foreligger. Berigtigelsen eller tilbagekaldelsen har ikke tilbagevirkende kraft.

3. Berigtigelsen eller tilbagekaldelsen får virkning ved meddelelsen herom til den pågældende part.

4. Hvis en administrativ afgørelse er bebyrdende for en part og samtidig er begunstigende for andre parter, skal der udarbejdes en vurdering af de mulige konsekvenser for alle parterne, og konklusionerne heri skal medtages i begrundelsen for afgørelsen om berigtigelse eller tilbagekaldelse.

Artikel 24

Berigtigelse eller tilbagekaldelse af administrative afgørelser, der er begunstigende for en part

1. Den kompetente myndighed skal af egen drift eller efter anmodning fra en anden part berigtige eller tilbagekalde en ulovlig administrativ afgørelse, der er begunstigende for en part.

2. Der skal tages behørigt hensyn til konsekvenserne af berigtigelsen eller tilbagekaldelsen for parter, der kunne have en berettiget forventning om, at afgørelsen var lovlig. Hvis sådanne parter vil lide tab, fordi de har fæstet lid til, at afgørelsen var lovlig, skal den kompetente myndighed vurdere, om de pågældende parter har ret til erstatning.

3. Berigtigelsen eller tilbagekaldelsen har kun tilbagevirkende kraft, hvis den er foretaget inden for en rimelig frist. Hvis en part kunne have en berettiget forventning om, at afgørelsen var lovlig, og har gjort gældende, at den bør opretholdes, har berigtigelsen eller tilbagekaldelsen ikke tilbagevirkende kraft for så vidt angår denne part.

4. Den kompetente myndighed kan berigtige eller tilbagekalde en lovlig administrativ afgørelse, som er begunstigende for en part, af egen drift eller efter anmodning fra en anden part, hvis de grunde, der førte til den specifikke afgørelse, ikke længere foreligger. Der skal tages behørigt hensyn til andre parters berettigede forventninger.

5. Berigtigelsen eller tilbagekaldelsen får virkning ved meddelelsen herom til den pågældende part.

Artikel 25

Forvaltning af rettelser af fejl, berigtigelser og tilbagekaldelser

De relevante bestemmelser i kapitel III, IV og VI i denne forordning finder også anvendelse på rettelser af fejl, berigtigelser og tilbagekaldelser af administrative afgørelser.

KAPITEL VI

GENERELLE ADMINISTRATIVE AFGØRELSER

Artikel 26

Overholdelse af proceduremæssige rettigheder

Generelle administrative afgørelser, der vedtages af Unionens forvaltning, skal overholde de proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 27

Retsgrundlag, begrundelse og offentliggørelse

1. Generelle administrative afgørelser, der vedtages af Unionens forvaltning, skal angive retsgrundlaget og indeholde en klar begrundelse.

2. De træder i kraft fra datoen for offentliggørelsen ved hjælp af metoder, der er direkte tilgængelige for de berørte personer.

KAPITEL VII

INFORMATION OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Onlineinformation om reglerne om de administrative procedurer

1. Unionens forvaltning skal fremme tilvejebringelsen af ajourført onlineinformation om de eksisterende administrative procedurer på et ad hoc-websted, når det er muligt og rimeligt. Der skal gives prioritet til ansøgningsprocedurer.

2. Onlineinformationen skal omfatte:

a) et link til den gældende lovgivning

b) en kort redegørelse for de vigtigste retlige krav og den administrative fortolkning heraf

c) en beskrivelse af de vigtigste proceduretrin

d) en angivelse af den myndighed, der har kompetence til at vedtage den endelige afgørelse

e) en angivelse af fristen for vedtagelsen af afgørelsen

f) en angivelse af de retsmidler, der er til rådighed

g) et link til standardformularer, som kan anvendes af parterne i deres kommunikation med Unionens forvaltning under proceduren.

3. Den i stk. 2 nævnte onlineinformation skal præsenteres på en klar og enkel måde. Der skal være gratis adgang til den pågældende information.

Artikel 29

Evaluering

Kommissionen forelægger en evalueringsrapport om, hvordan denne forordning fungerer, for Europa-Parlamentet og Rådet senest [xx år efter ikrafttrædelsen].

Artikel 30

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder.

Udfærdiget i,

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0280

Den europæiske jernbaneindustris konkurrenceevne

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 om den europæiske jernbaneindustris konkurrenceevne (2015/2887(RSP))

(2018/C 086/20)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),

— der henviser til Kommissionens meddelelse »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning« (COM(2012)0582),

— der henviser til Kommissionens meddelelse »En industriel renæssance i Europa« (COM(2014)0014),

— der henviser til Kommissionens meddelelse »Handel for alle — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik« (COM(2015)0497),

— der henviser til Kommissionens hvidbog »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011)0144),

— der henviser til Kommissionens studie med titlen »Sector Overview and Competitiveness Survey of the Railway Supply Industry« (sektoroverblik og undersøgelse af jernbaneindustriens konkurrenceevne) (ENTR 06/054),

— der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse »Freight on Road: Why EU shippers prefer truck to train« (vejgodstransport: Hvorfor EU-baserede speditører foretrækker lastbil frem for tog),

— der henviser til forespørgsel til Kommissionen om den europæiske jernbaneindustris konkurrenceevne (O-000067/2016 — B8-0704/2016),

— der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

Den europæiske jernbaneindustris særlige karakter og strategiske relevans for en industriel renæssance i Europa

1. understreger, at den europæiske jernbaneindustri, som omfatter fremstilling af lokomotiver, andet rullende materiel, reservedele, spor, elektrificeringselementer, signalanlæg, telekommunikationsudstyr og vedligeholdelse, og som omfatter mange SMV'er samt større førende virksomheder beskæftiger 400 000 ansatte, investerer 2,7 % af sin årlige omsætning i forskning og udvikling og tegner sig for 46 % af verdens jernbaneindustrimarked; påpeger, at den samlede jernbanesektor, inklusive operatører og infrastruktur tegner sig for mere end 1 mio. direkte og 1,2 mio. indirekte arbejdspladser i EU; understreger, at disse tal klart viser betydningen af den europæiske jernbaneindustri for vækst, beskæftigelse og innovation i den europæiske industri og tydeliggør dens bidrag til realiseringen af målet om en reindustrialisering på 20 %;

2. fremhæver den særlige karakter af denne sektor, som navnlig er kendetegnet ved fremstilling af udstyr, der har en levetid på op til 50 år, høj kapitalintensitet, stor afhængighed af offentlige indkøb samt en forpligtelse til at overholde meget høje sikkerhedsstandarder;

3. minder om jernbanesektorens betydelige bidrag med hensyn til at afbøde klimaforandringerne og til at imødekomme andre store tendenser såsom byudvikling og demografiske ændringer; anmoder derfor indtrængende Kommissionen om at støtte målsætningen om en overgang til jernbanebefordring af passagerer og gods, som denne er formuleret i hvidbogen om transport fra 2011, og følge op med konkrete politiske foranstaltninger og målrettede investeringer; påpeger, at i overensstemmelse med resultaterne af COP 21 og EU's klima- og energimål for 2030 er et skift til jernbanetransport og andre former for bæredygtig, energieffektiv og elektrificeret transport nødvendig for at realisere målet om dekarbonisering

af transport; opfordrer på denne baggrund Kommissionen til i forbindelse med den kommende meddelelse om dekarbonisering af transportsektoren at foreslå nye foranstaltninger til støtte af udviklingen af energieffektive teknologier i jernbaneindustrien;

4. påpeger, at jernbaneindustrien som markedsførende på verdensplan inden for teknologi og innovation har en vigtig rolle at spille for opnåelsen af Kommissionens mål om at øge industriens andel af økonomien til 20 %;

5. bemærker, at den europæiske jernbaneindustri har en række faktorer i sin favør — ikke blot den stærke miljøprofil, der kendetegner denne transportform, men også det store marked og evnen til at fremme massetransport; konstaterer imidlertid, at sektoren i dag skal konkurrere på tre fronter: intermodalt, internationalt og undertiden endog selskabsinternt;

Opretholdelse af den europæiske jernbaneindustris globale lederskab

6. påpeger, at den årlige vækst i de for jernbaneindustrien tilgængelige internationale markeder forventes at ligge på 2,8 % indtil 2019; understreger, at mens EU i stort omfang er åben for konkurrenter fra tredjelande, har tredjelande opført adskillige barrierer, der forskelsbehandler den europæiske jernbaneindustri; understreger, at konkurrenter fra tredjelande, især fra Kina hurtigt og aggressivt ekspanderer til Europa og andre regioner i verden, ofte med stærk politisk og økonomisk støtte fra deres oprindelsesland (f.eks. fordelagtige eksportkreditter uden for anvendelsesområdet for OECD's regler); betoner, at sådanne metoder kan udgøre illoyal konkurrence, der truer arbejdspladser i Europa; fremhæver derfor, at det er nødvendigt sikre fair og lige vilkår i den globale konkurrence og gensidig markedsadgang for at imødegå risikoen for tab af arbejdspladser og beskytte Europas industrielle knowhow;

7. understreger, at selv inden for det europæiske jernbanemarked synes mange EU-virksomheder, navnlig SMV'erne, at det er vanskeligt og dyrt at drive virksomhed på tværs af grænserne på grund af både den administrative og den tekniske fragmentering af markederne; mener, at opfyldelsen af målet om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde vil være afgørende for, at den europæiske jernbaneindustris kan opretholde sin globale markedsdominans;

En ny innovationsdagsorden for den europæiske jernbaneindustri

8. anerkender jernbaneindustriens centrale rolle for EU's konkurrenceevne og innovationskapacitet; opfordrer indtrængende til, at der træffes foranstaltninger, der kan sikre, at EU bevarer sit teknologiske og innovative forspring i denne sektor;

9. glæder sig over beslutningen om at oprette fællesforetagendet »Shift 2Rail« (S2R) og den nylige lancering af den første indkaldelse af forslag; opfordrer til hurtig og rettidig gennemførelse af alle S2R's forsknings- og udviklingsaktiviteter så hurtigt som muligt; beklager, at SMV'ernes deltagelse i S2R er meget begrænset, hvilket delvist skyldes de høje omkostninger og kompleksiteten af instrumentet; opfordrer indtrængende bestyrelsen til at analysere SMV'ernes deltagelse i anden indkaldelse af associerede medlemmer, forbedre denne og overveje særlige indkaldelser af forslag for SMV'er; anmoder Kommissionen om at sikre, at forordningens bestemmelser om balance mellem SMV'er og regional repræsentation respekteres;

10. understreger, at innovationskraft, investeringer i forskning og udvikling, defragmentering af markedet og klyngedannelse er vigtige elementer i grundlaget for at bevare den europæiske jernbaneindustris internationale konkurrenceevne;

11. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at mobilisere EU's forskellige finansieringsinstrumenter, udforske og udnytte yderligere finansieringskilder til S2R og tilstræbe synergier mellem de forskellige EU-fonde og private investeringer; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udnytte andre EU's finansieringsinstrumenter for jernbaneteknik uden for S2R (f.eks. indkaldelser af forskningsforslag vedrørende jernbanenet i Horisont 2020 uden for S2R, InnovFin, CEF, strukturfonde, EFSI), herunder via en S2R-pilotordning, hvor EU-finansiering kan matches med midler fra strukturfondene og med andre innovationsfonde;

Torsdag den 9. juni 2016

12. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med sektoren for at sikre, at de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) — og navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — udnyttes bedst muligt til at støtte forsknings- og udviklingsprojekter inden for jernbaneområdet på regionalt plan; opfordrer til også at fokusere på fremtiden for jernbaneindustrien efter 2020;

13. understreger, at klynger er et vigtigt redskab til at samle relevante interessenter på lokalt og regionalt plan, herunder offentlige myndigheder, universiteter, forskningsinstitutter, jernbaneindustrien, arbejdsmarkedets parter og andre mobilitetsindustrier; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en klyngestrategi for vækst inden december 2016; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres støtte til innovationsprojekter, der er udviklet af jernbaneklynger, og til andre initiativer, der samler mindre og større virksomheder inden for jernbaneindustrien og forskningsinstitutter på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan; bemærker, at der skal være mulighed for offentlig finansiering af klyngedannelse; påpeger i den forbindelse de muligheder, som de nye finansieringsinstrumenter (EFSI osv.) frembyder;

14. mener, at Kommissionen bør overveje at oprette et forum på europæisk plan, der kan samle de etablerede virksomheder, nystartede virksomheder og spin off-virksomheder, der har innovative ideer inden for jernbanesektoren især inden for digitalisering med henblik på at fremme udveksling af bedste praksis og lette indgåelsen af partnerskaber; mener, at Kommissionen bør overveje, hvordan man kan fremme samarbejdet mellem store virksomheder og SMV'er omkring forskningsprojekter inden for jernbaneindustrien;

15. mener, at forskningsaktiviteterne bør fokusere på digitalisering for at øge jernbanernes effektivitet og sænke driftsomkostningerne (f.eks. automatisering, sensorer, overvågningsredskaber, interoperabilitet, f.eks. gennem ERTMS/ETCS, anvendelse af rumteknologier, herunder i samarbejde med ESA og udnyttelse af big data og cybersikkerhed); mener, at et andet fokus bør være rettet mod at øge ressource- og energieffektiviteten, for eksempel gennem lettere materialer og alternative brændstoffer; mener, at et tredje fokus bør være på de fremskridt, som kan gøre jernbanetransporten mere attraktiv og accepteret (f.eks. forbedret pålidelighed og støjreduktion, problemfri multimodal transport, integreret billettering); understreger, at innovationsbestræbelserne ikke må forbigå infrastrukturerne, da disse er af vital betydning for jernbanens konkurrenceevne;

16. efterlyser hurtig gennemførelse af et integreret e-billetsystem, som er koordineret med andre transportformer og andre potentielle tjenester, og som leveres af fælles billetudstedere;

17. henleder opmærksomheden på det presserende behov for at producere moderne jernbane- og sporvognsspor og andre spor på det indre marked tillige med alt det nødvendige hjælpemateriel;

18. anmoder Kommissionen om at sikre beskyttelsen af europæiske jernbaneleverandørers intellektuelle ejendomsrettigheder internationalt i overensstemmelse med henstillingerne i Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2015 om en strategi for beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i tredjelande ([1]);

De rigtige kvalifikationer til en fremtidssikret jernbaneindustri

19. opfordrer til en europæisk strategi for praktik og uddannelse, der samler virksomheder i jernbaneindustrien, forskningsinstitutter og arbejdsmarkedets parter til en fælles undersøgelse af, hvilke kvalifikationer, der er nødvendige for en bæredygtig og innovativ jernbaneindustri; mener i denne forbindelse, at en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende oprettelse af et europæisk kvalifikationsråd for jernbanesektoren bør iværksættes; opfordrer de berørte medlemsstater og regionale organer til at skabe en ramme for livslang læring i form af en individuel uddannelsesret, som sikrer, at deres reserve af færdigheder tilpasses den voksende efterspørgsel inden for sektoren og tilpasses et nyt marked eller i tilfælde af afskedigelser overføres til andre industrisektorer;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0219.

20. påpeger, at der som følge af en aldrende arbejdsstyrke mangler kvalificeret arbejdskraft i jernbaneindustrien; glæder sig derfor over alle bestræbelser på at fremme livslang læring og tekniske færdigheder; opfordrer til gennemførelse af oplysningskampagner for at øge jernbaneindustriens synlighed og gøre den mere attraktiv over for unge ingeniører (f.eks. via finansiering fra ESF); fremhæver, at antallet af kvinder i sektoren er særlig lav, og ser derfor gerne, at en sådan kampagne særligt sigter mod at rette op på denne ubalance; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til social dialog for at lette social innovation og fremme skabelsen af faste arbejdspladser af høj kvalitet, der kan bidrage til at gøre sektoren mere attraktiv for kvalificeret personale;

21. mener, at undervisning i nøje udvalgte færdigheder er en uundværlig investering med henblik på at bevare den europæiske jernbaneindustris globale førerposition inden for teknologi og innovationskraft på lang sigt;

Støtte til SMV'er

22. mener, at adgang til finansiering er en af de største udfordringer for SMV'er i jernbaneindustrien; understreger merværdien af Cosme og strukturfondene med hensyn til at hjælpe SMV'er med at få adgang til finansiering, herunder i form af garanti og egenkapitalfaciliteterne, og fremhæver, at det er nødvendigt at gøre mere opmærksom på eksistensen af disse instrumenter; glæder sig over, at EFSI fokuserer på SMV'er og midcapselskaber, men understreger, at fonden nu skal indfri sit løfte, og påpeger, at alternative finansieringskilder også bør udforskes; glæder sig over SMV-instrumentet under Horisont 2020, men fremhæver problemet med overvældende interesse og en lav succesrate; anmoder Kommissionen om at tage fat på dette problem i forbindelse med midtvejsevalueringen af Horisont 2020; opfordrer Kommissionen til at fremme en bedre udnyttelse af EU's finansielle instrumenter og de midler, der er til rådighed for SMV'er;

23. fremhæver, at SMV'er i jernbaneindustrien ofte er afhængige af en enkelt virksomhed; understreger, at SMV'er afstår fra at udvide på grund af manglende ressourcer og den øgede risici, der er forbundet med grænseoverskridende virksomhed; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af Enterprise Europe Network at udvikle sektorspecifikke grupper for jernbanetransport, som kan tilbyde rådgivning og uddannelse til SMV'er i jernbaneindustrien om forskellige innovations-finansieringsordninger, tilskud, internationalisering og om, hvordan man kan finde frem til og kontakte potentielle forretningspartnere og andre partnere, med hvem de kan ansøge om EU-støtte til fælles forskningsprojekter;

24. anmoder Kommissionen om at videreudvikle de eksisterende støtteprogrammer for internationalisering af SMV'er og gøre dem mere synlige blandt europæiske SMV'er i jernbaneindustrien i forbindelse med synergier mellem forskellige EU-fonde; opfordrer Kommissionen til at videreudvikle uddannelsesprogrammer om adgang til bestemte udenlandske markeder og informere bredt om sådanne programmer til SMV'er i jernbaneindustrien;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje alle muligheder for støtte til SMV'er i jernbaneindustrien som f.eks. inden for rammerne af en eventuel målrettet revision af »Small Business Act«, hvor der kan lægges særlig vægt på behovene i industrielle undersektorer som jernbaneindustrien, hvor det er særligt vigtigt at inddrage SMV'er med høj merværdi;

26. er bekymret over de langsomme betalinger til SMV'er i jernbaneindustrien; ser gerne, at Kommissionen kontrollerer, at direktivet om forsinket betaling (2011/7/EU) gennemføres korrekt;

Forbedring af det europæiske marked for leverandører og fremme af efterspørgsel efter jernbaneprodukter

27. glæder sig over vedtagelsen af den tekniske søjle i den fjerde jernbanepakke og opfordrer til dens hurtige gennemførelse, da den er et centralt element i virkeliggørelsen af et reelt indre marked for jernbaneprodukter; understreger, at øget interoperabilitet og en større rolle for Det Europæiske Jernbaneagentur vil fremme harmoniseringen af nettet og derfor har potentiale til at nedbringe omkostningerne til udvikling og godkendelse af rullende materiel og ERTMS-materiel

(European Rail Traffic Management System); påpeger, at der er behov for at give Det Europæiske Jernbaneagentur tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer til, at det kan udføre sine nye udvidede opgaver; mener, at den politiske søjle i den fjerde jernbanepakke vil være afgørende for konkurrenceevnen hos transportoperatører og, mere generelt, hos købere;

28. understreger, at der er behov for en fuld, effektiv og ensartet gennemførelse af forordningen om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport, da det vil være til gavn for både passagererne og sektoren;

29. opfordrer Kommissionen til at revurdere markedsbestemmelserne og den nuværende udformning af EU's konkurrenceregler for at tage højde for udviklingen på det globale jernbanemarked; opfordrer Kommissionen til at fastlægge, hvordan det er nødvendigt at opdatere disse bestemmelser og definitioner for at tackle problemet med fusioner på det globale marked som CNR-CSR-fusionen og tillade, at den europæiske jernbaneindustri indgår strategiske partnerskaber og alliancer;

30. opfordrer til yderligere europæisk standardisering i jernbanesektoren med interessenterne (herunder den europæiske jernbaneindustri) som drivkraft og under ledelse af CEN/CENELEC; håber, at det nye fælles initiativ om standardisering, som Kommissionen har foreslået, vil spille en central rolle i denne henseende; understreger vigtigheden af at få flere SMV'er inddraget i det europæiske standardiseringsarbejde;

31. opfordrer til en hurtig gennemførelse af direktivet fra 2014 om offentlige indkøb; minder medlemsstaterne og Kommissionen om, at disse direktiver pålægger de ordregivende myndigheder at basere deres udbudsafgørelser på princippet om det økonomisk mest fordelagtige bud men med fokus på livscyklusomkostninger og miljømæssigt og socialt bæredygtige produkter, således at de bidrager til at forhindre løndumping og social dumping og eventuelt kan bidrage til at styrke den regionale økonomiske struktur; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til generelt at fremme livscyklusomkostningsanalyse som standardpraksis i forbindelse med langsigtede investeringer, vejlede ordregivende myndigheder og overvåge brugen heraf; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at minde de ordregivende myndigheder om eksistensen af en bestemmelse i den reviderede europæiske ramme for offentlige udbud, der gør det muligt at afvise tilbud, hvis mere end 50 % af varernes værdi er skabt uden for EU (artikel 85 i direktiv 2014/25/EU);

32. opfordrer Kommissionen til at overvåge ikkeeuropæiske investeringer i jernbaner i EU-medlemsstaterne og til at garantere overholdelse af EU-lovgivningen om offentlige udbud, f.eks. lovgivningen om unormalt lave tilbud og illoyal konkurrence; opfordrer Kommissionen til at foretage undersøgelser om mulige ikke-europæiske ansøgere, der indgiver bud i EU og samtidig modtager statstilskud fra tredjelande;

En styrkelse af investeringerne i jernbaneprojekter

33. forventer, at EU's eksisterende finansieringsinstrumenter (som CEF og strukturfondene) udnyttes fuldt ud, således at efterspørgslen efter jernbaneprojekter stimuleres (herunder EU's finansieringsinstrumenter til investeringer uden for EU såsom førtiltrædelsesbistanden og det europæiske naboskabsinstrument); understreger vigtigheden af en vellykket gennemførelse af den europæiske fond for strategiske investeringer (EFSI) som et redskab til at kanalisere privat kapital til jernbanesektoren og ser gerne, at der foretages yderligere undersøgelse af, hvordan private investeringer kan blive brugt i jernbaneprojekter; mener, at offentlige udviklingsbanker kan spille en vigtig rolle på nationalt og europæisk plan ved at yde støtte til jernbaneindustrien; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med multilaterale udviklingsbanker for at hjælpe offentlige myndigheder og private aktører til at investere i det mest bæredygtige og energieffektive jernbanemateriel rundt om i verden; anmoder Kommissionen og EIB om at intensivere rådgivningsbistanden til jernbaneprojekter gennem det nye europæiske knudepunkt for rådgivning under EFSI med henblik på at hjælpe dem med at tiltrække investeringer; mener, at jernbanesektoren i Europa fortsat vil være stærkt afhængig af offentlige investeringer; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne og de offentlige myndigheder til at investere betydeligt i deres jernbanesystemer, både på hovedstrækninger og i byer, og hvor det er muligt at øge udnyttelsesgraden af midler fra Samhørighedsfonden til jernbaneprojekter; opfordrer dog i betragtning af denne afhængighed og belastningen af de offentlige budgetter i mange europæiske lande til, at alle brugbare midler tages i brug for at mobilisere privat kapital på vegne af jernbanesektoren, det være sig lovgivningsmæssige eller budgetmæssige;

34. påpeger, at de komplekse forhold i jernbanesektoren gør det vanskeligt for långivere at forstå risiciene og dermed at yde billige lån; opfordrer Kommissionen til at udvikle et finansielt forum for jernbaneindustrien med det formål at øge engagementet og vidensudvekslingen mellem jernbaneindustrien og den finansielle sektor og således øge bankernes forståelse af sektoren og risiciene og følgelig nedbringe finansieringsomkostningerne;

35. mener, at man ikke bør forsømme at vedligeholde og modernisere eksisterende jernbanemateriel; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme udskiftningen af gammelt udstyr med moderne og bæredygtige produkter i større omfang;

36. glæder sig over EU's støtte til onlineplatformen Eltis (observatorium for bytrafik), der muliggør udveksling af bedste praksis om systemer i storbyområder; anmoder Kommissionen om at styrke udvekslingen af bedste praksis vedrørende forskellige muligheder for finansiering af bæredygtig bytrafik og om at fremme disse gennem sin kommende europæiske platform for planer for bæredygtig mobilitet i byområder;

37. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Det Europæiske Jernbaneagentur at fortsætte indsatsen for at udbrede et harmoniseret ERTMS i EU og til at fremme ERTMS uden for EU;

38. glæder sig over det arbejde, der gjort for at udnytte Galileo og Egnos tjenester og applikationer i jernbanesektoren; anerkender i den forbindelse Det Europæiske GNSS-Agenturs rolle og dets vellykkede forvaltning af projekterne under det syvende forskningsrammeprogram og Horisont 2020-programmerne;

Styrkelse af jernbaneindustriens globale konkurrenceevne i

39. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fremtidige handelsaftaler (herunder de igangværende forhandlinger med Japan, Kina og USA) og revisionerne af eksisterende handelsaftaler kommer til at indeholde særlige bestemmelser, der markant forbedrer den europæiske jernbaneindustris markedsadgang, især med hensyn til offentlige udbud, og herunder tackle problemet med de stigende lokaliseringskrav og sikre jernbaneindustrien gensidig adgang til udenlandske markeder; opfordrer Kommissionen til at sikre lige vilkår for markedsaktører fra lande i og uden for Europa;

40. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's handelspolitik er mere i tråd med industripolitikken, således at der i handelspolitikken tages hensyn til behovene hos den europæiske industri, og den nye generation af handelsaftaler ikke medfører nye udflytninger og yderligere afindustrialisering i EU;

41. opfordrer indtrængende Kommissionen til at bestræbe sig på at fjerne de vigtigste ikketoldmæssige hindringer, der vanskeliggør adgangen for den europæiske jernbaneindustri til udenlandske markeder, herunder hindringer for investeringer (navnlig forpligtelser i forbindelse med joint ventures) og forskelsbehandling og mangel på gennemsigtighed i procedurerne for offentlige udbud (især stadig mere omkostningstunge krav til lokalt indhold);

42. understreger den betydning, som forhandlingerne om »det internationale instrument vedrørende internationale offentlige indkøb« og revisionen af forordningerne om handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter har for den europæiske jernbaneindustri, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage dette i betragtning og arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet for at nå frem til en hurtig aftale om disse instrumenter; anmoder Kommissionen om at tage højde for de følger, som indrømmelse af markedsøkonomistatus til statsdrevne eller andre ikkemarkedsbaserede økonomier kan have for de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenters funktionsmåde og den europæiske jernbaneindustris konkurrenceevne;

43. anmoder Kommissionen om at udarbejde en sammenhængende ramme for EU's handelsstrategi, som sikrer overholdelse af gensidighedsprincippet, navnlig i forholdene til Japan, Kina og USA og støtter yderligere internationalisering af jernbaneindustrien, især for SMV'er og herunder ved at fremme europæiske standarder og teknologier på internationalt plan, som f.eks. ERTMS og ved at undersøge, hvordan man bedre kan beskytte den intellektuelle ejendomsret i den europæiske jernbaneindustri (f.eks. gennem en bredere fremme af helpdesken for immaterielle rettigheder);

Torsdag den 9. juni 2016

44. anmoder Kommissionen om at hjælpe med til at fjerne alle toldmæssige og ikketoldmæssige hindringer, forenkle forretningsprocedurerne for SMV'er i jernbaneindustrien og sikre udfasning af alle restriktive forretningspraksisser på tredjemarkedslande; anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger med henblik på at lette udstedelse af arbejdsvisa til europæiske SMV'ers medarbejdere, der er midlertidigt udstationerede i tredjelande, med henblik på at begrænse antallet af forretningsmæssige transaktioner, som SMV'er skal foretage;

45. påpeger, at visse tredjelande skaber uacceptabel konkurrenceforvridning ved at yde uforholdsmæssig stor støtte til deres eksportører via de finansielle betingelser, som potentielle kunder får; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at overtale den kinesiske regering til at tilslutte sig OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter og det specifikke kapitel deri om jernbaneinfrastruktur; anmoder Kommissionen om samtidig at optrappe arbejdet med nye globale retningslinjer for eksportkreditter i den internationale arbejdsgruppe om eksportkreditter (IWG);

Forbedring af den strategiske politiske støtte til sektoren

46. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en meddelelse om en sammenhængende strategi for EU's industripolitik, der sigter på genindustrialisering af Europa og baserer sig på bæredygtighed og energi- og ressourceeffektivitet; anmoder Kommissionen om i dette dokument at redegøre for sin strategi for vigtige industrisektorer, herunder jernbaneindustrien; mener, at det er vigtigt at medtage idéer til, hvordan man sikrer en høj grad af vertikal produktion i EU;

47. anmoder Kommissionen om at tilrettelægge en industriel dialog på højt niveau om jernbaneindustrien med deltagelse af alle de berørte kommissærer, medlemmer af Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaterne, jernbaneindustrien, fagforeningerne, forskningsinstitutioner, Det Europæiske Jernbaneagentur og europæiske standardiseringsorganisationer; fremhæver, at en regelmæssig industridialog inden for jernbaneindustrien giver mulighed for en struktureret debat på europæisk plan om de horisontale udfordringer for sektoren og virkningerne af EU's politikker for jernbaneindustriens konkurrenceevne;

48. anmoder Kommissionen om at sikre, at de politikker, som påvirker EU-jernbaneindustriens konkurrenceevne, er et resultat af reel kommunikation og koordinering mellem forvaltningerne på de forskellige berørte politikområder;

49. mener, at det er nødvendigt med politisk støtte fra Rådet for at styrke og udvikle den europæiske jernbaneindustri; opfordrer derfor Rådet (konkurrenceevne) til konkret at sætte den europæiske jernbaneindustri på dagsordenen;

o

o o

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 7. juni 2016

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0238

Eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer: protokol til WHO-rammekonventionen ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning, med undtagelse af de af dens bestemmelser, som henhører under tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (14384/2015 — C8-0118/2016 — 2015/0101(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/21)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14384/2015),

— der henviser til udkast til protokol om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning (15044/2013),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 33, 113, 114, 207 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0118/2016),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0154/2016),

1. godkender indgåelsen af protokollen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Verdenssundhedsorganisationen.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0239

Ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer: FN/ECE-overenskomsten ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af revision 3 af overenskomsten under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (»Overenskomst af 1958 som revideret«) (13954/2015 — C8-0112/2016 — 2015/0249(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/22)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13954/2015),

— der henviser til revision 3 af overenskomsten under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (»Overenskomst af 1958 som revideret«) (13954/2015),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0112/2016),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0185/2016),

1. godkender indgåelsen af overenskomsten;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0240

Handelsaftale mellem EU og Colombia og Peru (Kroatiens tiltrædelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af tillægsprotokollen til handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12594/2014 — C8-0180/2015 — 2014/0234(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/23)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12594/2014),

— der henviser til tillægsprotokol til handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side for at tage hensyn til Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12595/2014),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0180/2015),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0155/2016),

1. godkender indgåelsen af tillægsprotokollen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Colombias og Republikken Perus regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0241

Forstærket samarbejde for så vidt angår formueforholdet mellem internationale par ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde for så vidt angår kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem internationale par, som omfatter både formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber (08112/2016 — C8-0184/2016 — 2016/0061(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/24)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08112/2016),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 329, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0184/2016),

— der henviser til betingelserne i artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 326 og 327 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 85 og artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit,

— der henviser til henstilling fra Retsudvalget (A8-0192/2016),

1. godkender udkastet til Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde for så vidt angår kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem internationale par, som omfatter både formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0242

Eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer: protokol til WHO-rammekonventionen (retligt samarbejde i straffesager) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning for så vidt angår dens bestemmelser om forpligtelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager og definitionen af strafbare handlinger (14387/2015 — C8-0119/2016 — 2015/0100(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/25)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forslag til Rådets afgørelse (14387/2015),

— der henviser til udkast til protokol om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning (15044/2013),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 82, stk. 1, artikel 83 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0119/2016),

— der henviser til sin beslutning af 9. marts 2016 om tobaksaftalen (PMI-aftalen) ([1]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0198/2016),

1. godkender indgåelsen af protokollen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europol, Eurojust og OLAF.

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0082.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0243

Markeder for finansielle instrumenter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (COM(2016)0056 — C8-0026/2016 — 2016/0033(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 086/26)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0056),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0026/2016),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til udtalelse af 29. april 2016 fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

— der henviser til udtalelse af 26. maj 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

— der henviser til, at Rådets repræsentant forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved skrivelse af 18. maj 2016,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0126/2016),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0033

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/… om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2016/1034.)

([1]) Endnu ikke offentliggjort i EUT.
([2]) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0244

Markeder for finansielle instrumenter, markedsmisbrug og værdipapirafvikling ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler, for så vidt angår visse frister (COM(2016)0057 — C8–0027/2016 — 2016/0034(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 086/27)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0057),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0027/2016),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til udtalelse af 29. april 2016 fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

— der henviser til udtalelse af 26. maj 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

— der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. maj 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0125/2016),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0034

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/… om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1033.)

([1]) Endnu ikke offentliggjort i EUT.
([2]) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 7. juni 2016

P8_TA(2016)0245

Udnævnelse af et medlem af Revisionsretten — Rimantas Šadžius

Europa-Parlamentets afgørelse af 7. juni 2016 om den foreslåede udnævnelse af Rimantas Šadžius til medlem af Revisionsretten (C8-0126/2016 — 2016/0805(NLE))

(Høring)

(2018/C 086/28)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0126/2016),

— der henviser til forretningsordenens artikel 121,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A8-0183/2016),

A. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

B. der henviser til, at Budgetkontroludvalget den 23. maj 2016 afholdt en høring med den af Rådet indstillede kandidat til posten som medlem af Revisionsretten;

1. afgiver positiv udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Rimantas Šadžius til medlem af Revisionsretten;

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0253

Nedsættelse af et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse samt fastsættelse af dets sagsområde, medlemstal og funktionsperiode

Europa-Parlamentets afgørelse af 8. juni 2016 om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse, dets sagsområder, sammensætning og funktionsperiode (2016/2726(RSO))

(2018/C 086/29)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodningen fra 337 medlemmer om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse,

— der henviser til Formandskonferencens forslag,

— der henviser til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ([1]),

— der henviser til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([4]),

([1]) EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.
([2]) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
([3]) EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.
([4]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF ([1]),

— der henviser til Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og forordning (EU) nr. 1095/2010 ([4]),

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([6]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF ([7]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF ([8]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([9]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ([10]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012 om ændring af Rådets direktiv 89/666/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre ([11]),

— der henviser til Kommissionens henstilling 2012/771/EU af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet ([12]) og Kommissionens henstilling 2012/772/EU af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning ([13]),

---

([1]) EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1.
([2]) EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1.
([3]) EUT L 257 af 28.8.2014, s. 186.
([4]) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.
([5]) EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1.
([6]) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
([7]) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.
([8]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77
([9]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 196.
([10]) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.
([11]) EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1.
([12]) EUT L 338 af 12.12.2012, s. 37.
([13]) EUT L 338 af 12.12.2012, s. 41.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 28. januar 2016 om en ekstern strategi til effektiv beskatning (COM(2016)0024),

— der henviser til forretningsordenens artikel 198,

1. vedtager at nedsætte et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse;

2. vedtager, at undersøgelsesudvalget skal have til opgave at:

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne at gennemføre og effektivt håndhæve direktiv 2005/60/EF under hensyntagen til kravet om rettidig og effektiv gennemførelse af direktiv (EU) 2015/849

— undersøge påstanden om, at medlemsstaternes myndigheder har undladt at anvende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger over for institutioner, der er fundet ansvarlige for en alvorlig overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktiv 2005/60/EF, som krævet i direktiv 2013/36/EU

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne på effektiv vis at gennemføre direktiv 2011/16/EU, navnlig artikel 9, stk. 1, om spontan udveksling af skatteoplysninger til en anden medlemsstat, når der er grund til at formode, at der kan blive tale om et tab af skatteindtægter, under hensyntagen til kravet om rettidig og effektiv gennemførelse af direktiv 2014/107/EU, samt — med dette for øje og med henblik på at undersøge andre retsgrundlag i forbindelse med de påståede overtrædelser eller fejl og forsømmelser — gøre brug af adgang til alle relevante dokumenter, herunder alle relevante dokumenter fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen, som er tilvejebragt af de to særlige TAXE 1- og TAXE 2-udvalg

— undersøge påstanden om, at medlemsstaterne har undladt at håndhæve artikel 107 og artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der er relevant for anvendelsesområdet for den undersøgelse, som er omhandlet i nærværende afgørelse

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne at gennemføre og håndhæve direktiv 2014/91/EU

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne at gennemføre og håndhæve direktiv 2011/61/EU og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne at gennemføre og håndhæve direktiv 2009/138/EF

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne at gennemføre og effektivt håndhæve direktiv 2006/43/EF under hensyntagen til kravet om rettidig og effektiv gennemførelse af forordning (EU) nr. 537/2014 og direktiv 2014/56/EU

— undersøge påstanden om, at medlemsstaterne har undladt at gennemføre direktiv 2013/34/EU

— undersøge påstanden om, at Kommissionen har undladt at håndhæve og medlemsstaterne at gennemføre og effektivt håndhæve direktiv 2012/17/EU

— undersøge den eventuelle tilsidesættelse af den i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastsatte forpligtelse for medlemsstaterne og afhængige eller associerede territorier til at overholde princippet om loyalt samarbejde i det omfang, det er relevant for anvendelsesområdet for den undersøgelse, der følger af nærværende afgørelse; med henblik herpå vurdere, hvorvidt en sådan tilsidesættelse kan opstå som følge af den påståede undladelse af at træffe passende foranstaltninger for at forhindre anvendelse af instrumenter, der tillader de ultimativt begunstigede ejere at være skjult for finansielle institutioner og andre formidlere, advokater, udbydere af tjenesteydelser til truster og selskaber eller anvendelse af andre instrumenter og formidlere, som lemper reglerne for hvidvaskning af penge samt skatteunddragelse og skatteundgåelse i andre medlemsstater (herunder undersøge den rolle, som truster, enkeltmands-

Onsdag den 8. juni 2016

selskaber med begrænset ansvar og virtuelle valutaer spiller), samtidig med at der tages hensyn til de aktuelle arbejdsprogrammer, som er i gang på medlemsstatsplan, og som søger at løse disse problemer og begrænse deres virkning

— fremsætte enhver henstilling, som det måtte finde nødvendig i denne sag, herunder om medlemsstaternes gennemførelse af ovennævnte henstillinger fra Kommissionen af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet og for så vidt angår aggressiv skatteplanlægning, samt vurdere den seneste udvikling i Kommissionens eksterne strategi for effektiv beskatning og sammenhængen mellem Unionens og medlemsstaters retlige ramme og skattesystemerne i tredjelande (f. eks. dobbeltbeskatningsaftaler og aftaler om udveksling af oplysninger samt frihandelsaftaler) samt vurdere de bestræbelser, som er iværksat på internationalt plan (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, G20, Den Finansielle Aktionsgruppe og FN), med henblik på at fremme gennemsigtigheden af oplysninger om reelt ejerskab;

3. vedtager, at undersøgelsesudvalget skal forelægge sin endelige beretning senest 12 måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse;

4. vedtager, at undersøgelsesudvalget i forbindelse med sit arbejde bør tage højde for enhver relevant udvikling inden for udvalgets ansvarsområde, som måtte opstå i løbet af dets mandatperiode;

5. beslutter, at enhver henstilling udarbejdet af undersøgelsesudvalget og af det særlige TAXE 2-udvalg skal behandles af det relevante stående udvalg;

6. vedtager, at undersøgelsesudvalget skal have 65 medlemmer;

7. pålægger sin formand at drage omsorg for, at denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0254

Aftalen mellem EU og Palau om visumfritagelse for kortvarige ophold ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Palau om visumfritagelse for kortvarige ophold (12080/2015 — C8-0400/2015 — 2015/0193(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/30)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12080/2015),

— der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Palau om visumfritagelse for kortvarige ophold (12077/2015),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0400/2015),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0177/2016),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Palaus regering og parlament.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0255

Aftalen EU og Tonga om visumfritagelse for kortvarige ophold ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Tonga om visumfritagelse for kortvarige ophold (12089/2015 — C8-0374/2015 — 2015/0196(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/31)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12089/2015),

— der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Tonga om visumfritagelse for kortvarige ophold (12087/2015),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0374/2015),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0179/2016),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Kongeriet Tongas regering og parlament.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0256

Aftale mellem EU og Colombia om visumfritagelse for kortvarige ophold ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Colombia om visumfritagelse for kortvarige ophold (12095/2015 — C8-0390/2015 — 2015/0201(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/32)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12095/2015),

— der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Colombia om visumfritagelse for kortvarige ophold (12094/2015),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0390/2015),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0178/2016),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Colombias regering og parlament.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0257

Udvidelse af handelen med informationsteknologiprodukter (ITA) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af en aftale i form af en erklæring om udvidelse af handelen med informationsteknologiprodukter (ITA) (06925/2016 — C8-0141/2016 — 2016/0067(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/33)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06925/2016),

— der henviser til WTO-ministererklæringen af 16. december 2015 om udvidelse af handelen med informationsteknologiprodukter (06926/2016),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0141/2016),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0186/2016),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Verdenshandelsorganisationen.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0258

At underkaste α-PVP kontrolforanstaltninger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om at underkaste det nye psykoaktive stof 1-phenyl-2-(1-pyrrolidin-1-yl) pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerophenon, α-PVP) kontrolforanstaltninger (15386/2015 — C8-0115/2016 — 2015/0309(CNS))

(Høring)

(2018/C 086/34)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets udkast (15386/2015),

— der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C8-0115/2016),

— der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ([1]), særlig artikel 8, stk. 3,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0175/2016),

1. godkender Rådets udkast;

2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;

4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

([1]) EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0259

Ratifikation og tiltrædelse af protokollen af 2010 til konventionen om farlige og skadelige stoffer med undtagelse af aspekter, der vedrører civilretligt samarbejde

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Rådets afgørelse om medlemsstaternes ratifikation og tiltrædelse i Den Europæiske Unions interesse af protokollen af 2010 til den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer med undtagelse af de aspekter, der vedrører civilretligt samarbejde (13806/2015 — C8-0410/2015 — 2015/0135(NLE))

(2018/C 086/35)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13806/2015),

— der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0410/2015),

— der henviser til artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Domstolens udtalelse af 14. oktober 2014 ([1]),

— der henviser til Den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (»HNS-konventionen af 1996«),

— der henviser til protokollen af 2010 til HNS-konventionen af 1996 (i det følgende benævnt »HNS-konventionen af 2010«),

— der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2015)0304),

— der henviser til Rådets afgørelse 2002/971/EF af 18. november 2002 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen af 1996 ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader ([3]) (»miljøansvarsdirektivet«),

— der henviser til Kommissionens erklæring til protokollen fra De Faste Repræsentanters Komité/Rådet af 20. november og 8. december 2015 ([4]),

— der henviser til dokument af 18. september 2015 fra skibsfartssektoren, hvori denne indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen snarest i overensstemmelse med Kommissionens forslag ([5]),

— der henviser til den endelige rapport med titlen '»Study on ELD Effectiveness: scope and exceptions« af 19. februar 2014, som BIO Intelligence Service har udarbejdet til Kommissionen ([6]),

---

([1]) Domstolens udtalelse af 14. oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.
([2]) EFT L 337 af 13.12.2002, s. 55.
([3]) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.
([4]) Punktsnote 13142/15.
([5]) Tilgængelig online på: http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf.
([6]) Tilgængelig online på: http://ec.europa.eu/environment/legal/liability/pdf/BIO%20ELD%20Effectiveness_report.pdf.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til notat af 11. februar 2016 fra Parlamentets Juridiske Tjeneste om retsgrundlaget for ovennævnte forslag til Rådets afgørelse (SJ-0066/16) og den efterfølgende udtalelse i form af en skrivelse om det korrekte retsgrundlag for det forslag til afgørelse, der blev vedtaget af Retsudvalget den 19. februar 2016 ([1]) og vedlagt betænkning A8-0191/2016,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 3,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0191/2016),

A. der henviser til, at formålet med HNS-konventionen af 2010 er at sikre ansvarsplacering og betaling af passende, hurtig og effektiv erstatning for tab eller skade på mennesker, ejendom og miljøet forvoldt i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer via den særlige internationale HNS-kompensationsfond;

B. der henviser til, at HNS-konventionen på den ene side har til formål at hævde princippet om, at forureneren betaler, og principperne om forebyggelse og forsigtighed, således, at der træffes forholdsregler i tilfælde af eventuelle miljøskader, hvormed konventionen hører under EU's politik og generelle principper på miljøområdet, og på den anden side har til formål at regulere spørgsmål i forbindelse med skader forårsaget af søtransport og at forhindre eller begrænse sådanne skader, hvormed den hører under EU's transportpolitik;

C. der henviser til, at indgåelsen af protokollen af 2010 til konventionen ifølge Kommissionens forslag (COM(2015)0304) vil påvirke anvendelsesområdet for reglerne i miljøansvarsdirektivet;

D. der henviser til, at anvendelsesområdet for HNS-konventionen af 2010 overlapper miljøansvarsdirektivets, for så vidt angår miljøskader påført en kontraherende stats territorium, skader i form af kontaminering af miljøet, der har fundet sted inden for det eksklusive økonomiske område (EEZ) eller tilsvarende område tilhørende en kontraherende stat (indtil 200 sømil fra basislinjerne) og forebyggende foranstaltninger til forhindring eller størst mulig begrænsning af sådan skade;

E. der henviser til, at HNS-konventionen af 2010 fastsætter skibsrederens objektive ansvar for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, der er omfattet af konventionen, og forpligtelsen til at tegne forsikring eller anden finansiel sikkerhed til at dække skader omfattet af konventionen, der til dette formål udelukker, at der kan rejses andre krav mod skibsrederen end dem, der er i overensstemmelse med konventionen (artikel 7, stk. 4 og 5);

F. der henviser til, at der således er en risiko for en mulig konflikt mellem miljøansvarsdirektivet og HNS-konventionen af 2010, men at denne risiko kan afværges ved hjælp af artikel 4, stk. 2, i miljøansvarsdirektivet, hvori det hedder: »Dette direktiv finder ikke anvendelse på miljøskader eller overhængende fare for sådanne skader forårsaget ved uheld, for hvilke reglerne om ansvar eller erstatning falder ind under anvendelsesområdet for enhver af de internationale konventioner, der er opført i bilag IV, herunder alle fremtidige ændringer af disse konventioner, som gælder i den pågældende medlemsstat«;

G. der henviser til, at miljøansvarsdirektivets anvendelsesområde således udelukker miljøskader eller overhængende fare for sådanne skader, der er omfattet af HNS-konventionen af 2010, når først denne konvention træder i kraft, medmindre alle medlemsstater ratificerer eller tiltræder denne inden for samme frist, hvad der vil skabe risiko for fragmenterede retlige forhold, idet nogle medlemsstater vil være underlagt HNS-konventionen af 2010 og andre miljøansvarsdirektivet; mener, at dette vil stille ofre for forurening ulige, såsom kystsamfund, fiskere osv., og vil endvidere stride imod ånden i HNS-konventionen af 2010;

H. der henviser til, at de grundlæggende principper, der er styrende for Den Internationale Søfartsorganisation, også udgør grundlaget for HNS-konventionen af 2010, idet disse består i skibsrederens objektive ansvar, obligatorisk forsikring til

([1]) PE576.992.

Onsdag den 8. juni 2016

dækning af skader tilføjet tredjemand, skadelidtes ret til regreskrav over for forsikringsselskabet, ansvarsbegrænsning og, for så vidt angår olie og farlige og skadelige stoffer, en særlig erstatningsfond, der skal betale for skaderne, når de overstiger grænserne for skibsrederens ansvar;

I. der henviser til, at det er i Unionens interesse som helhed at have en homogen ordning for erstatningsansvar ved skader, som opstår ved fragt af farlige og skadelige stoffer til havs;

J. der henviser til, at det ikke er fuldstændigt klart, om artikel 4, stk. 2, i miljøansvarsdirektivet betyder, at anvendelsen af miljøansvarsdirektivet blokeres i en medlemsstat, der har ratificeret HNS-konventionen af 2010, eller om denne blokering er begrænset til, i hvilket omfang ansvar eller erstatning falder ind under konventionens anvendelsesområde;

K. der henviser til, at HNS-konventionen af 2010 udgør en erstatningsordning og dermed er mindre vidtrækkende end miljøansvarsdirektivet med hensyn til at etablere en ordning, der pålægger operatørerne og giver de kompetente myndigheder anvisning på at pålægge operatører hhv. at forhindre eller afhjælpe en umiddelbar trussel om eller en faktisk miljøskade;

L. der henviser til, at der i modsætning til, hvad der er tilfældet i forbindelse med miljøansvarsdirektivet, ikke i henhold til HNS-konventionen af 2010 kan ydes erstatning for skade af ikke-økonomisk karakter;

M. der henviser til, at miljøansvarsdirektivet ikke pålægger operatørerne nogen forpligtelse til at sørge for finansiel sikkerhed for at sikre, at de har midler til at sikre forebyggelse og afhjælpning af miljøskade, medmindre en medlemsstat har vedtaget strammere bestemmelser end miljøansvarsdirektivet;

N. der henviser til, at HNS-konventionen af 2010 pålægger rederen en klar forpligtelse til gennem forsikring eller anden finansiel sikkerhed at dække sit ansvar for skader i henhold til konventionen;

O. der henviser til, at de andre internationale IMO-konventioner i bilag IV til miljøansvarsdirektivet har vist sig effektive, idet de har kunnet skabe balance mellem miljø- og handelsmæssige interesser ved hjælp af en klar ansvarsfordeling, hvor der normalt ikke hersker nogen tvivl om, hvem der er den ansvarlige part, samt via indførelse af obligatorisk forsikring og hurtige kompensationsmekanismer, som ikke kun er begrænset til miljøskade;

1. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage hensyn til følgende henstillinger:

i) at sikre overholdelse af princippet om kompetencetildeling, jf. artikel 5, stk. 1, i EU-traktaten og Domstolens faste retspraksis, hvoraf det fremgår, at »valget af hjemmel for en fællesskabsretsakt foretages på grundlag af objektive forhold, herunder bl.a. retsaktens formål og indhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol« ([1]),

ii) at tilslutte sig udtalelsen i form af en skrivelse, der blev vedtaget af Retsudvalget den 19. februar 2016, hvoraf det fremgår, at

»da den foreslåede rådsafgørelse har til formål at bemyndige medlemsstaterne til på Unionens vegne at ratificere eller tiltræde HNS-protokollen af 2010 og som følge heraf blive bundet af reglerne i HNS-konventionen af 2010, og da sidstnævnte ikke kun omfatter miljøskader (idet den gennemfører princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler), men også andre skader end miljøskader, i begge tilfælde forårsaget af søtransport af visse stoffer, udgør artikel 100, stk. 2, artikel 192, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), i TEUF de korrekte retsgrundlag for forslaget«,

iii) at sikre, at de fælles EU-reglers ensartethed, integritet og effektivitet ikke påvirkes negativt af internationale forpligtelser, der indgås ved ratificering eller tiltrædelse af HNS-konventionen af 2010, i overensstemmelse med Domstolens faste retspraksis ([2]),

---

([1]) Domstolens dom af 19. juli 2012, *Europa-Parlamentet* mod *Rådet*, C-130/10, ECLI:EU:C:2012:472, præmis 42.

([2]) Domstolens udtalelse af 19. marts 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, præmis 25. Domstolens dom af 5. november 2002, Kommissionen mod Kongeriget Danmark, sag C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, præmis 82; Domstolens udtalelse af 7. februar 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, præmis 120 og 126; Domstolens udtalelse af 14. oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Onsdag den 8. juni 2016

iv) at være mere opmærksom på forekomst af overlapninger mellem miljøansvarsdirektivet og HNS-konventionen af 2010, for så vidt angår miljøskader påført en kontraherende stats territorium og territorialfarvande henhørende under den kontraherende stats jurisdiktion, kontaminering af miljøet i EEZ eller tilsvarende område (indtil 200 sømil fra basislinjerne) tilhørende den kontraherende stat og forebyggende foranstaltninger til forhindring eller begrænsning af sådan skade (forebyggende foranstaltninger, primær afhjælpning og supplerende afhjælpning);

v) at minimere muligheden for konflikt mellem miljøansvarsdirektivet og HNS-konventionen af 2010 ved, at der træffes alle passende foranstaltninger til at sikre, at eneretsklausulen i artikel 7, stk. 4 og 5, i HNS-konventionen af 2010 — i henhold til hvilke der ikke kan rejses andre krav mod skibsrederen end dem, der er i overensstemmelse med konventionen — respekteres fuldt ud af de medlemsstater, der ratificerer eller tiltræder konventionen, jf. artikel 4, stk. 2, og bilag IV i miljøansvarsdirektivet,

vi) at tage skridt til at indskrænke risikoen for at skabe og konsolidere konkurrencemæssige ulemper for de stater, der er parat til at tiltræde HNS-konventionen af 2010, i forhold til de stater, der måtte ønske at udskyde denne proces og fortsætte med kun at være bundet af miljøansvarsdirektivet,

vii) at sikre afvikling af vedvarende sameksistens mellem to ordninger for ansvar til søs — en EU-baseret ordning og en international ordning — hvilket ville føre til en fragmentering af EU-reglerne og derudover undergrave en klar ansvarsfordeling og føre til langvarige og dyre retssager til skade for ofre og søfartssektoren,

viii) i denne henseende sikre, at der pålægges medlemsstaterne en klar forpligtelse til at tage alle nødvendige skridt til at nå frem til et konkret resultat, nemlig at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen af 2010 inden for en rimelig frist, hvilket ikke bør være senere end to år efter datoen for ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse;

2. konkluderer, at denne beslutning vil være en yderligere mulighed for Rådet og Kommissionen til at behandle de henstillinger, der fremsættes i punkt 1;

3. pålægger sin formand at anmode om yderligere drøftelser med Kommissionen og Rådet;

4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0260

Ratifikation og tiltrædelse af protokollen af 2010 til konventionen om farlige og skadelige stoffer for så vidt angår aspekter, der vedrører civilretligt samarbejde

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om medlemsstaternes ratifikation og tiltrædelse i Den Europæiske Unions interesse af protokollen af 2010 til den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer for så vidt angår de aspekter, der vedrører civilretligt samarbejde (14112/2015 — C8-0409/2015 — 2015/0136(NLE))

(2018/C 086/36)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14112/2015),

— der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 81 og artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0409/2015),

— der henviser til artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er vedføjet traktaterne,

— der henviser til Domstolens udtalelse af 14. oktober 2014 ([1]),

— der henviser til den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (»HNS-konventionen af 1996«),

— der henviser til protokollen af 2010 til HNS-konventionen af 1996 (»HNS-konventionen af 2010«),

— der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2015)0305),

— der henviser til Rådets afgørelse 2002/971/EF af 18. november 2002 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen af 1996 ([2]),

— der henviser til forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere den internationale konvention om erstatningsansvar for skader forvoldt i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, 1996 (»HNS-konventionen«) (COM(2001)0674),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([3]) (»omarbejdning af Bruxelles I-forordningen«),

— der henviser til Kommissionens erklæring til protokollen fra De Faste Repræsentanters Komité og af Rådet af 20. november og 8. december 2015 ([4]),

— der henviser til dokument af 18. september 2015 fra skibsfartssektoren, hvori denne indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen snarest i overensstemmelse med Kommissionens forslag ([5]),

---

([1]) Domstolens udtalelse af 14. oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.
([2]) EFT L 337 af 13.12.2002, s. 55.
([3]) EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.
([4]) Punktsnote 13142/15.
([5]) Tilgængelig online på: http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf.

Onsdag den 8. juni 2016

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 3,

— der henviser til interimsbetænkning fra Retsudvalget (A8-0190/2016),

A. der henviser til, at formålet med HNS-konventionen af 2010 er at sikre ansvarsplacering og betaling af passende, hurtig og effektiv erstatning for tab eller skade på mennesker, ejendom og miljøet forvoldt i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer via den særlige internationale HNS-kompensationsfond;

B. der henviser til, at de grundlæggende principper, der er styrende for Den Internationale Søfartsorganisation, herunder HNS-konventionen af 2010, består i skibsrederens objektive ansvar, obligatorisk forsikring til dækning af skader tilføjet tredjemand, skadelidtes ret til regreskrav over for forsikringsselskabet, ansvarsbegrænsning og, for så vidt angår olie og farlige og skadelige stoffer, en særlig erstatningsfond, der skal betale for skaderne, når de overstiger grænserne for skibsrederens ansvar;

C. der henviser til, at HNS-konventionen på den ene side har til formål at hævde princippet om, at forureneren betaler, og principperne om forebyggelse og forsigtighed, således, at der træffes forholdsregler i tilfælde af eventuelle miljøskader, hvormed konventionen hører under EU's politik og generelle principper på miljøområdet, og på den anden side har til formål at regulere spørgsmål i forbindelse med skader forårsaget af søtransport og at forhindre eller begrænse sådanne skader, hvormed den hører under EU's transportpolitik;

D. der henviser til, at HNS-konventionen af 2010 indeholder bestemmelser vedrørende domstolenes kompetence i de kontraherende stater i forbindelse med krav fremsat af personer, der har lidt skade, som er omfattet af konventionen, mod skibsrederen eller dennes forsikringsselskab eller mod den særlige HNS-kompensationsfond, inklusive bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er truffet af domstole i de kontraherende stater;

E. der henviser til, at indgåelsen af HNS-konventionen af 2010 ifølge Kommissionens forslag (COM(2015)0305) således vil overlappe anvendelsesområdet for bestemmelserne i omarbejdelse af Bruxelles I-forordningen;

F. der henviser til, at omarbejdelsen af Bruxelles I-forordningen skaber grobund for en situation med adskillige jurisdiktioner, samtidig med at kapitel IV i HNS-konventionen af 2010 fastsætter en meget restriktiv jurisdiktion, anerkendelse og retshåndhævelse med henblik på at sikre lige vilkår for sagsøgere og sikre ensartet anvendelse af reglerne vedrørende ansvar og kompensation;

G. der henviser til, at en undtagelse fra den almindelige anvendelse af omarbejdelsen af Bruxelles I-forordningen er begrundet med dels, at kernen i ordningen for retlig kompetence i HNS-konventionen af 2010 specifikt er formålet at sikre, at ofre for ulykker kan nyde godt af klare procedureregler og retssikkerhed, hvilket fører til mere effektive krav ved domstolene, og dels de forventede retlige og praktiske vanskeligheder i forbindelse med anvendelse af en separat kompetenceordning i EU i sammenligning med den, der gælder for andre kontraherende parter i HNS-konventionen af 2010;

H. der henviser til, at Danmark er undtaget fra anvendelsen af afsnit V i tredje del af TEUF og ikke deltager i vedtagelsen af forslaget til Rådets afgørelse, for så vidt angår aspekter vedrørende det retslige samarbejde i civilretlige anliggender;

I. der henviser til, at overlapningen mellem HNS-konventionen af 2010 og EU-reglerne om det civil- og handelsretlige område har gjort retsgrundlaget for afgørelse 2002/971/EF, og eftersom HNS-protokollen af 2010 ændrede HNS-konventionen af 1996, bør virkningen af HNS-konventionen af 2010 på EU-reglerne vurderes i lyset af anvendelsesområdet for og reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF (miljøansvarsdirektivet) ([1]), som er blevet en del af EU's retsorden, efter at afgørelse 2002/971/EF blev vedtaget;

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

Onsdag den 8. juni 2016

J. der henviser til, at miljøansvarsdirektivets anvendelsesområde udelukker miljøskader eller overhængende fare for sådanne skader, der er omfattet af HNS-konventionen af 2010, når først denne konvention træder i kraft (artikel 4, stk. 2, og bilag IV i miljøansvarsdirektivet);

K. der henviser til, at HNS-konventionen af 2010 fastsætter skibsrederens objektive ansvar for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, der er omfattet af konventionen, og forpligtelsen til at tegne forsikring eller anden finansiel sikkerhed til at dække skader omfattet af konventionen, der til dette formål udelukker, at der kan rejses andre krav mod skibsrederen end dem, der er i overensstemmelse med konventionen (artikel 7, stk. 4 og 5);

L. der henviser til, at medmindre alle medlemsstater ratificerer eller tiltræder HNS-konventionen af 2010 inden for samme frist, vil der være risiko for, at skibsfartssektoren reguleres af to forskellige ordninger samtidigt, nemlig en EU-ordning og en international ordning, hvilket også vil stille ofre for forurening ulige, såsom kystsamfund, fiskere osv., og endvidere vil stride imod ånden i HNS-konventionen af 2010;

M. der henviser til, at de andre internationale IMO-konventioner i bilag IV til miljøansvarsdirektivet har vist sig effektive, idet de har kunnet skabe balance mellem miljø- og handelsmæssige interesser ved hjælp af en klar ansvarsfordeling, hvor der normalt ikke hersker nogen tvivl om, hvem der er den ansvarlige part, samt via indførelse af obligatorisk forsikring og hurtige kompensationsmekanismer, som ikke kun er begrænset til miljøskade;

1. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage hensyn til følgende henstillinger:

i) at sikre, at de fælles EU-reglers ensartethed, integritet og effektivitet ikke påvirkes negativt af internationale forpligtelser, der indgås ved ratificering eller tiltrædelse af HNS-konventionen af 2010, i overensstemmelse med Domstolens faste retspraksis ([1]),

ii) at være mere opmærksom på forekomst af overlapninger mellem Bruxelles I-forordningen og HNS-konventionen af 2010, for så vidt angår procesreglementet for erstatningskrav og søgsmål under konventionen indbragt for de kontraherende medlemsstaters domstole,

iii) at tilsikre minimal risiko for konflikt mellem miljøansvarsdirektivet og HNS-konventionen af 2010 ved at træffe alle passende foranstaltninger til at sikre, at eneretsklausulen i artikel 7, stk. 4 og 5, i HNS-konventionen af 2010, i henhold til hvilke der ikke kan rejses andre krav mod skibsrederen end dem, der er i overensstemmelse med konventionen, respekteres fuldt ud af de medlemsstater, der ratificerer eller tiltræder konventionen,

iv) at tage skridt til at indskrænke risikoen for at skabe og konsolidere konkurrencemæssige ulemper for de stater, der er parat til at tiltræde HNS-konventionen af 2010, i forhold til de stater, der måtte ønske at udskyde denne proces og fortsætte med kun at være bundet af miljøansvarsdirektivet,

v) at sikre afvikling af vedvarende sameksistens mellem to ordninger for ansvar til søs — en EU-baseret ordning og en international ordning — hvilket ville føre til en fragmentering af EU-reglerne og derudover undergrave en klar ansvarsfordeling og føre til langvarige og dyre retssager til skade for ofre og søfartssektoren,

vi) i denne henseende sikre, at der pålægges medlemsstaterne en klar forpligtelse til at tage alle nødvendige skridt til at nå frem til et konkret resultat, nemlig at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen af 2010 inden for en rimelig frist, hvilket ikke bør være senere end to år efter datoen for ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse;

([1]) Domstolens udtalelse af 19. marts 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, præmis 25. Domstolens dom af 5. november 2002, Kommissionen mod Kongeriget Danmark, sag C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, præmis 82; Domstolens udtalelse af 7. februar 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, præmis 120 og 126; Domstolens udtalelse af 14. oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Onsdag den 8. juni 2016

2. konkluderer, at denne beslutning vil være en yderligere mulighed for Rådet og Kommissionen til at behandle de henstillinger, der fremsættes i punkt 1;

3. pålægger sin formand at anmode om yderligere drøftelser med Kommissionen og Rådet;

4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0261

Rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem EU og Filippinerne (Kroatiens tiltrædelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af protokollen til rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13085/2014 — C8-0009/2015 — 2014/0224(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/37)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13085/2014),

— der henviser til udkast til protokol til rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13082/2014),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207 og 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0009/2015),

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0148/2016),

1. godkender indgåelsen af protokollen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Filippinernes regering og parlament.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0262

Rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem EU og Filippinerne (godkendelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af rammeaftalen om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side (05431/2015 — C8-0061/2015 — 2013/0441(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 086/38)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05431/2015),

— der henviser til udkast til rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Filippinerne på den anden side (15616/2010),

— der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0061/2015),

— der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 ([1]) om udkast til afgørelse,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,

— der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0149/2016),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Filippinernes regering og parlament.

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0263.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0264

Makrofinansiel bistand til Tunesien ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om yderligere makrofinansiel bistand til Tunesien (COM(2016)0067 — C8–0032/2016 — 2016/0039(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 086/39)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0067),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0032/2016),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 1. juni 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A8-0187/2016),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. godkender Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0039

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 8. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse (EU) 2016/… om yderligere makrofinansiel bistand til Tunesien

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2016/1112.)

Onsdag den 8. juni 2016

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Denne afgørelse vedtages med forbehold af den fælles erklæring, der er vedtaget sammen med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 778/2013/EU om yderligere makrofinansiel bistand til Georgien, der fortsat skal betragtes som grundlaget for alle Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser om makrofinansiel bistand til tredjelande og territorier.

Onsdag den 8. juni 2016

P8_TA(2016)0265

Regler mod visse metoder til skatteundgåelse *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juni 2016 om forslag til Rådets direktiv om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte påvirker det indre markeds funktionsmåde (COM(2016)0026 — C8-0031/2016 — 2016/0011(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2018/C 086/40)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2016)0026),

— der henviser til artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0031/2016),

— der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det maltesiske Repræsentanternes Hus og den svenske Riksdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0189/2016),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;

2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;

5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 1

Kommissionens forslag	*Ændring*
(1) De nuværende politiske prioriteter inden for international beskatning understreger behovet for at sikre, at skatten betales, der hvor fortjenesten genereres og værdien skabes. Det er derfor særdeles vigtigt at genoprette tilliden til retfærdigheden af skattesystemerne og sætte regeringerne i stand til effektivt at udøve deres skattemæssige suverænitet. De nye politiske målsætninger er blevet omsat til konkrete aktioner som led i OECD's initiativ om bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste (BEPS-initiativet). I sin meddelelse af 17. juni 2015 fremlagde Kommissionen som reaktion på behovet for en mere fair beskatning en handlingsplan for et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union ([3]) (handlingsplanen).	(1) De nuværende politiske prioriteter inden for international beskatning understreger behovet for at sikre, at skatten betales, der hvor fortjenesten genereres og værdien skabes. Det er derfor særdeles vigtigt at genoprette tilliden til retfærdigheden af skattesystemerne og sætte regeringerne i stand til effektivt at udøve deres skattemæssige suverænitet. De nye politiske målsætninger er blevet omsat til konkrete aktioner som led i OECD's initiativ om bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste (BEPS-initiativet). I sin meddelelse af 17. juni 2015 fremlagde Kommissionen som reaktion på behovet for en mere fair beskatning en handlingsplan for et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union ([3]) (handlingsplanen)***, hvori den anerkendte, at et fuldt udbygget fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) med en hensigtsmæssig og rimelig fordelingsnøgle vil udgøre en reel forbedring i kampen mod kunstige BEPS-strategier. I lyset af dette bør Kommissionen offentliggøre et ambitiøst forslag til et FKSSG så hurtigt som muligt, og den lovgivende magt bør afslutte forhandlingerne om dette afgørende forslag så hurtigt som muligt. Der bør tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets holdning af 19. april 2012 om forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG).***
([3]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union: 5 centrale indsatsområder (COM(2015) 302 af 17. juni 2015).	([3]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union: 5 centrale indsatsområder (COM(2015)0302 af 17. juni 2015).

Ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(1a) Unionen mener, at kampen mod skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse er en politisk topprioritet, eftersom praksis med aggressiv skatteplanlægning er uacceptabel for det indre markeds integritet og den sociale retfærdighed.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning 2

Kommissionens forslag	*Ændring*
(2) De fleste medlemsstater har i kraft af deres medlemskab af OECD forpligtet sig til at implementere resultaterne i rapporterne om de 15 aktioner til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste, der blev offentliggjort den 5. oktober 2015. Af hensyn til et velfungerende indre marked er det afgørende, at medlemsstaterne som minimum opfylder deres forpligtelser under BEPS, og at de mere generelt træffer foranstaltninger til at bekæmpe skatteundgåelse og sikre en fair og effektiv beskatning i Unionen på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde. Et marked med stærkt integrerede økonomier kræver en fælles strategisk indsats og koordinerede tiltag for at forbedre det indre markeds funktionsmåde og få maksimalt udbytte af ***BEPS-initiativets*** positive virkninger. Desuden kan alene en fælles ramme forhindre en fragmentering af markedet og ***bringe*** en ***ende på*** de nuværende divergenser og markedsforvridninger. Endelig vil nationale gennemførelsesbestemmelser, der tager udgangspunkt i en fælles linje på EU-plan, give skattesubjekterne retssikkerhed for, at foranstaltningerne er forenelige med EU-retten.	(2) De fleste medlemsstater har i kraft af deres medlemskab af OECD forpligtet sig til at implementere resultaterne i rapporterne om de 15 aktioner til bekæmpelse af ***reel*** udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste, der blev offentliggjort den 5. oktober 2015. Af hensyn til et velfungerende indre marked er det afgørende, at medlemsstaterne som minimum opfylder deres forpligtelser under BEPS, og at de mere generelt træffer foranstaltninger til at bekæmpe skatteundgåelse og sikre en fair og effektiv beskatning i Unionen på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde. Et marked med stærkt integrerede økonomier kræver en fælles strategisk indsats og koordinerede tiltag for at forbedre det indre markeds funktionsmåde og få maksimalt udbytte af ***de*** positive virkninger ***af initiativet til bekæmpelse af reelle BEPS-strategier, samtidig med at der tages behørigt hensyn til konkurrenceevnen for selskaber, der opererer på det indre marked***. Desuden kan alene en fælles ramme forhindre en fragmentering af markedet og ***sætte*** en ***stopper for*** de nuværende divergenser og markedsforvridninger. Endelig vil nationale gennemførelsesbestemmelser, der tager udgangspunkt i en fælles linje på EU-plan, give skattesubjekterne retssikkerhed for, at foranstaltningerne er forenelige med EU-retten. ***Unionen er kendetegnet ved meget uensartede nationale markeder, hvorfor en inklusiv konsekvensanalyse af alle forventede foranstaltninger er afgørende for at sikre, at den fælles linje nyder bred opbakning fra medlemsstaterne.***

Ændring 4

Forslag til direktiv

Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(3a) Eftersom »skattely« ifølge OECD kan klassificeres som gennemsigtige, bør der fremlægges forslag om at øge gennemsigtigheden af betroede midler og stiftelser/fonde.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 5

Forslag til direktiv

Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(4a) Det er af afgørende betydning at give skattemyndighederne behørige midler til effektivt at kunne bekæmpe BEPS og dermed forbedre gennemsigtigheden i større multinationale selskabers aktiviteter, navnlig hvad angår realiseret fortjeneste, skat på fortjeneste, modtagne tilskud, tilbagebetaling af skat, antal ansatte og aktiver.

Ændring 6

Forslag til direktiv

Betragtning 4 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(4b) Med henblik på at sikre sammenhæng i behandlingen af faste driftssteder er det afgørende, at medlemsstaterne i både den relevante lovgivning og i bilaterale skatteaftaler anvender en fælles definition af faste driftssteder på grundlag af artikel 5 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue.

Ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 4 c (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(4c) For at undgå inkonsekvens i overførslen af fortjenester til faste driftssteder bør medlemsstaterne følge reglerne for fortjeneste, der tilskrives faste driftssteder, som er i overensstemmelse med artikel 7 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og afstemme relevant ret og bilaterale aftaler med disse regler, når sådanne regler tages op til revision.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 8

Forslag til direktiv

Betragtning 5

Kommissionens forslag	*Ændring*
(5) Det er nødvendigt at fastsætte regler til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget i det indre marked og af flytning af fortjeneste ud af det indre marked. For at opfylde dette mål er der behov for regler på følgende områder: en begrænsning af retten til fradrag for rentebetalinger, exitbeskatning, en switch over-klausul, en generel anti-misbrugsregel, CFC-regler og en ramme for håndtering af hybride mismatch. Hvis anvendelsen af disse regler giver anledning til dobbeltbeskatning, bør skattesubjekterne indrømmes en skattelempelse i form af et fradrag for den skat, der er betalt i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, alt efter omstændighederne. Reglerne bør derfor ikke alene sigte mod at bekæmpe skatteundgåelse, men også mod at undgå at skabe yderligere hindringer på markedet såsom dobbeltbeskatning.	(5) Det er nødvendigt at fastsætte regler til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget i det indre marked og af flytning af fortjeneste ud af det indre marked. For at opfylde dette mål er der behov for regler på følgende områder: en begrænsning af retten til fradrag for rentebetalinger, ***grundlæggende forholdsregler mod BEPS via jurisdiktioner med bankhemmelighed eller lavt skattetryk***, exitbeskatning, en ***klar status for, hvad der er et fast driftssted, præcise regler for afregningspriser, en ramme for patentboksordninger, en*** switch over-klausul***, i mangel af en velfungerende skatteaftale med tilsvarende virkning med et tredjeland***, en generel anti-misbrugsregel, CFC-regler og en ramme for håndtering af hybride mismatch. Hvis anvendelsen af disse regler giver anledning til dobbeltbeskatning, bør skattesubjekterne indrømmes en skattelempelse i form af et fradrag for den skat, der er betalt i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, alt efter omstændighederne. Reglerne bør derfor ikke alene sigte mod at bekæmpe skatteundgåelse, men også mod at undgå at skabe yderligere hindringer på markedet såsom dobbeltbeskatning. ***Medlemsstaternes skattemyndigheder skal havde de fornødne ressourcer til at kunne anvende disse regler korrekt. Ikke desto mindre er det også nødvendigt hurtigst muligt at fastsætte et enkelt regelsæt for beregning af de skattepligtige fortjenester hos grænseoverskridende selskaber i Unionen ved at behandle koncerner som en enkelt enhed i beskatningsmæssigt øjemed med henblik på at styrke det indre marked og råde bod på mange af svaghederne ved de nuværende rammer for selskabsbeskatning, der muliggør aggressiv skatteplanlægning.***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 9

Forslag til direktiv

Betragtning 6

Kommissionens forslag	*Ændring*
(6) For at nedbringe deres samlede skattetilsvar er grænseoverskridende koncerner i stigende grad begyndt at flytte deres fortjeneste ud af højt beskattede jurisdiktioner til lande med et lavere skattetryk, ofte ved hjælp af inflaterede rentebetalinger. Bestemmelsen om begrænsning af rentebetalinger er nødvendig for at bekæmpe en sådan ***praksis***, idet den begrænser fradrag for skattesubjektets finansielle nettoudgifter (dvs. det beløb, med hvilket de finansielle udgifter overstiger de finansielle indtægter). ***Der bør*** derfor fastsættes en sats for fradrag, der tager udgangspunkt i skattesubjektets resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA). Finansielle indtægter, der er fritaget for skat, bør ikke modregnes finansielle udgifter. Det skyldes, at der ved fastsættelsen af det fradragsberettigede rentebeløb alene bør tages hensyn til skattepligtig indkomst. For at lette opgaven for skattesubjekter, der udgør en lavere risiko med hensyn til udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste, bør nettorenter altid kunne fradrages op til et fast maksimumsbeløb, som gælder i de tilfælde, hvor dette fører til et større fradrag end ved anvendelse af EBITDA-satsen. Hvis skattesubjektet indgår i en koncern, som indgiver obligatoriske konsoliderede regnskaber, bør der tages højde for den samlede koncerns gæld med henblik på at give skattesubjekterne ret til at fradrage højere finansielle nettoudgifter. Begrænsningen af rentebeløbet bør gælde i forbindelse med et skattesubjekts finansielle nettoudgifter, uanset om disse udgifter skyldes nationalt stiftet gæld, grænseoverskridende gæld inden for Unionen eller gæld til et tredjeland. ***Selv om*** det er almindeligt accepteret, at finansielle selskaber (dvs. finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber) også bør underlægges begrænsninger af retten til fradrag for rentebetalinger, ***er det også almindeligt anerkendt, at disse to sektorer har særlige kendetegn, som kræver*** en mere tilpasset tilgang. ***Eftersom drøftelserne på området endnu ikke hverken på internationalt plan eller EU-plan har givet tilstrækkelige resultater, er det indtil videre ikke muligt at fastsætte specifikke regler for finans- og forsikringssektorerne.***	(6) For at nedbringe deres samlede skattetilsvar er grænseoverskridende koncerner i stigende grad begyndt at flytte deres fortjeneste ud af højt beskattede jurisdiktioner til lande med et lavere skattetryk, ofte ved hjælp af inflaterede rentebetalinger. Bestemmelsen om begrænsning af rentebetalinger er nødvendig for at bekæmpe en sådan ***reel BEPS-praksis***, idet den begrænser fradrag for skattesubjektets finansielle nettoudgifter (dvs. det beløb, med hvilket de finansielle udgifter overstiger de finansielle indtægter). ***For så vidt angår renteudgifter, er det*** derfor ***nødvendigt, at der*** fastsættes en sats for fradrag, der tager udgangspunkt i skattesubjektets resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA). Finansielle indtægter, der er fritaget for skat, bør ikke modregnes finansielle udgifter. Det skyldes, at der ved fastsættelsen af det fradragsberettigede rentebeløb alene bør tages hensyn til skattepligtig indkomst. For at lette opgaven for skattesubjekter, der udgør en lavere risiko med hensyn til udhuling af skattegrundlaget og flytning af fortjeneste, bør nettorenter altid kunne fradrages op til et fast maksimumsbeløb, som gælder i de tilfælde, hvor dette fører til et større fradrag end ved anvendelse af EBITDA-satsen. Hvis skattesubjektet indgår i en koncern, som indgiver obligatoriske konsoliderede regnskaber, bør der tages højde for den samlede koncerns gæld med henblik på at give skattesubjekterne ret til at fradrage højere finansielle nettoudgifter. Begrænsningen af rentebeløbet bør gælde i forbindelse med et skattesubjekts finansielle nettoudgifter, uanset om disse udgifter skyldes nationalt stiftet gæld, grænseoverskridende gæld inden for Unionen eller gæld til et tredjeland. Det er almindeligt accepteret, at finansielle selskaber (dvs. finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber) også bør underlægges begrænsninger af retten til fradrag for rentebetalinger, ***eventuelt med*** en mere tilpasset tilgang.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 10

Forslag til direktiv

Betragtning 6 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(6a) I tilfælde af finansiering af almennyttige langsigtede infrastrukturprojekter gennem gæld til tredjeparter, hvor gælden overstiger den fritagelsestærskel, der er fastsat i dette direktiv, bør det være muligt for medlemsstaterne at tillade fritagelse for tredjepartslån til finansiering af offentlige infrastrukturprojekter under visse betingelser, eftersom anvendelse af de foreslåede bestemmelser på begrænsning af rentebetalinger i sådanne sager ville virke mod hensigten.

Ændring 11

Forslag til direktiv

Betragtning 6 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(6b) Praksis med at flytte overskud til jurisdiktioner med bankhemmelighed eller lavt skattetryk udgør en særlig risiko for medlemsstaternes skatteindtægter såvel som for rimelig og lige behandling af firmaer, der henholdsvis unddrager og betaler skat, store som små. Udover de generelt gældende foranstaltninger foreslået i dette direktiv for alle jurisdiktioner, er det afgørende at afskrække jurisdiktioner med bankhemmelighed eller lavt skattetryk fra at basere deres selskabsskattemæssige og retlige klima på at skjule fortjenester fra skatteunddragelse, samtidig med at de ikke i tilstrækkelig grad implementerer de globale standarder, for så vidt angår god skatteforvaltning såsom automatisk udveksling af skatteoplysninger, eller at praktisere stiltiende manglende overholdelse gennem lemfældig håndhævelse af skattelovgivningen og internationale regler til trods for at have forpligtet sig politisk til implementering. Der foreslås derfor specifikke foranstaltninger til at anvende dette direktiv som et redskab til at sikre, at de nuværende jurisdiktioner med bankhemmelighed eller lavt skattetryk efterlever den internationale indsats for skattegennemsigtighed og rimelighed.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 13

Forslag til direktiv

Betragtning 7 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(7a) ***Alt for ofte træffer multinationale selskaber foranstaltninger til at flytte deres fortjeneste til skattely uden at betale eller kun betale meget lav skat. Begrebet fast driftssted muliggør en præcis og bindende definition af de kriterier, der skal være opfyldt for, at et multinationalt selskab skal kunne dokumentere at være etableret i et givet land. Dette vil forpligte de multinationale selskaber til at betale deres skatter korrekt.***

Ændring 14

Forslag til direktiv

Betragtning 7 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(7b) ***Termen »fastsættelse af koncernintern afregningspris« (»transfer pricing«) hentyder til betingelserne og ordningerne vedrørende transaktioner foretaget inden for et multinationalt selskab, herunder datterselskaber og skuffeselskaber, hvis fortjenester udtrækkes og overføres til det multinationale moderselskab. Der er tale om priser, som opkræves mellem tilknyttede selskaber, der er etableret i forskellige lande, for deres transaktioner inden for koncernen, f.eks. overførsel af varer og tjenesteydelser. Eftersom priserne fastsættes af ikke-uafhængige associerede medlemmer i det multinationale selskab, afspejler disse måske ikke prisen på det uafhængige marked. Unionen skal sikre sig, at de multinationale selskabers skattepligtige fortjenester ikke kunstigt flyttes ud af deres jurisdiktion, og at de skattegrundlag, som de multinationale selskaber angiver i deres lande, afspejler den økonomiske aktivitet, der drives i disse lande. Af hensyn til skattesubjekternes interesse, er det af afgørende betydning, at der sker en begrænsning af risikoen for dobbelt ikke-beskatning, der kan være resultatet af en tvist mellem to lande om fastsættelsen af afgiften på internationale armslængde-transaktioner med tilknyttede selskaber. Dette system udelukker ikke brug af en række kunstige metoder, navnlig når det gælder produkter, for hvilke der ikke eksisterer nogen markedspris (f.eks. forretningskoncession eller tjenesteydelser til foretagender).***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 101/rev

Forslag til direktiv

Betragtning 7 c (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(7c) ***Skatteordninger forbundet med intellektuel ejendomsret, patenter og forskning og udvikling anvendes i vidt omfang i hele Unionen. Indtil flere undersøgelser fra Kommissionen viser imidlertid, at sammenhængen mellem patentbokse og fremme af forskning og udvikling i mange tilfælde er vilkårlig. OECD har udviklet den ændrede neksustilgang i et forsøg på at regulere patentbokssystemet. Denne metode garanterer, at der under patentbokssystemet kun anvendes en gunstig sats ved beskatning af indtægter, der er direkte forbundet til udgifter til forskning og udvikling. De vanskeligheder, som medlemsstaterne har med at anvende begreberne »neksus« og »økonomisk substans« i deres innovationsbokse, kan imidlertid allerede observeres. Såfremt medlemsstaterne pr. januar 2017 stadig ikke i fuldt omfang har implementeret den ændrede neksustilgang på ensartet vis med henblik på at eliminere de nuværende, skadelige patentbokssystemer, bør Kommissionen fremlægge et nyt, bindende lovforslag under artikel 116 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori ophævelsen af de nuværende skadelige ordninger rykkes frem til 30. juni 2017 ved at forkorte den periode, hvori overgangsreglen gælder; FKSSG bør gøre det muligt at bilægge spørgsmålet om flytning af fortjeneste ved hjælp af skatteplanlægning, hvad angår intellektuel ejendom.***

Ændring 16

Forslag til direktiv

Betragtning 7 d (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(7d) ***Der bør ikke opkræves exitskat, hvis de flyttede aktiver er materielle aktiver, der genererer aktiv indkomst. Flytning af sådanne aktiver er en uundgåelig del af en virksomheds konkrete ressourcefordeling og har ikke primært til formål at udvirke skattefordele eller unddrage skat og bør derfor være fritaget fra sådanne bestemmelser.***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 17

Forslag til direktiv

Betragtning 8

Kommissionens forslag	*Ændring*
(8) I betragtning af de iboende vanskeligheder ved at beregne lempelser for skat betalt i udlandet er staterne i stigende grad begyndt at fritage udenlandsk indkomst for beskatning i hjemlandet. Denne tilgang har imidlertid de utilsigtede negative følger, at det kan opmuntre til situationer, hvor ikkebeskattet eller lavt beskattet indkomst føres ind i det indre marked og derefter — ofte uden at blive beskattet — cirkulerer inden for Unionen, idet der anvendes instrumenter under EU-lovgivningen. Der anvendes ofte switch over-klausuler til at bekæmpe en sådan praksis. Det er derfor nødvendigt at indføre en switch over-klausul, som er rettet mod visse typer af udenlandsk indkomst, f.eks. overskudsfordeling, provenu ved afhændelse af andele og overskud fra faste driftssteder, som er skattefritaget i Unionen ***og har oprindelse i tredjelande***. En sådan indkomst bør beskattes i Unionen, hvis den er blevet beskattet under et vist niveau i ***tredjelandet. Eftersom switch over-klausulen ikke kræver, at den lavt beskattede enhed er en kontrolleret enhed, og at der derfor ikke nødvendigvis er adgang til enhedens lovpligtige regnskaber, kan det være yderst vanskeligt at beregne den effektive skattesats. Medlemsstaterne bør derfor anvende den lovbestemte skattesats, når de gør brug af switch over-klausulen***. Medlemsstater, der gør brug af switch over-klausulen, bør med henblik på at undgå dobbeltbeskatning give en lempelse for den skat, der er betalt i udlandet.	(8) I betragtning af de iboende vanskeligheder ved at beregne lempelser for skat betalt i udlandet er staterne i stigende grad begyndt at fritage udenlandsk indkomst for beskatning i hjemlandet. Denne tilgang har imidlertid de utilsigtede negative følger, at det kan opmuntre til situationer, hvor ikkebeskattet eller lavt beskattet indkomst føres ind i det indre marked og derefter — ofte uden at blive beskattet — cirkulerer inden for Unionen, idet der anvendes instrumenter under EU-lovgivningen. Der anvendes ofte switch over-klausuler til at bekæmpe en sådan praksis. Det er derfor nødvendigt at indføre en switch over-klausul, som er rettet mod visse typer af udenlandsk indkomst, f.eks. overskudsfordeling, provenu ved afhændelse af andele og overskud fra faste driftssteder, som er skattefritaget i Unionen. En sådan indkomst bør beskattes i Unionen, hvis den er blevet beskattet under et vist niveau i ***oprindelseslandet og i mangel af*** en ***velfungerende skatteaftale med tilsvarende virkning med dette land***. Medlemsstater, der gør brug af switch over-klausulen, bør med henblik på at undgå dobbeltbeskatning give en lempelse for den skat, der er betalt i udlandet.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 96

Forslag til direktiv

Betragtning 9

Kommissionens forslag	*Ændring*
(9) Skattesystemer indeholder generelle anti-misbrugsregler for at bekæmpe skadelig skattepraksis, som endnu ikke er omfattet af specifikke bestemmelser. Generelle anti-misbrugsregler har således til formål at dække huller, og bør ikke påvirke anvendelsen af specifikke anti-misbrugsregler. Inden for Unionen bør generelle anti-misbrugsregler ***alene*** anvendes ***ved »rent kunstige« (ikke reelle) arrangementer***, og ***skattesubjektet bør i øvrigt have ret til*** at vælge den skattemæssigt mest fordelagtige struktur til sin forretningsaktivitet. Det er desuden vigtigt at sikre, at generelle anti-misbrugsregler anvendes på samme vis i indenlandske sammenhænge, inden for Unionen og over for tredjelande, så de ikke anvendes forskelligt i indenlandske og grænseoverskridende situationer.	(9) Skattesystemer indeholder generelle anti-misbrugsregler for at bekæmpe skadelig skattepraksis, som endnu ikke er omfattet af specifikke bestemmelser. Generelle anti-misbrugsregler har således til formål at dække huller og bør ikke påvirke anvendelsen af specifikke anti-misbrugsregler. Inden for Unionen bør generelle anti-misbrugsregler anvendes ***på ordninger, der er indført med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har, at opnå en skattefordel, som virker mod formålet*** og ***hensigten med de ellers gældende skattebestemmelser, dog uden at et skattesubjekt forhindres i*** at vælge den skattemæssigt mest fordelagtige struktur til sin forretningsaktivitet. Det er desuden vigtigt at sikre, at generelle anti-misbrugsregler anvendes på samme vis i indenlandske sammenhænge, inden for Unionen og over for tredjelande, så de ikke anvendes forskelligt i indenlandske og grænseoverskridende situationer.

Ændring 19

Forslag til direktiv

Betragtning 9 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9a) Arrangementer eller serier af arrangementer kan betragtes som værende ikke reelle, i det omfang de medfører en anderledes beskatning af visse typer af indkomst, f.eks. indkomst fra patenter.

Ændring 97

Forslag til direktiv

Betragtning 9 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9b) Medlemsstaterne bør gennemføre mere detaljerede bestemmelser, der præciserer, hvad der menes med arrangementer, som ikke er reelle, og andre aktiviteter i skattespørgsmål, der er genstand for sanktioner. Sanktioner bør fastlægges på en klar måde for ikke at skabe retsusikkerhed og for at give et stærkt incitament til fuld overholdelse af skattelovgivningen.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 21

Forslag til direktiv

Betragtning 9 c (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9c) Medlemsstaterne bør indføre en ordning med sanktioner i overensstemmelse med den nationale lovgivning, og de bør underrette Kommissionen herom.

Ændring 22

Forslag til direktiv

Betragtning 9 d (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9d) Med henblik på at undgå special purpose-enheder som f. eks. »skuffeselskaber« eller tomme selskaber med lavere beskatning, bør selskaberne være i overensstemmelse med definitionerne om fast driftssted og minimal økonomisk substans som fastsat i artikel 2.

Ændring 23

Forslag til direktiv

Betragtning 9 e (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9e) Anvendelsen af skuffeselskaber er forbudt for skattesubjekter, der opererer i Unionen. Skattesubjekter bør tilsende skattemyndighederne beviser, der dokumenterer økonomisk substans for hver af enhederne i deres gruppe som led i deres årlige landeopdelte rapporteringsforpligtelser.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 24

Forslag til direktiv

Betragtning 9 f (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9f) Med henblik på at forbedre de nuværende mekanismer til løsning af grænseoverskridende uoverensstemmelser i Unionen og med fokus på tilfælde af ikke kun dobbeltbeskatning, men også dobbelt ikkebeskatning, bør en mekanisme til løsning af tvister med klarere regler og strengere tidsfrister indføres senest i januar 2017.

Ændring 25

Forslag til direktiv

Betragtning 9 g (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(9 g) Korrekt identificering af skattesubjekter er afgørende for effektiv udveksling af oplysninger mellem skatteforvaltninger. Indførelsen af et harmoniseret, fælleseuropæisk skatteidentifikationsnummer vil skabe det bedste middel til denne identificering. Det vil gøre det muligt for enhver tredjepart hurtigt, nemt og på korrekt vis at identificere og registrere skatteidentifikationsnumre ved tværnationale forbindelser og vil fungere som et grundlag for effektiv, automatisk udveksling af information mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Kommissionen bør også arbejde aktivt for indførelse af et lignende identifikationsnummer på globalt plan svarende til reguleringstilsynsudvalget LEI ROC's globale ID-koder til identifikation af juridiske enheder (legal entity identifier, LEI).

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 26

Forslag til direktiv

Betragtning 10

Kommissionens forslag	*Ændring*
(10) CFC-regler har til formål at henføre et kontrolleret selskabs lavt beskattede indkomst til moderselskabet. Moderselskabet bliver således skattepligtigt af den henførte indkomst i den stat, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende. Afhængigt af statens politiske prioriteter kan CFC-reglerne vedrøre hele det lavt beskattede datterselskab eller blot indkomst, der på kunstig vis er blevet overført til datterselskabet. Det vil være hensigtsmæssigt at rette op på sådanne situationer, både i tredjelande og i Unionen. ***Af hensyn til de grundlæggende friheder bør*** reglernes anvendelse inden for Unionen ***være begrænset til*** arrangementer, ***der resulterer i*** kunstig flytning af fortjeneste ud af moderselskabets medlemsstat til det kontrollerede udenlandske selskab. I disse tilfælde bør de indkomstbeløb, der henføres til ***modersleskabet***, tilpasses efter armslængdeprincippet, så moderselskabets hjemland udelukkende beskatter den del af det kontrollerede udenlandske selskabs indkomst, der ikke er i overensstemmelse med dette princip. ***CFC-reglerne bør ikke finde anvendelse for finansielle selskaber, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen, eller for sådanne selskabers faste driftssteder i Unionen. Det skyldes, at den legitime anvendelse af CFC-reglerne inden for Unionen bør være begrænset til kunstige situationer uden økonomisk substans, hvilket betyder, at de stærkt regulerede finans- og forsikringssektorer sandsynligvis ikke vil blive fanget af disse regler.***	(10) CFC-regler har til formål at henføre et kontrolleret selskabs lavt beskattede indkomst til moderselskabet. Moderselskabet bliver således skattepligtigt af den henførte indkomst i den stat, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende. Afhængigt af statens politiske prioriteter kan CFC-reglerne vedrøre hele det lavt beskattede datterselskab eller blot indkomst, der på kunstig vis er blevet overført til datterselskabet. Det vil være hensigtsmæssigt at rette op på sådanne situationer, både i tredjelande og i Unionen. Reglernes anvendelse inden for Unionen ***bør omfatte alle*** arrangementer, ***for hvilke et af de primære formål er*** kunstig flytning af fortjeneste ud af moderselskabets medlemsstat til det kontrollerede udenlandske selskab. I disse tilfælde bør de indkomstbeløb, der henføres til ***moderselskabet***, tilpasses efter armslængdeprincippet, så moderselskabets hjemland udelukkende beskatter den del af det kontrollerede udenlandske selskabs indkomst, der ikke er i overensstemmelse med dette princip. ***Overlapninger mellem CFC-regler og switch over-klausulen bør undgås.***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 27

Forslag til direktiv

Betragtning 11

Kommissionens forslag	*Ændring*
(11) Hybride mismatch skyldes forskelle i den retlige kvalificering af betalinger (finansielle instrumenter) eller enheder, og disse forskelle bliver synlige i samspillet mellem retssystemerne i to jurisdiktioner. Sådanne mismatch fører ofte til dobbelte fradrag (dvs. et fradrag i begge stater) eller til, at der gives et fradrag i den ene stat, mens indkomsten ikke medregnes i skattegrundlaget i den anden. For at forhindre dette bør der fastsættes regler, hvorved den ene af de to jurisdiktioner i en sådan situation bestemmer den retlige kvalificering af det hybride instrument eller den hybride enhed, som den anden jurisdiktion anerkender. Selv om medlemsstaterne inden for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) er blevet enige om retningslinjer for skattebehandlingen af hybride enheder ([4]) og for hybride faste driftssteder ([5]) i Unionen samt for skattebehandlingen af hybride enheder i forbindelse med tredjelande, bør der stadig vedtages bindende regler. ***Endelig er det nødvendigt at begrænse anvendelsen af disse regler til hybride mismatch mellem medlemsstater. Der skal stadig ses nærmere på hybride mismatch mellem medlemsstater og tredjelande.***	(11) Hybride mismatch skyldes forskelle i den retlige kvalificering af betalinger (finansielle instrumenter) eller enheder, og disse forskelle bliver synlige i samspillet mellem retssystemerne i to jurisdiktioner. Sådanne mismatch fører ofte til dobbelte fradrag (dvs. et fradrag i begge stater) eller til, at der gives et fradrag i den ene stat, mens indkomsten ikke medregnes i skattegrundlaget i den anden. For at forhindre dette bør der fastsættes regler, hvorved den ene af de to jurisdiktioner i en sådan situation bestemmer den retlige kvalificering af det hybride instrument eller den hybride enhed, som den anden jurisdiktion anerkender. ***Hvis der opstår et sådant mismatch mellem en medlemsstat og et tredjeland, bør medlemsstaten værne om korrekt beskatning af en sådan operation.*** Selv om medlemsstaterne inden for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) er blevet enige om retningslinjer for skattebehandlingen af hybride enheder ([4]) og for hybride faste driftssteder ([5]) i Unionen samt for skattebehandlingen af hybride enheder i forbindelse med tredjelande, bør der stadig vedtages bindende regler.

([4]) Adfærdskodeks (erhvervsbeskatning) — Rapport til Rådet, 16553/14, FISC 225 af 11.12.2014.

([5]) Adfærdskodeks (erhvervsbeskatning) — Rapport til Rådet, 9620/15, FISC 60 af 11.6.2015.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 28

Forslag til direktiv

Betragtning 11 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(11a) Der bør udarbejdes en definition og udtømmende »sort liste« for hele Unionen over skattely og lande, herunder EU-lande, der forvrider konkurrencen med gunstige skatteordninger. Denne sorte liste bør suppleres med en liste over sanktioner mod usamarbejdsvillige jurisdiktioner og finansielle institutioner, som driver virksomhed med skattely.

Ændring 29

Forslag til direktiv

Betragtning 12 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(12a) En af de primære vanskeligheder for skattemyndighederne er, at det er umuligt for dem at få rettidig adgang til fyldestgørende og relevante oplysninger om multinationale selskabers skatteplanlægningsstrategier. Sådanne oplysninger bør gøres tilgængelige således, at skattemyndighederne kan reagere hurtigt i tilfælde af skatterisici ved at analysere disse risici mere effektivt, målrette kontroltiltagene og fremhæve de nødvendige ændringer af den gældende lovgivning.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 30

Forslag til direktiv

Betragtning 14

Kommissionens forslag	*Ændring*
(14) Hovedformålet med dette direktiv er at forbedre det indre markeds modstandsevne som helhed over for grænseoverskridende metoder til skatteundgåelse, og dette kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved, at medlemsstaterne handler hver for sig. De nationale selskabsskattesystemer er meget forskellige, og selvstændige tiltag fra medlemsstaternes side ville blot gentage den eksisterende fragmentering i det indre marked inden for direkte beskatning. Det ville således blot fastholde den ineffektivitet og de forvridninger, der findes i samspillet mellem de forskellige nationale foranstaltninger. Resultatet heraf vil være manglende koordinering. Eftersom mange af problemerne i det indre marked primært er af grænseoverskridende karakter, bør foranstaltninger til afhjælpning heraf vedtages på EU-plan. Det er derfor afgørende, at der vedtages løsninger for det indre marked som helhed, og dette gøres bedst på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Idet dette direktiv fastsætter et minimumsniveau ***af*** beskyttelse af det indre marked, har det udelukkende til formål at sikre det nødvendige minimum af koordinering inden for Unionen, der skal til for at opfylde målsætningerne.	(14) Hovedformålet med dette direktiv er at forbedre det indre markeds modstandsevne som helhed over for grænseoverskridende metoder til skatteundgåelse, og dette kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved, at medlemsstaterne handler hver for sig. De nationale selskabsskattesystemer er meget forskellige, og selvstændige tiltag fra medlemsstaternes side ville blot gentage den eksisterende fragmentering i det indre marked inden for direkte beskatning. Det ville således blot fastholde den ineffektivitet og de forvridninger, der findes i samspillet mellem de forskellige nationale foranstaltninger. Resultatet heraf vil være manglende koordinering. Eftersom mange af problemerne i det indre marked primært er af grænseoverskridende karakter, bør foranstaltninger til afhjælpning heraf vedtages på EU-plan. Det er derfor afgørende, at der vedtages løsninger for det indre marked som helhed, og dette gøres bedst på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Idet dette direktiv fastsætter et minimumsniveau ***for*** beskyttelse af det indre marked, har det udelukkende til formål at sikre det nødvendige minimum af koordinering inden for Unionen, der skal til for at opfylde målsætningerne. ***En revision af den retlige ramme på beskatningsområdet, der kunne gøre det muligt at regulere metoder til udhuling af skattegrundlag gennem en forordning, ville dog have gjort det muligt at opnå et bedre resultat for at sikre lige konkurrencevilkår inden for det indre marked.***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 31

Forslag til direktiv

Betragtning 14 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(14a) Kommissionen bør undersøge forholdet mellem omkostningerne og den samlede fortjeneste og de eventuelle konsekvenser af en høj skat, der kunne belaste hjemtagelse af kapital fra tredjelande med lav beskatning.

Ændring 32

Forslag til direktiv

Betragtning 14 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(14b) Alle handelsaftaler og økonomiske partnerskabsaftaler, som Unionen er part i, bør omfatte bestemmelser om fremme af god regeringsførelse i skatteanliggender i den hensigt at forøge gennemsigtigheden og bekæmpe skadelig skattepraksis.

Ændring 33

Forslag til direktiv

Betragtning 15

Kommissionens forslag	*Ændring*
(15) Kommissionen bør tre år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv foretage en evaluering heraf og rapportere herom til Rådet. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering —	(15) Kommissionen bør ***oprette en specifik tilsynsmekanisme, der skal sikre korrekt implementering af dette direktiv og ensartet fortolkning af dets foranstaltninger hos medlemsstaterne. Kommissionen bør*** tre år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv foretage en evaluering heraf og rapportere herom til ***Europa-Parlamentet og*** Rådet. Medlemsstaterne bør meddele ***Europa-Parlamentet og*** Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 34

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	1a) »skattesubjekt«: et selskab omfattet af dette direktivs anvendelsesområde

Ændring 35

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	4a) »royalty-udgift«: udgift hidrørende fra betaling af enhver art som vederlag for anvendelse af eller ret til at anvende ophavsretten til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt værk, inklusive kinematografisk film og software, ethvert patent, varemærke, udformning eller model, plan, hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger vedrørende branchemæssig, kommerciel eller videnskabelige erfaring eller andre immaterielle aktiver; betalinger for anvendelse af eller ret til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr anses for en royalty-udgift

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 36

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 4 b (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	4b) »jurisdiktion med bankhemmelighed eller lavt skattetryk«: en jurisdiktion, der pr. 31. december 2016 opfylder et eller flere af følgende kriterier:
	a) fravær af automatisk udveksling af oplysninger med alle tiltrædende parter til den multilaterale aftale om kompetent myndighed i tråd med OECD's standarder offentliggjort den 21. juli 2014 med titlen »standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet«
	b) fravær af register over de ultimativt begunstigede ejere af selskaber, fonde eller tilsvarende juridiske strukturer som minimum i overensstemmelse med minimumsstandarden som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ([1a])
	c) lovgivning eller administrative bestemmelser eller praksis, der indrømmer skattefordele uden nogen egentlig reel økonomisk aktivitet eller egentlig økonomisk tilstedeværelse i det pågældende land.

([1a]) ***Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).***

Ændring 37

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7a) »fast driftssted«: et fast forretningssted beliggende i en medlemsstat, hvor et selskab fra en anden medlemsstat udøver al eller en del af sin erhvervsaktivitet; denne definition omfatter situationer, hvor selskaber, der beskæftiger sig med fuldstændig dematerialiserede digitale aktiviteter, betragtes som havende fast driftssted i en medlemsstat, hvis de har en betydelig tilstedeværelse i den pågældende medlemsstats økonomi

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 38

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 b (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7b) »skattely«: en jurisdiktion kendetegnet ved et eller flere af følgende kriterier:
	a) ingen eller kun lav beskatning af ikke-hjemmehørende personer
	b) love eller administrativ praksis der forhindrer effektiv udveksling af skatteoplysninger med andre jurisdiktioner
	c) lovgivning eller administrative bestemmelser, der forhindrer skattegennemsigtighed eller fravær af krav om, at der udføres betydelig økonomisk aktivitet.

Ændring 39

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 c (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7c) »laveste økonomiske substans«: de elementer, også i forbindelse med den digitale økonomi, som kan anvendes til at definere et selskab på grundlag af faktuelle kriterier som eksistensen af menneskelige og materielle ressourcer i strukturen, dens forvaltningsmæssige autonomi, dens juridiske status og om nødvendigt arten af dens aktiver.

Ændring 40

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 d (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7d) »europæiske skatteidentifikationsnummer« eller »TIN«: et nummer som defineret i Kommissionens meddelelse af 6. december 2012, der omfatter en handlingsplan for at fremme bekæmpelsen af svindel og skatteunddragelse;

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 41

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 e (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7e) »afregningspriser«: de priser, som et selskab benytter ved overførsel af fysiske varer eller immaterielle goder, eller ved levering af tjenesteydelser til tilknyttede selskaber

Ændring 42

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 f (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7f) »patentboks«: system til beregning af indkomst fra intellektuel ejendom (IP), der er berettiget til skattefordele, ved at etablere en forbindelse mellem de støtteberettigede udgifter, som opstod i forbindelse med dannelsen af IP-aktiver (udtrykt som en andel af de overordnede udgifter i forbindelse med dannelsen af IP-aktiver) og indkomsten fra disse IP-aktiver. Dette system begrænser IP-aktiverne til patenter eller til immaterielle goder med tilsvarende funktion og bidrager til definitionen af »støtteberettigede udgifter«, »overordnede udgifter« og »udgifter fra IP-aktiver«

Ændring 43

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 g (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7 g) »skuffeselskab«: enhver juridisk enhed uden økonomisk substans og oprettet med et rent skattemæssigt formål

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 44

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 h (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	7h) »en person eller et foretagende tilknyttet et skattesubjekt«: et forhold, hvor den første person har råderet over mere end 25 % i den anden, eller der findes en tredje person, der har råderet over mere end 25 % i begge

Ændring 45

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7 i (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	(7i) »hybrid mismatch«: et forhold mellem et skattesubjekt i én medlemsstat og et tilknyttet selskab som defineret i den gældende selskabsskatteret i en anden medlemsstat, hvor følgende resultat kan tilskrives forskelle i den juridiske karakteristik af et finansielt instrument eller enhed:
	a) den samme betaling eller de samme udgifter eller tab fradrages i både den medlemsstat, som betalingen stammer fra, hvor udgifterne er pådraget, eller tabene er lidt, og i en anden medlemsstat (»dobbelt fradrag«), eller
	b) en betaling fradrages i den medlemsstat eller det tredjeland, som betalingen stammer fra, mens samme betaling ikke medregnes i den anden medlemsstat eller det andet tredjeland (fradrag uden medregning).

Ændring 46

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 2

Kommissionens forslag	*Ændring*
2. Overstigende låneomkostninger er fradragsberettigede i det skatteår, hvor de påløber, men kun op til ***30*** % af skattesubjektets indtægter før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA) eller op til et beløb på ***1 000 000***, alt efter hvilket beløb der er størst. EBITDA beregnes ved at lægge beløbene justeret for skat for nettorenteudgifter og andre udgifter svarende til renter samt beløbene justeret for skat for af- og nedskrivninger til den skattepligtige indkomst.	2. Overstigende låneomkostninger er fradragsberettigede i det skatteår, hvor de påløber, men kun op til ***20*** % af skattesubjektets indtægter før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA) eller op til et beløb på ***2 000 000***, alt efter hvilket beløb der er størst. EBITDA beregnes ved at lægge beløbene justeret for skat for nettorenteudgifter og andre udgifter svarende til renter samt beløbene justeret for skat for af- og nedskrivninger til den skattepligtige indkomst.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 47

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	2a. Medlemsstaterne kan fra anvendelsesområdet for artikel 2 fritage ekstremt høje låntagningsudgifter, der påløber fra lån optaget hos tredjeparter til finansiering af et offentligt infrastrukturprojekt, der varer mindst ti år, og som af en medlemsstat anses for at være i almenvellets eller Unionens interesse.

Ændring 48

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 4

Kommissionens forslag	*Ændring*
4. De EBITDA for et skatteår, der ikke anvendes til fulde til dækning af de låneomkostninger, som skattesubjektet har pådraget sig i det pågældende eller foregående skatteår, kan fremføres til kommende skatteår.	4. De EBITDA for et skatteår, der ikke anvendes til fulde til dækning af de låneomkostninger, som skattesubjektet har pådraget sig i det pågældende eller foregående skatteår, kan fremføres til kommende skatteår ***i en periode på fem år***.

Ændring 49

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 5

Kommissionens forslag	*Ændring*
5. Låneomkostninger, som ikke kan fradrages i det indeværende skatteår efter stk. 2, er fradragsberettigede op til ***30*** % af EBITDA i de efterfølgende skatteår på samme måde som de låneomkostninger, der pådrages i de pågældende år.	5. Låneomkostninger, som ikke kan fradrages i det indeværende skatteår efter stk. 2, er fradragsberettigede op til ***20*** % af EBITDA i de efterfølgende ***fem*** skatteår på samme måde som de låneomkostninger, der pådrages i de pågældende år.

Ændring 50

Forslag til direktiv

Artikel 4 — stk. 6

Kommissionens forslag	*Ændring*
6. Stk. 2 til 5 finder ikke anvendelse for finansielle selskaber.	6. Stk. 2 til 5 finder ikke anvendelse for finansielle selskaber. ***Kommissionen gennemgår anvendelsesområdet for denne artikel, når og hvis en aftale indgås på OECD-niveau, såfremt Kommissionen vurderer, at OECD-aftalen kan implementeres på EU-plan.***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 51

Forslag til direktiv

Artikel 4 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 4a
	Fast driftssted
	1. Et fast forretningssted, der anvendes eller opretholdes af et skattesubjekt, anses for at udgøre et fast driftssted, hvis dette skattesubjekt eller en person med nær tilknytning driver erhvervsmæssig virksomhed på samme sted eller et andet sted i samme stat, og:
	a) dette sted eller et andet sted udgør et fast driftssted for skattesubjektet eller personen med nær tilknytning i medfør af denne artikel, eller
	b) den samlede aktivitet, der er resultatet af en kombination af de aktiviteter, som udøves af skattesubjektet og personen med nær tilknytning på samme sted, eller af det samme skattesubjekt eller personer med nær tilknytning på de to steder, ikke er af forberedende eller af hjælpende karakter, forudsat at de kommercielle aktiviteter, som udøves af skattesubjektet og personen med tæt tilknytning på samme sted, eller af det samme skattesubjekt eller personer med tæt tilknytning på to steder, udgør supplerende funktioner, der indgår i en sammenhængende forretningsvirksomhed.
	2. Når en person handler på vegne af et skattesubjekt i en stat og i denne forbindelse sædvanligvis indgår kontrakter eller sædvanligvis spiller den centrale rolle, der fører til indgåelsen af kontrakter, der systematisk indgås uden væsentlige ændringer fra skattesubjektets side, og disse kontrakter er:
	a) på vegne af skattesubjektet,
	b) bestemt til salg af ejendom, der tilhører dette skattesubjekt, eller som skattesubjektet har ret til at benytte, eller bestemt til bevilling af retten til at benytte denne ejendom, eller

Onsdag den 8. juni 2016

Kommissionens forslag	*Ændring*
	c) med henblik på levering af tjenesteydelser af dette skattesubjekt, anses dette skattesubjekt for at have et fast driftssted i denne stat for alle de aktiviteter, som denne person udøver for skattesubjektet, medmindre denne persons aktiviteter er af forberedende eller af hjælpende karakter, således at de, hvis de udøves på et fast forretningssted, ikke konverterer dette faste forretningssted til et fast driftssted i medfør af dette stykke.
	3. Medlemsstaterne tilpasser eventuelle bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster til denne artikel.
	4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter vedrørende begreberne af forberedende eller af hjælpende karakter.

Ændring 52

Forslag til direktiv

Artikel 4 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 4b
	Fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted
	1. Fortjeneste, der i en medlemsstat kan henføres til det faste driftssted, jf. artikel 4a, er også den fortjeneste, det kan forventes at opnå, navnlig i sine forbindelser med andre dele af virksomheden, hvis disse var særskilte og uafhængige virksomheder, der udøver samme aktivitet og under tilsvarende forhold, idet der også tages hensyn til de faste driftssteders involverede aktiver og risici.
	2. Når en medlemsstat justerer den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted, jf. stk. 1, og beskatter den i overensstemmelse hermed, bør fortjeneste og skat i andre medlemsstater justeres i overensstemmelse hermed, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning.
	3. Som led i OECD's BEPS-aktion 7 er OECD i øjeblikket i færd med at revidere de regler, der er fastlagt i artikel 7 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, som omhandler fortjeneste, der kan henføres til faste driftssteder, og når disse regler er opdateret, afpasser medlemsstaterne deres gældende lovgivning i overensstemmelse hermed.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 53

Forslag til direktiv

Artikel 4 c (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 4c
	Jurisdiktion med bankhemmelighed eller lavt skattetryk
	1. En medlemsstat kan pålægge kildeskat på betalinger fra en enhed i den pågældende medlemsstat til en enhed i en jurisdiktion med bankhemmelighed eller lavt skattetryk.
	2. Betalinger, der ikke er direkte rettet mod en enhed i en jurisdiktion med bankhemmelighed eller lavt skattetryk, men som med rimelighed kan formodes at være indirekte rettet mod en jurisdiktion med bankhemmelighed eller lavt skattetryk, f. eks. via mellemmænd i andre jurisdiktioner, er tilsvarende omfattet af bestemmelsen i stk. 1.
	3. Medlemsstaterne skal senere ajourføre eventuelle dobbeltbeskatningsaftaler, som på nuværende udelukker et sådant niveau af kildeskat med det formål at fjerne juridiske hindringer for denne kollektive forsvarsmekanisme.

Ændring 54

Forslag til direktiv

Artikel 5 — stk. 1 — indledning

Kommissionens forslag	*Ændring*
1. Et skattesubjekt er skattepligtigt af et beløb svarende til markedsværdien af de overførte aktiver på udflytningstidspunktet, minus deres skattemæssige værdi, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:	1. Et skattesubjekt er skattepligtigt af et beløb svarende til markedsværdien af de overførte aktiver på udflytningstidspunktet ***for aktiver***, minus deres skattemæssige værdi, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 55

Forslag til direktiv

Artikel 5 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag	*Ændring*
a) et skattesubjekt overfører aktiver fra sit hovedsæde til sit faste driftssted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland	a) et skattesubjekt overfører aktiver fra sit hovedsæde til sit faste driftssted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland***, for så vidt som hjemstedsmedlemsstaten ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver som følge af overførslen***

Ændring 56

Forslag til direktiv

Artikel 5 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag	*Ændring*
b) et skattesubjekt overfører aktiver fra sit faste driftssted i en medlemsstat til sit hovedsæde eller et andet fast driftssted i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland	b) et skattesubjekt overfører aktiver fra sit faste driftssted i en medlemsstat til sit hovedsæde eller et andet fast driftssted i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland***, for så vidt som medlemsstaten for det faste driftssted ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver som følge af overførslen***

Ændring 57

Forslag til direktiv

Artikel 5 — stk. 1 — litra d

Kommissionens forslag	*Ændring*
d) et skattesubjekt flytter sit permanente driftssted ***ud af*** en medlemsstat.	d) et skattesubjekt flytter sit permanente driftssted ***til*** en ***anden*** medlemsstat ***eller til et tredjeland, for så vidt som medlemsstaten for det faste driftssted ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver som følge af overførslen***.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 63

Forslag til direktiv

Artikel 5 — stk. 7

Kommissionens forslag	*Ændring*
7. Denne artikel finder ikke anvendelse ved midlertidig overførsel af aktiver, hvor hensigten er at føre aktiverne tilbage til den overførende enheds medlemsstat.	7. Denne artikel finder ikke anvendelse ved midlertidig overførsel af aktiver, hvor hensigten er at føre aktiverne tilbage til den overførende enheds medlemsstat***, eller ved overførsler af materielle aktiver, der er overført for at generere indkomst fra aktiv erhvervsaktivitet. For at kunne drage fordel af fritagelsen skal skatteyderen godtgøre over for skattemyndighederne, at den udenlandske indkomst hidrører fra en aktiv virksomhed, f. eks. ved en påtegning fra udenlandske skattemyndigheder.***

Ændring 64

Forslag til direktiv

Artikel 5 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 5a
	Afregningspris
	1. I overensstemmelse med OECD's retningslinjer offentliggjort den 18. august 2010 med titlen »retningslinjer for afregningspriser for multinationale selskaber og skatteforvaltninger« kan enhver fortjeneste, der ville have tilfaldet et selskab, men ikke er gjort som følge af følgende betingelser, medregnes til dette selskabs fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed:
	a) et selskab i én stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et selskab i den anden stat, eller
	b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et selskab i én stat og et selskab i den anden stat, og

Onsdag den 8. juni 2016

Kommissionens forslag	*Ændring*
	c) der i begge tilfælde mellem de to selskaber er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige selskaber.
	2. Når en stat i fortjenesten, som oppebæres af et selskab i denne stat — og i overensstemmelse hermed beskatter — medregner fortjeneste, som et selskab i den anden stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og de således medregnede fortjenester er fortjenester, som ville være tilfaldet selskabet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to selskaber havde været de samme, som ville have eksisteret mellem uafhængige selskaber, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet af fortjenesten. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i dette direktiv, og staternes myndigheder rådfører sig om nødvendigt med hinanden.

Ændring 102

Forslag til direktiv

Artikel 6 — stk. 1

Kommissionens forslag	*Ændring*
1. Medlemsstaterne fritager ikke et skattesubjekt for skat af udenlandsk indkomst, som skattesubjektet har modtaget i forbindelse med overskudsfordeling fra en enhed i et tredjeland, provenu ved afhændelse af andele i en enhed i et tredjeland eller indkomst fra et fast driftssted beliggende i et tredjeland, hvis enheden eller det faste driftssted i det land, hvor enheden er hjemmehørende eller det faste driftssted er beliggende, er skattepligtig af fortjeneste til en lovbestemt selskabsskattesats, der er ***mere end 40 % lavere end den lovbestemte sats, der ville være blevet anvendt i det gældende selskabsskattesystem i skattesubjektets medlemsstat***. I disse tilfælde pålægges skattesubjektet skat af den udenlandske indkomst, idet det beløb, der er betalt i skat i tredjelandet, fradrages skattetilsvaret i det land, hvor skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende. Fradraget må ikke overstige det skattebeløb, der blev beregnet inden fradraget, og som blev betalt af den indkomst, der kan beskattes.	1. Medlemsstaterne fritager ikke et skattesubjekt for skat af udenlandsk indkomst, ***der ikke hidrører fra aktiv erhvervsaktivitet,*** som skattesubjektet har modtaget i forbindelse med overskudsfordeling fra en enhed i et tredjeland, provenu ved afhændelse af andele i en enhed i et tredjeland eller indkomst fra et fast driftssted beliggende i et tredjeland, hvis enheden eller det faste driftssted i det land, hvor enheden er hjemmehørende eller det faste driftssted er beliggende, er skattepligtig af fortjeneste til en lovbestemt selskabsskattesats, der er ***på under 15 %***. I disse tilfælde pålægges skattesubjektet skat af den udenlandske indkomst, idet det beløb, der er betalt i skat i tredjelandet, fradrages skattetilsvaret i det land, hvor skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende. Fradraget må ikke overstige det skattebeløb, der blev beregnet inden fradraget, og som blev betalt af den indkomst, der kan beskattes. ***For at opnå fritagelse skal skattesubjektet over for sine skattemyndigheder kunne dokumentere, at den udenlandske indkomst hidrører fra aktiv erhvervsaktivitet, der beror på et hertil svarende omfang af personale, udstyr, aktiver og lokaler, som begrunder den indkomst, der tilskrives aktiviteten.***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 68

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag	*Ændring*
1. Arrangementer eller serier af sådanne arrangementer, der ikke er reelle ***og hvis*** hovedformål ***er*** at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med de ellers gældende skattebestemmelser, lades ude af betragtning ved beregning af selskabsskattegrundlaget. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.	1. Arrangementer eller serier af sådanne arrangementer, der ikke er reelle***, der er blevet indført med det*** hovedformål***, eller der som et af hovedformålene har*** at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med de ellers gældende skattebestemmelser***, og som ikke er reelle, idet der tages hensyn til alle relevante forhold og omstændigheder***, lades ude af betragtning ved beregning af selskabsskattegrundlaget. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.

Ændring 103

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 3

Kommissionens forslag	*Ændring*
3. Hvor arrangementer eller serier af arrangementer lades ude af betragtning, jf. stk. 1, beregnes den skyldige skat med henvisning til den økonomiske substans i overensstemmelse med de nationale regler.	3. Hvor arrangementer eller serier af arrangementer lades ude af betragtning, jf. stk. 1, beregnes den skyldige skat med henvisning til den økonomiske substans ***som defineret i artikel 2*** i overensstemmelse med de nationale regler.

Ændring 70

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	3a. Medlemsstaterne afsætter tilstrækkelige finansielle, ekspertisemæssige og menneskelige ressourcer til deres nationale skatteforvaltninger, navnlig skatterevisorer, samt midler til uddannelse af skatteforvaltningernes personale med fokus på grænseoverskridende samarbejde om skattesvig og skatteundgåelse og på automatisk udveksling af oplysninger for at sikre fuld gennemførelse af dette direktiv.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 98

Forslag til direktiv

Artikel 7 — stk. 3 b (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	3b. Kommissionen opretter en BEPS-kontrol- og overvågningsenhed inden for sin struktur som et stærkt redskab mod udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, og denne enhed skal evaluere og rådgive om gennemførelsen af dette direktiv og andre kommende retsakter, der behandler spørgsmålet om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud. BEPS-kontrol- og overvågningsenheden vil rapportere tilbage til Europa-Parlamentet.

Ændring 104

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag	*Ændring*
b) under den almindelige ordning i enhedens land er fortjeneste underlagt en effektiv selskabsskattesats, der er ***mere*** end ***40 % lavere end den effektive sats, der ville være blevet anvendt i det gældende selskabsskattesystem i skattesubjektets medlemsstat***	b) under den almindelige ordning i enhedens land er fortjeneste underlagt en effektiv selskabsskattesats, der er ***mindre*** end ***15 %; satsen revideres hvert år på grundlag af den økonomiske udvikling inden for verdenshandelen***

Ændring 73

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 1 — litra c — indledning

Kommissionens forslag	*Ændring*
c) mere end ***50*** % af den indkomst, der tilfalder enheden, falder ind under en af følgende kategorier:	c) mere end ***25*** % af den indkomst, der tilfalder enheden, falder ind under en af følgende kategorier:

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 74

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 1 — litra c — nr. vii a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	viia) indtægter fra varer, der handles med skattesubjektet eller dets forbundne virksomheder undtagen sådanne standardiserede varer, der handles jævnligt mellem uafhængige parter, og for hvilke der findes observerbare priser for offentligheden;

Ændring 105

Forslag til direktiv

Artikel 8 — stk. 2 — afsnit 1

Kommissionens forslag	*Ændring*
2. Medlemsstaterne anvender ikke stk. 1, når en enhed er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat eller i et tredjeland, der er part i EØS-aftalen, eller i forbindelse med det faste driftssted for en enhed fra et tredjeland, der er beliggende i en medlemsstat, medmindre ***enhedens driftssted er rent kunstigt, eller i det omfang denne enhed som led i sin normale aktivitet giver sig af med arrangementer, der ikke er reelle og udelukkende er oprettet med det hovedformål at opnå en skattefordel***.	2. Medlemsstaterne anvender ikke stk. 1, når en enhed er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat eller i et tredjeland, der er part i EØS-aftalen, eller i forbindelse med det faste driftssted for en enhed fra et tredjeland, der er beliggende i en medlemsstat, medmindre ***skattesubjektet kan påvise, at det kontrollerede udenlandske selskab er etableret af legitime kommercielle grunde og udøver en økonomisk aktivitet, der beror på et hertil svarende omfang af personale, udstyr, aktiver og lokaler, som begrunder den indkomst, der tilskrives aktiviteten. Specifikt hvad angår forsikringsselskaber betragtes det forhold, at et moderselskab genforsikrer risici gennem egne datterselskaber, som værende ikke reelle***.

Ændring 77

Forslag til direktiv

Artikel 10 — overskrift

Kommissionens forslag	*Ændring*
Hybride mismatch	Hybride mismatch ***mellem medlemsstater***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 80

Forslag til direktiv

Artikel 10 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Medlemsstaterne ajourfører deres dobbeltbeskatningsaftaler med tredjelande eller forhandler kollektivt om tilsvarende aftaler med henblik på at lade bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse i grænseoverskridende forbindelser mellem medlemsstater og tredjelande.

Ændring 81

Forslag til direktiv

Artikel 10 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 10a
	Hybride mismatch vedrørende tredjelande
	Hvor et hybridt mismatch mellem en medlemsstat og et tredjeland resulterer i et dobbelt fradrag, skal medlemsstaten nægte, at en sådan betaling fradrages, medmindre tredjelandet allerede har gjort det.
	I det omfang et hybridt mismatch mellem en medlemsstat og et tredjeland resulterer i et fradrag, der ikke medregnes, skal medlemsstaten nægte, at en sådan betaling fradrages eller ikke medregnes, alt efter omstændighederne, medmindre tredjelandet allerede har handlet derefter.

Ændring 82

Forslag til direktiv

Artikel 10 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 10b
	Effektiv skattesats
	Kommissionen udvikler en fælles beregningsmetode for den effektive skattesats i hver medlemsstat for at gøre det muligt at udarbejde en sammenlignende tabel for effektive skattesatser i alle medlemsstaterne.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 83

Forslag til direktiv

Artikel 10 c (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 10c
	Foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug af beskatningsoverenskomster
	1. Medlemsstaterne skal ændre deres bilaterale beskatningsoverenskomster, således at de omfatter følgende bestemmelser:
	a) en klausul, der sikrer, at begge parter til overenskomsterne forpligter sig til at betale skat, hvis der findes økonomiske aktiviteter sted, og der skabes værdi
	b) et tillæg, der præciserer, at formålet med bilaterale overenskomster, foruden at undgå dobbeltbeskatning, er at bekæmpe skatteunddragelse og skatteundgåelse
	c)* en klausul for en prøvning af hovedformålet baseret på en generel antimisbrugsklausul, jf. Kommissionens henstilling (EU) 2016/136 af 28. januar 2016 om gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug af beskatningsoverenskomster *([1a])
	d) en definition på et fast driftssted, jf. artikel 5 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue;
	2. Kommissionen fremsætter inden den 31. december 2017 et forslag til en »europæisk tilgang til beskatningsoverenskomster« med henblik på at etablere en europæisk model for beskatningsoverenskomster, der i sidste ende kan erstatte de tusinder af bilaterale overenskomster, som hver medlemsstat har indgået.
	3. Medlemsstater opsiger eller afholder sig fra at undertegne bilaterale overenskomster med jurisdiktioner, der ikke respekterer minimumsstandarder for EU-aftalte principper for god forvaltning i skattespørgsmål.

([1a]) EUT L 25 af 2.2.2016, s. 67.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 84

Forslag til direktiv

Artikel 10 d (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 10d
	God forvaltning i skattespørgsmål
	Kommissionen medtager bestemmelser om fremme af god forvaltning i skattespørgsmål — med det formål at øge gennemsigtigheden og bekæmpe skadelig skattepraksis — i internationale handelsaftaler og økonomiske partnerskabsaftaler, som Unionen er part i.

Ændring 85

Forslag til direktiv

Artikel 10 e (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 10e
	Sanktioner
	Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver omgående Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og foranstaltninger og meddeler senere ændringer af betydning for bestemmelserne og foranstaltningerne.

Ændring 86

Forslag til direktiv

Artikel 11 — overskrift

Kommissionens forslag	*Ændring*
Evaluering	Evaluering ***og kontrol***

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 87

Forslag til direktiv

Artikel 11 — stk. 1

Kommissionens forslag	*Ændring*
1. Tre år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv foretager Kommissionen en evaluering heraf og rapporterer herom til Rådet.	1. Tre år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv foretager Kommissionen en evaluering heraf og rapporterer herom til ***Europa-Parlamentet og*** Rådet.

Ændring 88

Forslag til direktiv

Artikel 11 — stk. 2

Kommissionens forslag	*Ændring*
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering.	2. Medlemsstaterne meddeler ***Europa-Parlamentet og*** Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering.

Ændring 89

Forslag til direktiv

Artikel 11 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	2a. Kommissionen indfører en specifik overvågningsmekanisme til at sikre en fuldstændig og passende gennemførelse af dette direktiv og en korrekt fortolkning af alle fastsatte definitioner og handlinger, der kræves af medlemsstaterne, med henblik på at have en koordineret europæisk tilgang til bekæmpelse af BEPS.

Ændring 90

Forslag til direktiv

Artikel 11 a (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 11a
	Europæisk skatteregistreringsnummer
	Kommissionen fremlægger senest inden den 31. december 2016 et lovforslag til et harmoniseret, fælles europæisk skatteregistreringsnummer med henblik på at gøre automatisk udveksling af skatteoplysninger mere effektiv og pålidelig inden for Unionen.

Onsdag den 8. juni 2016

Ændring 91

Forslag til direktiv

Artikel 11 b (ny)

Kommissionens forslag	*Ændring*
	Artikel 11b
	Obligatorisk og automatisk udveksling af oplysninger om skatteanliggender
	Med henblik på at garantere fuldstændig gennemsigtighed og en korrekt anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv er udveksling af oplysninger om skatteanliggender automatisk og obligatorisk, således som det er fastsat i Rådets direktiv 2011/16/EU ([1a]).

([1a]) ***Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).***

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0273

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: reguleringsmæssige tekniske standarder for hensigtsmæssige ordninger, systemer og procedurer for markedsdeltagere, der videregiver viden som led i markedssonderinger

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 17. maj 2016, der supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for hensigtsmæssige ordninger, systemer og procedurer for markedsdeltagere, der videregiver viden som led i markedssonderinger (C(2016)02859 — 2016/2735(DEA))

(2018/C 086/41)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2016)02859),

— der henviser til Kommissionens skrivelse af 18. maj 2016, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,

— der henviser til skrivelse af 31. maj 2016 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,

— der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF ([1]) (»forordningen om markedsmisbrug«), særlig artikel 11, stk. 9, tredje afsnit,

— der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,

— der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 6,

— der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 105, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 8. juni 2016,

A. der henviser til, at artikel 39, stk. 2, i forordningen om markedsmisbrug fastlægger, at et antal af dens bestemmelser, herunder artikel 11, stk. 1 til 8, skal gælde fra 3. juli 2016, og at artikel 7, stk. 1, i den delegerede forordning i overensstemmelse hermed skal gælde fra samme dato;

B. der henviser til, at artikel 11, stk. 9, i forordningen om markedsmisbrug giver ESMA beføjelse til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS) for at fastlægge hensigtsmæssige ordninger, procedurer og registreringsforpligtelser for personer, der skal opfylde kravene i denne artikels stk. 4, 5, 6 og 8; der henviser til, at artikel 11, stk. 9, i forordningen om markedsmisbrug tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage disse RTS i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([2]) (ESMA-forordningen);

C. der henviser til, at Kommissionen vedtog den delegerede forordning den 17. maj 2016 for at efterkomme denne beføjelse; der henviser til, at den delegerede forordning indeholder vigtige detaljer om de procedurer, der skal følges af markedsdeltagere, når de udfører markedssonderinger;

([1]) EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Torsdag den 9. juni 2016

D. der henviser til, at den delegerede forordning kun kan træde i kraft ved udløbet af indsigelsesfristen, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse;

E. der henviser til, at den kontrolperiode, der er fastlagt under artikel 13, stk. 1, i ESMA-forordningen, er på tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om RTS'en, medmindre den vedtagne RTS er identisk med det af ESMA forelagte udkast til RTS, i hvilket fald kontrolperioden ville være én måned;

F. der henviser til, at der er foretaget nogle ændringer i udkastet til RTS, som er vedtaget af ESMA, såsom tilføjelsen af to nye betragtninger samt en række ændringer af artikel 3 og artikel 6, stk. 3, og bestemmelsen om ikrafttræden og anvendelse; der henviser til, at den delegerede forordning i lyset af disse ændringer ikke kan anses for at være den samme som det udkast til RTS, som ESMA har vedtaget, i henhold til artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i ESMA-forordningen der henviser til, at det derfor er den i ESMA-forordningens artikel 13, stk. 1, første afsnit fastlagte periode for indsigelse på tre måneder, der gælder, hvilket vil sige, at denne periode ville udløbe den 17. august 2016;

G. der henviser til, at en gnidningsløs og rettidig gennemførelse af lovrammen for markedsmisbrug inden 3. juli 2016 kræver, at markedsdeltagerne og de kompetente myndigheder foretager de fornødne dispositioner og indfører de hensigtsmæssige ordninger snarest muligt og under alle omstændigheder inden 3. juli 2016, og at dette bør gøres i overensstemmelse med den delegerede forordning;

H. der henviser til, at den delegerede forordning derfor bør træde i kraft senest 3. juli 2016, inden kontrolperioden udløber den 17. august 2016;

I. der henviser til, at bestemmelserne i den delegerede forordning i det væsentlige stemmer overens med Parlamentets målsætninger, der er udtrykt i forordningen om markedsmisbrug og under den efterfølgende uformelle dialog som led i det forberedende arbejde med henblik på vedtagelse af den delegerede forordning, og især med Parlamentets hensigter om at forsyne de kompetente myndigheder med komplet dokumentation for samtlige oplysninger, der er fremkommet i løbet af markedssonderingen;

1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0277

Fremme af den frie bevægelighed gennem en forenkling af accepten af visse offentlige dokumenter i EU ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juni 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af den frie bevægelighed for borgere gennem en forenkling af kravene vedrørende fremlæggelse af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (14956/2/2015 — C8-0129/2016 — 2013/0119(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 086/42)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (14956/2/2015 — C8-0129/2016),

— der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det rumænske Senat, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,

— der henviser til udtalelse af 11. juli 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

— der henviser til sin holdning ved førstebehandling ([2]) til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0228),

— der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,

— der henviser til forretningsordenens artikel 76 og 39,

— der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Retsudvalget (A8-0156/2016),

1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;

2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;

3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;

5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

([1]) EUT C 327 af 12.11.2013, s. 52.
([2]) Vedtagne tekster af 4.2.2014, P7_TA(2014)0054.

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TA(2016)0278

Overførsel til Den Europæiske Unions Ret af kompetencen til som første instans at afgøre EU-personalesager ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. juni 2016 om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedrørende overførslen til Den Europæiske Unions Ret af kompetencen til som første instans at afgøre tvister mellem Unionen og dens ansatte (N8-0110/2015 — C8-0367/2015 — 2015/0906(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 086/43)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til den anmodning fra Domstolen, som er blevet forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet (N8-0110/2015),

— der henviser til artikel 19, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, til artikel 256, stk. 1, artikel 257, stk. 1 og 2, og artikel 281, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til artikel 106a, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, på grundlag af hvilke udkastet til retsakt er blevet forelagt for Parlamentet (C8-0367/2015),

— der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,

— der henviser til artikel 294, stk. 3 og 15, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 256, stk. 1, artikel 257, stk. 1 og 2, og artikel 281, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 106A, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/2422 af 16. december 2015 om ændring af protokol nr. 3 vedrørende statutten for Den Europæiske Unions Domstol ([1]), særlig betragtning 9,

— der henviser til udtalelse fra Kommissionen (COM(2016)0081) ([2]),

— der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. maj 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0167/2016),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. minder om det vigtige i at have kønsmæssig balance blandt dommerne ved Den Europæiske Unions Domstol;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Domstolen og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

([1]) EUT L 341 af 24.12.2015, s. 14.
([2]) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 9. juni 2016

P8_TC1-COD(2015)0906

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/… om overførsel til Retten af ▌kompetencen til som første instans at afgøre tvister mellem Den Europæiske Union og dens ansatte

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU, Euratom) 2016/1192.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA